

УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ

КАТО РОДИ ДЕТЕ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

КАТО РОДИ ДЕТЕ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ
(1940 - 1941)

Том I
Първо издание

Стара Загора
1998

Автентичността на стенографските записки е запазена.

Петър Константинов Дънов

Като роди дете

Неделни беседи

(1940 - 1941)

Първо издание

Том I

Координатор за отпечатване на неиздаденото Слово:

Вергилий Кръстев

Компютърен набор: Анелия Димова, Кольо Кюмюрджиев

Изчитане и коректура: Стоян Кючуков, Мария Панова,

Момчил Николов, Златка Димитрова,

Стефка Куцарова, Дора Колева

© Издателство "АСК - 93"

тел. 893897, София

ISBN 954-9589-23-4

*Издателският екип изказва благодарност на всички,
които с цената на лишения, граничещи с героизъм,
запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя.
Благодарим на стенографките Паша Теодорова (1888-
1972), Савка Керемидчиева (1901-1945), Елена Андреева
(1899-1990) и на съхранявалите го през годините българи.*

Да бъде благословен самоотверженият им труд!

Всяко Божие Слово е опитано:

Той е щит за тези, които упоават на Него.

Не притуряй на Неговите думи, за да те не обличи и се
покажеш лъжец.

Прит. 30 : 5 - 6

НОВИЯТ ЧОВЕК

Отче наш.
Ще се развеселя.

Аз ще говоря общо за човека, какво нещо е човекът. Няма да говоря за това, което вие знаете, защото няма нужда да говоря за него. Няма нужда да говоря за неща, които се предполагат. Неща, които се предполагат и не се доказват, те са сенки на реалността. Кое нещо е реално в света? Единственото нещо в света е човекът. Извън човека всичко е сянка на битието. Някой пита: Какво съм аз? Аз съм единствената реалност в света - човекът. Че каква друга реалност съществува извън съзнанието на човека? Човекът, който чувства хубавото, доброто в света, това си ти. Какво търсиш друго извън? Доброто на човека се обуславя от неговия ум. Що е умът? Това е светлината, с която е облечен. Онази реалност, която произвежда светлина, наричаме ум. Онази реалност, която произвежда топлина, наричаме чувства, сърце. Онази реалност, която произвежда сила в човека, ние наричаме воля. Това са три проявления на самия човек. Човек е създаден от светлината, която създава неговата глава. От лицето на човека винаги блика светлина. Лице, което не отразява светлина, то не е нормално. Гърди, които не отразяват топлина, и те не са нормални. Когато гърдите заболяват, те са лишени от топлината на живота. Когато тялото се лишава от своята сила, тогава здравето изчезва.

Следователно, реално е само онова, което умът произвежда. Реално е само онова, което сърцето произвежда. Реално е само онова, което тялото произвежда. Сега ние ще

оставим философските твърдения. Всяко нещо е реално на своето време. Казвам: Ти имаш една малка радост, но тя изчезне, реална ли е тя? Ти не трябва да мериш великата реалност със своята, с онова малкото, което ти имаш. Ние казваме, че нещастieto съществува в живота. В живота абсолютно никакво нещастие не съществува. Нещастieto ние сами си го създаваме. Тебе майка ти и баща ти те родят добре, здрав, с хубави крачка. Нямаш никаква болест. Един ден ти хрумне да си направиш едни парижки обуца роговати. Образуват ти се мазоли на краката и ти казваш: Не зная какво ми стана на краката. Нещастieto дойде. Тебе ти е добре, но един ден ти се поревне да пиеш студена бира, поледена. Изпиеш половин кило, едно кило бира. Казваш: Не зная какво ми стана, развали ми се стомаха. Че как няма да ти се развали? Господ не те е създал да пиеш студена бира. Ти искаш да забогатееш, силен си и се упражняваш да се бориш. Ние възхваляваме големите борци в света. В какво седи тяхното борчество? Борецът натисне единия, натисне другия и най-после казват, че единият победил другия. Хубаво. Аз един камък търколя и туря отгоре му друг по-малък. Малкият го натиска. Питам: Кой е пехливанинът, големият или малкият? Пехливанинът е, който аз туря отгоре. Макар да е голям, онзи седи отдолу и пъшка. Аз туря големия камък отдолу, малкия отгоре и тия камъни мислят, че те са пехливани. Питам: Каква сила има в камъните? Има някаква потенциална сила. Но силата зависи от онази разумност, която човек има в себе си.

Тогава аз разсъждавам по следния начин. Всички хора разсъждават по следния начин. Понеже човек е единствената реалност в света, тази реалност не се нуждае от друга реалност извън себе си. Реалността не може да е недоволна от себе си. Ти, който си недоволен, влизаш в един свят, трябва да знаеш, че този свят не е реален. Влезеш в един свят, дете хората са болни, влезеш в един свят на сиромашия - това не е реален свят. В реалния свят всичко има, там няма никакво лишние. Всичките хора искат да направят щастливи другите. Сегашните хора искат да направят щастливи тези, които са щастливи. Невъзможно е щастливият човек да го направиш щастлив. За да го направиш

щастлив, ти трябва да го лишиш от неговото щастие, че после да му го дадеш. Тогава има един резултат. Казвам: Тази реалност човек трябва да съзнава в себе си. Реално е туй, което носи щастие на човека. Реалност щом присъствува, то е реалното. Щом ти си болен, ти не си в реалността на живота. Щом ти мислиш криво, ти не си в реалността на живота. Щом ти не чувствуваш правилно, ти не си в реалността на живота.

Казвам: На съвременните хора трябва една нова философия, с която да обусловят своя живот. Понеже, ако на тебе ти е дадена най-хубавата храна, ако ти тази храна не я здъвчеш добре, ти сам ще си създадеш своето нещастие. Ако ти си направил една къща и не си я направил както трябва, ти ще създадеш условие за своето нещастие. Ако ти направиш една каруца да се возиш и не я направиш както трябва, ти ще си създадеш условие за своето нещастие. И следователно, всичките нещастия, които съществуват на земята, съществуват по единствената причина от ония форми, които не са направени тъй, както подхождат на човешката реалност. Питат: Как ще се оправи светът? Единственият реален фактор: то са бащата, майката и децата - това са три фактора. Три реалности има. Ако бащата не е реален, ако майката не е реална и ако децата не са реални, ако бащата не е възпитан и ако майката не е възпитана, и децата никога няма да бъдат възпитани.

Следователно, има три неща. Ако бащата не се храни с храната на любовта и ако майката не се храни с храната на знанието и ако детето не се храни с храната на истината, те не са реални. Бащата изгубва своята реалност, майката изгубва своята реалност и детето изгубва своята реалност. А нереалните неща произвеждат хиляди промени и нещастия. Вярно го мъчи, каквото искаш всичко това ще създаде само нещастие. Сега много пъти в света религиозните хора създават своето щастие в онзи материален ред на нещата, който трябва да се създаде. Какъв ред на нещата съществува в природата? Като погледнеш към небето, показва, че в природата от единия до другия край царува щастие, ред и порядък съществува. Само хората на земята мислят, че има нещастие. Те са много дребнави работи. Нещастieto се

произвежда от една кал, която тече по пътя и произвежда малко прах, или кал, която тече и произвежда малко тиня. Нещастieto е само по пътя или в някоя къща, дето живеят хората. Вън навсякъде блика щастие.

Та ако хората мислят, че светът е нещастен и имало някаква космическа скръб, то скръбта не е нещастие за мен. Скръбта, това е първата дреха на щастieto. Човек, който не е носил дрехата на скръбта, той щастлив не може да бъде. Само че, за да носиш дрехата на скръбта, трябва да бъдеш здрав. Ако ти си болен, тази хубавата дреха, ще ти причини само ред страдания на тебе.

Та казвам: Искам да ви наведе на една нова мисъл. Вие живеете в един свят на щастие. Ако сте нещастен, то е вашето неразбиране. Аз бих ви задал така един въпрос: В един дом, дето има десеточленно семейство, дето има четирима братя, четири сестри, баща и майка - всичко десет души, ако сестрите и братята са нещастни, коя е причината? Бащата е богат, имат всичките удобства. Братята и сестрите са облечени хубаво, всяка сестра има своя стая, има свой автомобил, аероплан има, какво ли няма и пак са недоволни. Има нещо, което ги смущава. Къде е нещастieto им? Че щастливият човек той не си купува скъпоценните камъни. Ако търся скъпоценни камъни за щастieto, само като пожелаая, те ще дойдат, каквито камъни искам ще дойдат. Всички скъпоценни камъни са на мое разположение, само че аз не искам да се товаря с тях. Може да ги нося като кокоши яйца, като пачи яйца, може да туря диамант от десет килограма. Че то ще бъде един товар на врата ми. Може да туря диаманти по лактите, по колената, по гърба, може да си направя цяла броеница се от диаманти. Че тия диаманти съществуват в човешката мисъл. Те се нагаждат. Всеки диамант, като дойде при мене, ще му кажа да приеме такава форма, която да няма никаква тежест, да е толкоз голяма, че като го гледам да ми е приятно. Той сам ще се нагажда диамантът.

Харесвам диамантите в света, те са единствената мярка за реалния живот. Понеже един диамант с години да го носиш на

пръста, да го цапаш, да го плюеш, той никога няма да ти се разсърди, винаги е доволен. Като го плюеш, казва: Колко са хубави тия плюнки. Като го миеш, казва: Колко хубаво мие. Каквото и да го правиш, той вижда само хубавата страна този диамант. Сегашните хора минават за философи на доброто. От тях кой досега не е промърморил, да не каже, че има нещо криво в природата. Има нещо криво в природата. Кой е изнесъл мярката на диаманта? Единствената мярка за твърдост е диамантът. И за обхода диамантът е пример, той всякога е доволен. Ако ти не си доволен, ако мърмориш, ти не си диамант. Щом не си диамант, тебе никой не може да те носи. Любовта, която мърмори, това не е любов. Знанието, което мърмори, това не е знание. Чувства, които мърморат, не са чувства. Сила, която мърмори, не е сила - нищо повече. Туй, което не мърмори, то е реалното в света. Седне човекът да се моли на Господа. Че ти най-първо като идеш при Господа, ще освободиш ума си от всичкото мърморене, което има. Ти отиваш при Господа с всичкото мърморене и искаш той да те чуе. Недоволен си, даваш един такъв фасон: свиеш вежди, ще си стиснеш малко устата, свиеш ръцете си, какво може да направиш. Ти сто килограма не може да носиш, искаш да заповядваш на целия свят. Аз бих позволил някой да ми заповядва, ето при какви условия. Казва някой, ще ме слушаш. Умрял някой човек, казвам: Съживи този човек, ще те слушам. Влез в един дом, дето хората се скарали от хиляди години, не си разбират езика, ще кажа: Примири тия хора, ще те слушам. Той казва: Трябва да ме слушаш. Казвам: Направи тия камъни хора да станат, да говорят - ще те слушам. Казва: Каквото ти заповядвам, ще ме слушаш!

Преди няколко дена дойде един пророк. Дошъл тук в двора да пророкува. Аз си седя горе и се занимавам. Той разправя, че ме видял облечен в черни дрехи и жълти дрехи. Какво ми пророкува. Казва: Вие трябва да приемете християнството, да се покаете. Казвам: Това учение трябва да идеш да го проповядваш на света. Туй добро, което носиш заради мене, понеже аз съм толкоз богат, че няма къде да го туря. Благодаря за доброто, на тебе го оставам, иди проповядвай на света. От такива пророци като тебе

светът иска да се разкайва. Той ме сънува с черни и жълти дрехи. Той се оглежда в нашето огледало и черните и жълтите дрехи са негови мисли, че тия дрехи са наши. Една маймуна като се оглежда в огледалото, мисли, че някоя друга маймуна има, бърка да я хване, не мисли, че себе си вижда. Исква да се ръкува този пророк. Аз не искам да се ръкувам с него. - Извинете - казва. Рекох: Няма какво да се извиняваш. Казва: Онзи, който ме е пратил. Рекох: Едно време имаше хиляди хора, които бяха пратени, имаше пророци, колкото искаш. Светът е пълен с пророци, гадатели, гадаят за 5 лева, за 10, 20 за 50 за 100 лева на кафе гадае човекът. Аз навсякъде виждам гадатели.

Тук двама знаменити гадатели на кафе излизат със своите джезвета - най-знаменитите професори на кафе - излизат на Витоша. Единият сварява кафе една чашка на своя колега и другият сварява една чашка. Всеки на своето кафе, което той пил, не може да гледа, но на своя колега гледа. Че и двамата си гадаят един на друг. Какво са гадали? Иде една циганка и гадае на една мома: Ти ще бъдеш много щастлива. Ще се ожениш за един мъж много умен, много богат, но на стари години той ще се влюби в една млада и тебе ще зареже. Тъй ще свършиш живота си. Питам: Какво ти допринася това гадателство? Ти повярваш в това. Реално ли е това? Гадае, че ще се ожени за един и на стари години ще се влюби в една млада. Жената започва да мисли, какво ми каза циганката. Де е човекът, кажете ми? Лековерие изпълва целия свят. Хората вярват това, което не е. Онова, което човек прави, животните не могат да го направят. Ние казваме, че някои неща са животински. Какво разбираме под думата животински. В животинският живот не проникват ония разумни начала.

Сега ние сме уморени само от противоречия. Има обществени противоречия, религиозни противоречия, противоречия от личния живот. Какъв може да бъде смисълът на живота? Има ли бъдещ живот, няма ли бъдещ живот? Какви са законите на природата? Като умре човек, къде ще иде? и т. н. Аз запитвам: Човек преди да се е родил, къде е бил? Адам преди да дойде на земята, къде беше? Казват: Къде ще ида? - Ще идеш

точно там, отдето си дошъл. Къде ще иде водата? Водата ще иде там, отдето е дошла. Къде отива? От там, отдето всичката вода иде. Та казвам: Много мъчно е да вярвате за онова, за което никой не ви е говорил. В какво седи истината? Ти вярваш, ще се ожениш, ще бъдеш щастлив. Вие имате такава илюзорна представа за живота. Аз някъде съм разправял един пример за Ноя. Един анекдот има. Ной имал една дъщеря красавица, и тя имала трима души кандидати и те се карали за нея. И тримата така я обичали, че не се отказвали. На трима души да бъде, не може. Ной видял, че тази работа така не може. Той имал една котка, имал и една магарица. От магарицата направил още една дъщеря така красива и от котката си направил още една дъщеря, станали три. Като дошъл първият кандидат, на него дал дъщерята, направена от котката. На втория дал дъщерята, направена от магарицата. На третия, когото обичал, на него дал същинската си дъщеря. Питам: Защо Ной се принудил да направи котката и магарицата на дъщери? Защото самите момци бяха неразумни. Те щяха да се свадят, да се сбият, да се самоубиват. По-добре да му даде една котка, по-добре да му даде една магарица, отколкото да се убиват.

Сега разсъждавайте. Това са символи. След време отива Ной и пита първия: Как си? Доволен ли си? - Хубаво - казва, но мърмори. Пее, често обича да дращи. Казва: Родът ѝ е такъв, по наследство го носи от майка си. Отишъл при втория и него пита, как е. Казва: Пее, говори красноречиво, но по някой път обича да рита и хапе. Казва: Той родът и е такъв. Майка и беше такава. Дошъл до третата. Той казва: Много добра е, като ангел. - А казва. Тя е същата.

Реален човек е само онзи, който изтича от любовта. Реален човек е само онзи, който изтича от мъдростта. Реален човек е само онзи, който изтича от истината. Често хората идват при мене и ги гледам да плачат. Аз уважавам сълзите на хората. Но има сълзи, за които съжалявам. Плаче той, че не го обичат. Плаче, че пари нямал, че деца нямал. Чудно, деца да му дадем колкото иска. Керемидчиите се оплаквали, че нямало достатъчно кал, че нямало керемиди, че времето не било сухо, че занаятът не вървял.

Градинарите се оплаквали, че годината била суха, зелето не могли да продадат, че това не могли да продадат, че не могли да се гледат. Питам: Този порядък, в който ние живеем, който ние сме създали, имаме ли ние едно правилно разбиране? Може да се направи една градина по новия начин. Може да се направи една нива по новия начин. Може да се направи една църква по новия начин. Може да се направи едно училище по новия начин. И в тях всичките хора ще се различават от днешните хора. Казвам: Бъдещият човек, който иде сега на земята, ще се различава от сегашния. Ако вие не може да заповядвате на вашата скръб, ако вие не може да заповядвате на вашите болести, ако вие не може да заповядвате на вашата сиромашия, ако вие не можете да заповядвате на вашите неволи, де ви е човешината? Вие искате да заповядвате. Защо да не заповядвате на себе си, на своето недоволство, което имате. Ти на него не може да заповядваш, пък искаш отвън да заповядваш. Външният свят е отражение на тебе. Реално е само онова, което е в тебе, което ти схващаш, то е реалното. Реален е светът дотолкоз, доколкото ти разбираш себе си.

Сега бих дошъл до една религиозна тема. Казват: Да вярваме в Бога. Да вярваме в Онзи, от Когото сме излязали. Питам: Ако Този, от Когото сме излязали, започваме да се съмняваме в Него, кой ни е дал повод да се съмняваме в Него? Мислите ли, че един ден Бог, Който ни е създал, може да ни унищожи, или че страданията ще се дадат на Него?

Сега една съвременна мома иска да се хареса на своя възлюблен със своите обуца. Съвременната мома иска да се хареса на своя възлюблен със своята шапка, със своята прическа. Някоя иска да се хареса със своя нос, с правилните си вежди. С какво трябва да се препоръча една мома? Аз да ви кажа с какво. Една мома трябва да се препоръча със своя ум. Една мома трябва да се препоръча със своето сърце, със своята воля. С какво трябва да се препоръча момъкът? - Пак със своя ум, със своето сърце и със своята воля. И ние с какво трябва да се препоръчаме на Бога? - Със своя ум, да вършим работа на земята. Ако от сутрин до вечер мислим само за себе си и кажем пет-шест

думи за Бога, казват: Религиозни хора сме. Чудни са хората. Боядисват се с пет пари боя. И с десет кила боя да се боядисаш, религиозен не може да станеш. Казва: Вярвам в Бога. - Когато ти повярваш, че в света е реално само щастieto, само радостта в света е реална и само любовта е реална в света. Божествената мъдрост, знанието, всичките добродетели са само реални. Всичко друго в света то е само една опаковка външна.

Сега аз не искам да критикувам, но казвам до де сме достигнали. Всичките хора се нуждаят да поправят своите заблуждения на миналото. Всички ние сме тръгнали по пътя на величието. Без да се самовладаме, без да знаем, как да владеем своя ум, ние искаме да станем велики. Без да знаем да владеем своето сърце и своето тяло, ние искаме да станем велики. Тялото на човека е създадено да бъде безсмъртно. Туй тяло, което имаме сега, е привидно, за да се запази другото. Туй тяло, в което сега умираме, то е привидно дадено, за да се пази онова духовното тяло. Казват: Когато съгрешил човек, Бог му направил кожена дреха, че го изпратил вън в света. Първоначалното тяло Бог го увил. Един ден, когато човек дойде да мисли право, да чувствава правилно, той ще се съблече от неестественото тяло, което носи в себе си.

Вие сега, като срещнете някого, гледате, дали той ви обича или не. Че и той ви гледа, дали вие го обичате или не. Колко той трябва да те обича? Колкото той те обича, толкова и ти трябва да го обичаш. Колкото ти жертвуваш за него, и той толкова трябва да жертвува за тебе. Сега ние искаме всичките хора да ни обичат, пък ние да обичаме, както ние искаме. Такъв закон не съществува. Ти ще бъдеш обичан толкоз, колкото ти може да обичаш. Ти ще бъдеш толкоз уважаван, доколкото имаш сила. Според силата ще те уважават. Ако дойде силният и може да помогне на едни народ, добре дошъл. Всеки един човек, който може да помогне на един народ, добре дошъл. Всеки един учител, който може да помогне на човечеството, добре дошъл. Всяко едно дете, всеки един слуга или който и да е в света, който може да внесе нещо ново в света, той е добре дошъл. Не да носи старите работи, да мисли, дали народът спасен ще бъде или няма

да бъде спасен, да мисли, коя религия е права и коя крива, коя наука е права и коя не. Тези неща са човешки. Ако аз искам да зная какво има на слънцето, няма да питам някой авторитет тук от хората. В природата има една станция, ще взема билет, отивам на слънцето. 4-5 деня ще седя, разхождам се, зная какво има на слънцето. Искам да зная какво има на месечината. Ще взема билет, ще ида на месечината, разходя се там. Ще зная какво има и на другата страна, която не се вижда от земята. Няма какво да ви разправам, зная какво има. От земята може да гледате, както искате. Предположения може да правите, колкото искате. Като идете на слънцето, там ще те срещнат. Ще трябва да знаете езика на слънцето. Там като идеш, ще те срещнат жителите на слънцето и ще трябва да знаеш езика им. Като идеш на месечината и техният език трябва да знаеш. Може да пътуваш и по другите слънчеви системи. Дето и да пътуваш, ще трябва да знаеш езика на слънчевата система. Като знаеш езика, отворен ти е пътят. Питам: Вие знаете ли езика на слънцето? Но то е езикът на живота. Слънцето като разложи светлината, казва: Така и жителите на слънцето говорят и живеят, без да причиняват вреда на хората - това значи червеният цвят. После казва: Ще се индивидуализираш, без да вредиш на хората. Ще растеш, ще се развиваш, без да вредиш на хората. Ще бъдеш умен, без да вредиш на хората. Ще вярваш, без да вредиш на хората. Ще имаш сила, без да вредиш на хората. Туй говорят слънчевите лъчи. Туй е в спектъра. Сега тук вземат червения цвят и го турят на знамето и отиват да се бият. С кого се бият хората? В днешния културен век тия хора се бият за преимущество. Запример, сега германци и англичани какво им коштува да си подадат ръка, да разделят земята по братски. Какво ги спъва, кажете ми? Какво ги спъва да си подадат ръка? Отде тази идея англичанинът да бъде над всички, германецът да бъде над всички, българинът, русинът, да бъдат над всички? Всички искат да бъдат първи. Каква е мисълта? Сега да ги оставим, то е тяхна работа. Това е техен въпрос, който те ще разрешават, те ще носят последствията.

Но вие питате, кой ще победи? В света не съществува никаква победа. В света съществува една победа, която никой до

сега не я нарушил. Светът е свободен. Хората на земята мислят, че те може да направят нещо. Хората на земята са слуги. Онези, които управляват земята, които сега са дошли и са обсадили цялата земя, те ще оправят земята. Ако вашите очи са отворени, ще видите, че цялата земя е обсадена от онези, които са дошли. Всичките тия хора на земята, ще изпълнят тяхната воля. Те казват: Мир ще има на земята. Любещите ще наследят земята. Истинолюбивите ще наследят земята. Всички, които притежават добродетели, ще бъдат наследници на земята. Това е знамето, което се развява по цялата земя. Благословени всички народи, които служат на Божествените добродетели, земята ще бъде тяхна. Кой е избраният народ? Евреите имаха идеята, че те са избран народ. Един малък народ от 600 хиляди души бяха, като излязаха от Египет. Един малък народ, който първоначално беше Авраам. После Яков, който имаше дванадесет сина. И после в Египет станаха 600 хиляди. Мислеха, че са избран народ, и че като тях друг няма. Всички други бяха езичници. Казват: Всички са езичници, да се очистим. Те създадоха идеята, че за тях е всичко, другите народи да им служат. Туй, което те вярвах, сбъдна ли се? Само онзи човек, в ума на когото няма никакво противоречие, само онзи човек, в сърцето на когото няма противоречия, той е всесилен човек. Сега се говори за онези всесилните. Сега всеки един от вас се плаши, че ще стане нещо. Че ще стане нещо, то е заблуждение. Ще стане това, че умните хора ще възкръснат. Чакате вие да възкръснете. Тези, които ще възкръснат, те отгоре идат. Къде отгоре? Туй, от което вашият ум излиза, то е реалното. Да ви кажа, коя е реалната мисъл. Реалното във вас е на това място, дето никакво противоречие не се явява във вашия ум. То е реалното. Реалното във вашето сърце е туй място, дето никакво противоречие не се явява в чувствата. Реалното във вашето тяло е туй място, дето никакво противоречие не се явява в тялото. Може да кажеш на себе си: Да си представиш ти реалния човек. Може една брада да взема да туря - след това да дойде друга мисъл: един момък на 21, 25 или на 33 години, каквато и форма да вземе, той винаги вътрешно е млад и е господар на всичките форми. Ако всяка мома беше господар на

всичките форми, може и баба да стане и мома да стане, щеше ли да бъде отчаяна? Че кой момък щеше да ѝ заповядва? На кой момък ще му заповядват, ако той е господар на всичките форми? Един такъв момък, още като речеш да му се разгневиш, изчезне. Ти го търсиш, той изчезнал. На реалното ти не може да се сърдиш. Ние, сегашните хора имаме нужда да се запознаем с бъдещия човек. За да се запознаете с бъдещия човек, вие трябва на този човек да му дадете всичките ваши недоволства. Аз да ви кажа, какво разбирам под недоволство. Всичките противоречия, които имате, то са вашето имане. Един земеделец, който има прасета, говеда, коне, кокошки, кози и др., те всички нечисто държат. Казвам: Вашите недоволства са вашите говеда. Вашите недоволства са вашите прасета, овци. Всичко туй навън да изпъдите. Туй е богатството на земята и на целия свят. Не мислете, че богатството, на което вие разчитате, че от него ще излезе вашето бъдещо богатство. Бъдещият човек в него няма да има такова богатство. Нашата култура се показва, каква е.

Всичките говеда са вързани в дамове. И ние сме вързали нашите мисли. Всеки един го е страх, дали право вярва, дали е праведен или не. За всички бъдещи хора любовта ще бъде мярка. Няма да му казвам, да ме обича. Ако обича, то е негова работа. Ако той не обича, той се анулира. Дотогава, докато ти имаш инициативата да обичаш, ти си човек. Щом започнеш да се двуомиш, да обичаш или да не обичаш, ти си човек на сенките. Казва: Аз не мога да търпя. - Че ти никога не си търпял. Че туй не е лъжа, че не си търпял. Не си се научил да търпиш. Ще търпиш, както скъпоценния камък. Като те сполетят всичките нещастия в света, ще кажеш, както Христос каза. Христос се моли, моли, и казва: Господи, не разбирам, но да бъде волята Ти. Каквото ще става с мене, аз полагам душата си в Твоите ръце. Прави с мене, каквото Ти е угодно. Каквото Ти си решил, приемам всичко. Ето човекът. Приемам всичко. Той не каза: Господи, мене ли остави да се подиграват? Аз да бъда позор. Защо ме прати да им проповядвам? Виж, какъв срам ми стана с Твоето име. Как се проповядва?

Дошъл този пророк и лицето му оправено. Той ще ми проповядва страданието. Той сам зачервен, оправен като шопар. Като го разглеждам от чисто художествено гледище, коремът му много обемист, има благоутробие. Дошъл той да ми казва, че трябва да се разкайвам за греховете си. Аз, човекът, трябва да се разкайвам, ами вие какво трябва да правите? Ако е в разкаяние, всичките хора трябва да се разкаят, понеже не постъпват правилно. Прав е той. Че иде като един пророк, казва: Мене ме пратиха от невидимия свят. Казва, че ако аз съм приемал, той щял да ми даде всичкото си благословение. Когато се яви дяволът на Христа да го изпитва, каза: Видиш всичките тия царства, ще ти ги дам, ако ти ми се поклониш. Казва му Христос: Я да се махнеш оттука. Аз считам, ако досега не съм служил на Бога, то е позор за мене. Ако сега трябва да се разкайвам и сега да служа на Бога, то е позор за мене. Не казвам, че съм се разкаял, защото няма за какво да се разкайвам. Аз не съм от тия хора, които ядоха от евения плод. Има хора, които ядоха, но аз не съм ял от плодът на Ева. Новият човек ще яде от плода на живота, няма да яде от плода на забраненото дърво. Сега Господ ще дойде в рая, ще повика Ева, ще каже: Готова ли си да ядеш от това дърво?

Ние вече в лицето на Христа имаме един човек, който е ял от дървото на живота, от новия плод. Долу мърморенето! Долу падането на духа! Че някой ви е обидил, всичките тия работи ги изхвърлете навън. Аз само си турям памук в ушите. Този го обидил, онзи го обидил, този рекъл, онзи рекъл - оставете тези работи. Хората нека си говорят каквото искат. Човек, който ходи да подслушва какво говорят хората, не са виновати хората, които говорят, виноват е онзи, който подслушва. Аз зная, нравите като дойдат, какво говорят. Говорят да крадат. Като дойдат пчелите и те говорят да крадат. На общо основание ядат мед, където намерят, не питат. Един ден без да искам, съм направил една пакост. Имах мед, който беше захаросан. Извадих го на слънце, мислех, че съм го затворил добре. Но похлупакът не бил добре затворен и като отивам, той се разтопил, но може би повече от хиляда оси и пчели влезли вътре и като яли, измрели вътре в меда. Погледнах, казах: Съжалявам, че измряхте. Трябваше да чистя

меда. Те влезли вътре и не могли да излязат навън. Казвам си, не направих добре, че турих тази съблазън. Казвам им: Защо не ме питаете? Аз щях да ви дам всичкия мед. Като ги гледах, гледах, взех, че възкресих всички мухи, занесох ги вън и казах: Още веднъж преди да влизате, да ме питате. Като дойде по ваше разположение, не влизайте, ще измрете. Като ги гледах, стана ми тъжно. Казвам: Може да възкресе тия мухи. Тогава онези, които останаха, извадих няколко лъжици мед, разтлах го на книга и го оставих. Като награбаха¹, вече никой не умира.

Отворете вашите блага, турете ги на книга и онези, които дойдат, ще ядат свободно. Аз давам на пчелите, които ядат за себе си, но никога не турям в торбата да носи за баща си и майка си. На новия човек нека дойдат баща му и майка му. Като дойдат и тях ще ги нахраним. Той да носи за баща си и за майка си, не се позволява. То е лъжа. Приемам в света само един Баща. Той е самата реалност, единствената реалност, която създала света. Като погледнем света, трябва нашите сърдца да се изпълнят с благоговение. Трябва да знаем, че в целия свят съществува любов, мъдрост, истина, сила. Всички съвременни нещастия, от които вие страдате, един ден ще ги забравите. Вашите съвременни страдания нищо не са в сравнение с онази слава, която има да ви се открие. Казвате: Къде отидоха нашите роднини? Вашите роднини са при вас всеки ден, но вие не ги виждате.

Преди години аз имах един приятел, той е заминал за другия свят. Имах още един познат, и той замина за другия свят. Един ден бях във Варна и ето те се облекли в нови дрехи, идат при мене и 4-5 часа се разговарят с мене, не видение, но живеят на земята. Единият беше хуморист, казва: Няма да казваш къде съм, понеже имам да плащам. Жена ми и дъщерите ми не знаят къде съм. И другият казва, да не казвам къде е. Искан да е свободен от жена и от децата си. Казва: По някой път ще ходя да ги видя. Те ще ми разправят, че този умрял, онзи умрял. Те на земята слезли, по на 21 години са. Аз не искам вие това да вярвате. Аз ви казвам една истина, пък вие както искате вярвайте. То е ваша работа. Искан да ви кажа, че в света смърт няма. В света реален е само животът. Смъртта е само една сянка на живота.

Следователно, когато не изпълняваме волята Божия, сенките идат в света.

Сега аз ви говоря за новия човек. Вие искате да знаете, аз това, което ви говоря, дали е право или не. Аз не искам да ходите да питате хората, дали е право или не. Но някоя сутрин, когато изгрива слънцето, когато времето е бурно, в най-лошия ден, ако искате да знаете истината, питайте тогава невидимия свят и кажете: Ако онова, което Учителят говори е вярно, искам да се уясни времето. И вижте какво ще стане. Ако времето се уясни, туй учение е право. Или може времето да е ясно и да поискате да се заоблачи. Както искате опитайте. Но и другояче може да питате.

Ако приемете онова, което ви говоря, ще дойде светлина във вашия ум. Вие ще станете красиви, ще станете здрави и добри. Ще се радвате на щастието си. Ще кажете, че то е заблуждение. Ако с едно учение се дава щастието на човека, то ли е нещастие? Сега някои казват, дали това е вярно или не. Аз искам вие по този начин, по който ви говоря, да се подмладите. Ако може да се подмладите, да се затворите в себе си, да мълчите, гък да не кажете. Да ти е приятно да страдаш. Ако срещнеш един брат богат, като че ти си в него, да ти е приятно. Какво има, че той е богат, пък ти си сиромаш. Какво лошо има, ако един брат е професор, пък друг е ученик? Нека дойде единият с големия прозорец, голяма светлина влиза през него. През малкия прозорец, по-малка светлина влиза. Не са виновати прозорците, то е временна обстановка. Нас трябва да ни радва проявлението на Бога. Бог в каквато форма и да се прояви, да се радваме. Дали се проявява в растенията, да ни радва. Дали в насекомите, или в животните, навсякъде Неговото проявление да ни радва. Най-после да се радваме на формата, в която Той се проявява в нас. Да се радваме, че се проявява в нас. Като се прояви, тогава ние да бъдем носители на тази Божия любов. Сега това със закон не може да ви се наложи. Вие сами може да си го наложите. От вас всички, които сте кандидати за новата култура, за новата религия в света, за новото човечество, отворете един лист и трябва да се запишете студенти. За да бъдете студенти, първият изпит, който

ще държите, е по търпението. То е приеман изпит. Вторият изпит ще бъде щедрост. Третият изпит е кротост и въздържание. Ще държите изпита за личната сила, която вие имате. Казва Писанието: Докато изведа съд.

Като се върнете в къщи сега напишете така: Долу недоволството! Не да го махнете недоволството, но да му дадете друга работа. Като станете недоволни, направете си по една мотика или лопата, иди и копай. Колкото си по-недоволен, по-дълбоко копай. Като си доволен, напусни работата. Щом станеш доволен, напусни работата.

Щом си недоволен, започни да учиш. Учи дотогава, докато си недоволен. Щом станеш доволен, престани учението.

Та казвам: Ще имате една светлина. Когато умът ни е ясен, се вижда Божествения свят. Ние може да се занимаваме само когато умът ни е свободен от всичките дразни на съвременния живот. Как ще се подигнеш ти да видиш, как живеят онези възвишени същества или оня свят, за който разправят, че това имало, и онова имало. Всеки един от вас има възможност да иде в оня свят, да се учи и да се върне в България. Има хора, които са ходили. Поне до второто небе са ходили на разходка. Някои казват: Още не сме за онзи свят. Аз не искам вие да станете граждани на оня свят. Да умираш значи да се изселиш от земята. Но все таки е хубаво да идеш на ескурзия до оня свят за няколко дена и пак да се върнеш, да донесеш нещо хубаво на земята. Хубаво е и някой път да идете на Месечината. Сега няма да ви кажа, колко души българи са ходили на Месечината. Има българи, които са ходили на месечината, но мълчат.

Свободният билет е онази пълната, абсолютната Божествена любов, която трябва да завлада човешкото сърце. Свободният билет е онази абсолютна вътрешна светлина на ума и мисълта, която човекът трябва да завлада. Свободният билет е онази вътрешна свобода на истината, в която всяка лъжа, всяка измама в каквато и да е форма, е изключена. Аз говоря за вътрешния живот. Лъжата трябва да се изхвърли из човешкия ум. С тия три билета вие може да идете на слънцето. То е достатъчно. Ако сте недоволни, земя има достатъчно на Земята. Пък светът е

пълнен със светове. Господ създал много светове. Който е недоволен, Господ може да му даде на разположение цяла Месечина и той да се разполага. Много богата е Месечината, тя е пълна със злато и сребро. На Месечината лъжиците на хората са от злато. Улиците са покрити със скъпоценни камъни. Че няма друго тяло, което да е така открито. Месечината е открита, не е скрита както Венера. Тя седи наблизо. Хората търсят, къде е оня свят. На Месечината е.

Всички вас от тук на Месечината ще ви пренесат с аероплани. Сега научно работят и американците работят да направят ракети, които ще хвърлят да идат на Месечината. Цяла теория има. Дванадесет души има готови да ги пратят на Месечината в ракетата. Ще идат, но как ще се върнат?

Пълна любов към Онзи, Който създал света. Пълна любов към Онзи, Който осигурил нашето щастие. - То е Бог. Да посветим живота си на Него. Не само ние, но и цялото човечество да посветим живота си, да живеем всички в мир и веселие. Така се убеждават хората. Със сила туй няма да бъде, но с мисъл. Човек трябва да изпрати мисълта си, мира си.

Когато Христос се роди, какво казаха ангелите? - Мир на Земята. Мир може да има само в Любовта. Мир може да има само в Знанието. Мир може да има само в Истината.

Човекът, който сега иде, ще превърне всичките отрови в сладки плодове.

Тайна молитва.

*1 неделна беседа, държана на
29.IX.1940 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

КАТО РОДИ ДЕТЕ

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета част от 3-та глава от евангелието на Йоана от 10 до 18 ст.

(10) Отговори Исус и рече му: Ти си учител Израилев, и не знаеш ли това? (11) Истина, истина ти казвам че: Това което знаем казваме, и това което сме видели свидетелствуваме; и свидетелството ни не приемате. (12) Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как щете повярва ако ви река небесните? (13) И никой не е възлязал на небето тъкмо този, който е слязал от небето, Син Человечески който е на небето. (14) И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Син Человечески (15) за да не погине всеки който вярва в него, но да има живот вечен. (16) Защото Бог толкоз възлюби света щото даде Сина своего единороднаго, за да не погине всеки който вярва в него, но да има живот вечен. (17) Понеже не е проводил Бог Сина си на света да съди света, но за да бъде спасен светът чрез него. (18) Който вярва в него не ще да бъде осъден; а който не вярва вече е осъден, защото не е повярвал в името на единороднаго Сина Божия.

Духът Божи.

„Жена, когато ражда на скръб е, а когато роди, забравя своята скръб, понеже човек се е родил.“¹ Едно обикновено явление за хората, което някой път радва, някой път наскърбява. Ако се

роди детето здраво, всички се радват. Ако се роди умряло, тогава всички скърбят, че работата не е станала тъй, както трябва. Всички искат животът да върви тъй, както те разбират. На земята съществуват такива големи противоречия, които не може да ги примирят. Нито философите са ги примирили, понеже се различават в своята философия, понеже излизат от различни становища. Нито учените са ги примирили, понеже излизат от различни научни факти. Нито вярващите, понеже принадлежат на разни епохи. Нито едно верую в света не е такова, каквото трябва да бъде. Нито една научна теория не е в света такава, каквото трябва да бъде. Нито една философия не е такава, каквото трябва да бъде. Може сега да кажете, защо не е. Ако влезете в една гора, ще забележите един шум, който се дига от дърветата. Спор има, по някой път дърво с дърво се блъскат, клонищата се блъскат. Виждаме, че има война, като се бият дърветата, долу падат листа. Как ще обясните? Колко некултурни са тия дървета! Но, ако ги попитате, те ще кажат: Ние не искаме, ние сме миролюбиви. Нещо извън нас има, което не е миролюбиво. То като дойде, обърква ни умовете. Ние, мирните същества, се хванем за косите, налагаме се. После като утихне вятърът, чудят се, как е станала тази работа, да се блъскат едни с други. Вятърът е крив, но и дърветата са криви. Криви са, понеже тия големите дървета израстнаха близо едно до друго. Трябваше да има по стотина метра разстояние между тях, че да не може да се засягат. Пък те са много наблизко.

Вземете по някой път, и реките правят пакости, без да искат. Като ги надуют горе планините, от топенето на снеговете, преливат през бреговете, всичко завличат. Те казват: Нямаме желание. Ние сме много миролюбиви същества, имаме една чиста мисъл. Дойде нещо, разбърка ума ни, ние станахме кални, направи нещо с нас. Кой е причината? Слънцето е виновато. Слънцето е виновато и хората са виновати, понеже изсякоха горите. Ако не бяха изсечени горите, работите щяха да вървят по един естествен ред. После, работите нас не ни вървят, понеже земята се върти. Вие искате на земята работите ви да вървят. Чудна работа! Ако вие се качите на едно колело и колелото се

върти, как ще ви вървят работите? Никому няма да вървят работите на земята тъй, както хората искат, понеже тя се върти. Понеже вие всички се намирате на една въртележка. Пратени сте тук на забавление отгоре. Понеже сте били в един свят горе и сте били много немирни, пратили ви тук на забавление. Сега това е мое мнение. Не говоря само за вас, че вие сте много немирни. Виждам, че сте от немирните. Туй дете плаче, малко е недоволено, ще го качат на една въртележка, върне се в къщи, вече е доволно от въртенето на въртележката. Вие сте дошли на забавление, кой за 10 години, кой за 15 години, кой за 20, кой за 120 години.

Онези, които живеят дълъг живот, много им харесва тази въртележка. В туй отношение месечината не е въртележка. Не се върти тя. Земята се върти около своята ос, има две полушария. Южното полушарие е по-тежко, затуй земята е изправена със северното полушарие нагоре, оста ѝ е наклонена с 23 градуса. Месечината е обърната само с едната си страна към нас. Тази част на месечината, която е обърната към нас, е по-тежка, затуй едната страна на месечината е постоянно обърната към земята, а другата страна е скрита от нас. Кой е виноват? Земята е виновата. Тя като обикнала месечината, теглила я, теглила я, че месечината се раздвоила в себе си и най-после спряла да се върти. Нали един човек като се върти, ако го извикате, той се спира на пътя да мисли. Въпросът бил за една женитба със слънцето. Има един мит, според който в далечното минало месечината и земята били кандидатки да се женят за слънцето. Земята спряла месечината, казва: Ти мислиш ли да се жениш за слънцето? Месечината започнала да мисли. Докато месечината мислила, да се жени или не, земята се оженила. Месечината останала на понеделник. Това е един мит, но, който е учен човек, ще разбере, каква велика тайна се крие.

„Жена когато ражда на скръб е.“ Тази скръб произтича, понеже тя иска да има едно дете - нищо повече. Има едно желание да има едно дете. Туй дете, за да дойде, да се воплоти, да стане като нея, непременно трябва да има скръб. Човек може да скърби от лоши работи, може да скърби и от добри работи. Някой път скърбим, че нямаме достатъчно ядене. Някой път скърбим, че

нямаме достатъчно дрехи. Някой път скърбим, че нямаме някое пиано, че нямаме някой добър апартамент. Скърбим за ниви, скърбим за лозя, скърби някой, че не е някъде някой министър-председател. За какво ли не скърби човек? Някой скърби, че не е владика. Някой скърби, че не е свещеник. Някой скърби, че не е съдия. Някоя жена скърби, че не е княгиня. Сега скърбят хората. Каква е тази скръб? Не знаем степента. Скърбиш ти, че не си владика. Каква ще бъде скръбта ти? Много малка е тази скръб. Скърбиш ти, че си болен, яде те една болест като проказа. Тогава може ли да сравниш скръбта на прокажения със скръбта на онзи, че не взема високо духовно положение? Аз превождам това като пример. Тия неща са създадени. Господа го наричат владика. Че Господ владее света, разбирам да се нарича владика. Но ние, владиците на света, без да сме създали нещо, искаме да владеем света.

Господ създал ред неща и ги владее. Ние без да го разбираме, искаме да го владеем. Всеки един от нас иска да бъде господар на себе си, господар на своята съдба. Ти трябва да родиш един отличен ум. То е първото нещо. То е мъжкото дете, трябва да го родиш на света. Второ, ще родиш една отлична дъщеря - то е сърцето. Тия неща като ги родиш, оттам насетне всичко ще ти върви по мед и масло. Ако не родиш мъжко дете, както трябва, всичките нещастия ще дойдат на главата ти. Ако не родиш дъщерята както трябва, всичките нещастия ще дойдат на главата ти. Другите като ми се оплакват, не съм им казвал това, сега за първи път на вас го казвам. Казвам: Че кой ти е крив, защо си родил такъв ум? Той обвинява баща си и майка си. Адам кого трябваше да обвини? Вие сега обвинявате вашия баща. Адам имаше ли баща? Бог е, Който го създаде.

Той като направи погрешката, кога му излезе погрешката на Адама? Той роди една дъщеря не на света. Една дъщеря, която греши, дъщеря ли е? Адам не знаеше, какво нещо е грях. Дъщерята научи баща си, как да греши. Аз няма да се спирам, как да обяснявам богословите, аз само вземам факта. Не вземам някоя страна, но само констатирам факта. Някои искат да намерят причината там, дето не е. Причината, когато падат листата на

дърветата, не е в дърветата. Отчасти и във вятъра, в слънцето. Но и в слънцето не е причината. Слънцето е горе на 92 милиона мили от земята, че тук ставали ветрове, ще обвиняват слънцето. Казват, че то образувало ветровете. Онези, които поддържат митовите, казват, че имало богове, такива големи същества, те като дошли, образували бурите. По някой път някои от тия същества като се разсърдят, като духнат на земята, направят бури, направят пакости. Казват: Не трябва да гневим боговете, понеже само като издишат, образуват бури. Но това не е научно. Това е мит.

Сега казват, че имало едно топло течение и едно студено течение и те образуват тия бури. Следователно, ако топлината е голяма и ако студът е малък, и бурята е малка. Но е необходимо да има топлина. Без топлина и без студ не могат да се родят капките. Казват: Само топло да е. Ако на земята беше само топло, нито дъжд щяхме да имаме. Благодарение на студа, влагата се съгъства и дава дъжд.

По някой път вие се питате в себе си: Защо са тия скърби и тия радости? Радостта е временна и скръбта е временна. Те са две течения, които образуват капките на живота. Радостта е топлото течение, скръбта е студеното течение. Като се съединят, образуват капките на живота, всичко в нас започва да расте. При скърбите и радостите нещата растат. Всички искате един порядък, който ако би се приложил, щеше да донесе нещастия на земята, много по-големи, отколкото сега ги имате.

Ние тогава ще замязаме на онзи гръцки майстор архитект, който бил прочут в Гърция. Повикал го един княз да му строи една къща. Той, след като я построил, работел нещо на покрива на къщата, към стряхата наблизко. Търкулил се, паднал долу, счупил си краката. Като си счупил краката, обърнал се към гръцкия Бог Зевс и казва: Досега мислех, че си умен. Направил си такива закони, че да направиш на мене, този майстор, да ми се счупят краката. Ни най-малко не си направил добре. Цяла седмица дигал шум, защо Господ направил такива закони. Зевс му казал: Искаш ли да суспендирам този закон? - Краката ми да поправиш. - Ще бъде както искаш. На втория ден краката му се оправили. Станал той, взел теслата, чуковете, казва: Така разбирам. Отива да

завърши къщата. Трябва да му се плати. Качил се горе и започнал да забива гвоздеи, но не се забиват, не се мърдат. Удря той гвоздеите, не влизат. Догнявяло го, хвърлил чука, той увиснал във въздуха. Хвърлил се той от зданието да хване чука, и той увиснал с чука. Като седял цяла седмица висещ горе, пак започнал да дига шум. Казва: Какво е туй безобразие. Деца имам, гладен съм, нямам кой да ми донесе храна. Зевс казал: Или сегашното положение, или първото. Първото ти беше неприятно. Сега краката ти ще бъдат здрави, преспокойно може да седиш, колкото дълго искаш във въздуха. Тогава този майстор се досетил и казал: Разбрах погрешката си. Право е, което си направил. Дай ми повече ум да не падам, да се пазя, да не бъда нетърпелив да падам от стряхата.

Сегашният порядък, в който живеем, той е този. Някой искат да заминат за небето. Те разбират небето като този майстор архитект. Ще увиснат във въздуха. Мнозина умрели като излязат из тялото, увисват във въздуха, че ни на земята, ни горе. Който не знае закона, казва: Ето го отишъл на небето. Казвам: Какво небе? Аз го гледам да виси. Мнозина ме питат: Къде е баща ми? Аз го гледам баща му увиснал. Как ще му кажа, че е имал погрешка. Там паднал, счупил си крака, законът се е изменил, излиза из тялото навън. Човек е създаден не да умира. Казва: В който ден ще се запознаеш с доброто и злото и не разбереш закона, ще умреш. Ще умреш, т.е. ще дойдат всичките страдания, нещастия, които не си сънувал. Злото само по себе си не е такова, каквото го мислим. Злото е студеното течение - потребно е; доброто е топлото течение и то е потребно. Но който не знае законите на тия течения, в студеното може да се изстуди, в горещото може да се изгори. Тази топлина не е обикновена. Тази топлина е много голяма, не е както в материалния свят. Някъде температурата започва със 100 градуса, някъде 200, 300, 400, 500, 5-6000. Някои казват, че на слънцето има 45 хиляди, някои мислят, че е 45 милиона градуса. Те са теории, аз не съм ги измервал. Това са теории, учените хора ги измерват. Запример, един човек може да е на 1 километър и един математик като го измери, може да изчисли колко висок е този човек. Те имат един уред и най-първо

измерват на какво разстояние е човек, след това измерват, колко сантиметра се вижда, например може да се вижда 10 сантиметра и по тях ще изчислят колко е висок човек. Да кажем човек е 1.75 сантиметра, знаят на всеки метър от разстоянието по колко се намалява ръста на човека.

Ние никога не виждаме нещата, такива каквито са. Сега учените хора по този начин са изчислили бързината на светлината. Доста точно са изчислили. Има една разлика. Човекът в своите математически изчисления, доста точно измерва.

Сега, разбира се, тия отвлечени работи мнозина от вас няма какво да ви интересуват. Но се таки като идете вие на кино, какво ви интересува? Виждате в един филм падат бомби. Какво ви интересуват? Казвате: Да идем да видим един военен филм. Като се върнете казвате: Страхотии. Или на киното дават как потъва един параход. Какво ви интересува? Или пък виждате някой скиор, който се качва по планината. На филма виждате разни неща и се таки придобивате нещо. Няма ли да бъде хубаво да идете на един филм, да видите как се върти земята около слънцето, как се върти месечината и другите планети. Да имате ясна представа. После на филм да видите състоянието на тия големите отверстия, петната на слънцето. Доста интересно е на филм да го видите. Ще имате една ясна представа. От тия петна на слънцето произтичат големите магнетични бури. От петната на слънцето по някой път зависи плодородието на земята. От тяхното отсъствие някой път се раждат гладните години. Когато има повече петна на слънцето, годината е по-плодородна, когато намалеят петната, плодородните години са по-малко. Едно съответствие има.

Та казвам: Хората са дошли до там, че някои финансисти от миналото, като правеха своите операции, питаха астрономите, ще има ли петна на слънцето. Ако има петна и тогава правят своите операции да купуват. Когато кажат, че петна няма да има, въздържат се да правят борсови сделки, ще фалират. На хората им стигнало на ума да използват петната на слънцето. После, когато има петна на слънцето, повече хора се женят и повече умират. Когато няма петна на слънцето, по-малко хора се женят

и по-малко умират. Това са данни сега. Не искам да ви занимавам със статистика. Големите пертурбации, които се произвеждат в нервната система, някои слаби организми не могат да издържат.

Тогава стане разрив на сърцето, апоплексия на мозъка, заболи го гръбнака. Когато дойдат петната и в гръбнака има болки, и в бъбреците има болки, и в стомаха има болки, и в главата има болки - навсякъде има болки. Хората стават шашави. Това са го забелязали. Щом петната малко изчезнат, изменят се работите. Казвам: Когато дойдат тия петна на слънцето, понеже има голямо изобилие и хората трябва да станат по-щедри. Тогава издържат само духовните хора. Онези, които са материалисти, не издържат, пращат ги. Нали знаете, когато колата се претовари, счупва се оста, пръсне се колата. Казвам: Когато има петна, по-малко трябва да носиш. Сега искам да извлечете една полза за себе си. Земята е едно училище, в което хората трябва да се учат. Има неща, които мимоходом ги казвам. В по-горните класове ще ги изучавате. То е необходимо за вас. В невидимия свят, където отивате, там не търпят невежи хора. Едно нещо помнете: В оня свят невежи хора не търпят. Фанатици не търпят. Болни хора никак не търпят. Грешни - още повече. Никак. Там изискват хора здрави, със светъл ум, с добро сърце, с една нормална воля, хора, които може да оценят живота. По някой път казвате: Да идем при Господа. Какво ще Му кажете? Вие имате съвсем повърхностни понятия за Бога. Мислиш, че Той е един човек, комуто може да кажеш нещо. Какво ще Му кажеш? Че по-голям несправедник от тебе има ли на земята? Че ти си първият човек, който си направил тия неправди. Колко кокошки, колко агнета си изял. Колко мухи, колко буболечки, колко въшки си избил? Българинът, като хване въшката между двата ноктя, убива я. Бълхата като хване, хайде в огъня.

Ако нашата мисъл смуцава другите хора в света, тогава как сме? Ако ние сме пратени нашата мисъл да носи едно Божествено благо в света, а нашата мисъл смуцава хората, какво сме ние? То не сме ние, но тия възлюблени същества въшките, бълхите. Възлюблените бълхи, които седят близо до ризата, до сърцето, въшките, които седят близо до мисълта. Ние

сме много щедри. Въшката на друго място не седи, но в косата на главата, да види каква е мисълта. Тя се учи, казва: Като живее така няколко време, ще стана умна, ще разбирам как живее човек. А пък бълхата, понеже не може да влезе горе, тя влиза под ризата, иска да изучава изкуството как се тъче ризата. Исква да се научи на туй изкуство. Качи се на гърба, под мишниците, ходи, изследва. Ухапе го, да види колко е чувствителен. Той като помръдне, бутне я - стане и приятно. Казва: Обръща внимание. Най-после, тя е толкова щастлива, че той си отваря пазвата, иска да види това възлюблено същество. Сега аз говоря за бълхата, но тя е цял кавалерист. Тя скача така, както никой не може да скача. Има един темперамент много подвижен. После доста умна е бълхата. Има известни киселини, като ухапе човека, размекчава кожата му. Въшките не са от глупавите същества.

Казвам: Не се възмущавайте против бълхите, против въшките. Но същевременно, ако нашата мисъл произвежда на другите такова безпокойство на човечеството, тогава къде е нашият ум? Когато една религиозна идея, който и да я проповядва, ако не ползува човечеството, а го спъва повече, ако една обществена идея спъва повече, какво можем да кажем? Една религиозна идея трябва да повдига човечеството, трябва да повдига индивида, човека, семейството, народа. Религията трябва да повдига, да допринася. Че ще има няколко недостатъци, ние ги допускаме, то е необходимо. Но тази религиозна идея трябва да има по-голяма полза, отколкото вреда. Ако за такива религиозни идеи хората в миналото са се били, кой е на правата страна? В човека има едно чувство за схващане. Ако човек би се пазил тъй нормално, той има отношение към този свят. Вярата е едно чувство, което ни показва, какво има в другия свят. Ако човек би разбирал вярата, той би видял по закона на вярата другия свят. Този, невидимия свят ще се открие пред него. Не само да вярваш в нещо, което не виждаш, но чрез вярата ти може да станеш ясновидец, да виждаш нещата. Вярата е закон за виждане. Онзи, който не знае, вярата в него е като едно чувство. Но онзи, който разбрал вярата, той вижда, може да си направи своите заключения.

Има една английска книга, в която се описва, че в 45-та година на миналия век в Англия минава една епидемия, нещо като чума. Сто хиляди хора са измрели. Една вечер един английски астроном гледа на небето един грамаден човек - на километри. Вечерно време се явява на небето от изток към запад. Той си трие очите, мисли, че е илюзия някаква, но всяка вечер го вижда, явява се този грамаден човек. Вика той десет души свои колеги, между които една жена астроном. Дошло времето, когато този човек се явява и той ги поканил да наблюдават небето. Гледа първият астроном и като го видял, започнал да си трие очите. Какво видя? - Не зная, някаква илюзия виждам. Вторият гледа и той казва, че някаква илюзия трябва да има в стъклата. Изредили се и деветимата, най-после гледа жената. Тя като погледнала, казва: Един голям човек има на небето. Този, който пише книгата, казва, че щом изчезнала епидемията и грамадният човек изчезнал. Значи, туй същество отгоре дошло със своите влияния или направлява тази болест. То я направлява като генерал, който ръководи тази епидемия, кои хора трябва да умрат.

Ако четете Библията, когато Мойсей извежда евреите от Египет, казва им всяка къща да заколи по едно агне и с кръвта да намаже вратата, защото ангел Господен ще мине да поразии децата на египтяните и като види кръвта, да не закача еврейските домове. Чели сте тия работи. Сега хората не вярват. Ние не искаме хората да вярват в това, което не са опитали.

Съществува един порядък в света извън нашия порядък. Този порядък е, който организира нашия порядък. Ние сме в процес на организиране. Аз говоря за тази жена, но ние сме в една епоха, когато цялата бяла раса е бременна с една идея. От тази, бялата раса една нова раса се ражда. Едно дете на доброто се ражда. Детето, което човечеството може да роди, ще го роди. Сега се ражда туй дете. Всичките страдания, тази кръв, която се пролива, всичко, което става, то е в реда на нещата. Понеже жената като роди, много кръв трябва да изтече. То са милиони клетки, които стават жертва. При раждането 10, 15, 20, 100 милиона клетки понякога стават жертва. Същият закон е и в природата. Тия мъчения, които сега претърпяваме, по този закон хората

трябва да станат жертва, за да се роди хубавото в света. Сега аз не искам да разправам, аз не съм автор да разправам, аз искам да констатирам нещата. Зная едно, че всичко онова, което природата върши, е разумно и добро. Или на ваш език казано: Всичко онова, което Бог създал, е обмислено. Всичко в края на краищата ще се превърне на добро. Имайте тази вяра. Щом дойдем до Божественото, никого не взимайте за авторитет. Онова, което чувствувате в себе си, макар и да не ви е свойствено, вярвайте, че онова, което претърпяваме е за ваше добро. Понеже тази жена, която ражда сега това дете, понеже и вие вземате участие в нейната скръб. Когато една жена ражда, колко души вземат участие в туй раждане? Според някои автори човек в тялото си има 30 милиарда клетки, според други 300 милиарда. Аз вземам по-малкото, аз не съм го изчислил, но го вземам, както казват. Значи 30 или 300 милиарда вземат участие в раждането на това дете. На земята има два милиарда хора. Тогава вие искате да живеете в човечеството и когато се ражда нещо възвишено, да не вземате участие в туй, което се ражда. После искате да участвате в благата. Без страдания да ви дойдат всичките блага. Такова нещо няма. Дотолкоз, доколкото вие участвате в страданията, дотолкоз ще участвате и в радостта. Дотолкоз, доколкото вие участвате в работата, дотолкоз ще участвате в благата, които работата донеся. Следователно, за бъдеще ще ви дадат от всичките тия процеси дотолкоз, доколкото сте взели участие. Колкото са по-големи страданията, по-големи блага ще имате; колкото по-малки страдания, по-малки блага ще имате. То е пропорционално.

„Жена, когато ражда, на скръб е. Като се роди детето, забравя своята скръб“. Не трябва ли да се радваш, че ти слугуваш, че в тебе има една идея, че слугуваш на едного. Че туй, което ще се роди, то ще се роди едновременно във всички души, сега не само жената, която ражда ще роди, но във всяка една душа туй Божественото, което иде, най-хубавото във всяка една душа, то ще се роди. То ще бъде бъдещото благо. То ще се роди във всички същества, които са на земята.

Писанието казва: „Роденият от Бога грях не прави.“ Туй в нас е, което трябва да се роди от Бога. То докато не се роди, ние не можем да бъдем щастливи. Докато не се роди детето, жената не може да забрави своята скръб. Като се роди детето, забравя своята скръб. Сега вие всички имате старата вяра, да умрете и да идете в оня свят да ви посрещне апостол Петър. Да влезете в рая, да покажете, че сте вярвали. Такива работи ги няма. То е забавление. Изисква се сериозна работа. Ти докато не обичаш Господа с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила, твоят крак не може да стъпи в оня свят. Сериозна е тази работа Ако дойде някой да ви казва нещо, то е заблуда. Такива учения няма. Ако не обичаш ближния като себе си, ти в оня свят не може да идеш. Ти ще идеш в един такъв свят като този и още по-лош. Ще влезеш в 13-та сфера. Ние сме в 13-та сфера и едва сега излизаме от 13-та сфера на страданията. Ти ще се върнеш там, дето си бил.

Аз бих желал, който иде при мене да ми разправи за своята любов, не за страданията си. Аз бих желал да ми разправят за страданията, които излизат от любовта. Една майка, която носи едно страдание на онова дете в утробата си, тя носи най-благородното страдание. Тя скърби, но има радост в нея. Без любов никой не може да роди. Помнете: Без любов никаква идея не може да се роди в света. Никакво благородно чувство не може да се роди без любов. Никаква благородна постъпка не може да се роди без любов. Никакво щастие в света не може да се роди без любов. Никакъв прогрес, нищо в света не може да дойде без любов. Тя носи светлина, сила, която трябва да дойде. Туй трябва да се запечати.

Вие искате да ви се проповядва едно учение. Вие вярвате, но се разколебавате. Кой от вас не се е разколебавал в учението на Христа? Един български свещеник ми казваше: Отде да зная, че Христос е възкръснал. Може да са го откраднали учиниците, после заблудиха. Възможно е да са го откраднали от гроба. Седи, седи, съвестта проговори в него и каже: Да ме прости Господ, пък може да е възкръснал. Колебае се човекът, мъчи го един дявол. Казва му: Ако не е възкръснал, защо ще лъжеш другите хора, че е

възкръснал? Мъчи го този дявол. Този дявол мъчи синца ни.

Да ви кажа положително. Беше спор във времето на Христа, дали има възкресение или не. Има възкресение. Христос е възкръснал. Туй всеки един от вас ще го провери. Няма защо да доказвам. Понеже то е въпрос на опит. Ако река да ви убеждавам, аз съм заинтересуван, защо има възкресение. Аз по някой път по стотина писма получавам в мисловния свят, че няма възкресение. Чета писмото, туря го в коша. Че какво ще ми разправят, дали е възкръснал Христос или не.

Тук преди години набедяват един баща, че убил сина си. Във Видинско беше, писаха вестниците. Като го налагат да каже, че убил сина си, бащата казва, че го убил и че го хвърлил в Дунава, за да се освободи човекът от боя. Осъждат го на смъртно наказание. Когато да го екзекутират, дохожда синът му. Не е ли възкръснал? Казва: Не ме е убил баща ми.

Че ако дойде Христос и ви се изяви, умрял ли е? Кой е онзи, който ви избавя от всичките страдания? Не е ли Той? Не е ли син човечески, който дойде и разрешава всичките мъчнотии във вашия живот. Той е забулен в хиляди форми. Под формата на вашия баща, на вашата майка, на вашия брат, на вашата сестра, на вашия слуга, под формата на едно дърво. Навсякъде, дето да го потърсиш - Той е.

Мене ми разправяше един млад българин. Той се учил да вярва. Случило се тъй във Варненско. Върви и отива под една круша. Било есенно време, когато крушите били обрани. Казва: Погледнах на крушата - всичките обрани. Казвам си: Няма промисъл. Ядат ми се круши - няма. Поне една круша да бяха оставили за мене, не знаят ли, че аз съм гладен, че аз имам нужда. Казвам: Де е Божията промисъл? Седи той и си размишлява. Казва: Задуха по едно време вятър, разтърси крушата и паднаха 7-8 круши, доста узрели. Нещо ми казва: Яж и да не мърмориш. Това не е доказателство, някой път може да каже, че е изключение. Вие може да идете под крушата и да мърморите и пак няма да паднат. Някой път и да мърмориш, няма нищо.

„Жена, когато ражда, на скръб е.“ Трябва съвременното човечество да роди онова възвишеното чувство в света. Братство

трябва да се роди. Братство и сестринство трябва да се роди. Трябва да се роди новият брат, трябва да се роди новата сестра. То е любовта в двете фази. Докато новият брат не дойде, докато новата сестра не дойде, любовта не може да се прояви. При сегашните условия, любовта е непонятна. В този смисъл, когато дойде този брат, той ще отвори света. Братът ще отвори света на мисълта, ще видим, защо е създадено небето. Сестрата като дойде, ще отвори света да видим вътрешния смисъл на живота, защо са били всичките страдания.

Та казвам: Желая на синца ви да имате по един роден брат, който да ви обича. Да имате по една родена сестра, която да ви обича. И с тях да живеете въ веки веков.

Благословен Господ.

Тайна молитва.

*2 неделна беседа, държана на
6.X.1940 год. Неделя, 10 ч. с.
Изгрев*

¹ Евангелие от Йоан 16:21

СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ

Забележка: На 13 и 20.X т.г. няма беседи

Отче наш.

Ще се развеселя.

„И словото се въплоти между нас и стана плът“.

Духът Божий.

Има три начина за говорене в света: Езикът на децата, езикът на възрастните и езикът на старите. Може би, като четете езика на децата, мислите, че е проста работа, детинска работа. Аз наричам детински език, езика на любовта. Езикът на възрастните е езикът на мъдростта и езикът на старостта е езикът на истината. Има неща, които ако ви ги кажа, вие утре ще умрете. Има други, които ако ви ги кажа, ако сте умрели, вие ще оживеете. Сега кое искате да ви кажа? Сега вие вземате смъртта в един смисъл, съвсем специфичен. Умрелият човек преставя да се движи. Пък той не е умрял, той се е престорил, че е умрял. В театъра как се преструват? Мушне го, потече кръв, на другия ден го гледаш, ходи, не е умрял.

Та ще ви приведа един анекдот, японски. Един японец от аристократическата партия взел пари назаем и обещал на Нова Година да ги върне. Отива при богатия и казва: Аз обещах да ви върна парите, но не мога, затова аз ще се самоубия, ще направя хара-кири. Не може да претърпя този позор, да не мога да устоя на думата си. Не прави това нещо, ще отложим - казва му другият. - Не, не мога да търпя този позор. - Ето, аз ти прощавам, не искам нищо от тебе, ела да те почерпя по едно кафе. Пият кафето и той

му казва: Остани на обяд с мене. - Бързам. - Че къде ще ходиш, нали щеше да правиш хара-кири? - Не, бързам, имам на още едно място да правя хара-кири. Сега трябва да се свърже един пример. Много пъти се дава един пример, но той трябва да се приложи. Запример някой художник рисува някоя грозна картина - не че той иска да я нарисува грозна, но за да покаже грозотията, беднотията. Изобщо хората обичат картините на беднотията, отколкото на богатството. Когато гледаш някоя картина на някой богат, хваща те недоволство, но като гледаш на някой сиромас, приятно ти е. Макар че хората не обичат сиромашията, обичат да имат картини на сиромашията си в къщи.

Ние, съвременните хора имаме едно понятие за сиромасите. Че детето, което се ражда, не е ли сиромас? То е такъв сиромас, че ако майка му го остави, то ще умре. Голямата сиромашия има това дете. Това дете, което е така сиромас, майката ще го вземе, ще го окъпе, ще го повие, ще го помилва, казва: Герой ще излезе. То е сиромас, но дарби има, дарби Бог му дал.

„И Словото стана плът.“ Словото разбираме външната страна. Разумното в света, което трябва да се прояви. Сега вие, съвременните хора всички мислите, че само видимите неща са реални - които са невидими не са реални. Нещата са видими, защото се пречупва светлината, прави ги видими. Но има едно състояние на светлината, при което тя не се пречупва. Тогава човек и нещата остават невидими. Сега много хора могат да ги направят невидими. За в бъдеще като има да плащаш, като дойде банкеринът, ще изчезнеш пред него. 4-5 пъти като дойде и ти изчезваш, къде ще те намери? Казвате: Трябва да имаме морал. В какво седи моралът? Морално е само това, което крепи добрия живот. Всяко нещо, което не крепи добрия живот, не е морално. Всяко нещо, което дава растеж на живота и подкрепя живота, за да се прояви, това е любовта в света. Всяко нещо, което не подкрепя живота и човека да расте, това е безлюбие. Преди години как се е проповядвало: как е умрял Христос, как е страдал, съжаления за това. Каква нужда има Христос да съжалявате, че той е умрял? То е един изпит, който Христос го издържал и Той се

радва, че го е издържал. Ние само съжаляваме. Той се радва на изпита си, пък ние скърбим постоянно и от две хиляди години се скърбим. Той казва: Всички като мене трябва добре да държите изпита си, трябва да го издържите. Всеки един от вас казва: Всичко да дойде, само това да не дойде до главата ми. Но вие сега като ме слушате, вие сте заинтересовани и аз съм заинтересован. Казва: Аз без интерес съм. - Не, без интерес в света няма. Така се говори, но не е тъй. Като обичаме някого, ние се интересуваме от него. Най-първо се интересуваме от себе си. Сутрин като стана, погледна се в огледалото, интересувам се от себе си. Защо ще ходя да се оглеждам? Поглеждам се, защото се интересувам. Та сега често казват на една мома да се не оглежда в огледалото. Право има да се оглежда в огледалото. Има едни огледала на здравето. Като го извадиш, като го погледнеш, веднага си здрав. Те се носят в десния джоб. Има едни огледала, които се носят от лявата страна. Като се погледнеш в тях - разболяваш се. Аз ги наричам тия огледала на безлюбието. Сега кого как срещам, се си вади огледалото от левия джоб.

Питат ме: Кой е правоверен? Човек, който умира правоверен ли е? Човек, който осиромашава, правоверен ли е? Човек, който изгубва вярата си, правоверен ли е? Човек, който изгубва любовта, правоверен ли е? Човек, който изгубва своята сила, правоверен ли е? - Не е правоверен. Цялото съвременно човечество е поставено на изпит. Бог иска да опита човечеството, колко Го обича. Целият свят е пълен с хора, които хвалят Бога, славят Го. Той им дал пари, никого не съди, много добър е. Господ иска да направи с хората един опит. Казва: Толкоз същества създадох, се ме хвалят, чакай на някой да отнема благата, какво ще кажат заради мене. Сега хората се изпитват без да им дава блага Господ, колко ще Го обичат. В небето са кръстили хората мърморковци. Хората, за които казват, че Бог ги създаде по образ и подобие свое, сега станаха мърморковци. Всичкото нещастие седи от това вътрешно недоволство. Даровитите хора по ум са недоволни, даровитите хора по сърце и те са недоволни, здравите по тяло са недоволни. Един, който има един милион, не е доволен - иска два. Който има два милиона не е доволен - иска три. Който

има три иска 4,5,10,1000. На земята има около два милиарда хора, ако всеки иска да има по десет милиона лева златни, то толкоз злато няма на земята. Цялата земя трябва да бъде почти от злато и надали ще могат да се наситят.

При сегашното положение, за да се оправи живота, имате сега купони. Сега нали всичкият въпрос е за кашкавал. Голям въпрос е сега, че сто грама масло дават за седмица, 150 гр. кашкавал. Не знам дали моите данни са верни. Какво има да ни смущава стоте грама кашкавал и масло. Нима Господ ни е създал за кашкавал, за масло? То е по единствената причина, че когато вие ядете, да си помислите за овците. Когато видите кашкавала, да си помислите за овците и те да се зарадват. Вие никак не мислите. Позволява се да ядете масло, за да си помислите за кравите, за да може по някой път да си припомним за кравите, които седят в дама¹. Другояче все за велики работи мислим. Англичаните, които проповядваха евангелието, които разпространяваха с милиони Библията в света, сега се бият. Християни се бият с кого? С някои езичници? Не, пак с християни, с евангелисти. Германците са правоверни, англичаните са правоверни. Защо се бият? За масло и за кашкавал. За земя се бият, както двама братя българи се бият за една нива. Баща им умрял, делят нивата и за един декар земя за десет години водят спор.

И сега германците никаква идея нямат. Идеята е земя. Англичаните задигнали колониите на германците и германците казват: Ще ни върнете колониите. Вие имате толкоз много. Ако не ги върнете, тази работа на зле отива. Кой е крив сега, кажете ми? Когато се върна младият брат, който ходи и свърши своите науки и се върна при баща си с един отличен диплом на смирение, който казва на баща си: Аз исках да бъда аристократ, да заповядвам на тебе, но там, дето следвах в света, разбрах, че тази работа с господаруване не става. Аз искам при тебе да бъда като слуга да ти слугувам. Като дойде големият брат, праведникът, аристократът, като разбра, че за малкия му брат баща му заклал теле и направил пир, разсърдил се и казва: Той за онзи, който изяде и изпи всичко, баща ми, с всички си ум да заклоли теле и

да се весели. Не влизам в къщи. Тук има голяма неправда. Излиза баща му да го моли.- Не, казва, не влизам. Толкоз време ти работя и досега нито агне, нито козле да заколя не си ми дал, да се повеселя с приятелите си. А как за този, който изяде всичкото, за него закла теле?

Съвременната култура се съди от невидимия свят. Съдба на света е. И англичаните се съдят, и германците се съдят и французите се съдят и русите се съдят и американците се съдят, няма народ, който да не се съди. Съдба е в света. Това е предисловие на второто пришествие. Не разбирайте туй предисловие така. Сега англичаните преживяват това, което стана в Содом и Гомор. Никога не са имали такова нещастие. Бомби с милиона килограми им хвърлят, огън и жупел се сипе. Лондон е скрит под земята. Който и да е, всеки мисли. Една хубава черта е, че издържат тия хора. Сега ще кажем, че са герои. Геройство има.

Един българин, който се наричал Стоян със своята Керта се разхождат. Той и казва: На мене да разчиташ. Голям герой съм. Той си носил един турски кавал/пушка/. Аз, който и да излезе на среща, ще те запазя. Гледа го тя и вече уповава на него. Като вървят, от гората се задава една мечка; той като я видял, забравил и веднага се качил на крушата с кавала. Тя, горката, като не могла да се качи, престорила се на умряла. Той и казва: Стой, Керте, аз оттук ще цъкам. Дошла мечката, помирисала я и си заминала. Като слязъл, той я пита: Какво ти каза мечката? - С такъв герой още веднъж да не ходиш.

Аз наричам герои хората, които се застъпват за любовта. Само за три неща човек може да умре в света: да умре за любовта, защото ще го възкреси; да умре за мъдростта, защото ще го възкреси; да умре за истината, защото ще го възкреси. Всяка друга смърт няма нищо да остави от него. Няма кой да го избави. Ако човека умре за любовта, тя ще го възкреси. Ако умре за мъдростта, тя ще го възкреси. Ако умре за истината, тя ще го възкреси. Ако сте готови да умрете, за три неща умрете, защото се трябва да умрете. Ако умрете за други неща, никъде няма да ви намерят. Ако умрете за любовта, ще ви намерят. Ако умрете

за мъдростта, ще ви намерят. Ако умрете за истината, ще ви намерят. Умирането не е изчезване. Някои смесват умирането с изчезването. Нищо не изчезва в природата. Нищо не се създава и нищо не се губи. Смъртта е едно преходно състояние, минаване от едно състояние в друго. Един цар, който умира, излиза из своя палат и влиза в една колиба. Ако не умре за любовта, той ще влезе в миша дупка вътре. То е смъртта. Ако излезеш из онова Божествено знание, ако не умрете заради него, ти пак ще се намериш в миша дупка. Ако не умреш за истината, в миша дупка ще се намериш. Който да дойде и да ви каже, че като умрете, еди къде ще идете, никъде няма да идете - аз да ви кажа. Три пътя има, като умреш, може да идеш на хубаво място: Ако умреш за любовта, на едно хубаво място ще отидеш. Ако умреш за мъдростта, на едно хубаво място ще отидеш. Ако умреш за истината, на едно хубаво място ще идеш. По-хубаво място няма. Ако за тях не умреш, никъде няма да се намериш. Ще се намериш, къде? Ще се намериш, както един червей се намира в нечистотиите. Ще се намериш като един кърт, ще ходиш вътре да правиш дупки под почвата. Не че Господ изисква това от нас. Ние сами се обезобразяваме, когато в нас не боравят тия Божествени мисли на любовта, когато в нас не боравят Божествени чувства на любовта и когато в нас не боравят Божествените мисли и чувства на истината, ние се обезобразяваме. Като гледам хората, чудя се как са изопачили лицата си. Като срещнеш някой човек има такова изражение, една алчност, едно безпокойство, един страх, едно недоволство. Рядко ще видиш някое лице обнадеждено. Кой как срещнеш, казва: лоша работа, кашкавал няма. Във въздуха има доста масло. Онези, които дълго време са изучавали закона на храненето, употребяват по 50, по 100 грама ориз на ден и са здрави. Със сто грама масло ти половин година можеш да живееш. Със 150 грама кашкавал, ти цяла година може да живееш. Това е наука. Тази наука я знаеше Христос. Той с пет хляба нахрани 5000 души и 12 коша останаха. От къде дойде този хляб? От въздуха. Христос знаеше закона. Увеличи се хлябът. Вие казвате: Христос можеше. Туй е защото вярваше, обичаше. Той живееше според закона на любовта, мъдростта и истината. Всеки човек,

който живее по същия закон същото може да направи. Който не живее, може да носи името на Христа, пак нищо не става. Не е името, което дава.

Мнозина в себе си нямат ясна представа, какво сте вие. Вие някои мислите за себе си повече отколкото сте, други мислите по-малко отколкото сте. Едното не е вярно и другото не е вярно. Всеки човек е проявление на Бога. Бог се изявява в синца ви. Следователно, всеки един човек, всеки ден трябва да даде онова проявление на Бога, което Бог изисква. Има дни, когато вие трябва да проявите Божията любов. Какво ще ви коштува? Има дни, когато вие трябва да проявите Божията мъдрост и има дни, когато трябва да проявите Божията истина. След това времето, което ви остава, ще го употребите за себе си. Ако вие за една година бихте работили така за Бога, ще се изменят лицата ви. Това е козметика. Хората остаряват, че си турят бръчки. Новата любов трябва да обхваща не само хората, тя трябва да обхваща всички живи същества. Трябва да се пазите от едно заблуждение. Като видите една жива форма, в която има живот, вие трябва с благоговение да се застъпите. Тази, живата форма е проявление на Бога. Не мислете, че вашата лакомия може да е проявление на Бога. В Бога лакомство няма. В Бог има само щедрост. В него има такава щедрост, каквато в никое друго същество на земята няма, нито в небето някъде. В цялата Вселена няма друго същество с такава щедрост, както Неговата - по това се отличава. Винаги Бог е всеблаг. Винаги е щедър.

Следователно, ако вие в любовта не може да проявите микроскопична щедрост, как ще проявите вашата любов? Сега ако ви кажа едно нещо, вие няма да го направите. Но ако ви турят на изпит и ви кажат: Мъже, жени да се целувате. Който не целува - бой. Има ли някой, който няма да целува? Закон - ще се целувате. Като има бой, кой от вас няма да целува? Може да ти е неприятно, както и да е, ще целуваш на общо основание. При това ще гледат дали на свят целувате или не. Колко ще го направите? Значи от страх може, но го направите. Вие казвате: Аз съм свободен човек, как ще целувам чуждата жена. Тя е вече собственост, той тапия взел. Моят мъж, моята жена - то е срамота така да се говори.

Жената като види мъжа, да каже: Ето моя баща. Мъжът, като види жената, да каже: Ето моята дъщеря, ето моето дете. Защото мъжът роди първата жена. Като роди жената, той престана да ражда. Защо? Тя не свърши училището както трябва. Той си каза: Още веднъж женско да не раждаш. Жената роди две деца и единият уби брат си. Някой казва: Какво голямо престъпление. Ако ние постоянно с ума си, със сърцето си, с волята си рушим - не сме ли убийци? Нашият ум, нашето сърце и нашата воля вършат убийство. Ти имаш омраза към някого! Мислиш ли омразата е почитание на Бога? Ти казваш: Аз го мразя. Откъде накъде човек не иска да види това, което Бог е създал?

„И Словото стана плът.“ Целият свят не е едно място за удоволствие. Светът е едно велико училище за развиване на човешкия ум, за облагородяването на ума, за облагородяване на сърцето. Светът е едно училище за развиване на човешката воля. Всичкото зло сега седи във волята на човека. В света две воли създадоха отстъплението. Първата жена чрез своята воля яде от забранения плод и направи престъпление. То е женското престъпление. След туй мъжът и той яде. То е мъжкото престъпление в света. Благодството на Адама ето къде е: Седи той и като видя, че тя направи една погрешка - Адам не беше от глуповатите хора. Той казва: Без нея в рая не мога да остана, безсмислен е животът ми. Евреите имат един мит, дали е верен, не зная. Ще ви го приведа, но трябва да го примиряваме. Адам преди Ева имал друга жена, наричали я Елита - Лита. У българите имаме тази дума. Казват: лито платно, не с четири нищелки, но с две нищелки. Ева била с четири. Адам казва: От мене е взета Ева, дъщеря на Ехова, на Бога. Първата я изпъдиха, ако изпъдят втората, без нея вече не стоя. И пред небето ще изгубя почитание и уважение, каквото тя направи и аз ще направя. Ще вървя по нейния път, ще се жертвам заради нея. Каквото тя направи, ще нося заради нея. И когато небето видя, че Адам направи това, похвалиха го. Адам казва: Отсега нататък се жертвам заради нея, каквато е нейната съдба, и аз ще нося нейните страдания. Какво има вие, сестри, да се оплаквате от този Адам, който се жертва заради вас? Като излезе Ева, и Адам се пожертва. Тя казва: Аз те

изведох из рая, и аз ще те въведа в рая. Сега Ева въвежда Адама в рая. Затова аз онзи ден ви казах, че този Адам аз наричам българин. Българката Ева, която въвежда българския Адам в рая. Сега не говоря за тия българи, които не са българи. Някои тук минават за българи, но не са българи. Всеки, който не отива с Ева в рая, той не е българин. Всички станаха израилтяни, защото излязоха из рая.

Аз искам да примиря противоречията. В жената се заражда едно чувство, да поправи своята погрешка. Всичките раждания и прераждания, на които тя е подложена, то е един закон за изправление на онова далечно минало престъпление за нарушението на един Божии закон. Следователно, когато хората са в рая, разбираме ония Божествени условия. Не мислете, че раят е тук на земята. Че раят е и на земята - на земята е. Но тогава и мравите живеят в рая, и вълците живеят в рая, и мечките живеят в рая. Раят е място, дето няма място за лоши мисли. Когато престанат да ви нападат лошите мисли, вие сте в рая. Когато престанат да ви нападат лошите чувства, вие сте в рая. Когато престанат да ви нападат слабостите в света, вие сте в рая. Така трябва да се разбира.

Говорят съвременните хора за Бога. Моите понятия за Бога са съвсем други. Аз, като говоря за Бога, имам пред вид най-хубавото и най-великото в света. Вие мислите, че искам да ви скроя нещо. Аз съм като онзи готвач, който готви най-хубавото за себе си и както готви за себе си, така готви и за другите. Аз както готвя за себе си, така искам да бъде и за другите. Не искам да допусна нещо нечисто. Туй, което ви говоря, искам след хиляди години да го намеря, че е туй. Не да се извинявам, че не съм го казал както трябва. Аз съм за три неща в света. Мене ме интересува Божията любов, мене ме интересува мъдростта Божия и мене ме интересува Божията истина. Мене ме интересува волята на любовта, за която тази сутрин ви говорих. Спасението е в нашите ръце. В денят, в който ние възлюбим Бога, ние сме спасени. В деня, в който ние започнем да изучаваме Божията мъдрост, ние сме спасени. В деня, в който ние започнем да служим - турям истината за правило - ние сме спасени. То е

спасението. То е непреривно спасение. Всеки ден трябва да се спасявам. Като станеш, всеки ден трябва да бъдеш служител на любовта. Всеки ден трябва да бъдеш служител на мъдростта, да се учиш. Не само да се учиш, но и да прилагаш.

Сега аз съм толкова години в България и духовенството се бори с мене. Няма какво да се бори. Едно време евреите се бориха с Господа. Яков значи този, който обича да спъва. Той се бори с Господа. Казва: Няма да те пусна, трябва да ме благословиш. Казва му Господ: Ще те благословя, но ако тръгнеш по пътя на любовта, мъдростта и истината. Ако не тръгнеш, няма да те благословя. Той обеща. Казва: Ще идеш да се примириш с брата си. Отдели той от стоката си, смири се пред своя брат. Смирение трябва. Двамата братя се срещат, по-малкият брат ще признае и ще каже: Ще ме извиниш, взех ти благословението. Зная, че не постъпих добре. Мислите ли, че целият еврейски народ, който излезе от Якова, че днес благува?

Той носи последствията. Каквото е бащата. Яков наруши онази хармония на Адама и евреите вървят по пътя на Якова. Трябва да напуснат Якова и да се примирят с Христа и да приемат Христа. Христос е Адам. Трябва да се върнат. И те докато не се върнат по закона на любовта да обикнат Бога и не да живеят за себе си и да оставят тази идея да заповядват на света. Не, не, само онзи народ може да заповядва в света, който обича Бога, който се учи от Бога и който изпълнява волята на Бога. За бъдеще само тия хора ще имат привилегия на земята и блага ще имат. Че то е реалното учение. Аз се радвам, че има толкоз университети, колегии, училища. Никога светът не е имал толкоз училища, колкото има. Никога в света не е имало толкоз църкви, колкото сега. Никога светът не е бил толкова уреден, както сега е уреден. Но липсва нещо в света. На света липсва животът: „Това е живот вечен, да позная тебе единаго и истинаго Бога.“

Аз говоря за любовта принципиално. Но любовта си има свой източник, от който изтича. Сега да говорим на човешки. Изтичането на любовта, когато човешкото съзнание е в областта на любовта, то е най-красивото чувство. Всички онези, които са дошли в съприкосновение с него, целият свят се отваря. Ако

някой от вас ми говори за любовта, ако сега се отворят очите им, пред вас ще се отвори един свят, че вие ще се очудите. В сравнение с това, което аз виждам, вие сте слепци. Казвате: Какво виждаш? - Аз не виждам злото. Виждам само доброто. Само любовта виждам, само знанието виждам и истината само виждам. Това е което виждам. Законът е такъв, че в Божественият свят вие не може да видите никого, ако не го обичате. Този може да видите, когато обичате. Щом имате най-малката отрицателна мисъл, той не се явява. Щом го обикнете, той веднага по любов ще се яви. Ако някой иска да ви види, той трябва да ви обича. Законът е, че хората може да се виждат, само когато се обичат. Хората може да си говорят, само когато се обичат

Сега има някои тук, на които са заминали техните близки в другия свят, че не ги виждали. Майка им не ги вижда, че няма любов. Щом имаш любов, умрелите говорят. Те са живи, възкръсват. Тук е пълно се с умрели. Какво ще кажете: Какви са те? Аз не искам в това да вярвате, защото ще се изплашите да дойдете, че е пълно с умрели тук. Аз ви говоря за един салон, който може да събере няколко милиона, не за този малък салон. Според сегашните хора всяко нещо трябва да се докаже. Хубави са тия работи.

Малките неща са граница на великите работи. Малките неща са начало на великите работи. Един човек, който не може да започне една малка работа, и голямото не може да свърши. Светът не може да се създаде така. Светът не е създаден така, както учените хора мислят. На 12 милиарда мили от нашата слънчева система, всичкото това пространство било пълно с материя. Всичката тази материя като се е събрала, образувала слънцето, образувала всичките планети. Още планети има, които учените хора ще открият. Дали ще ги открият или не, тази съгъстена материя е материалният свят. Има още други светове, които са невидими. Има духовни земи, има и Божествени земи. Три земи има. Вие сега живеете на земята, която е за хората. Има една земя за ангелите, пак са хора те. Защото всички ангели се от хора са станали ангели. Има една земя, на която живеят боговете. Сега туй го считате като приказка „Хиляда и една нощ“. Дали

вярвате или не, то е друг въпрос. Един ден, когато видите тия работи, ще повярвате. Ако някой художник рисува една картина на някаква местност - вие може да не сте ходили на това място, но може да идете на това място и да вземете картината със себе си, ще видите как художникът го нарисувал. Един ден вие ще идете да проверите това, което ви казвам. Аз не ходя да доказвам, казвам: Ела с мен, за пет минути тази работа ще я видиш.

Съвременните окултисти казват, че човек за да прогледне, трябва да стане свят, че това, че онова. Адам, който беше свят, като съгреши, ослепя. Защо един грешник по същия закон да не може да се повърне назад и да се изправи? Писанието казва, че е възможно. Ако праведния се върне от пътя си, правдата му няма да се помене. И ако грешникът се върне от грешките си и тръгне в пътя на доброто, греховете няма да му се поменат. Ако вие по този закон възприемете и тръгнете в пътя на любовта, не както сега вървите, вие може да напуснете този живот. Този живот, по който сега вървите, както сте проповядвали досега, то е предисловие. Никой не може да влезе в Царството Божие, който не е тръгнал в пътя на любовта. Никой не може да влезе в Царството Божие, който не е влязъл в пътя на Божественото знание, на Божията мъдрост. Никой сега не може да влезе в Царството Божие сега от земята, понеже всички сте опетнени. Трябва да се очисти човешката душа. Само в закона на любовта ние можем да се очистим. Защо ще искате да влезете в оня свят без любов? Че единственият оня свят е свят на любовта. Сега вие какво разбирате? Тия братя, при които вие искате да идете, те ще ви посрещнат още на пътя, отдалече ще ви посрещнат, и вие, като се приближите, съвсем ще се измените.

Да ви приведа един пример. Може би преди 40 години в Англия имало един знаменит проповедник. Някои казват, че бил в Лондон. Всички ходили да го слушат. Казват, всеки, който отивал, се захласвал. Един крадец си казва: Там ще ида, таман се захласнал тия богаташи, ще мога да бъркам в джобовете им. Като отива и чака да се захласнат другите, но като се захласнал другите и той се захласнал, че забравил за какво отишъл. Като излиза, казва: Този дявол, не можах нищо да взема, втория път

няма да бъде тъй. Втори път отива пак и се захласва. Ходил 3, 4, 5 пъти и казва: Не отивам, ще си загубя занаята.

Аз бих желал всички хора, като четат евангелието, да се захласнат. Не е ли хубаво да излизат любовни думи от устата ни, да излизат любовни чувства от сърцата ни? Не е ли хубаво, да се отворят вашите умове и да излезат светли мисли, благородни мисли? Не е ли хубаво от цялото ни тяло да изтича онази сила на самопожертвование?

Сега на всички вас пожелавам Словото в нас да стане плът, да се въплоти. Най-първо, ако трябва ще си изберете един идеал, с който трябва да живеете. Кой е той? Аз ще го нарека Новия Адам, Христос го наричам, Син Човечески. Той ще дойде да съди. Синът Божи ще дойде в света. Кой е Синът Божи? - Онзи, който всякога обича хората повече, отколкото те са го обичали. Кой е Синът Божи? - Който ти прости всичките прегрешения, че всичкото, каквото вие сега сте извършили, той го взе върху себе си. Ние и това забравяме. Не заслужава ли Този, който така постъпва, да бъде обичан? Аз не проповядвам разкаяние. Аз проповядвам любов в света. Да мислим за Онзи, който ни е обичал през всичките векове, бил с нас във всичките ни слабости и когато всички са ни изоставили, Той винаги ни е подавал ръка. Не е било време, когато да не е подавал ръка. Не е било време, когато ние сме го помолили и Той да не ни е послушал. Всичко онова, което е било необходимо за нашия живот, всичко това ни е услужвал без да го знаем. Като е направил, пак се е крил някъде да Го не знаем, че Той го е направил, за да бъдем свободни. Да не би да си помислим, че има някаква користолюбива цел, като че иска да ни подкупи. Той иска да ни покаже, че Неговата любов е свършено безкористна. Не иска да ни направи свои слуги, роби, но иска да ни направи братя подобни на Него, да участвуваш във всичките блага, които Той има.

Та казвам: Ако някой иска да стане майка, според мене, то е едно друго течение, то е човешкото. Ако някой иска да стане владика, според мене само Бог може да бъде владика. Според мене само Бог може да бъде цар. Може да има и други владици, но само един владика има и само един цар има, и само един

баща има, и само един брат има, и само една сестра има, и само един приятел има. Всичкото друго то е само отражение на туй първото, реалното в света. Във всичките хора вие ще Го видите. Той се проявява навсякъде.

Сега ви пожелавам онези, които сте болни, да оздравеете. На онези, чийто умове са смътни, да настане мир, и светлина да дойде в умовете ви. Онези от вас, на които сърцето е смутено, да дойде любовта и да дойде разширение. Онези от вас, които се чувстват слаби, да почувствуват, че са свободни. Когато дойде една голяма неприятност, да се радвате, да ви е приятно. Няма ли да ви е приятно, когато носите едно шише с вода. Може водата да е света, но отивате при извора, който е още по-свет от тази вода, която имате във шишето. Ако някой дойде и излее водата, ще плачете ли за вашата вода? При този извор с хиляди шишета може да налее. Света вода в шише не се затваря. Някои искат да турят Господа в храмове. Цялото небе не може да Го побере, че какъв храм ще Го побере? Евреите направиха един храм, но в храмове не може да се побере Господ. Единственото място, дето Бог говори, то е човешкото сърце. Единственото място, дето Бог говори и дето по някой път Господ прави визита, то е човешката душа. По някой път прониква Божията светлина в сърцето, по някой път Бог ви посещава в такава форма, дето не подозирате. След като си замине, тогава ще ви дойде на ум, че Той е бил. Ако Той се прояви във величие и слава, Той знае, че ще седите мирно като войници, когато дойде генералът. Кой войник не седи мирно, като се яви генералът? Гледа само напред, не смее да се премести. Вие мислите как ще стане.

Някой казва: Аз не напускам къщата си. Като стане земетресение, напуска я. Желая сега българите да дадат един пример като българи. Българите ето какво представят. Понеже званите в света са недостойни, като ги поканили на угощение тези избраниците, израилите не отишли. Един купил нива, отивал да я види. Казва: Считай ме за отречен. Друг си купил волове, отива да ги види. - Считай ме за отречен. Трети се оженил. - Считай ме за отречен. Тогава този Цар, Който искал да направи угощението казва: Излезте по пътищата и всички хроми, клосни,

сакати, всички слепи повикайте ги. То са българите. Те са сега, които се канят на гости да влязат на тази вечеря. Туй е притчата. Българите - те не са избраните. Като отидат там, ще им дадат дреха, ще се облекат. Казва: „Онези, които не бяха мой народ, те ме намериха, а онези, които бяха мой народ, отвън останаха.“

Казвам сега: Аз ви похвалявам, че вие сакатите, хромите, клошките идват на угощение.

Стрежете се да обичате всичко, което Бог е създал.

Добрата молитва.

*3 беседа, държана на
27.X.1940 год. Неделя 10 ч.с.
Изгрев*

ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ

Отче наш.

В начало бе Словото.

Ще прочета само няколко стиха от евангелието на Йоана от 12 глава от 12 ст. до 20 стих.

(12) На утрешния ден народ много който беше дошел на празника, като чува че иде Исус в Ерусалим, (13) взеха вейки финикови та излязоха да го посрещнат, и викаха: Осана! благословен, който иде в името Господне, Цар Израилев! (14) А Исус намери осле и възседна на него, според както е писано: (15) „ Не бой се, дъщи Сионова, ето, твоят Цар иде възседнал на ждребе ослично“. (16) Но това учениците му изпървом не разумяха; а когато се прослави Исус, тогаз си наумиха, че това бе за него писано, и това му сториха. (17) А народът който беше с него когато повика Лазара от гроба и го възкръси от мъртвите свидетелствуваше. (18) За това го и посрещна народът, защото чува, че сторил това чудо. (19) А Фарисеите рекоха помежду си: Видите ли че нищо не ползвате? Ето, светът отиде след него.

Духът Божи.

Ще взема онова изречение от Писанието, дето казва, че „Бог създаде човека по образ и подобие свое“. И после прилага „създаде ги мъжки и женски пол“. Туй извлечение не е разбрано. Какво значи човек да бъде създаден по образ и подобие Божие, мъжки и женски пол? Разни теории има. Теориите нас ни интересуват само като скици. Всяка теория е една скица. Тази скица не може всякога да се реализира, да се разбира. Трябва да претърпи ред промени. Всички вие имате такива скици в живота

си. И всички страдания произтичат от скиците. Запример вие теоретически имате една полица да ви плащат от 25 или 50 хиляди лева. Това е теория. Онзи, от когото имате да вземате, ако се добере до тази полица и я скъса, всичко отиде. Вие не може да докажете, че имате да вземате. Теорията е само като документ, че имате да вземате. Дали ще вземете, то е въпрос. Ако има вашият длъжник, ще вземете. Сега не искам да се спирате върху полицата.

Най-важното е утрешния ден. Днешният ден той представя миналото. Каквото човек е мислил и правил в миналото, то е настоящият ден. Всеки един човек жъне плода на миналото. Туй, което има да постига за бъдаще, то е утрешният ден. Днес каквото прави, то е за утрешния ден, то ще му бъде жетва. Искат да кажат някои, защо Бог създаде човека по образ и подобие свое? Направил го Бог по подобие свое, но Бог оставил нещо, което не дал на човека. Значи, създаде го по образ и подобие на своя ум, създаде го по образ и подобие на своето сърце, но не го създаде по образ и подобие на своята воля. И понеже човек си е позволил да присвои това, което Бог не му дал, той внесе греха в света, престъплението, страданията. Всичките страдания на хората се дължат, че те искат да бъдат и по воля като Бога, да заповядват. Запример, когато един възлюбен изтупва праха на своята възлюблена, прави нещо, което не е по Бога. Когато банкиеринът взема по насилствен начин от бедния, той прави нещо, което не е позволено. Когато ти заколваш една овца и я ядеш, правиш нещо, което не е позволено. Когато говориш на хората туй, което не е истина, то не е по Бога. Искаш да ги заставиш да вярват и правят това, което не е по Бога. Питат: Защо хората страдат? - Защото правят това, което не е по Бога. Всичките страдания в света, индивидуални, семейни, обществени, народни, общочовешки, произтичат, че всички правят това, което не е по Бога. Там дето правят по Бога, излизат всичките блага. Има такава една формула. Безконечното голямо накъде се стреми? Безграничното голямо няма накъде да се стреми. По-голямото от себе си няма накъде да се стреми. Безграничното малко няма по-малко от себе си, накъде се стреми?

Следователно, стремещт на безграничното голямо е към безграничното малко. Нататък отива. Безграничното малко, като няма да иде по-надолу, по-малко от него няма, в него има желание да се стреми към безграничното голямо. Виждаме големите хора слизат при малките и малките отиват при големите. Питат някои: Защо този бедняк е отишъл при този учен човек. - Там е пътят. - Защо учения слиза при бедния? - Там е пътят му. Той няма друг път. Той нагоре не може да иде.

Сега аз искам всички да разсъждавате, кой както може. Защото всичките хора не разсъждават еднакво. Запример, сега казват, че всяко нещо си има причина. То е една философска област. Какво значи, че всяко нещо си има причина. Причината и тя си има причини, и последната причина има и тя своя причина и така до безкрайност. Следователно, ние живеем в един свят, дето има едни явления, които обуславят други явления и казвате, че първото е причината на второто. То е резултат, от него произтича друг по-голям резултат. Да кажем имаме една река като резултат на много изворчета. Тази река се отбива в градините - то е друг резултат. Казват, че реката е причина. Но то е второстепенна причина. Главната причина не знаете, къде се намира. Ако някой слуга е донесъл един подарък на вас, слугата не е причина, той е резултат. Той е само едно условие. Зад слугата седи Онзи, който се е погрижил заради вас. Ние в света виждаме само слугите. Онзи, Който изпраща всичките благословения, не го виждаме. Той е причината, а казваме: Баща ми направи туй заради мене, майка ми направи туй заради мене, приятелят направи това, но те са само слугите. Бащата, майката, приятелят - всичките те са слугите. И без тях не може да се прояви реалното. Сега не съм за онази философия, която отделя слугите от господарите. Нито пък съм за онази философия, която отделя учителите от учениците им. Не съм и за онази философия, която отделя живите от мъртвите, и мъртвите от живите. Сега искат да се отделят живите от мъртвите. Че кой се грижи за мъртвите? - Живите. - Кой се грижи за живите? - Мъртвите. Сега вас ви се вижда тази работа малко странна. Как е възможно? Една несъобразителност има. Онези умрелите листа на дърветата, които падат под корените,

нали остават всичкото си богатство. Тия листа, които умират оставят всичкото си богатство на корените и оттам започват да живеят пак наново. Благодарение на умрелите вие се проявявате. И благодарение на живите, умрелите забогатяват. Понеже умрелите са богати. Защото богатите умират, сиромасите не умират. Сиромасът, като стане богат, умира. Богатият като стане сиромас, оживява. Казвам сега: Горко вам богати! Вие ще умрете. Казват: Блажени сиромасите, защото ще се родят в света.

Сега тази философия хората не я знаят. Вие всички искате богатство. Вие търсите белата си. Не, че е лошо да си богат, но вашето неразбиране е лошото. Едновременно като станеш богат, ти започваш да търсиш начин да се освободиш. Ако не знаеш как да се освободиш, смъртта е едно освобождение от най-голямото зло. Тя като дойде, ще освободи богатия от неговото богатство, което го заробва. Богатият не може да мисли. Той търси охолност, той търси слуги наоколо, да заповядва натук - натам. Те са разпределили всичко и понеже не се нареждат работите, както господарят иска, постоянно ги вика горе, за да ги пита, на кое основание правят това. Като идат, Той пак ги праща тук, на земята, да поправят своите погрешки. Сега вие сте от онези богатите, които сте дошли на земята, да си поправите погрешките.

Едно време сте били големи богаташи, какво не сте били: Царе сте били, князе сте били, владци, патриарси, хахами¹, жреци, генерали. Не са лоши тия работи. Лошото на човека седи в това, че е патриарх, пък не изпълнява това, което патриаршеството изисква. Когато човек е владика, не изпълнява това, което владичеството изисква. Когато ученият човек не е изпълнил това, което науката изисква. Може да е баща или майка - каквото и да е, не е във формата, но в изпълнението на нещата. Лошото на богатия е в това, че те мислят, че парите, които имат в банката - 10 -15 милиона, че са техни. Нерде Шам, нерде Багдат.

Един турчин, който бил в Багдат, като се върнал в България, казва: Когато бях в Багдат, скачах на 20 метра. Турили го да прескочи два метра един трап и в трапа влязъл вътре. Не могъл да го прескочи. Казва: Тук въздухът не помага, в Багдат въздухът помага на 20 метра да скачам. Този анекдот, той е турски. Турците

много обичат да преувеличават. Българите имат такъв анекдот, турен в друга област. Един български старец, на 85 години, веднъж дошъл до един трап и казва: На млади години щях да го прескоча. Засилил се да прескочи трапа. Като паднал вътре, казва: На млади години друго беше, но като остарее човек, така е. Огледал се и като видял, че няма никой да го чуе, казва: А бе, каквото беше на млади години, такова е и на стари години

Направи Бог човека по образ и подобие свое, по ум да мисли. И човек трябва да мисли, понеже като мисли, мозъкът е едно динамо - човек образува светлина. А светлината е една необходимост за човешкия живот. Подобие то е сърцето. Сърцето е динамо, дето се образува топлината. Топлината е една необходимост за живота. Значи в мозъка се проявява мисълта, в сърцето се проявява животът. Следователно, ако изгубиш Божия образ, ще изгубиш Божиата мисъл. Ако изгубиш Божието подобие, ще изгубиш сърцето си. Тогава животът не може да се прояви.

Сега може да се зароди друга мисъл: защо светът е така създаден? Че как трябваше да се направи? Какъв образ може да дадете на света? Съвременният свят върви по най-добрият път. От милионите опити, които е правила природата в миналото, светът върви по един от най-добрите пътища. Милиони и милиони опити е правила природата, и този път, по който светът върви, е най-добрият. За бъдеще, като намери по-добър път, по него ще върви светът. Следната епоха по друг път ще върви. Нищо в природата не е статично. И там е красотата на живота. Човек, като изгуби разнообразието на живота си, той става нещастен. Запример вие помислете, че сте остарели. Старостта е еднообразие. В старостта вашият ум трябва да работи. Вие трябва да бъдете учен човек, вас трябва да ви интересува математика, вас трябва да ви интересува геометрия, вас трябва да ви интересува музика, художество. Трябва да ви интересува химия, физика, трябва да ви интересува астрономия, трябва да ви интересуват всички окултни науки, задгробният живот трябва да ви интересува. Пък сега като остарее човек, той иска неговите внучета да дойдат при него, той да има един чувал с орехи, да им дава орехи, те да му донасят водича, да му казват: Дядо, дядо!

Хубави са тия работи, но това не е смисълът. Това не е по образ. Мисълта трябва да бъде светла, а пък чувствата трябва да бъдат топли. Когато човек има светлина, той е силен. Когато човек има топлина, той е силен. Щом изгуби светлината си, той отслабва; щом изгуби топлината си, пак отслабва.

Сега някои от вас искате да бъдете доктори по медицината. Каква наука е медицината. Тя само с болни хора се занимава. Пък трябва да имаме медицина за здравите хора и тогава да изучаваме болните. Болните са едно явление на здравите. Най-първо трябва да има доктори, които да изучават живите, как здравият човек трябва да живее. Сега лекарите в България са дошли до една мисъл, трезви станали, прокарали една резолюция, че здравите трябва да плащат, пък болните да не плащат. Като се разболе човек, не може да работи - тогава даром да го лекуват. А здравите понеже работят, здравите трябва да плащат. Кой трябва да разреши мъчнотията? - Здравите. Болните са аристократи. Сега болестта е едно средство. Когато човек искат да го смирят, пращат му болест. Има нещо по-страшно от злото. Това е човешката гордост. Гордостта в света става причина за всичкото падение на хората. Някой човек седи и се изправя, че иска да заповядва на човека, като върви. По-неустойчива машина от човешкото тяло няма. Трябва да имаш отличен ум и сърце, за да можеш да запазиш своето равновесие. Докато ти мислиш, можеш да ходиш; щом престанеш да мислиш, падаш на земята. Докато сърцето е топло, ти ще ходиш изправен; щом сърцето истине, ще останеш на едно място.

Сега учените хора искат да направят някои машини да се движат не по две релси, но по една релса. Когато Господ направи света, по две релси го направи - по релсата на ума и по релсата на сърцето, по тия две релси да върви. Сега учените хора искат да направят по една релса да се движи - по човешката воля. То е най-опасно по една релса. По една релса може да пътува един влак. Докато един влак върви, една топка се държи - като спре влакът, топката се преобърне. И човешката мисъл докато работи, човек може да се движи. Щом престане да мисли, той веднага се препъне и падне. Казва: Вече не държи силата ми. Аз засягам тия

въпроси, понеже те са свързани със здравето на човека. Човек не може да бъде здрав, ако той не мисли. Човек не може да бъде здрав, ако той не чувства правилно. И най-първо трябва да приложи своята мисъл в сърцето си и своите чувства в ума си. „Мъжки и женски пол.“ Мисълта може да се приложи само в сърцето и чувството може да се приложи в мисълта. Туй сега хората на новите поколения трябва да го учат. Някой път ние сме недоволни от онова, което имаме. Че животът седи в дишането.

Най-първо ти като станеш сутрин, ти дишаш, и в дишането какво ще приемеш от Бога? Какво ще добиеш? Всякога, когато човек дава толкоз, колкото приема, той е здрав. Щом престане да дава или дава по-малко, той се разболява. Щом дава по-малко и взема повече, пак се разболява. Значи природата не обича лакомия. Някои хора са лакоми в умствено отношение, те искат да знаят всичко. Хората, ако всичко знаеха, какво щяха да направят? Да допуснем, че всичките хора всичко знаеха - какво отношение щеше да има между хората? Може да остане да мислите върху туй. То е философски стремеж, то е нещо невъзможно. Невъзможно е органите на тялото всеки да бъде еднакво голям, колкото тялото и силен колкото тялото. Ако главата стане колкото тялото, де ще бъде тялото? Ако ръката стане толкоз голяма, колкото тялото, къде ще бъде тялото? Всички удове всякога ще бъдат по-малки от колкото тялото. Вие искате вътре в Божествения свят, както Бог направил света, да измени реда на нещата, да направите ръката по-голяма, отколкото трябва. Защо ви е една голяма ръка, или защо ви е една голяма глава? Не главата да бъде малка, не да турим една комарска глава на човешкото тяло.

Сега проповядвам едно учение на хората, че като идат в оня свят, там да се поправят. Кой е оня свят? То е утрешния ден. Че вие мислите за днешния ден. Днешният ден разрешава въпроса. Днешният ден ще реши утрешния ден. Днешните мисли друго разрешават. Вие мислите, че като идете в оня свят, ще намерите Христа. И мислите, че Христос ще ви приеме. То е смешна идея. Колко пъти Христос е идвал във вашия дом и вие не сте го познали? Много пъти е идвал и вие не сте Го познали. Не сте Го

приели. Вие си въобразявате, да Го срещнете и да Му кажете, колко сте страдал. Той участва във всичките ви страдания, даже страда повече, отколкото вие страдате. Вие ще му разправяте за вашето микроскопично страдание, много големи мъченици сте били. Питам: Един съвременен проповедник, ако иде при Христа, какво ще му каже? Най-новите теории, какво хората мислят. Христос от две хиляди години как работи, онзи е толкоз невежа! Две хиляди години се учи. Той е научил толкоз! Проповедникът е едва на 40-50 години - иска да се сравнява с Христа, който две хиляди години е учил. Казва: В твоето време хората бяха прости, ти не знаеш толкоз работи, колкото ние знаем. Сега вие по някой път, вие си представявате някои неща не такива, каквито са. Не намирам никаква погрешка в това. Слънцето трябва да си го представим малко, за да бъде достъпно за нас. Слънцето навсякъде го представят малко, по книгите го представят като малка топка, че децата се радват на това слънце. Един човек, който не разбира, ще каже, че това е лъжа. Не е лъжа ни най-малко. То е една истина, която се извява на 92 милиона мили. Туй положение на слънцето е вярно, само когато то се намира на 92 милиона мили.

Ако се отдалечи, слънцето ще се намали още повече - ако се приближи, ще се увеличи. Ако се приближим при истината, ще се прояви по един начин, ако се отдалечаваш, ще се прояви по друг начин. Няма нищо лошо в това. То е една обстановка. И в живота ако във вас се намалява светлината, вие се отдалечавате от Бога; ако се увеличава светлината, вие се приближавате при Бога. Ако се намали топлината, чувствата ви отслабват. Казвате: Едно време какво беше в нашите сърца, а пък сега. В Откровението се казва: „Понеже нито си студен нито си топъл, а си хладен, ще те избълвам.“ Една храна, която е нездравословна, стомахът я изхвърля. Казва: Не искам да се занимавам с тази храна. Извън стомаха! Всяка храна извън стомаха е изгубена. Стомахът е много учен. Той е един авторитет. Като каже на господаря, ще ми туряш хубава храна, ако господарят не го слуша, стомахът изхвърля храната. Когато стомахът престане да работи за господаря, краката на господаря отслабват. И цар да си, и патриарх

да си, и владика да си - каквото и да си, ако стомахът ти не работи, краката отслабват. Стомахът казва: Здрава храна ще внасяш. Умът е по същия закон. Ще внасяте най-хубави мисли в ума си. Защото мисълта трябва да работи, да се тури на работа. Най-хубави чувства, най-хубави желания трябва да внасяте в сърцето си. Казвате: Аз живея добре. Всеки ден по три пъти се храниш на физическото поле, ядеш най-хубавата храна, която съществува. Малко по-хубава храна вземай! После, трябва да дишаш най-хубавия въздух! Трябва да възприемеш най-хубавия звук през ушите! И през ушите се храни човек. Вие сте болен, чуete, някой да ви казва: Не бойте се, ще оздравеете. Виждам, веднага след тази дума, вие се окуражите.

Всички искат да бъдат големи. Големината има своите неудобства. Никой не иска да бъде малък. Най-малката форма е по-удобна. Голямата не е толкоз удобна. Тя е удобна при други условия. Бог създал в света големи и малки същества. Един цар в миналото направил две врати - малка и голяма. През голямата врата влизали големите същества, а през малката - малките. Какво се оказало? Малките същества можели да влизат и през големите и през малките врати. Тогава големите за да могат да видят, какво се крие зад малката врата, в апартаментите на малките същества, те разстрошили вратата и направили престъпление. Та кое е по-хубаво в дадения случай - да си малък или да си голям. Ако си малък можеш да влизаш и през голямата и през малката врата. Ако си голям, само през голямата врата ще влизаш.

Да кажем, ти гледаш на хората с пренебрежение, казваш: Този невежа, онзи невежа - това не е свет. Ти мислиш, че си нещо по-хубаво. Грешните хора са комарчета. Тия грешните хора в светите места влизат и в грешните места влизат. Свети не тъй, както хората схващат. Хората схващат, че един свет човек трябва да мине през големите врати. Грешникът аз го считам едно малко комарче, което може да няма тази цена, както този светия човек. Аз наричам свети ония хора, които разбират много добре. В моя ум: всеки човек, който разбира онова, което Бог е направил и го прилага, той е свет човек, той е добър човек. Всеки

човек, който и да е, може да е светия. Мярка е това. Светията, ако прави разиденения между хората, светия ли е? Че като дойде Христос на земята, кои събра? Праведните ли събра? Казва: „Син човечески не дойде заради праведните“. Лекарят за кои идва - за здравите или за болните? Ще бъде смешно лекаря да дойде и да лекува здравите. Или да тури ръката си на пулса, да види да нямат никаква болест. Ако е болен може да го изпитваш. Вие се възмущавате от болестите. Болестта е един метод. Ако болести в света нямаше, ако страдания нямаше, хората щяха да бъдат крайно жестоки, твърди. Твърди като диамант. Вие не може да влезете между тях. Благодарение на тия страдания, между хората се образуват известни връзки. Та в тази война запример, английските бедни и богати ги побратимява. В скривалищата долу по братски си помагат. Започнаха англичаните да мислят, че могат богати и бедни на едно място да живеят и да се разбират. Някои вземат думите от евангелието, какво Христос е казал и плашат хората, че богатите ще бъдат в ада. Светът с плашене няма да се оправи. То е един отживял метод. Че има ад, има. Но трябва да се знае какво е адът.

Ще ви приведа един анекдот из турския живот. Един турски бей имал един син. Бащата бил много благочестив, синът обаче започнал да пие. Бащата му казва: А бе синко, ако пиеш, ще идеш в ада, ще започнеш да гориш. Казва: Татко, аз обичам да ми е топло, поне студено няма да ми е. Казва: Не пий тази ракия, всичките тия бъчви ще се окачат на врата ти. Той пита: Ами пълни ли ще бъдат? - Разбира се, пълни. - Има какво да се пие. Той си мислил за пиенето. То е едно криво разбиране. Ние заплашваме хората. Ще изкривиш смисъла на живота. Човек може да бъде щастлив и в своите страдания. Нещастieto в живота произтича от онова вътрешно неразбиране. Ако хората вярваха тъй, както е писано в евангелието, светът трябваше да се оправи, но въпреки това от две хиляди години се проповядва вечно мъчение, с вили дяволите ще ги мъчат. Аз често виждах картини за мъчението на хората в ада, вътре турени владци, проповедници, попове - все в ада. Сега ги няма вече, изчезнаха тия картини. Такава руска идея беше. От Русия носеха тия картини. Тогава гледах какво се

проповядва. В ада отиваха тези, които са ни учили - тогава защо да ги слушаме? Владци и попове, които са първи в ада, не могат ли да отидат и да бъдат първи в рая? Могат, защо не.

В ада отиват всички хора, които са вземали повече. В небето отиват всички, които са вземали по-малко. Че то е по онези физически закони. Всички тежки тела падат на дъното на океана, а всички леки тела излизат нагоре, отиват в рая. Някои питат как да идат в рая. Лесно. Освободи се от всичките тежести, които имаш, освободи се от своето щестлавие, освободи се от своята гордост, освободи се от чувството, че си всесилен, че всичко може да направиш. Възприеми онази, светлата мисъл на любовта, че влез в положението на всичките хора, че всичките имат страдания и несгоди. Влез в тяхното положение, после започни да мислиш. Виж, защо Господ ги е създал, и веднага ще влезеш в рая. Сега всеки седи и си мисли, че дядо му е оставил наследство и 20 години някои се съдят.

Ще ви приведа един пример тук, от София. Мисля, били трима братя македонци. Единият, най-големият брат иде тук в България, в София, става търговец, въздига се, става заможен. Повиква другите си братя да дойдат и те. Идват, работят, работата им провървява. Един ден, когато големият брат искал да отдели братята си, те искали да се делят по равно, но той не искал по равно. Казва: Не искам по равно, ако не, ще се съдим. Започват да се съдят. Големият брат, като видял, че ще му вземат това, приписва имането на жена си, прави я наследница. Съдят се 8 години. Но жената на големия брат намира по-умен от него, който по-добре я оценява и отива с него. Другите братя, след 8 години като се съдили, идат при брата си и казват: Съгласни сме да ни дадеш, каквото ти искаш. Казва: Нямам, жена ми го взе. Остават и големият и малките братя без нищо.

Та ние искаме по тънкия конец да вземем. Да благодарим за онова, което Бог ни дава. Всеки ден ни дава изобилно въздух, изобилно светлина, после онова хубавото за слушане, после онова ухание на цветята. Благодарим на Бога за всичко. Благодарим на Бога за очите си. Един ден Бог ще те повика и ти ще трябва да дадеш един отчет. Ще се върнеш в дома си като ученикът, който

носи дипломата си. Той ще иска да види, че си свършил училището добре, че носиш диплома, че си завършил образованието на земята. Сега някои искат да идат в оня свят да се оплакват. Оплакване в оня свят няма. В оня свят трябва да бъдеш доволен. Трябва да забравиш умразата, злобата, да бъдеш разположен, там всичко ще забравиш. Ако остане само един малък повод, не може да останеш в рая.

Има един анекдот, че един евреин, адвокат, влязъл в оня свят. Понеже там нямало спорове, той бил винаги на особено мнение. Кажат: Да направим това, и той ще си даде мнението. Не може да го изобличат, не искат да спорят. Започнали да мислят, как да го извадят. Казват: Има едно голямо предприятие вън от рая. Казва: Аз съм първият, отивам. Отварят вратата на рая и той излиза да оправя света. Сега евреинът оправя светът, както го виждате.

Всеки един от вас прави погрешката на евреина. Седите и вие искате да оправите себе си. Вие искате да бъдете по-добри, отколкото Господ ви е направил. Благодарете на Бога за онова, което Той ви е дал. Вие сте по-добри, отколкото вие предполагате. Всичката ви погрешка седи , че добротата, която имате, не я проявявате. Да кажем, един виртуоз, който свири, чака някаква публика, че да свири. Де му е погрешката? Той може да свири, но той не иска. На двама да свири, на трима. Не искам голяма публика. Един е толкоз важен, колкото и многото; многото са толкоз важни, колкото единият. В един концерт всеки виртуоз има един приятел, за когото свири. Всяка певица, аз като ида, знам вече накъде е обърната - тя има един фокус. Тогава пее хубаво. Някой певец, който не може да пее, няма фокус.

Ако любовта на Бога не е в твоя ум; ако любовта на Бога не е в твоето сърце, ти нямаш фокус. Тогава ти се уплашиш, че онова любовното око го няма. Ти паднеш духом. Та казвам: Дръжте във волята фокуса. Любовта на Бога във волята живее. Всичкото богатство, което е вложил, като дойде Господ на земята - сега иде на земята! Не че сега иде, от хиляди години ходи инкогнито.

Ще ви превода един пример. Един цар искал да знае, дали неговите министри са честни, справедливи. Той имал 12 души

министри. Повикал ги един ден и им казал, че той ще напусне страната, ще иде във странство за неопределено време и дотогава им дал властта, оставил на всекиго наследство. Казал им: Употребете, както вие намерите за добре. След като заминал, върнал се предрешен в царството си, отива при първия министър като бедняк и проси. Той му дава едно сухо парче хляб. Той го турил в торбата. Отива при друг, той му дава съдрани обуца - обиколил всичките министри и всичките му давали скъсани дрехи, шапки, обуца, ризи, съдрани жилетки. 12 години отсъствувал. Връща се в царството си. Дошъл указ, че царят се връща. Като дошъл той дал угощение на министрите си, един банкет. За всичките имало подаръци под големи похлупаци. Мислят си: Какво ли е донесъл царят? Дават подаръците и 12-те министри намерили ония подаръци, които дали на царя.

Та един ден, когато Господ даде угощение, всички ще намерите подаръците, които сте дали. Когато Господ дойде при вас, дайте Му най-хубавото, което имате в дома си, за да го благослови.

Хранете в себе си най-хубавите мисли и най-хубавите чувства. Бъдете верни на себе си и верни на Онзи, който живее във вас.

Тайна молитва.

*4 беседа, държана на
3.11.1940 г. Неделя, 10 ч.с.
Изгрев*

ПРЕБРОЕНИТЕ КОСМИ

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще взема един стих от Писанието: „И космите на главата ви са преброени“.

Духът Божи.

Има един въпрос маловажен: И космите на главата ви са преброени. Ние не знаем, каква функция изпълняват космите. На първо място, приблизително има 250 хиляди косми на човешката глава. На тялото му има 7 милиона пори, при всяка пора има по един косъм. Космите, това са проводници, антени на човешките чувства, на човешките мисли и на човешките постъпки. Следователно, когато главата на човека оголее преждевременно, той остарява. Когато космите са черни и изобилни на главата, винаги организмът е пълен с жизнена енергия. Космите показват и човешкия характер. Когато човекът е упорит, своенравен, космите са дебели. Когато е мек, космите са тънки. Когато мисли благородно, възвишено, космите имат един характер, когато е изопачена мисълта, имат друг характер. По някой път някои имат къдрави коси. Някои път някои си къдрят косите. Туй изкуство го знаят, как да си накъдрят косите. Но и природата къдри. Всичките черни хора имат къдрави коси.

Говоря върху научната страна. Животът е неносен, понеже онова, което природата е създала, което Бог е създал, ние не го изучаваме. Казваме главата да не е гола. Трябва да разбираме космите. Тези косми, които са горе, имат друга функция. После тази част на главата трябва да има косми. Има

места, дето космите не са нужни. Потребни са космите при един по-груб живот. Животните цели са покрити с косми. Човекът, който се е повдигнал в умствено отношение, намалели са космите. Животните имат повече косми. За тях космите им са като дреха. Вземете космите на овцата, от тях правят най-хубавите топли дрехи. Овцата мисли, че космите са да предпазват от студеното време. Питам: Лятно време, защо и е тази дебела дреха? Зимно време и е потребно, но лятно време защо и е?

Присъствието на космите на главата на човека показва, че има повече магнетическа сила. Животът винаги се придружава с магнетизъм. Когато човек изгуби космите, изгубва магнетизма и тогава идат много болезнени състояния. По някой път е необходимо косите да се държат в изправено положение. Сега човек не трябва да става фанатик. В съвременния век хората обръщат внимание върху косите. Хубаво е, отлично е. Всеки човек е вчесан. Животните нямат гребени. Човекът се вчесва. Косите са резултат на човешката мисъл и на човешките чувства. Често на някои хора им падат косите. Какви ли цярове не са измисляли, оголява главата. Ако идете в Америка, мъжете почти всички са с голи глави. Като идеш на някое събрание, гледаш почти всички са с голи глави. И на учените хора главите им са оголели. Забелязано е, че от големите тревоги косите падат. Образува се млечна киселина, която корени космите. Някой път човек има безполезни грижи. Човек като живее на земята, мисли, как ще живее в оня свят. Мисли къде ще иде, дали ще иде в рая, или в ада. Тревожи се. При такъв един живот, какво щастие може да има на земята. Даже религията, която трябваше да носи най-хубавия живот, хората да бъдат спокойни, и там са изплашени хората. Хората се плашат, че ако не живеят добре, ще идат в ада. Трябва да се обясни. Ада ние сами си го създаваме. Ако не ядеш, както Бог изисква, непременно ще се създаде ад в стомаха. Създават се разни тумори, създава се рак, създава се сифилис, създава се проказа, какви ли не болести се създават вследствие на един неестествен живот. За да се освободим от болестите, трябва да бъдем свързани с Божествения свят. Ясно да се разберем. Ако живееш в една къща, често трябва да проветряваш

стаите. Ако живееш и дишаш онзи, сочния въздух, ще се ползуваш. Въздухът може да изгуби своята хранителност и преснота. Та между външния въздух и вътрешния постоянно трябва да става една обмяна. Постоянно има обикновени мисли. Всеки ден човек трябва да има поне по една нова мисъл, която да е дошла в ума му. Новото седи в мислите. Мислите в човека трябва да растат както растенията.

Животът в природата седи в постоянната обмяна и промяна. Всякога в природата има нещо ново. Има неща, които Бог е създал, но и постоянно Бог твори. Соломон казва, че в света няма нищо ново. За камъните няма нищо ново, но за хората има нещо ново. За обикновените хора няма нищо ново, но за светиите има ново, за ангелите има ново. Животът е хубав, когато има нещо ново. В света новото го носи животът. И ние всичките хора съзнаваме това. Когато се раждат малките деца, радваме се, понеже носят нещо ново. Когато старият замине от земята, пак се радваме, понеже занасят старото. Тъй щото младите донсят, старите занасят. Става една обмяна. Старите хора, като отиват в другия свят, занасят нещо ново. Нашият противоречив живот, който нищо не струва, за тях е много ценен. Като умре старият човек, в оня свят го посрещат с финикови вейки. Казват: Какво ново има в света? Те се връщат от една екскурзия, както се върнаха в Русия изследователите на северния полюс. 9 месеца седяха на полюса, русите ги посрещнаха с големи тържества, да дадат данните, които са събрали.

При сегашните условия се намираме в едно тягостно състояние, нищо не е сигурно. Тази сутрин, ако землетресението беше първокласно, всички щяха да бъдат заровени под къщите. То беше с петокласно, шестокласно образование и благодарение на това високо образование се спасихме. Ако беше от първи клас, щяхме да бъдем долу заринати. Представете си на 1000 километра се движи почвата отдолу каква грамадна енергия се развива. Туй лошото време откън се дължи на енергията, която се освобождава от земните пластове. Електричество има, времето се изменя и тогава става простудяване, ветрове има. Тук на Балканския полуостров всяка година има по 250-260

землетресения. Тук се слягва почвата. Целият Балкански полуостров минава в една фаза на слягане.

Хората със своите мисли имат влияние върху природата. Това е един научен факт. Може за в бъдеще да го изучавате. В Европа има някои народи - няма да кажа кои са, - някои народи има, които образуват студеното течение. Когато тяхната мисъл преодолява, в Европа има голям студ. Други няколко народи има, от големите и малките народи, когато тяхната мисъл преодолява, времето е топло. Някой път дъждовното време е свързано с петната, които се появяват на слънцето. Имаме топли течения. Когато изчезнат тия петна на слънцето, тогава едно електрическо течение се образува. Имаме тогава големи зими, по-голяма суша, безплодие има. Има една статистика, която показва, че когато се появят петната на слънцето, имаме по-голямо плодородие, повече хора се женят, повече деца се раждат. Когато отсъствуват тия петна, по-малко се женят, по-малко се плодят.

Ако в човека не се раждат нови мисли - ние мислим дали трябва да се раждат - трябва да се раждат. Ако в тебе всеки ден не се роди едно дете, една мисъл, ако не се роди едно чувство, какъв човек ще бъдеш? Трябва да се роди нещо. По някой път ние се страхуваме от петната на слънцето. Хората грешат не от сиромашия, но от богатство. Когато хората забогатеят, повече грешат, ядат, пият. Зараждат се болестите. Когато дойде голямата сиромашия, хората стават набожни, молят се. Молят се не от изобилие, но от нямане.

Постоянно се молят за дъжд, за хляб, за храна, за жито, за какво ли не се молят. В миналото хората мязат на малки деца, които не разбират своето предназначение. Човек дошъл в света, оставили са го както в яслите оставят децата. Хората на земята са оставяни както в яслите, не знаят баща си, майка си. Всеки човек, който не знае баща си, е роден от някого и е турен в яслите, нито баща си знае, нито майка си знае. Трябва да се минат години, докато намерят баща му и майка му. Ако баща му е оставил нещо, да му го дадат, ако не да носи своята съдба. На всичките хора ние гледаме много естествено. Всеки човек, който не знае баща си и майка си, много му е лоша съдбата. Който

знае баща си и майка си, много добре е. Който има братя и сестри, добре е, който няма братя и сестри, много зле му е.

Разправяше ми един американец една своя опитност. Поискало му се да иде в Ню Йорк, голям град от 7-8 милиона. Пристига на гарата, всички хора ги посрещат, него никой не го посреща. Той казва по едно време: Няма ли някой християнин, който да ме посрещне. Тогава дошли някои братя християни. Като казал тази дума, отишли християните. Казва: Няма ли братя християни? Казвам: Се човек трябва да има братя, да има съидейници. Животът става тягостен и несносен, когато човек мисли, че никой не се грижи заради него, той мисли, че е сам на земята изоставен. Трябва сам да приготвяш своето бъдеще, да приготвяш своята храна. Пък врагове, хиляди врагове има човек. Какви ли не врагове не нападат човека. Никак не е свободен.

Сега Христос иска да предаде един урок. Казва: Не бойте се, ако Господ се интересува да преброи вашите косми, колко повече заради вас ще се погрижи. Нито един косъм няма да падне без неговата воля. Колко има, които биха повярвали в това? Тогава ще кажете: Ами космите, които падат от главата? Те си имат своето предназначение. Понеже не си щедър, затова падат. Като настъпи един човек косъма, ще му тръгнат работите. Затуй вие по някой път вземете някои косми от някои светии или някой добър човек, късметлия си. Може да се вижда малко чудно това. Ако на един първокласен ясновидец се даде само един косъм, той по косъма може да опише целия характер на човека. Баща му, майка му, как са живели, какво му се е случило. Цялата история е написана на този косъм. Този косъм съдържа грамадна енергия.

В най-малките частици, в един атом има скрита толкова енергия, която може да подвижи цялата земя. В такова малко пространство е събрана тази енергия. Ние съвременните хора, които не разбираме смисъла на косъма, казваме: Какво има в един косъм. Не, много важен е един косъм. Когато растат космите, радвай се, когато падат пак се радвай. Когато почерняват радвай се, когато побеляват пак се радвай. Когато става дебел косъмът, радвай се, когато става тънък, пак се радвай. Който

разбира, за всичкото трябва да се радва. Когато косъмът става дебел, човек става самостоятелен, предприемчив, на студ може да издържа. Човек с тънки косми, много благоприятни условия изисква. Тънкият косъм става при много благоприятни условия. Ако главите бяха покрити с тънки косми, нямаше да има тази инициатива. Ако космите са много дебели, има друга крайност. Сега аз искам да ви занимавам с онова, което трябва да Ви ползува.

Вие седите и мислите, че мисълта ви няма никакво отношение към живата природа. Ако космите ви започнат да растат, значи има кой да се грижи за вас. Ако започнат да падат космите, значи онези, които се грижат, са престанали да се грижат, изсъхване е станало. Ти сам трябва да си поливаш космите. Има много козметически средства, но аз намирам най-хубаво средство, ти да си прекараш ръцете и с любов да си погладиш главата. Ако можеш да го направиш това, космите ще престанат да падат. Трябва да прекарвате ръцете си през косата. Казват: Дотегна ми да си гледя косата. Някои хора често си гледят главата и добре правят. Най-малко три пъти на ден да си погладиш косите, сутрин да си погладиш, на обед преди ядене да си ги погладиш и вечер преди да си легнеш, пак да си погладиш косите.

Трябва да става една обмяна вътре в организма на човека. Човек едновременно живее в три свята. Главата е свързана с Божествения свят, със света на чистия разум. Сърцето на човек е свързано с духовния свят, със света на чувствата. Волята на човека и неговата мускулна система е свързана с физическия свят. Следователно, трябва да направите една обмяна. Щом туриш ръцете си на главата, става една обмяна между енергиите на ума ти и енергиите на сърцето ти. Ако тази обмяна не стане, не може да има равновесие в организма. Може да направите някой опит. Някой път ви заболи корем. Турете ръцете си на корема, концентрирайте се, ще се излекувате. Защото през ръцете има две течения. Лявата страна е отрицателна, дясната е положителна. Следователно, като поставите ръцете, протича тази енергия. Същевременно и човешкият мозък е разделен,

лявото полушарие е отрицателно, дясното е положително. Лявата страна на сърцето е отрицателна, дясната е положителна. Та става обмяна на енергиите. Сега вас може да ви се вижда сложно.

Седите вие пред огледалото и се оглеждате? Кой са побудителните причини? Не е лошо човек да се оглежда. Някои казват: Моминска работа. Старите не обичат да се оглеждат, понеже погрозняват. Младите, понеже са красиви, постоянно се оглеждат. Сега гледам и мъжете носят огледалца, извади огледалцето, погледне се. Хубаво е, светът наред върви. Сега има някои работи, не трябва да се изнасят, понеже изгубват своя смисъл. Като се изнесе едно нещо, хората не вземат полезността.

Ако дойде някой човек, който те обича, ако те поглади, той ще остави нещо у тебе. Майката, която често глади главата на детето, то умно става. Ония деца, които майките им не са ги толкоз гладили, не са така умни, тоест на някои не им е дадено материал за ума. Ако някой, който не те обича, прекарва ръката на главата ти, целия ден ще бъдеш неразположен. По някой път нас ни е приятно, когато някой ни поглади по главата. Всеки, който ви обича и ви поглади, вас ви е приятно, придава ви нещо. Той е проводник на онази Божествена енергия, която помага на всяко живо същество. Когато някой човек не ви обича и ви поглади, тогава става обратното. Казвам: В сегашния живот, ако ние не сме свързани с Първичната причина, ние не може да се ползуваме. Ние изучаваме Бога вън от нас. Туй нищо не значи. Ако ти изучаваш музиката без да си пял, има някои, които изучават пианото, те се ще придобият нещо. Най-първо, за да станеш един виртуоз, трябва да свириш на едно пиано, което издава глас. Ти имаш една глава и ако не знаеш как да постъпиш с нея, какъв човек ще станеш? Имаш едно сърце и с него не знаеш как да постъпиш. Имаш едно тяло, пък не знаеш как да постъпваш, тогава в какво седи разумността на човека? Разумният човек знае как да постъпва с ума си. Добрият човек знае как да постъпва със сърцето си. Силният човек знае как да постъпва с тялото си. Цялото тяло е една съвкупност на физическото поле. Чувствата, това са съвкупност на духовния свят. Мисълта, това е

съвкупност на Божествения свят. Умът представя физическата страна на Божествения свят. Духовното в нас представя съдържанието на живота, представя физическата страна на духовния свят. Нашата воля, тя е за по-низшите светове. Ние за тях сме идеал. Ние съвременните хора, при по-низшите същества сме като божества. Един човек на земята има дарби на едно Божество и се оплаква от живота, че е нещастен. Имаме едно такова Божество Сатурн, онези, които изучават старата митология, които изучават планетите, знаят, че Сатурн е едно Божество, което е деградирало. Кой са причините, че са го деградирали? Една любовна работа има. Таман се готвил за венчавка за своята годеница, тя пристанала на друг. И оттам насетне той решил да се не жени. Не да се не жени, не искал да се ожени, понеже нямало за кой да се ожени. В света има само един, за когото може да се ожениш. Другите, то са фикция. Някой казва: Аз мога да се оженя, колкото пъти искам. Той не разбира. Той само веднъж може да се ожени. Женитбата, това е сродство на душите. Душите, които са излезли от Бога, са дошли на земята и като се срещат, те се обикват, става обмяна на мислите и на чувствата, на богатствата, които носят. Сдружават се. Две души, така сдружени, те образуват гения. Когато се сгодят, образуват гения. Когато се запознаят, образуват таланта. Когато се отдалечат и само надзъртат, раждат се обикновените хора. Когато две души се видят, раждат се обикновените хора. Когато се запознаят започват да си пишат, раждат се талантите. Когато се сгодят, раждат се гениите. Има още степени. Някои хора се женят, но то е по форма, то е фикция. На земята няма нито един човек, който да е оженен. Женитбата подразбира безсмъртие. Когато две души се оженят, те се сливат, безсмъртни стават, не се изгубват. Цялата вселена се отваря за тях. И когато се оженят, отиват да се разхождат, то е царският воаяж¹, дават им билет. Ти си безсмъртен със своята възлюбена и ще започнеш да посещаващ вселената. Сега твоята възлюбена умира, изгубваш възлюбената си и мислиш, че си женен.

Та казвам: Женитбата е едно високо положение. Да се жениш, значи да станеш безсмъртен. Да се жениш и да умираш,

то е друг въпрос. Та казвам: На земята вие изучавате този закон. На земята вие копнеете за някого, когото обичате. Вие копнеете за оня свят, но онзи, когото обичате, искате да го видите. Този, когото обичате, той има роднини. Той има баща, майка, братя. Ти като обичаш някого, на когото Бог е баща, Духът е майка, всички ангели са братя. Ти като влезеш в такъв един свят, ти ще се усещаш не уединен, но всички ще те приемат, добре дошъл ще си. Всичко ще се нареди.

В научно отношение новата религия трябва да се проповядва в света. Хората като се женят, да станат безсмъртни. Най-първо те ще играят ролята на обикновени хора, отдалече ще се виждат. То е предисловието на живота. После ще станат талантиливи, запознават се, пишат си. Най-после има връзка между тях, станали гениални. По някой път казват: Той е пророк. Аз бих желал всички хора да бъдат пророци. По-добре е да пророкува човек, отколкото да очаква. Всички да пророкуват. Доста пророци има в нашето време. Пророци има на кафе. У българите има пророци на бял боб, на чер боб, после има пророци на карти. Има пророци, които виждат, виждат нещата. Тия хора се намират в едно противоречие. Тия хора трябва да мълчат. Понеже има неща, които не се виждат. Ние мислим, че реалните неща са само тия, които се виждат. Понеже нашето зрение не е силно, какво виждаме ние? Ако погледнеш небето, виждаш 5-6 хиляди звезди.

Съвременните астрономи, като погледнат със своите телескопи не 5-6 хиляди, но 200, 300 хиляди виждат и няколко милиона. Сега с големите телескопи виждат милиарди звезди. Казват: Вярваме в това, което виждаме. Вземете един, който изследва малките микроби, тия невидимите, туй което за обикновеното око е невидимо. Той ги наблюдава, чертае им формите, как се движат. Между тия малките същества и между тях има борба. Те ходят да си търсят храната. Те гняв имат, състезават се, групират се.

В средните векове религиозните хора са се питали колко дяволи могат да играят върху върха на една игла. Считат голяма философия. Как дяволите могат да си играят. Нали сте виждали

някои от тези далекогледни, които имате. Ако обърнете един далекоглед, който увеличава, предметите се приближават при нас. Много наблизно се виждат. Може да са на 40 километра, много наблизно се виждат. Ако обърнете от обратната страна, виждате ги съвсем далечни стават.

Питам: Реално ли е туй? Не е реално. Онзи човек, който е развит правилно, един ден ще има далекоглед. Ние не се нуждаем от външен далекоглед. Човек има един далекоглед, с който ще вижда нещата. Ще има един микроскоп, с който ще вижда дребните неща. Разправяше ми една учителка. Тя има ученички и те казват: Много е добра нашата учителка. Тя ги запитва: Че как ме познавате, че съм добра. Едно дете си дава мнението, друго си дава мнението и едно казва: Не зная, как те познавам, но зная, че си добра. Значи туй дете има едно чувство. То не знае как, но знае, че е добра.

Та сега и на вас космите ви са преброени на главите ви. Божественият промисъл колко хиляди и милиони години тия същества са работили, дали са ви едно възсмъртно богатство, с което да се занимавате. За да разберете вашата глава, хиляди години човек трябва да живее за да разберете какво се крие в неговия мозък, зависи от светлината, която прониква в мозъка ви. Вие всякога страдате, когато се намали вашата светлина в мозъка ви. Всякога се радвате, когато се увеличи светлината. В сърцето се радвате, когато се увеличи топлината, по количеството когато се увеличи тази топлина. Тази топлина, която имаме, тя руши. Онази Божествената топлина, която съгражда, някой път усещаме нещо много приятно, едно ангелско състояние.

То е Божествената топлина, която носи живот, съдържание на живота. Казвам: Светлината на ума показва красотата на живота. То е смисълът. Ако човек не гледа, не вижда красотата. За пример вие виждате един косъм, не виждате красотата. Аз като намеря един косъм, виждам красотата на този косъм. Защото един косъм е като тази книга, започвам да чета по него. Има съдържание. Седиш и размишляваш. Като вземеш книгата, имаш опитността на хиляди разумни същества, които са живяли преди тебе. Ползуваш се от тяхната мисъл. Никой в света не

живее за себе си. Най-първо човек живее за Божественото. Човек е пратен да живее за Божествения свят. Ако се учи човек, трябва да се учи за Божественото в света. Трябва да се радва на знанието си, трябва да се радва на своите чувства, трябва да се радва на своите постъпки. От радостта на постъпките, чувствата и мислите зависи неговото здраве, зависи неговото щастие.

Ако си песимист, образуваш отрицателни мисли без съдържание. Тогава ще образуваш една атмосфера около себе си, който мине, ще иска да те избегне. Ако сте човек пълен с хубави мисли и хубави чувства, хората искат да се приближат при вас. Той мяза на плодна градина, всички, които минават покрай нея, искат да се спрат. Те се спират за плодните дървета. Някои хора не намират смисъл в живота. Идете някъде и направете един бостан. Казвате, че никой не се грижи. Идете някъде и посадете един бостан два-три декара, ще видите колко хора ще се спрат на този бостан. На този ще дадете една диня, на онзи ще дадете.

Ние чакаме съвременните хора да ни обичат, да се запознаем с тях, без да им дадем. Ще им дадем нещо от себе си. Круши ще им дадем, ябълки, ще хванеш кравата, ще издоиш млякото, масло ще дадеш, кашкавал ще дадеш. Дрехи ще дадеш, шапка ще дадеш. Ще станеш търговец, за да се запознаеш с хората, дрехи ще продаваш. Всеки един от вас е пратен с една специална мисия, да изучава нещо специално. Някои обичат да се гладят, да се мажат. То е специалност. Като иде в оня свят, ще го питат какво е научил. Той ще каже, че е научил да се маже. Някой е пратен специално да учи цигулка. Като иде в оня свят, там ще му дадат хубава цигулка да видят, какво е научил. Някой е пианист тук, там в оня свят ще му дадат едно пиано с 25 хиляди клавиши. Има пианисти като засвирият от невидимия свят, тук хората се бият, има сражение, той като засвири, всички тук ще престават да се бият, не могат да се бият. Сега трябва някой пианист да засвири от невидимия свят и да престане войната. Мисля сега ще се яви един пианист, ще засвири, може тук една-две години да се минат, докато засвири.

Аз ви казвам: Радвайте се, че сте на земята. Радвайте се,

че участвувате в страданията. Радвайте се, че участвувате в радостите. Радвайте се на всичко. То е една привилегия. Ние страдаме, понеже не разбираме Божиите пътища, законите Му, предназначенията. Мислим, че само ние сме същества направени, искаме да турим нов ред, влизаме в стълкновение. Мислите ли, че ако мравите дойдат в твоя дом, могат да турят нов ред на нещата? Доста умни са те. Един ден донесли ти ядене в стаята и те по вратата влизат вътре. Правих опити с тях. Взех налях газ, където минавах, те започнаха да влизат, отдалече да заобикалят. Така ги наблюдавах, изучавах характера им. По тях се ръководех, каква храна има вътре. Когато имаше някои сладки работи, те бързо вървят, спретнато. Като се срещнат, дават си знак. Казват: Как е? Сладко, много сладко. Веднага тръгват бързо.

Тепърва ние влизаме в онази интересна страна на живота. Досега за нас животът е бил затворена книга, на която ние сме разглеждали подвързията. Едва сега тази книга хората са започнали да четат външния надпис на книгата. Знаят името на книгата, какво е. Тепърва ще изучавате какво е писано в книгата. Там е дълбокия смисъл, там е богатството на човека да се научи човек и да започне да чете. Казвам: Всички трябва да се учите да четете. Не да се обезсърчите. След като се обезсърчите, намерете някой, който е насърчен. Ако сте тъжни, намерете някой щастлив човек. Ако сте тъжни, отправете ума си към Бога. Той казва така: „Потърсете ме в ден скръбен“, ще ви помогна и ще ме прославите. Щом ти е тъжно на сърцето, имаш недоразумения в себе си, отправи ума си към Господа. Туй недоразумение е приятно. Той само като те погледне, Той ще разбере от какво произтича тази неприятност и ще започне тази неприятност да намалява, тогава ще ти олекне.

Ще дойде една специална светлина в ума ти. Работите ще тръгнат. Всякога, когато Бог благославя човека, работите му на физическия свят тръгват. Ти си баща, за пример, боледува другарката ти, боледуват децата ти, слугите ти. Ще се намериш в чудо. Като обърнеш ума си към Господа, Той ще обърне внимание и най-първо жена ти ще оздравее, децата ще оздравеят, слугите ще оздравеят. Всички ще станат радостни и весели.

Казвам: Всички трябва да призоваваме Бога с всичкото си сърце, за да се изяват Божествените благословения, на всеки един. Всички хора трябва да участват в Божествените благословения, защото благата са за всички, не само за един. Бог обича всички хора да участвуват в големите блага, които Той е приготвил. Но, за да участвуват, те трябва да се учат. Затова проповядвам: Любовта е единственият път, по който можем да се домогнем до Божиите блага. Единственият път, по който можем да станем културни. Една жена без Любовъ красива не може да стане и добра не може да се прояви. И другар не може да има без Любовъ. Има ли Любовъ, тя ще бъде писано яйце. Няма ли Любовъ, тя ще бъде счупено яйце. Мъжът с Любовъ ще бъде писано яйце, без Любовъ ще бъде счупено яйце. Децата с Любовъ ще бъдат писани яйца, без Любовъ ще бъдат счупени яйца. Навсякъде същият закон работи.

Казва: Защо ще вярвам в Бога? Като вярваш в Бога, ще се отвори сърцето ти и това ще се напише на твоето лице. Ти ще видиш не само голи думи. В невидимия свят се оплаквал един българин, който посещавал един проповедник. Когато дойде проповедникът в село, той го посещавал. Посетил го един ден и той му казал: Кога дойде? - Днес. - Кога ще си ходиш? Ще видим дойдох. Довиждане. В Божественият свят така не се говори. Аз се радвам, че си дошъл. Учителят се радва, когато ученикът влезе в училището. Казва: Много се радвам, че влезе в училището да се учиш. Като заминаваш, тогава ще те изпратя с всичките благословения. Сега като ученици, като сте постъпили в училището, отворете книгите да учите.

Като свършите, ще идете с вашите дипломи. Като свършите училището на земята, ще ви посрещне вашият баща, вашите братя ще ви посрещнат горе. Ще ви кажат: Разправете ни за онова, което сте научили на земята.

Пожелавам на синца ви да станете от талантливите ученици.

Добрата молитва.

*5 неделна беседа, държана на
10.XI.1940 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

НОВИЯТ ВЕК

Отче наш.

В начало бе Словото.

Ще прочета 4 глава от евангелието на Йоана до 25 стих.
А когато разумя Господ Исус че са чули фарисеите че Исус повече ученици прави и кръщава нежели Йоан, (2) (ако и да не кръщаваше сам си Исус, но учениците му,) (3) остави Юдея и отиде пак в Галилея. (4) И трябваше да мине през Самария. (5) И тъй, дойде в един Самарийски град нарицаем Сихар, близу до мястото което даде Яков на сина си Йосифа. (6) И там имаше кладенец Яковов. Исус прочее, утруден от път, седеше така на кладенеца; а часът беше около шест. (7) Идва някоя си жена от Самария да начерпе вода. Казва и Исус: Дай ми да пия. (8) (Защото учениците му бяха отишли в града да купят за ядене.) (9) Казва му жената Самарянка: Как ти който си Юдеянин искаш за пиене от мене която съм жена Самарянка? (Защото Юдеите не се съобщават със Самаряните.) (10) Отговори Исус и рече и: Ако би знаела Божията дарба, и кой е що ти казва: Дай ми да пия, ти би поискала от него, и дал би ти вода жива. (11) Казва му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; и тъй, от де имаш живата вода? (12) Ти по-голям ли си от отца ни Якова който ни даде кладенеца, и той е пил от него, и синовете му, и добитъците му? (13) Отговори Исус и рече и: Всеки който пие от тази вода пак ще ожеднее; (14) а който пие от водата която аз ще му дам няма да ожеднее въ веки; но водата която аз ще му дам ще бъде в него извор на вода която извира в живот вечен. (15) Казва му жената: Господине, дай ми тази вода, да не ожеднявам нито да идвам тука да изваждам. (16) Казва и Исус: Иди повикай мъжа си и дойди тука. (17) Отговори жената и рече: Нямам мъж.

Казва и Исус: Право си казала че нямаш мъж; (18) защото петима мъжа си водила, и този когото сега имаш не ти е мъж: туй си право рекла. (19) Казва му жената: Господине, гледам че ти си пророк. (20) Бащите ни в тази гора се поклониха; а вие казвате че в Ерусалим е мястото дето трябва да се кланяме. (21) Казва и Исус: Жено, хвани ми вяра че иде час когато нито в тази гора нито в Ерусалим ще се поклоните на Отца. (22) Вие се кланяте на онова което не знаете; ние се кланяме на онова което знаем, защото спасението е от Юдеите. (23) Но иде време, и сега е, когато истинните поклонници ще се поклонят Отцу с духъ и истина: защото Отец таквизъ иска поклонниците си. (24) Богъ е духъ, и които му се кланят, с духъ и истина да се кланят.

Духът Божи.

Аз ще взема най-маловажните думи в главата: „Дай ми да пия!“ Има цяла система за възбрана от пиенето. Казва: Да не пиеш. Че днес човек не е свободен да пие. Като дойде до пиенето, трябва да определиш. Вземам пиенето в обикновения смисъл, както е в природата, но после частично, както е влязло в живота. Пиенето е една нужда за човешкото тяло, нужда е и за човешкото сърце. То произтича от желанието. Жадният човек голямо желание има да намери вода да пие. Най-голямата наслада е да намери една-две чаши и като пие, усеща какъв е смисълът на пиенето. Казват: Напил се. Изменя се веднага смисълът. Какво лошо има, ако човек се е напил с вода? Когато кажат напил се е, какво лошо има, ако се напил с вода. Малко има нещо в интонацията на думите: „Напил се“.

Та в цялата човешка реч има нещо, което е пропито с нечистота. Малко думи има чисти. Тези думи, които са запазили своята чистота, те са мощните думи. Вземате думата любов, тя трябва да се чисти най-малко сто години, за да се очисти. Щом кажеш любов, разбира се това, което не е.

Вземете един писател, какъвто е Толстой и той не може да разреши един семеен въпрос. Той на стари години не може да се разбере с жена си. Затова може да четете. Направи големи

усилия и най-после беше принуден да бяга от къщи. Знаете причината за неговото бягство. Той беше толкоз нажежен, че бяга от къщи. Трябваше или да се подчини на туй, което жена му искаше, или да бяга - едно от двете. Сега ние на земята, искаме да примирим земния живот и в края на краищата остава, че този въпрос не е разрешен, не може да се примирим. Най-първо в младини човек се примирява и като дойде в старост, изпъква едно голямо противоречие. На младини искаш да се ожениш, да намериш богат, цели планини градиш, палати златни кроиш, деца, дъщери, цял свят създадеш, един рай. На стари години започваш да съжеляваш, че си се оженил. Аз само констатирам нещата както са. Има изключения. Когато човек се разболее, той е недоволен. Не, че животът сам по себе си е лош, но влизат неща посторонни на живота. Докато е болестта, той е недоволен от живота. Щом изчезне болестта, той пак е радостен.

Причината за всички неща седи в човешкото сърце, в желанията на човека. Често става прекъсване с Първата Причина и вследствие на това хората стават нещастни. За пример, вие ако отсечете един клон от дървото, той изсъхва. Ако извадите едно растение от почвата, то пак изсъхва. Ако извадите една риба от водата, умира. Ако извадите човек из въздуха навън, и той умира. Следователно, всеки човек ако го извадите от неговата подходяща среда, той започва да страда. Следователно, докато човек е потопен в областта на любовта, в онази среда на любовта, той расте. Щом го извадите от тази среда, той започва да линее.

Може да кажете, че другарката на Толстой си намери още един приятел и какво има от това. Този приятел е вън от Толстой. Човекът не е бил прост, но музикант, завършил по музика, по изкуството. После тя поддържала негови ученици и това никак не се харесвало на Толстой. Те са частични възгледи. Толстой остави да разреши въпроса в другия свят. Дотогава, докато хората ядат месо, те са виновни пред нас. Щом започнем ние да ядем месо, то е вече в реда на нещата. Който не е вегетарианец, казва за вегетарианците, че са тревопасни. Щом започнат те да ядат растителна храна, мислят, че е в реда на нещата. Всеки човек счита, че това, което прави, е в реда на нещата. Право е, когато

тебе те обичат. Щом нещо те освобождава, право е. Простото разбиране е това. Коя е правата мисъл? - Която те освобождава, която не ти причинява никаква спънка в живота. Кое желание е право? - Кое не те спъва. Коя постъпка е права? - Която не те спъва. Някои може да питате: Кое е, което не ме спъва? Но знаете, какво е спъването. Кое те спъва, ще паднеш на лицето си. Туй, което не те спъва да паднеш, то е правото; туй, което те спъва и падаш, не е право. Ще паднеш, ще си разбиеш главата, носа си. Ако на деня десет пъти паднеш, ще имаш десет белези на главата си. Питам: Какво ще правиш тогава?

Сега слушам често хората да казват: Да си уредим живота. Обикновените хора го уреждат по един начин, талантивите - по друг, гениалните - по трети, и светиите, и те уреждат живота си - всеки урежда живота си. Мисля, че светиите са най-близко, които най-добре са уредили живота си. Дотогава, докато човек не се научи да жертвува себе си за другите, той не може да разбере смисъла на живота. Дотогава, докато чака, другите да се жертвуват заради него, той не разбира живота. Има основание за това. Толстой е страдал от навик на миналото. Той се научил от миналото, че другите трябва да се жертвуват. Като дошъл до въпроса, че трябва да се пожертвува, на жена си казва: Много работи направих, но по колко начина може да се разреши този въпрос. Най-после казва: Или ти, или аз трябва да умрем, един от двама ни трябва да умре. И най-после той трябваше да умре. Но в неговите разсъждения се забелязва едно дълбоко разбиране. Чувствувам, казва, как трябва да стане тази работа, но не мога да я направя. Чувствувам, че ти си права, но трябва да направиш една малка жертва, заради мене: Откажи се от този твой Танеев. Но изпитвали ли сте се вие да се откажете от туй, което обичате? Я попитайте един пияница, който 25 години е пил винце, че като дойде до чашата да се откаже. Природата някой път лекува онзи, който е пил вино: разклати се ръката, че ръката трепери, не може да занесе чашата до устата. Но те се ухитряват: завърже ръката с връв, прекара връвта през врата, вземе чашата с ръка и като тегли връвта през врата с другата ръка, чашата не се разлива, задържа се, но се не клати. Труден въпрос е да се откажеш от

нещо, което обичаш, понеже то е свързано с нашата аура, нашата кожа засяга. Под думата кожа разбираме туй, което човек възприеме, всичките блага от природата. Ако се попари кожата, човек престава да живее. Ако запушите порите на човешкото тяло, човек умира. Човек диша и чрез порите си.

Та казвам: По някой път ние искаме някой човек да се отрече. Един човек като Толстой, който искаше да въведе цяла една епоха, даваше морал на хората, как трябва да живеят, да обичат хората, да обичат Бога, когато Бог му даде един враг, този Танеев, и той не можа да го обикне. Чувствува едно крайно отвращение от този човек. Казва: Не искам да го видя. Доведете ми когото и да е, но не този, твоя музикален герой, казва на жена си.

Христос казва на тази жена: Дай ми да пия. Тя се обръща към него и Му казва: Как ти, който си евреин, искаш от мене вода, която съм самарянка. Христос започна да ѝ говори, да ѝ проповядва за онова новото в живота. Христос имаше предвид, че това, което се пише, за бъдеще ще станат разсъждения по същия въпрос.

Казвам: Вие всички минавате в една нова епоха и вие носите старите идеи. Със старите идеи живеете и мислите, че за бъдеще ще живеете, както досега сте живели. Когато богатият осиромашее, как трябва да живее? Той не може да живее с ония килими, пиано няма да има, едва ще има за прехраната си. Ако се изисква от тебе да живееш спокойно, като имаш всичките удобства, всеки може да го направи. Да живееш добре при неудобства, това е изкуство. По какво се отличава един гений и един музикален гений. Само за сравнение го давам. На един обикновен човек дайте му една цигулка, нищо не може да изкара. На един музикален гений дайте му една обикновена цигулка, ще изкара нещо. Като вземе обикновената цигулка, се ще изкара нещо. Казвате: Лоши са условията. Лошите условия се дават на добрите хора, за да изкарат нещо. Добрите условия се дават на обикновените хора, които нищо няма да изкарат. Срещам всякога недоволни. Всички искат като повярват в Бога, да се оправят тяхните материални работи. Представете си сега, ние, които

живеем в 20 век, оправят ли се работите? Работите в Лондон оправят ли се? В Бирмингам, в Ливерпул оправят ли се работите? Англичаните минаваха за умен народ. Като кажеха англичанин, разбираха един умен човек. Турчинът като каже англичанин... Сега англичаните се намират в положението на Толстой. Проповядва, че тъй трябва да бъде, но като дойде до него, казва: Или аз трябва да умра, или ти трябва да умреш. Един от двамата трябва да умре. Ако искаш и двамата да останем живи, трябва да отстъпиш, да направиш една жертва. Тя пък му казва, че той трябва да направи тази жертва.

Че по отношение на Бога и ние се намираме в същото положение. Ние в света не искаме да направим жертва. Бог досега се е жертвувал, сега ние трябва да направим една жертва. Най-после ще стане по който и да е начин. Ако не искаш и се откажеш, ще дойде смъртта, пак ще направиш жертвата. При умирането, ако човек има съзнание, като умира, човек мисли, че цялата вселена се разрушава пред него и той умира. Той няма една ясна представа. Били ли сте в положението на един човек, който умира? Когато умираш, ти ще намериш пред себе си 100, 200 души чакат, като излезеш из къщата си, нахвърлят се като разбойници, кой каквото намери граби, задигат и казват: туй, което остава, дай ни го. Като влезе в гроба, и там ще го намерят тия малките братчета, каквото намерят, всичко взимат. Оберат всичко, каквото има. Като идем нито мозък, нито нервна система, нито очи, нито лице, всичко изчезнало, остане празна кратуна и кости. Най-после казват: Ето един светия. - Не, не, такива заблуждения не искаме. Когато главата се изпразва, това не е глава на един светия. Светията е онзи, който не умира. Докато дойдем на положението да влезем в областта на безсмъртието, докато не се научим да любим, ние не сме светии. Толстой беше на едно място, искаше да умре или да не умре. И Христос имаше същия въпрос. И Христос беше подложен на същия изпит. Неговата възлюблена беше еврейският народ. Той искаше неговата възлюблена да се откаже от света, да приеме неговото учение, да тръгне заедно с него. Неговата възлюблена казва: Ти по моя път ще тръгнеш; най-после неговата възлюблена какво направи?

Предаде го на властта, разпъна го, изпратиха го. Казва: Не е човек, с когото можеш да живееш и да се разбираш. Питам: Евреите станаха ли щастлив народ като разпънаха своят възлюблен? Не. Христос добре разреши въпроса. Казва: Ако мислиш, че без мене можеш да бъдеш щастлива, ще ти дам всичките условия. Две хиляди години даде условия на своята възлюблена и сега Христос пита еврейския народ, как живее, щастлив ли е? Че как, исторически не е ли така? Че всеки един от вас разрешавате много важен въпрос. До тогава, докато човек не се научи да обича, не да обича себе си, не да обича дома си, да обича обществото, народа си, цялото човечество, но да обикне всичко онова, което Бог е създал, то е човекът. Да знае, че има една връзка дето казва Христос: Аз и Отец ми едно сме, любовта на Бога е моя любов и Неговата воля е моя воля.

Казвам: Ние сме в преходен период сега. Създава се един нов свят. Светът се изменя. Когато започват да се топят ледовете, когато започват да се топят снеговете, пролетта приближава. Когато боледуват хората, кои са причините? Изменя се положението, топи се всичко туй. Ако съжаляваме за стопените ледове, ако съжаляваме за стопените снегове, не разбираме закона. Ако съжаляваме за болестите, които се явяват, не разбираме закона пак. Новият живот влиза вътре. Кои хора боледуват? На които кръвта не е чиста. Един човек с чиста кръв, той не може да боледува. Защото ония микроорганизми, от които нашият организъм страда, те намират храна в нас. Всичките болести, които ги имаме, се дължат на нашата нечиста кръв. Или аз казвам тъй: всичките болести се дължат на онова вътрешно безлюбие, което съществува между хората. За пример, ти хванеш една кокошка, погладиш я, нахраниш я, след туй ѝ туриш главата и я отрежеш. Тя се моли, но ти не я питаш. Тя кречи, казва: Остави ме да живея. Ти казваш: По-добре ти да умреш, аз да живея. Утре и тебе ще те хванат. Кой от нас ще остане жив? Ние сега казваме, че е волята Божия да умираме. Ако ти имаш едно дете и умира, волята Божия ли е да умре? Писанието казва: Не благоволява душата ми към смъртта на грешника. Защо ще ни убеждават така? В природата съществува една смърт. Един плод

може да умре, но ще умре само онова външното на плода, костилката ще посадиш. Ти може да дадеш само онова външното, но онова, което имаш вътре в тебе, то трябва да живее.

Сега аз искам да напуснем философските работи, които смуцават хората. Онова, което ни смуцава, е неестествено. За пример, ако искам да ви доказвам каква е истината, то е лъжа. Една истина, която има нужда да се доказва, тя не е истина. Любов, която има нужда да се доказва, не е любов. Едно знание, което трябва да се доказва, не е знание. Може да ви представя истината. Може да ви представя любовта. Ще бъде смешно от ваша страна да ме питате, какво нещо е любовта? Вие знаете какво е любовта повече от мене. Но вие пресияте любовта. Когато някой човек ви обикне, всичките имате следните прийоми. Най-първо в любовта вие представяте най-хубавата страна. Показвате се като ангели крилати. Като погледнеш мъжа или жената, като се е влюбил, виждаш един ангел, че е готов на всички жертви. Щом изстине, не те обича, измени политиката. Най-първо ти шеташ, после накараш и другите да шетат. Най-първо оставяш той да ти заповяда, после ти заповядваш. Казваш: Така ще бъде. Ако ти каже някой: Ела дай твоите пари и моите пари да ги турим в една кесия, не вярвай в това. Ако ти каже някой, ти напусни къщата и ела в моята къща, и в това не вярвай. Не вярвай, понеже ще се разочароваш - нищо повече. Тебе Бог ти е дал едно тело. Той ще каже: Излез из твоето тело и влез да живеем в моето тело. Цитират от Писанието: „в едно тело“. В едно тело подразбира еднаква любов. Ако ти ме обичаш, както аз те обичам, то е едно тело. Ако аз не те обичам, както ти ме обичаш, то не е едно тело. Телото е в любовта. Това тело, в което трябва да живеем, трябва да бъде толкова голямо, колкото цялата земя, да не се усещаме стеснени. Ти да си на единия полюс, на северния полюс, своята възлюблена на южния полюс и пак да си гугуцате. Щом дойде на екватора, на едно място, ще има караница.

Сега не искам да влизам в стълкновение. То са възгледи. Противоречивите възгледи в нашия живот произвеждат всичките неносни страдания. От хиляди години неразбраната любов причинява всичките ни страдания. Онзи вълк, който ходи цялата

нощ да търси храна и онази вълчица ходи да търси храна за своите вълчета. Като живее човек сам, целта е, че иска да роди вълчета. Вълчетата като са вътре, вътре ги храни и вън ги храни. За тия вълчета ти ще ходиш да направиш пакост на другите хора. Да кажем, ако двама души живеят заедно по Бога, да кажем един мъж и една жена живеят заедно, кое е онова, което ще накара мъжа да направи пакост на една жена? Желанието му. Ако единият стане слуга, другият става господар, веднага има едно различие. В света законът е съвсем друг. Бог, Който е най-силният от всичките, е слуга на всичките, Той работи, и вие ще работите. Той и сега работи, работи в нашите умове, работи в нашите сърца, работи в нашите души. Всякога Той ти казва: Този път, по който вървиш, не е прав, ще ти причини страдания, не върви. Ако не го слушаш, ще дойде страданието. Той ще ти каже и веднаж, и дваж, и триж. Господ, който толкоз години говори на хората, хората не вярват в Него. Казва: Говори ни нещо, но кой го знае, някакво заблуждение е. Всички вие, които сте били влюбени на млади години, казвате, каква глупост е било. Един старец на 85 години, като гледа старата баба, казва: Като гледам тази старица, чудя се как се влюбих в нея. Тя изгубила красивото вече. Онова, което той е обикнал, то не остарява, то не умира. Това, което остарява, то не е, което ти обичаш. Това, което се изменя, не е, което ти обичаш. Ти не можеш да обичаш това, което остарява. Не можеш да обичаш болния човек. Не можеш да обичаш и сиромаша. Не можеш да обичаш и богатия. Има богат човек, когото можеш да обичаш. Онзи човек, който не е роб на богатството, можеш да го обичаш. Онзи беден човек, който не е роб на сиромашията, можеш да го обичаш. Човекът не трябва да бъде нито роб на сиромашията, нито роб на богатството. Богатството и сиромашията трябва да му бъдат слуги, да ги учи как да изпълняват волята Божия. Ако ти си сиромаш, какво трябва да правиш? Ако сиромашията представя празно шише, какво трябва да правиш? Трябва да го напълниш. Ако си богат, пълно шише, какво трябва да направиш? Трябва да го изпразниш. Следователно, при сиромашията ще пълниш шишето, при богатството ще празниш шишето. В простия смисъл, една обмена

става в мислите. Следователно, богатите хора са носители на Божиите блага, които трябва да ги раздават. Всичките богати хора ще бъдат съдени, че не са раздавали Божиите блага както трябва. Справедливо ще бъдат съдени за неизпълнението. Бедните хора ще бъдат съдени, че не са служили както трябва. Богатите ще бъдат осъдени, че не са раздавали, бедните - че не са служили. В дадения случай ще бъдем осъдени за две неща: първо, че не сме щедри, както трябва и второ, че не служим както трябва. Цялото човечество днес е недоволено. Всичките са недоволни. Малко хора ще срещнеш, които са доволни. Богатият, ако има сто, иска двеста, 300, 400, 500 хиляди. Нито един не иска да бъде сиромаш. Индусите имат един закон на кармата. Според него богатите хора на миналото са днешните сиромаси. Сегашните сиромаси за бъдеще ще бъдат богати. Защо богатите хора да не бъдат в състояние сами да се откажат от богатството? Ако най-умните хора решат да станат слуги, какво ще изгубят? Те знаят как да направят работите. Умните хора, дето идат, ще турят ред и порядък. Сега имаме за слуги невежи хора. Имаш слуга, който ще изпочупи всичко. Да имаш един слуга в къщи, който да е свършил четири факултета - разбира човекът. Като го погледнеш, приятно ти е. Само като му кажеш една дума и работата става. Аз желая всички да бъдете слуги, но да сте свършили четири факултета. Ако не сте свършили четири факултета, не ви препоръчвам да ставате слуги. Ако имаш обикновено образование, обикновен човек ще станеш. Но слуга, за да станеш, четири факултета трябва. Днес цял свят има нужда от слуги, които са свършили четири факултета, да знаят какво да вършат. Бедните хора трябва да знаят, какво да вършат. Като дойдат до една работа, трябва да знаят, как да свършат работата. Всяка жена, която се жени, трябва да е свършила четири факултета. Която не е свършила четири факултета, ако иска да страда, нека се жени. Ако иска да се ожени, да се родят от нея гении на човечеството в света, трябва да е свършила четири факултета. Някои са ме питали, трябва ли да се женят. Аз наричам всичките хора проводници. Човек, който не е проводник на любовта, не е човек за женитба. Мъж, който не е проводник на любовта, не е човек за женитба.

Жена, която не е проводник на любовта, не е човек за женитба. Дете, което не е проводник, не е човек. Всеки, който не е проводник, не е на място. Тъй седи въпросът. Може някой път да ти е неприятно. Как тъй цялата земя е покрита с гробища и паметници натурени: тук почива еди кой си. Когато майката ражда едно дете, мене ми е приятно, едно дете. Онази майка, която погребва детето, ходи да го оплаква на гробищата, не е майка. Аз бих желал да има майки, които възкръсват своите деца. Като дойде смъртта, да покаже пътя на смъртта. На смъртта да каже: Стой отвън, почакай отвън! И да я не приема в къщи. При силната майка смъртта седи отвън при вратата, не може да влезе в къщи да и вземе детето. Ще и каже: Какво обичаш? На друго място иди. Ще я прати при някоя крава, при някой заяк, при някой бръмбър. Но ще каже: Моето дете не го давам, няма да го буташ. Смъртта ще и козирува като някой войник. Такива майки се изискват сега за бъдеще, които да респектират смъртта. Вие казвате: Само Бог може да направи това. Право е. Бог на любовта го прави. Ако Бог в нас живее, ние ще бъдем като Него. Аз желая синца да бъдете като Бога, не по сила, по любов да бъдете като Бога. Бог е любов. Казвам: Новият свят, който иде, е свят на любовта.

Всички се обезсърчавате, казвате: Какво ще стане. Старият свят на безлюбието си заминава. Преди да е заминал този стария свят, ще го изпратим с почести, с картечници, с топове, с поздравления, ракети, ще му кажем: На добър час, на добър час! Новият свят и него ще посрещнем с дум-дум. Старият ще го изпратим с дум-дум и новия свят ще го посрещнем с дум-дум. Туй да го знаете. Когато изгревът иде, някой път буря има. Тази буря е освежителна. Когато залязва, пак има буря. То е изпращане.

Сега във вашите погледи чета: Кажете нещо утешително. Да ви кажа: Скръбта ви ще се превърне на радост, но след като пострадате. Сиромашията ви ще се превърне в богатство, но след като осиромашеете. Болестта ви ще се превърне на здраве, но след като боледувате. Болестта трябва да мине през вас и да си замине. Ще се спогодите с нея. Болестта иска, пълно ще и дадеш. Казваш: Какво искаш? Каквото иска, ще и дадеш и тя ще си върви. Изпрати я с дум-дум, с тъпани, с песни на 3-4 километра

от къщи, кажи й: Добър път и като дойде друг път, ще и кажеш: Добре дошла. Вие ще се уплашите. Втори път като дойде болестта, ще се намери отвън вратата. Като дойде няма да бъдеш слаб да те върже. Ще бъдете на равно. Ще кажеш на болестта: Едно време бях месоядка, сега съм вегетарианка, едно време аз обичах да измъчвам хората, сега ида да им помагам. Болестта ще бъде като сестра милосърдна да помага. Казва: Измених се. Моето сърце се измени, умът ми се измени, разбрах, че не седи в мъчението. Следователно, в лицето на болестта, вие ще имате една сестра.

Писанието казва: Бог ще влее духа си, и ще напише закон в сърцата на хората. Пише го сега. Всички от вас, които сте готови да възприемате новата епоха, която иде, неизбежно ще стане. Наричат го второ пришествие, промяна на века, смяна. Както искате го наричайте. Казва: Ще напиша закона в сърцата и ще вложа духа си и ще ме познаят от малък до голям. Не може да познаваш някого, ако не го обичаш. Всички ще се обичате, ще се надпреварвате да си правите добро. И мъже и жени, и слуги и господари, и учители и ученици, и всички ще се надпреварвате да си правите услуги и добро един на друг. За бъдеще тъй ще бъде. Сега е ликвидиране на страданието, на смъртта. Нали сте имали такава опитност. Намерил си чужди пари и мислиш да ги върнеш. Колебаеш се, да ги върнеш, или да не ги върнеш. Пари ти трябват, деца имаш, доста крупна сумичка си намерил - 200, 300 хиляди лева си ги намерил. Мислиш си за апартамент, автомобил, после радио, пиано за децата, добре да са облечени, мислиш за много неща, представяш си богатата. Мислиш си, че Господ ти ги дал тия пари. Друга мисъл ти казва: Дай тия пари, чужди са. Колебаеш се - да, не, да, не. Най-после решиш да ги дадеш, чужди са - нищо повече.

Онова, което Бог ти дава, то е Божие благословение. Светлината, която възприемам, е Божие благословение. Бог, който живее в мене, няма по-голямо благословение от това. Чудни са някой път хората, като вярват повече в парите, които са вложили в една банка - стотина-двеста хиляди лева. Що са стотина-двеста хиляди лева? Аз като погледна, виждам с милиони заровени.

Някои казват: Покажи ни ги. Защо да ви ги покажа, за да станете нещастни? Да ти покажа Божията банка, та да идеш да я обереш. Мене после ще ме държат отговорен. Трябва да оценяваме онова, великото благо, което е в нас. То е същественото. Щом имаме вътрешно Божие благословение, всичко отвън е за нас. Никой не може да вземе богатството на земята. Така е направено, никой не може да го открадне, да го изнесе от земята. Онова, което ти се пада, което Бог ти е дал, ще дойде един ден. Кога ще дойде? Само, когато любовта стане господар във вашето сърце, във вашия ум, във вашата душа. Тогава всичко онова, което от паметта на века е обещано, то ще ви се даде. Ако любовта не дойде, никога не можете да бъдете щастливи, винаги ще сте като днес. Когато любовта заговори вътре, то ще дойде новият век вътре. Новият век, който влиза, близо е. Ние сме в ликвидирането на нашия век. Някой може да каже, че това е заблуждение. Това, което сега вършим, не е ли заблуждение? Хиляди хора като умират, каква е идеята, кажете ми. Днес се оправдава войната, понеже днешната война носи новия век. То е, което я оправдава. Войната е в съзнанието на тези хора. Когато идат конете на 4-5 полка кавалерия, нас конете ли ни интересуват или разумните същества на конете отгоре? Не ни интересува войната. Войната, това са конете. Но онова съзнание вътре за свободата, която иде за бъдеще. Виждаме ние, в една война се проявява любовта. И там ще идат сестри милосердни, които помагат, превързват раните. Всичко показва, че любовта иде.

Та казвам: Всички лоши условия ще предизвикат в нас онова хубавото, което е скрито, да се познаем, какви сме. Във време на мъчности и страдания ние се познаваме, доколко в нас любовта е развита. Та казвам: Вие сте дошли от хиляди години и чакате. Какво има да се плашите сега? Мнозина са проповядвали, че Христос ще дойде в света, и не са знаели, как ще дойде. В света иде онова мощното, единственото мощно нещо в света иде сега. Светът се е поправял по много начини и не се е поправил. Сега иде единствената мощна сила, която ще разтопи света и няма да остане частица неразтопена. Всичко ще се разтопи. След като се разтопи, ще се филтрира и всичко ще остане чисто и светът ще се поправи.

Сега един затворник, който 20 години е бил затворен в едно подземие, дето не е виждал слънцето никога, като го пуснат вън на слънце, като види да изгрява слънцето, ще каже: О, Господи, благодаря ти, че слънцето изгря за мене.

Тайна молитва.

¹ На 17.11.1940г. няма беседа.

*6 беседа, държана на
24.XI.1940 г. Неделя 10 ч.
Изгрев¹*

СТАРОТО И НОВОТО

Отче наш.
Бог е любов.

Ще прочета четвърта глава от Евангелието на Марка от 36 стих до края.

(36) И като оставиха народа, вземат него както бе в ладията: имаше още и други ладии с него. (37) И дига се голяма буря ветрена; и вълните се вливаха в ладията, така щото тя вече се пълнеше с вода. (38) И той беше на кормата заспал на възглавница; и разбуждат го и казват му: Учителю! не те ли е грижа, че погинваме? (39) И стана та запрети на вятъра, и рече на морето: Мълчи! умири се! И престана вятърът, и стана тишина голяма. (40) И рече им: Защо сте така страхливи? Как нямате вяра? (41) И убояха се с голям страх, и казваха си един другиму: Кой е прочее този че и вятърът и морето му се покоряват? Духът Божи.

Може да не е толкова интересно, разправят, че Христос заспал в лодката и туй време се вдигнала голяма буря. Тези ученици се уплашили, че тази буря може да ги потопи. Казват: Стани, че загазили сме ние.

Ние сме нещастни, понеже поддържахме една философия, която вече е остаряла. Ние носим една сабя, която е вече ръждясала. Носим едно рало, което се е изтъркало. Носим едно перо, което се е изтъркало, че вече не пише, драци. Носим една дреха, която е износена, една шапка, която не е модна, обувката скъсани - тук бутнеш, там бутнеш, скъсани, едва ги крепим и мода правим. Модата в света се е явила, когато искаме да покрием своите недъзи, тогава туряме мода. Щом вървиш по мода, ти покриваш погрешките си. Щом имаш погрешка, ти ще туриш някоя панделка да я скриеш. Сега някои искат да станат богати,

то е мода. Той иска да стане богат, да има уважението на хората. Няма ум и сърце, иска откън да бъде богат, да има хубава шапка. Някой иска да бъде силен, и то е мода. Ти сега ще станеш силен, че няма да те види никой. Я ми кажете един герой от миналото, който и сега да е герой. Всичките герои се паметници имат, от памети века е така. Това са герои, които са спасявали света. Това не е упрек, но трябва да знаеш, къде е реалността. Има един герой в света, но той никога не умира. Има един богат, но той никога не осиромашава. Този, който осиромашава, той губи силата си.

Сега аз обръщам внимание на личния живот. Туй, което не издържа във вас, то не е сила. Богатството, което не оставя във вас, не разчитайте на него. Разчитай, но знай, че един ден ще се разтопи и ще останеш без него. Много бащи се разочароват в живота, понеже те не разчитат на себе си, но очакват от синовете си на стари години да се грижат за тях. Майката и тя чака дъщерята на стари години да я храни. Ти се радвай, ако тя може да храни себе си. Пък и бащата да се радва, ако синът му може сам да се храни. Ако остане баща му да го храни, той е закъсал вече.

Аз съм за онази реална философия. Не да ви разправам какво ще бъде за бъдеще. Аз зная какво ще бъде за бъдеще. Зная и какво е било миналото. За мене миналото не е капитал и бъдещето не е капитал. Аз разчитам само на настоящето. Настоящото, това съм аз - туй, което е в мене, на него аз разчитам. Това, което в дадения момент имам, туй моето разположение, то е реалното. Не какво ще бъде след един час, но в дадения момент, какво съм, то е реалното, то е, на което аз разчитам. Законът е верен. Ако аз съм добър сега, и следния момент ще бъда добър. Ако сега аз не съм добър, и следния момент няма да бъда добър. Ако сега съм беден, и следния момент ще бъда беден. Ако сега съм богат, и следния момент ще бъда богат. Сега мнозина възразяват, че така не се мисли. Съгласен съм. Именно както аз мисля и както ти мислиш, и двамата съединени в едно образуваме мисълта. Защото ти си черната дъска, на която нищо не е написано, аз нося тебешир и мога върху тази дъска да напиша нещо. Тогава

и ти добиваш цена и се изравняваме. Ако тебе те няма, аз не мога да се проявя, ако аз не съм, и ти не можеш да се проявиш. Тъй щото черната дъска е на място и онзи, който пише, и той е на място.

Сега личната философия е, че вие искате изключително вие да бъдете щастливи. Ти вярвай, че когото ти си щастлив, целият свят е щастлив; когато ти си нещастен, и целият свят е нещастен. Със своето нещастие безпокоиш целия свят и със своето щастие внасяш радост на целия свят. Това е философията, че в даден момент да съзнаваш, ти като мислиш умно, целият свят е умен и със своята глупост ще направиш глупав целия свят. Казвате: Така не се мисли. Сега тъй както мислим - понеже тъй не се мисли - като мислим тъй, то е правото, тъй като мислим сега е хубаво. Досега хората са мислили, че са болни. Пък аз мисля вече, че светът не е болен. Ако мога да вярвам, че светът е болен, защо да не мога да вярвам, че светът е божествен? - Тъй не се мисли. - Ако по първия начин се мисли, защо по втория начин да не може да се мисли?

Тогава кой се е родил по-напред - сиромашията или богатството? Доброто ли се е родило по-напред или злото? Любовта или безлюбието се е родило първо? Мъдростта или глупостта? Това са въпроси, които вие сами ще ги разрешавате, и както ги разрешите, такива ще станете. Защото аз съм разрешил за мене си нещата. Каквото разрешавам, зная. Щом аз плача, зная, какво съм. Щом се оплаквам, пак зная, какво съм. Щом не се оплаквам, пак зная, какво съм.

Като казвам аз, аз това е изявление на целокупността, то не е достояние само за мене. Ако казвам: Аз, то е достояние на всичките хора едновременно. Като казвам аз, съзнавам в себе си, че всичките имат това право, което аз имам. Аз съм добрият човек, съзнавам, че и всичките хора са като мене добри. Като кажа, че аз съм лош, съзнавам, че всички са лоши. Кое е по-хубаво: да съзнавам, че всички хора са добри, или да съзнавам, че всичките хора са лоши? Ако мисля, че всичките хора са лоши, за мене по-лошо. Аз като мисля тъй, страдам. Страданието показва, че моята мисъл не е права. Като се радвам, мисля, че съм добър и

мисля, че всичките хора са добри. Радвам се на това. Много право мислиш, ми казват другите, и ние сме добри като тебе. Ти като правиш себе си лош, правиш и нас лоши. Казвам: Целият свят е болен, понеже и аз съм болен. Откъде накъде целият свят е болен? Другите хора работят, учат, весели са. Не е право. Тия работи стават, понеже понякога спи Божественото. Някой път Божественото мълчи и оставя човека свободен.

Един баща, учен човек, правил своите наблюдения. Направил един балон, свързал го с едно въже. Детето се качило на балона, отрязало с нож въжето и балонът започнал да се вдига. Като видял това бащата, чуди се какво да прави. Ходи подир балона, гледа да свали сина си. Газът започнал да излиза от балона и благодарение на това, балонът на 30-40 километра кацнал на земята. Другояче той не би могъл да намери сина си. Казва: Синко, какво правиш? - Учен човек исках, татко, да стана като тебе. Не се реже въжето. Бащата не го реже. Той трябваше да се приготви.

Казвам: Ние като малките деца много лесно режем въжето. После се понасяме в пространството. Ние сме в един свят, дето е разумно създаден. Трябва да разбираме законите на мисълта. Казва: Аз мога да мисля, каквото си искам. Не може да мислиш, каквото си искаш. Ти не може да чувствуваш каквото си искаш и не може да постъпваш както си искаш. Казва: Аз мога да правя, каквото си искам. - Не, то е относително. Какво можеш да направиш? Ти земята на гърба си не може да я носиш, понеже тя те носи. Туй, което тебе те носи, ти не можеш да го носиш. Следователно, ще съзнаеш, че земята тебе те носи. Кой са причините, че тази земя те носи из пространството? Сега разправят хората, как е направена вселената. Много проста работа. Господ имал много деца, искал да им направи развлечения, направил кораби, турил децата на тях, започнал да ги върти, пратил ги в пространството да се разхождат. Учените хора имат теории, как са се образували тия параходи. Лесна работа: направил Господ параходите, пуснал ги и сега земята се върти, носи тия деца и те се забавляват. Защото, ако не се върти, децата не може да се радват. Ще каже някой, че това не е научно.

Другото, и то не е научно. В миналия век, после 18 век, 80 теории били приети и отхвърлени във французката академия. Навремето всички били авторитет. Сегашната теория за света е друга. Верни са теориите само за времето. Пътувал един параход във Великия океан и като минал в Атлантическия, същият параход е, но не е на същото място. После опитността на хората няма да бъде една и съща. Земята пътува в пространството и вие сте неразположени. Защо? Защото, когато земята минава през някое хубаво място на този въздушен океан, на някое тропическо място, вие сте разположен, като дойде към ледовития океан, вие ставате неразположен, изменят се. Затова учените хора нищо не говорят. Учените хора не знаят, ние приближаваме ли се към екватора на вселената или се отдалечаваме. Досега сме се отдалечавали от екватора. Сега се приближаваме към екватора на живота. Това е новата епоха, която иде. Приближаваме се към Божествения екватор. Този екватор - то е любовта на живота. Към екватора на любовта се приближаваме. Следователно, цялото човечество го очаква едно велико благо.

Който от вас може да издържи на бурите на морето, като излезе, ще влезе в обетованата земя. Тогава ще го посрещнат с лаврови венци, със знамена, с какво ли не. Там е животът. Няма да умираме, всичко ще имате. И дрехи, и обувки, и шапки, пиано, орган, оркестър, театър, представления, та пеене, та прегръдки, та целувки - какво ли не. Сега вас са ви проповядвали за един свят и досега като четете Милтон и Данте, те са описали оня свят, но по милтоновски и по дантиевски. Ако четете Сведенборг, той разделя ангелите на три категории. Едни ангели, които живеят в първия ангелски свят, други във втория ангелски свят и в третия ангелски свят. Само в кратце го даваме. Един ангел от първото небе, ако влезе във втория свят на ангелите, му се вижда, че не е тъй хубав светът, както техния. Не е приятен. Пък един ангел от втория свят, като влезе в третия свят на ангелите, и нему не му се вижда тъй хубав. Вие, ако влезете в ангелския свят, ще кажете: Не е хубав този ангелски свят. Земята, дето живеем, е по-добра отколкото ангелския свят. Ние си представяме ангелите като туряме в тях най-хубавото от човека. Ние си представяме ангелите

като нас. А пък ангелите не са като хората. Те са запалки, те са огън. Ако един ангел влезе в този салон, той ще изгори, ще изчезне. Ако ходи по това дъшеме, ще изгори. Трябва да вземе човешка форма да не ни запали. Ако влезе в дома ви и ако ангелът бутне жена ви, тя ще се стопи. Ако бутне сина ви, и той ще се стопи. Всичко, до което се допре, ще се стопи. Сега, ако искате да аргументирате, може да кажете, че е казано, че земята пред лицето на Господа ще се стопи. То са фигури. Разбираме реалност на света.

Казвам, заради нас в дадения случай животът както се проявява, този живот е най-добрият. При сегашните условия, при нашето сегашно развитие, ако ни въведат в по-висш живот, той ще бъде несъобразен. Запример: често може да направите един малък опит. Ако едно дете внесете между големите хора, то като поседи, ще му стане скучно. То няма с какво да се занимава. То ще иска орехи, това, онова. Детето нашите книги не го интересуват. Една книга е отвличена работа, но една ябълка, един орех - интересуват го. Та по някой път казват: Онези, дълбоките работи. Дълбокото, това е книгата. Ако остане туй дълбокото нещо да те храни, ти гладен ще умреш. Много евангелисти казват: Това е животът и сочат Библията. Живот е тялото, устата.

Аз наричам Божествено онова, което постоянно се влива в нас. За мене животът е онова, което постоянно се влива в мене. Водата, която влиза в мене, храната, всяка една човешка мисъл, която възприемам - това е животът. Реално е онова, което постоянно излиза от мене и отива в другите. Онова, което постоянно влиза и излиза от мене, чрез което се носи Божественият живот, то е реалното. Всички ние сме носители на онова великото, Божественото. Единственото нещо, което внася радост, то не е велико, но ценността на живота, то са малките работи. Като вземеш един хляб, ти не можеш да го поемеш целия, ти на него не можеш да се радваш. Този хляб, за да ти причини радост, от него ще вземеш едно малко парченце в устата, то те радва. После ще вземеш друго малко парче, пак ще го дъвчеш. Тия малките работи, които излизат от цялото, те

причиняват радост. Малките добродетели, малките мисли, малките чувствавания, дребните постъпки, те са, които ни причиняват радост. Една голяма добродетел, която е като сомун, ти само ще я гледаш, не се събира в устата. Ако остане големият самун да го погълнеш, какво ще стане с тебе?

Та казвам: Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в царството Божие. Ако не можете да се радвате на малките добродетели, на малката любов, как ще се радвате на голямата? Казвате: физическа любов. Любовта с хиляди имена да я кръщавате, тя е любов. Казвате: физическа любов. Какво лошо има във физическата любов? Казвате, че има и духовна любов. Какво има в духовната любов? Казвате: Има Божествена любов. Че какво има в Божествената любов? Във физическата любов има всичко Божествено, само не го виждате. И в Божествената любов има всичко физическо, и него не го виждате. Във физическата любов има всичкото духовно, но вие виждате само външната страна на любовта. Когато виждате само физическата страна на любовта, то е физическата любов. Така не се разсъждава. Любовта е една, тя се проявява. Три проявления има. На физическия свят ще разбираш любовта, както физическият свят изисква. В духовния свят ще разбираш любовта, както духовният свят изисква. И в Божествения свят ще разбираш, както Божественият свят изисква. Ако не разбираш физическата любов, ако не си разбрал духовната любов, и Божествената любов не можеш да разбереш. Хубаво, ти си излязъл от Бога, а не можеш да носиш Божествената любов и как да не можеш да разбереш физическата любов? Това, за което хората говорят, то е неразбраната любов в света. В какво седи неразбраната любов? В неразбраната любов ти не искаш да дадеш право на другите хора да живеят, ти искаш да подчиниш всичко на тебе, ти да живееш, пък другите хора да ти робуват. Разбраната любов е, когато искаш всичките хора да живеят както ти живееш и да бъдат и другите щастливи, както ти си щастлив. Благото, което ти имаш, го искаш и за всичките, както ти го чувствуваш, и те да го чувствуват. Сега то е метод на природата. Всичките страдания, които ние изпитваме от хиляди години, те са едни. Казвам: Да разбираме пътищата на живата природа, в която Бог

се проявява, как трябва да живеем. Бащата не постъпва съобразно със законите на любовта и носи лошите последици - синовете в старини не го обичат. Учителят учи учениците си, но не ги учи както трябва. Отпосле те са непризнателни. Всички ние носим лошите последствия. Не че искаме това. Мислим тъй да мине.

Всяко нещо в света, което е родено без любов, ще причини вреда. Всяка мисъл, която е родена без любов, ще причини страдание. Всяка дума, всяка постъпка, всяко действие, каквото и да направиш за бъдеще, то носи ад. Адът не е нищо друго, освен свят на безлюбие. Всички лоши мисли, всички лоши чувства и всички лоши постъпки на цялото човечество е създало ада. Всички хубави мисли, всички хубави чувства и всички хубави постъпки на цялото човечество са създали рая. То е моето верую. Дали вие вярвате или не в това, вие сте свободни. Аз вярвам. Аз създавам рая, аз създавам пъкля за себе си. Аз създавам моя рай и моя ад. Вие създавате вашия ад и вашия рай. Ще кажете, че Господ създал рая. Господ създал своя рай. И Той си има свой рай. Мислите ли, че Нему Му е приятно всичките хора, които не го слушат и целият ден Го хулят? Той постоянно им дава блага и те крещат наоколо, приятно ли Му е това? Христос казва, че разликата между Бога и нас е тази, че Бог, като влезе в ада, направя го на рай и като излезе от рая, направя го на ад. Ние това не го знаем. Ще каже някой, че това не е правоверно учение. Сегашните учения, които съществуват, правоверни ли са? Затворите, които имаме по Божествено ли са? Законите, които са създадени, правоверни ли са? Нямам нищо против съвременната философия. Но този порядък за всички еднакъв ли е? Носи ли за всичките еднакви блага, не количествено, но качествено. Всеки един човек да има поне малко благо, поне да има какво да си хапне, да има хляб и малко топла чорбица. Не искаме много.

Тогава казват: Като идем на оня свят, венци ще има ли? Че откъде ви дойде на ум. Онази мома, която се жени, нали ѝ турят венци. И на момъка турят венци. Но като влезе в живота, носи ли венци?

Наскоро ми разправяше един модерен брат, който е доктор по правните науки. Завежда своята възлюблена да ѝ купува шапка.

Влизат в един шапкарски магазин. Тя пробва шапки и не ги харесва, че по едно време му удря един плесник по устата в магазина. Доктор съм, казва, ако река да я бия в магазина, не зная какво ще стане. Туй е сега модерно. Рекох: Как я търпиш? - Какво да правя? Давам му морал, казвам: Аз, ако бях на твоето място, не щях да ида да ѝ купувам шапка, щях да я пратя сама да иде да си купи шапка. Той отива с нея. Питам: Тази сестра, която бие своя възлюблен доктор, каква култура има в това? Това не е измислица. Туй е разбиране сега. Може да се ползвате. Но де е лошото? После се изменят, че не могат да се търпят. То е безлюбие, нищо повече.

Всеки човек, който не може да се въздържа, той няма любов. Ако любовта е по-слаба от онзи напор, каква е тази любов? Защо и сега тази шапка? Причините няма да ви разправам, защото го е ударила. Както и да е, тя го ударила, за да ви дам пример. Аз се радвам, аз искам докторът да е бит. Така се учи. Вие мислите като се съберете с вашата възлюблена, ще живеете като ангели - така казвам на този доктор. Казва: Че така мислех, тя отначало беше кротка, пък каква жена била.

Сега турям нещата по-близо. Някой път може вашето сърце така да те удари. Че кого сърцето не го е удряло? Някой иде и не може да се събере в себе си. Казвам сега: Това е старият живот, това са стари навици. Говорим за любовта. Това не е любов. Любовта разбира всичката разумна жертва. Под думата любов аз разбирам да дадеш всичката разумна жертва, която може да направиш заради някого. Не глупава жертва, но разумна. То е любов.

Този доктор ми казва: Аз се въздържах. Казвам му: Сега работата така се е усложнила, че за бъдеще ти ще станеш жена, пък тя мъж, пак ще се съберете и тогава тя ще иде да ти купува шапка. Хубаво е това да се посмеем, то е естествено.

Новата култура, която иде сега на света, не е да хвърляме упреци, защото има неща, които са скрити. То е външната страна. Има неща скрити, не изявени, това е вече изявено, но колко има още неизявени работи. Запример някой пред вас може да се представи, да говори красноречиво. Но всъщност важно е, какво

благо може да приемете, какъв носител може да бъдеш на една истина. За вас, които ме слушате, не е важно само да ме слушате, но какво може да възприемете, да приложите. Мене не ме радва, че може да ме слушате, но какво може да приложите, да опитате истината. Защото в света имаме задължение към Бога по любов. Ние, ако от любов към Бога не можем да работим, ако не изявим нашата благодарност, да проявим своята признателност, че сме в света, даром ни се дава, даром да го дадем, даром да го проявяваме.

Като събуждат Исуса, казва: Защо сте толкова малOVERни? Някои хора искат да имат вяра. Вяра без любов, не е вяра. То е вярване. Ти, когато обичаш един човек, ти имаш вяра в него. Онзи, който те обича, и той трябва да има вяра в тебе. Един човек, който иска да ти направи услуга и е готов всякога да ти услужи, той те обича. Дадох ви сутринта пример, примера с чантата. Като поискаш чантата и той се поколебае, той няма вяра. Но и любовта е вече определена. Онзи човек, който те обича, той ти вярва 101 на сто. Той е готов всичко да ти направи за твоя услуга. Досега се проповядва едно механическо отношение. Запример всякога може да направим да бъдеш уважаван. Ако съм цар, ако съм най-силният човек, ако съм най-богатият човек, всеки може да ме уважава. Но това уважение заради мене не е съществено. То е уважение за парите. Вие може да имате уважение за знанието, което имате. Вие може да имате уважение за добродетелите. Но то е се външната страна. Най-после, някои от вас мислите, че аз съм станал богат, защото съм имал пари. То е ваше заблуждение. Вие мислите, че понеже имам знание, че съм учен човек. То е ваше заблуждение. Аз преди да имам туй знание, бях учен човек. Преди да имам туй богатство, бях богат човек. Сега да ви избавя от заблуждение. Вие мислите за мене това, което не е. Ако аз имам уважение към вас заради това, което не сте, то е неразбиране. Аз богат човек наричам този, който динамически проявява своето богатство. Онзи човек, който не работи с парите си, той прави престъпление. Той няма право да задържа парите за себе си. Златото трябва да се тури в действие да обикаля. Аз не съм за книжните пари, не съм и за монетите от мед, аз съм за

златните монети, звонкови. Златото да обикаля хората. Златото трябва да обикаля, понеже то носи живот. То е добър проводник на живота. Всичкото в света да бъде се злато.

За бъдеще разменната монета ще бъде думата. Най-хубавата дума, която има в тебе, която е златна, като заговори човек с тия думи, ти ще му платиш звонкови. Като кажеш, целият свят да се разтопи, цветята да цъфнат, слънцето ще изгрее, ще има онзи тих вятър, който само полъхва. Всичко туй ще слуша. То е плащане.

Вие искате да знаете, какво е новото учение. Казвате: В оня свят ще се познаваме ли? В оня свят не искам да се познаваме както сега, да си нанасяме удари. Не искам така да се познаваме. Така се запознават на бойното поле. Борят се хората, бият се. Всичко това е много добро. Тези неща може да са като представление. Представлението не е живот, то е сянка на живота. Та ние трябва да благодарим за онова, което е станало, понеже се стремим към онова, което не е станало. Защо дойде нещастieto в света? Заради недоволството на Адама. Адам създаде едно недоволство. Много малко беше неговото недоволство. Когато Бог прекара всичките животни пред него и този учен човек им тури на всичките имена и каквито имена им тури, до сега останаха. Той на всичките им даде имена, кръсти ги на всичките езици. Животните като минаваха все две по две, мъжко и женско. Той нямаше женско около него. Като видя неговото недоволство, Бог го приспа и направи Ева. Като се събуди и я видя, казва: Плът от плътта ми и кост от костта ми. Зарадва се. Господ му каза: Тя ще ти бъде кормчия, ще те води по развълнуваното море и ти ще видиш. Адам като видя животните по две, не се зарадва, и каза, че щом Господ на тях е дал, че и на него ще даде. Но си каза: Господ ме пренебрегна, той трябваше първо на мене да даде, после на тях. Ето къде беше мисълта му слаба. Той си помисли, че Господ се е погрижил за дребните същества. Виж Той за тях се е погрижил, за мене не се е погрижил. Тази мисъл, че го е пренебрегнал Господ, е крива. Той трябваше да си помисли: Като дал на животните другарки, на мене ще даде нещо по-хубаво. И всички ние страдаме от този недъг на Адама.

Мислим, че и ние сме пренебрегнати. Седиш и мислиш, че тебе Господ те е пренебрегнал. Другите хора направил богати, силни, и ти седиш недоволен. Ще дойде твоята Ева. То тя ще те удари по устата. По право тя е старата Ева. Новата Ева, която иде, тя е направена от светлина, лицето ѝ е меко като светлината. Като иска да го удари, леко удря. Той ще бъде доволен. Аз ви говоря на един език да го разбирате. Нещо аз може да ви говоря сериозно, благочестиво, значи то е право. Ти може да ухапеш някого, да мислиш лошо, но отвън всичко да бъде благочестиво. И то не е лошо и на него се радвам. Според нас, бъдещата култура, която иде, Божиите благословения, всичките подтици идат от любовта. Всяка мисъл подтикът ѝ трябва да бъде любовта. Всяко чувство подтикът му трябва да бъде любовта. Всяка постъпка подтикът ѝ трябва да бъде любовта. На всяка обхода подтикът трябва да бъде любовта. Не насилие по закон. Но ти направиш погрешка, нищо не значи - поправи погрешката, докато дойде един ден да се зарадваш. Ако твоята мисъл работи с любов, ти ще добиеш безсмъртие. Тогава смъртта като дойде, ще кажеш: Заповядай, ще я оставиш в къщи, ти ще излезеш навън. Ще си вземеш всичките богатства, каквито имаш със себе си. Тогава няма да има нужда да плачат заради тебе, да те погребват. Тогава ще имаш една колесница не с червен цвят. Илия отиде с червен цвят и затуй трябваше да се върне. Като дойде тази колесница на любовта, тя носи най-хубавата мека светлина, ще се качиш на нея и с колесницата ще идеш в небето и няма да слизаш вече. Ще бъдеш свободен. Дето се явиш със своята колесница, ти си добре дошъл. И в ангелския свят, и в Божествения свят, и в човешкия свят може да идеш. Без колесница не върви. Туй, което ви говоря не е лесно.

Ангели има, които сега изучават какво нещо е любовта. Те са разумни същества. Един ангел знае повече от знанието на цялото човечество. Той има по-голяма опитност, отколкото цялото човечество. Те сега изучават любовта. Искат да надникнат за тази любов, за която вие говорите. Ангелите не са готови, та не мислете, че само вие не сте готови. Те искат да надникнат. Защото, ако тази любов им се даде, и те ще съгрешат както

хората. Тебе Господ ти е дал красива жена и ти вървиш като стражар да я пазиш. Онази жена, която носи любовта, не се поддава на изкушение. Бог от злото не се изкушава. Любовта не се изкушава. Човек, в когото Бог живее, не може да греши. Туй трябва да го вярвате. Човек, в когото Бог живее, не може да греши. Ако имаш една другарка, в която Бог живее, ще я оставиш свободна. Въпросът е предрешен. Онази жена, в която любовта живее, ако нейният мъж помисли нещо лошо, някаква нечиста мисъл му мине през ума, тя изчезва заради него, тя става невидима. Един мъж, който носи в себе си Божественото, една жена, която хвърли една нечиста мисъл, и той изчезва. Невъзможно е. При сегашните условия не изчезваш.

Ние от сегашно гледище, как ще живеем за бъдеще. Сега както сте направени, ще грешите, както сега грешат хората. Материята, от която сте направени, е кал. Сега Бог ще направи Адама от друга кал. Той го прави от друга кал. От първата кал нищо не излезе. Неуспешно беше. И от Ева нищо не излезе. Адама го направи от кал, Ева я направи от човека. Сега наново прави Адам, но от друго място ще вземе материалите. Писанието казва: Роденият от Бога, грях не прави. Трябва сега всички да се родят. Христос казва: роденият от дух и вода. Туй е сега новият състав. Тялото е най-хубавото, възвишеното, в което човек може да бъде облечен. Когато някой греши, тъй както са хората, няма какво да го осъждаме. И Бог не го осъжда. Писанието казва: Бог беше с Христа и примиряваше Христа със себе си, като не вменяваше греховете. Прощава им. Казва: Няма нищо, аз ще поправа тази работа.

Та и ние трябва да възприемем любовта. Понеже, ако не възприемем любовта, не можем да бъдем родени от Бога. Проповядва се любовта, за да бъдем родени. Като се родим от любовта, ще бъдем свободни от греха, няма да се огрешаваме, няма да грешим. Тогава всичко ще бъде в наша услуга. Ние ще бъдем свободни. Свободата ще бъде само по закона на любовта. Раждането от Бога - това е новата религия. Да имаме един живот, който е излязъл от любовта и да бъдем родени от Бога. Трябва да се родим от Бога, за да не правим прегрешения, да не носим

стария живот.

Та Христос заспа в лодката. То е сегашният живот, когато Христос спи в една лодка. И казва Христос: Не уповавайте на тази лодка. Превеждайте сега лодката. Я онзи големия французки параход „Нормандия“ или английските „Куин Мери“, или „Елизабет“, какво представлява лодката във времето на Христа в сравнение с тях? Те са чудесни. Направени с всичките удобства - с бани, с приемни, с театри, с опери, какво ли не, всичките удобства. За бъдеще някой ще пише за тия лодки. Ще има още по-големи от тях. Когато ми разправят, че Христос заспа в лодката на туй малкото езеро, еврейското езеро, аз си представям земята един такъв кораб, който пътува в пространството. Земята се върти, лодката върви. Един ден ще се качим на друга, по-голяма лодка, на слънцето. То е още по-голяма лодка. То е един и половина милиона пъти по-голямо от земята.

В нас, съвременните хора, трябва да се зароди една идея за Бога, за онова величие, което има в неговия ум. Какви удобства, какви физически възможности ни е дал само! В нашата вселена има десет милиона слънца, около всяко слънце има по 12 планети, значи един милиард и двеста хиляди. Всичките слънца трябва да ги изходите и да живеете по един милион години. Като се върнете от вашето физическо пътешествие, тогава ще влезете във втория рай на ангелите. В духовния свят там има духовни планети, и духовни слънца има. Във всяко слънце там ще живеете по десет милиона години, ще ги обиколите всичките. Като се върнете, вие ще сте завършили вашата разходка в духовния свят. Тогава ще влезете в третото небе на ангелите и там във всеки един свят ще живеете по един милиард години. Като се върнете, ще сте завършили вашата разходка в третото небе. Това е вече, дето не го разбирате.

„Това е Живот вечен, да позная Тебе Единаго, Истинаго Бога“. Тогава ще разберете благото. Казвате: Ние пък какво сме мислили. Тогава човек няма да се плаши от смъртта. Ние сега като малките деца се плашим и се държим за скута на майката и не я пускаме, да не би да се изгубим. Ние трябва да се освободим от временните разбираня. Ако един човек, който вярва в Бога, не

вярва, че всичко е на негово разположение, каква е неговата вяра? Ако един човек, който вярва, че всичките хора са създадени от Бога, но не вярва в Него, каква е тази религия, каква е тази вяра? Казвам: Това, което говоря е за бъдеще. Туй е новото учение. Някои възразяват: Тъй като повярваме, няма да можем да живеем. Така, ако българите живеят, хасъл българи ще бъдат. Няма да бъдем слаби хора, но ще бъдем мощни. Ако Бог е с нас, никой не може да ни нападне, не само нашата малка земя ще ни даде, но цялата земя ще бъде на наше разположение. Всичките народи както живеят, цялата земя ще бъде за всички народи. Какво ще правим, като се намножим много, питате? Има празни планети. Ще се пренесем на месечината. Ще се пренесем на Венера, на Меркурий, на Слънцето. Стига да се разплодят хората, има доста празни земи. Даже за всеки едного от вас има по една месечина. Някъде ще ви се даде един апартамент да бъдете сам. Туй, за което ви говоря, е като хиляда и една нощ.

Чета една статистика, че всяка година по 4-8 милиона тона желязо изчезва. Как изчезва? От 4 до 8 милиона тона желязо изчезва. Къде отива? - Ръждата го изяда. В Америка правят статистика, че всеки ден по 150 милиона игли изчезват. За една година близо около 20 милиарда игли изчезват някъде. Та сега се замислили американците, какво да правят да спасят желязото да не изчезва. Искат да намерят един начин да не ръждясва. На какво се дължи нашето остаряване? Желязото в нас е ръждясало. И ние се сбабичосваме. Изчезнало златото, сиромашията дошла. Фосфорът като изчезне, и мисълта престава. Много работи изчезват сега.

Говорят за новото учение. Новото учение седи в онова, което Бог е създал, да го обичаме. Всички Божии дела, всичко каквото Бог е създал, да го обичаш, и да се ползуваш от тях. Да благодариш на Бога за въздуха. Да благодариш на Бога за водата. Да благодариш на Бога за хляба. Да благодариш на Бога за всички хора. Да благодариш на Бога за дърветата, за зайците, за комарите, за мухите, за всичко, каквото съществува в света, да благодариш. Да благодариш на Бога за звездите, които виждаш, за слънцето. За всичко да благодариш. Да благодариш и за онова,

което не знаеш, и за него да благодариш. Ние съвременните хора не сме въздали слава на Бога. Като синове, трябва да се върнем към Бога с онова обилно любовно сърце. Ще кажем: Ние искаме да Ти служим вече. Не искаме да бъдем господари, но искаме да бъдем добри слуги, които вършат волята Божия. Че да се въдвори Твоето царство, че Ти и ние да живеем добре.

Един беден човек отишъл при един богат, да му иска пари. Богатият казал: От тази каса вземи, колкото искаш. Сиромашът си казал: Таман сега ще си взема повече. Отворил касата и видял само една златна монета. Като отворите Божествената каса, ще намерите само една златна монета, а не много.

Тайна молитва.

*7 беседа, държана на
1.XII.1940 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

ВЕЧЕР И СУТРИН

Добрата молитва.
В начало бе Словото.

Ще прочета първите два стиха от 12 глава от Евангелието на Йоана.

А шест дни преди пасхата дойде Исус въ Витания, дето беше бившият умрял Лазар когото възкръси от мъртвите. (2) И направиха му там вечеря, и Марта слугуваше; а Лазар беше един от тези които седяха с него наедно на трапезата.

Духът Божи.

Човек живее в един свят неизвестен. Ражда се и не знае, защо се е родил. Умира и не знае, защо умира. Може теоретически, исторически (да се каже), че е създаден човек заради нещо. Аз говоря за личната опитност. Едно дете, което се е родило, не знае защо се е родило. Плаче и то не знае, защо плаче. Запример, когато ви боли кракът, плачете. Защо плачете? Защото ви боли кракът. Защо трябва да плачеш за болния крак? Плачът е една необходимост. Може би онези, които разсъждават повърхностно, да не разбират смисъла. Болката в дадения случай е корава почва, която човек трябва да полива, да омекне почвата малко. Един философ така би разсъждавал.

Сега ние се намираме в един свят на илюзии, както младия, той не му мисли за стари години. Като се облече, тури си шапката, връзката, излезе навън, казва: Всичко е наред. Вярващите казват: Аз вярвам в Бога, и мислят, че всичко е наред. Но и като вярват, дойдат изпитанията. Даже любящата майка, която люби детето си, в някой случай и тя се изменя. Детето види майка си такава,

каквато не е.

Та казвам: В сегашния живот трябва наука. Когато художникът отвори своята кутия с боите и четките, тури платното си, пък дигне главата си насам-натам. Ние искаме да го гледаме. Но интересът на художника е, че има какво да изучава. Той като художник трябва да се прояви. Той трябва да знае, как да размива боите, да ги смесва, да ги нарежда. После трябва да знае линиите да ги поставя. Някой казва: Да вярваш в Бога. Какво значи да вярваш в изкуството? Празно изкуство, само да вярваш в него. В изкуството трябва да рисуваш. Какво значи да вярваш в музиката? Какво ще вярваш? Трябва да свириш. Ако не знаеш да свириш, своята вяра е празна. Казва: Аз вярвам в музиката. - Много добре, я изсвири нещо. - Аз вярвам. - Като не свириш, ще ме накараш да вярвам, че ти не разбираш нищо от музика. Като свириш, ще ме накараш да вярвам, че разбираш от музика. Често съм слушал да казват: Аз обичам Бога. - Като обичаш Бога, направи нещо. Ти нищо не правиш, а само казваш, че обичаш Бога. Ти носиш платното, боите, четките и нищо не рисуаш, нищо не правиш. Казваш: За бъдеще ще правя. - Остави това бъдеще. Всичките съвременни хора страдат от една духовна слепота, не слепота, но късогледство, не виждат нещата. Някои от близо виждат, отдалече не виждат. Други отблизо не виждат, отдалече виждат. За да виждаш добре, то е цяла една наука. Всеки един предмет, който не е поставен на своя фокус, той не е ясен. Може да е извън фокуса. Може да е много близо до фокуса. Ще трябва да го поставиш на неговото място.

Щом се разглови на части човешкият организъм, човешкото тяло, човек се намира в едно анормално състояние. Ако вие направите един човек с висок ръст, голяма глава и къси ръце, знаете, какъв човек ще бъде той. Или ако направите малък човек с височината един и петдесет сантиметра, пък турите два метра дълги ръце, знаете ли какво ще бъде? Ще кажете: Все едно и той е човек. Човек е едно хармонично съчетание на мисъл, чувство и воля, постъпки, действия. Под думата човек разбираме същество, на което мислите му са отмерени, чувствата, постъпките и силите, които действуват, са отмерени. То е човек. Всякога, когато дойде

някакво страдание в човека, този порядък е нарушен. Може едно страдание да произтича от съчетанието на мислите и външната форма. Виждаш някой човек грозен. Понеже обичаш изящното, красивото, веднага се възмущаваш от грозотата. Казваш: Грозота. Друг човек, който е малко по-умен - зад тази грозота вижда нещо хубаво. Може човек отвън да е грозен, но отвътре има някакво богатство. Виждаш някоя къща много хубава, но никой не живее в нея. Пък не всякога хубавите къщи са здравословни. Много къщи са красиви, но не са поставени на място. Светлината не влиза добре и ти в една такава къща ще боледуваш. Сегашните хора казват предвид строежа на една къща, но най-първо трябва да вземеш под внимание и да изследваш, дали има някакви течения под къщата, която искаш да строиш. Ако има течения на това място, не я строй. Ще кажете: Отде да намерим тия работи? Светът, в който живеете е разумно направен. Вие пренебрегвате Божиите пътища. Вие като срещнете един човек, не го изучавате, но казвате: Този е лош или този е добър човек. Това нищо не значи. За вас всеки един човек, който дава, е добър. Всеки един, който взема, е лош. Общо е така. Но често този, който взема, и той е добър, толкоз добър, както и оня, който дава. Че, когато носиш един товар на гърба си и дойде някой, че ти вземе товара, тури го на своя гръб, не е ли той добър? Друг дойде, носи един товар, тури го на твоя гръб и казва: Това е за тебе. Ти ще усетиш, че в туй добро, което той ти направил, се наруши твоето равновесие.

Има противоречия в живота. Баща и майка имат красива дъщеря, бащата трепери над нея. Дойде един чужд момък от някъде, запознае се с дъщерята и погледнеш един ден - задигне дъщерята. Бащата го боли. Дъщерята се е влюбила в него. И сега между любовта към бащата и любовта към момъка тя избира и казва: Предпочитам сега младият момък пред стария баща. Вие ще кажете: Така е наредено от Господа. - Хубаво, бяхте ли там, когато Господ нареди така нещата или се водите по известни тълкувания, че тъй е наредил Господ. Че е наредено, наредено е. Когато един художник нарежда боите на платното, въпросът е нарежда ли тия бои, тия цветове както са във в природата или ги

нарежда както модерните художници турят такива краски, каквито ги няма в природата.

Първото нещо, от което трябва да се пазите, е самовнушението, че вие всичко знаете, и че не ви трябва повече. Казвате: Научих се, зная да се моля. - Нищо не си научил още. Ти опитал ли си, когато си сиромаш, нямаш пет пари, три дена си гладувал, като се помолиш да дойде хлябът. Ако дойде хлябът, ти акта на молбата си научил. Ще ви приведа един пример. Мнозина мислят, че като се молят, са силни. В Търновско имаше един Симеон, много религиозен човек, повече отколкото трябва. Много набожен, но разбира нещата буквално. Един ден ми казва: Какво мислиш, искам да мина с една кандилница из Търново от единия до другия край, ще има ли ефект? Рекох: Ще те бият. То не е право. То е право на свещениците. Ще считат, че се подиграваш. Законът не ти дава право. Казва: Искам да покажа на тия свещеници, че не знаят как да кадят. Казвам му: Ще им покажеш как да кадят, но ще те бият, разбираш ли? Един ден убедих го да не ходи с кандилницата. Дошла му една идея, този човек иска да се бори, иска да се покаже. Отива в Беброво. Един ден говедарят изкарва говедата, една голяма буга¹ излиза и реве. Като я видял, казва: Какво ревеш, знаеш ли кой е пред тебе? Да мълчиш. Хваща бугата за рогата, но тя го повалява на земята и го мачка, че едва го спасява говедарят. Молил се той, но молитвата не помага. Дойде при мене, че ми разправя, казва: Бугата излезе по-силна от мене. Рекох му: Трябваше да се упражняваш с някое малко бугле, после голямата. Научих вече един урок, че със силния не се бори. Рекох: Право си научил. Силният, като дойде, стани му слуга, да видиш как той се бори. А пък при малкия, при слабия, какво трябва да научиш? Силният някой път отива да наблюдава малкия, да се учи от него. Силният какво има да се учи от малкия? Там, дето малкият минава, силният не може да мине. Там дето силният минава, малкият може да мине. Но силният през малката врата, дето малкият минава, той не може да мине. Тъй щото при малките дупки малкият е силен. При големите дупки големият е силен. Вие ще си вадите заключенията.

По някой път аз съм наблюдавал религиозните хора. Има

религиозни хора влюбени. Влюбването не го считам за религия. Според мене религията е изкуство, да знаеш как да прилагаш нещата. Такъв пример аз даже намирам в един езически философ Епиктет. Религиозен човек го считам. Той бил роб на един римски патриций, който имал 2-3 хиляди роби. Всичките роби обичал да ги бие и по някой път биел и философа. Като го биел, философът седял тих и спокоен, не викал, не се вайкал. Искал да го застави да плаче както другите роби, да иска извинение. Един ден го бие и го повалява на земята, робът стои тих и спокоен. Започнал да му натиска крака и той му казва: Господарю, ако така ми натискаш крака, ще го счупиш, пък няма да мога да ти бъда полезен. - Виж, казва, как философствува! Счупил му крака. Казва му: Аз ти казах, че ще ми счупиш крака. Като му счупил крака, господарят му се обръща, вижда, че този човек е философ, че в него има нещо. Него ден той го освобождава, дава му една голяма сума и от Египет отива в Гърция, там преживява последните си години и пише съчинения. Той пише на едно място в книгата си: Ти искаш да бъдеш богат, знаеш ли защо? Като идеш на баня, искаш да платиш и да имаш теляк да те разтрива. Ако си сиромаш, няма да имаш теляк. Всичките съвременни хора не искате ли да имате теляци? Искат като са религиозни да имат хубави къщи, да имат слуги, да е уреден животът им. Че кой не иска така? Религиозният човек трябва да бъде без къща, без пари, да няма нищо в джоба си. Другите може да имат, но религиозният не. Тогава ще ви докажа на какво основание. Казва: Да възлюбиш Господа с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си сила. Значи да не остане да обичаш другите работи. Щом си се влюбил в Господа, да не остане нещо друго да обичаш. Като обичаш Бога тебе ни къща ти трябва, ни пари ти трябва. Господ ще се погрижи заради тебе. То е един краен извод. Религиозният човек е силен в себе си. Ако ти би имал тази любов, по някой път имате само един малък вътрешен стремеж. Сега какъв трябва да бъде стремежът на човека? Защото човек в себе си трябва да има две роли - каквото говориш, трябва да го правиш; и каквото правиш трябва да го говориш. Говориш за музика - ще свириш. Говориш за изкуство - ще рисуваш. Говориш за религия

- ще я покажеш. Говориш за философия - ще я покажеш. Всяко нещо, за което говориш, трябва да го правиш. Колко опита трябва да направиш?

Знаете, колко време би ви взело да нарисувате като художник една уста, която да означава добродетел. Да нарисуваш тази линия на устата, която показва добродетел. Знаете, колко мъчно се рисува. Ако можеш да нарисуваш една картина, която да изразява добродетелта, този образ заразява. Човек като погледне, се заразява. Гледам картините на сегашните художници, рисували много работи, но доброто го няма. Всичко рисували, но любовта я няма. Всичко рисували, но разумността я няма, няма интелигентността, благородната интелигентност я няма. Оня интелигентен човек, който е готов да се жертвува, добродетел да се жертвува, любов да се жертвува - няма ги.

Художникът трябва да разбира. Има моменти, има часове в природата, когато доброто се изразява в светлината. То обективно се представя и той трябва да го схване. Има и музикални тонове на доброто. Има тонове на доброто. Има тонове на разумността. Трябва да се развива това ухо, за да схваща ония нежни тонове на доброто. Много хора покваряват своето ухо със слушане на нецензурни работи. Целия ден като се разправяш със своите приятели, съдиш се с ближните си по 20 пъти на ден, какво ухо ще имаш тогава? Разваляш ухото си. Даже по веднъж да се съдиш, разваляш ухото си. Даже по веднъж да се съдиш, разваляш окото си. Даже по веднъж да се съдиш, разваляш езика си. По веднъж ако се съдиш, разваляш носа си, разваляш ръцете си, разваляш краката си. По два пъти като се съдиш, разваляш и жена си. По три пъти като се съдиш, разваляш и децата си. По четири пъти като се съдиш, разваляш и приятелите си. То е педагогика. Искат съвременните хора да възпитават. Мислите ли, че е лесно да се възпитава човек? Аз, когато искам да възпитавам някого, заведа го да възприеме светлината от слънцето. Когато искам да възпитавам някого, заведа го в някой беден дом, дето има добри хора. Седи бедна жена в дома, но е весела. Бедният има в дома, но всичко е много добре направено, и тя е весела. Казвам: Тази жена не е богата, няма нищо вложено в банката, на

какво се дължи нейната вяра? Голямо спокойствие има. И за Господа не говори много. Казва: Ще прекараме този живот добре, както живеем.

Някой път като говоря за българите, някои се докачат. Българинът има една черта, много е щедър. Толкоз години как идват хора при мене. Дойде някой, излекувам го. Като му дам цера, казва: Какво ще ми дадеш за моите близни, които също страдат? Започне да изрежда три-четири души. Казвам: Нека дойдат и те. Ти най-първо опитай този цяр за себе си. Той още не е опитал моя цяр и казва: На другите какво да им кажа? То е щеславие. Исква да се покаже, че като бил там, помислил и за тях. Виждам и хубавата черта на туй, но в туй хубавото има и нещо лошо. По някой път аз постъпвам особено. Казвам: Идете и кажете на всички, които боледуват, че ще оздравеят, ако повярват. Казват: Няма за пиене чай от лайкучка или пелин, или теменужки да повярват. Рекох: Нищо. Ще им кажете, да повярват и ще оздравеят. Ако не оздравеят? Ако не оздравеят, нека дойдат.

Мислите ли, че вие, които минавате за религиозни, че сте религиозни? Човек трябва да бъде искрен. Когато човек скърби да е радостен, че е дошла скръбта. Много малко хора съм виждал като скърбят да се радват. Казвате: Защо да страдам? Моля се по три пъти на ден, сутрин, обед и вечер, от десет години по три пъти се моля на Господа, на мене ли праща Господ тия работи? Другите са грешни. И този човек минава за религиозен. То е погрешно разбиране.

Мислите ли, че един учител, който има слабости и възпитава своите ученици, че той няма да им предаде своите слабости. Помнете онзи закон, че като проповядвате на хората, вие предавате и положителните и отрицателните качества на вашия характер. Всеки един човек, който ви говори, едновременно ви предава и положителното, и отрицателното. По някой път вие сте нащрек, но същевременно става една обмяна. Не че само хората ви влияят, но и вие им влияете. Същевременно трябва да има две идеи, които да ви занимават. Първо, да бъдем един добър проводник на онова Божественото, което иде, да го предадем. После да бъдем готови онова Божественото, което иде, да го

възприемем. Ако ние не може да възприемем една Божествена доброта тъй, както е, и ако ние не може да я предадем тъй, както е, ние още не сме в пътя на любовта, която носи новата религия, новите връзки, новите отношения. На нас целта не е да бъдем щастливи. Защото целта е Бог да се въздигне в света. Бог, който е съвършен, него да познаят хората, че тогава чрез него може да се познаят.

Аз ще ви дам едно правило, което да съблюдавате. То е следното. Дали си мъж, дали си жена, дали си момък или мома, дали си господар или слуга, дали си учител или ученик, ако си учител и прати Бог при тебе един ученик, не го задържай за себе си, но да му покажеш пътя към Бога. Този човек, този ученик направо при Бога не може да иде. Вие сте една врата, при вас трябва да дойде, а пък вие ще му покажете правия път. Ако е музикант, по пътя на музиката. Ако е художник, по пътя на художеството. Ако е философ, по пътя на философията. Каквото и да е, покажете му пътя. Някои от вас сте женени. Женете се заради туй. Ако жената се е привлякла при мъжа, Бог я изпраща при мъжа и той трябва да й покаже пътя. Ако мъжът се е привлякъл при жената, Бог го е пратил, тя да му покаже пътя към Бога. То е семейството сега. Това да знаете. То е разбиране. Ако вие искате да задържите този мъж при себе си и другите жени да не го развалят, вие не разбирате. Всичките други жени са негови сестри. Той като иде при Бога, Бог ще го научи, как да обича другите жени. Ако ти го задържаш само при себе си, ти ще го развратиш. Ако мъжът задържа жена си при себе си, и той ще я разврати. Той трябва да покаже пътя към Бога. Не той ще я разврати, но тя ще започне да вижда неговите слабости. Сега този закон ще го приложите навсякъде. Дойде някой слуга при вас, веднага ще му покажете пътя към Бога и като иде при Бога, Бог да го научи, как да слугува. Някой път господарят е пратен при слугата и слугата трябва да го прати при Господа.

Когато говоря за Любовта, разбирам да обичаш, значи да пратиш човека при Бога. Да те обичат, значи да си пратен при Христа. Този човек, който те обича, ти си пратен при него той да ти покаже любовта. Следователно, ако възприемеш неговата

любов, той трябва да ти покаже пътя към Бога. Туй е правилното отношение. Тъй се образуват връзките. Те са връзки на вечността. Те са връзки, които преживяват този живот, онзи живот, в Божествения живот. Те образуват един непреривен кръг и животът се осмисля.

Сега другата философия. Казвате: Тези са неща отвлечени, далечни. Отвлечени работи са онези, които не са във фокуса, а са извън фокуса. Те са отвлечени работи. Някои са вътре във фокуса, те се показват по-малко отколкото са. Които са извън фокуса, се показват големи, неопределени. Аз не се нуждая от големината на един човек, колко му е ръстът. Аз следя отношението на неговата височина и неговата широчина, но често съразмерността не дава какво отношение има към неговата разумност. Някой човек, като го срещнете, нещо приятно има в челото. Срещнете друг човек, не ви харесва челото. На мнозина челата не ги бива. На някои скулите не харесвам. Скулите съответствуват на сърцето. На някои скулите не са хубави. На някои брадата харесвам - то е волята. На някои брадата не е хубава. Сега не сте само вие отговорни. От хиляди поколения са вървели по един начин и вие сте резултат на хиляди поколения. Не ви съдя. За да ви съдя, защо тръгнахте в този път? Какво сте добили? Та всички, които са в другия свят, са свързани с вас и ви нашепват постоянно разни неща. Казват ви: Не върви по този път. Онези, които са правили погрешки, казват: Този път, по който вървиш, е грешен. Поправете се. Казвате: Така сме родени. Че така сте родени, но като дойде тази мисъл, поправи погрешката. Дойде някой при теб, разправяш му, разправяш му, не разбира и ти кипнеш. Кипването е нездравословно състояние. Щом ти започнеш да се дразниш от най-малките работи, ти си болен човек. Да знаеш, че няма да се минат няколко години и попът ще ти пее „успокоение души“. Спокойствието на човешката душа е едно здравословно състояние. Като дойде този човек и започваш да се дразниш, спри се. Казваш: Как тъй да не разбираш? Ами ти разбираш ли неговото положение? Мнозина са ми казвали: Аз съм особен човек. - Много се радвам, че сте особени. Особеното цвете трябва особено да цъфне. Да е хубаво облечено.

Най-първо направете един опит и млади, и стари. Вземете си по едно много хубаво огледало, най-хубавото огледало, което може да намерите в София. И всеки ден се оглеждайте по три пъти. Като се оглеждате, гледайте да започне да ви харесва лицето ви. Щом има някоя черта, която не ви харесва, поправете я. Гледаш се в огледалото, има една линия край устата, не ви харесва - поправете я. Има една линия, която показва, че вашата стомашна система не е добре. Вие като ядете не благодарите на Бога. Мърморко сте, инспектор сте на яденето. Тази линия ще я поправите. Какво и да ядеш, да благодариш за него. Малко хлябец, сол, пипер, ще ядеш и ще благодариш. Казваш: Аз човекът, който съм свършил университет, да ям хляб, сол и пипер. То е неразбрана работа. Казваш, да има някоя риба. Аз не съм против рибата. Добре е да имаш една скумрия хубава с малко лимон и зехтин опечена. Хубаво е, как не. И на Христос след възкресението дадоха учениците му риба на жерава опечена. Рибата ето какво представлява. Рибата значи един човек, който знае да владее своя ум. Значи да знае как да се обхождаш с ума си, със сърцето си и с тялото си. То е човекът, който се храни с риба. В моя ум тази е идеята. Щом ядеш риба и не знаеш да се обхождаш с ума си, тази риба не е на място. Щом не знаеш да се обхождаш със сърцето си, щом не знаеш да се обхождаш с тялото си, рибата не е на място. Ако знаеш да се обхождаш добре, яж риба. В рибата има някои черти много хубави. Тя е много хладнокръвна. Рибите ни най-малко нямат апартаменти, когато се женят. После килими не искат, пари на заем не искат. Хубави черти имат. Те много не дъвчат храната си, цяла гълтат храната си. Те много чисто се носят. Отвън са идеално чисти, измити от кал. Ако се държиш нечисто, препоръчвам ти да ядеш риба. Ако не знаете, как да мислите, риба яжте, да се научите. Онези, които не са изучавали рибите, не знаят, че има много умни риби. Има риби, които риби не ядат. Може да ме извинят онези, които са изучавали рибите. Аз съм ги изучавал. Има работи, които рибите не ядат. Има риби, които са много благородни. Като я хванеш, пипни я и всичко ще ти тръгне напред. Ако като я хванеш, я опечеш и я изядеш, всичко ще ти тръгне назад. Като хванеш една такава благородна риба,

само я пипни и я пусни.

Доброто трябва да живее в нас, а не да умира. Всеки човек, който умъртвява доброто в себе си, всеки един човек, който умъртвява разумността в себе си, пече разумността, всичко ще ти тръгне назад. Само пипни ума си и го остави да работи. Само пипни сърцето си и го остави да работи. Пипни волята си и я остави да работи. Казват: Да подчиним тялото. Няма какво да подчиняваме тялото. Но тялото трябва да знаеш как да го обичаш. То да съзнава, че ти го обичаш, мислиш неговото добро. Сърцето да съзнава, че го обичаш, умът да съзнава, че го обичаш. Трябва да обичаш ума си. В мозъка си имаш три милиарда и 600 милиона клетки, които работят и служат за умствената дейност. Повече са отколкото хора има на земята. Толкоз клетки има, ако ги обичаш, всички тия клетки са специалисти, какви не работи те разбират. Мислим за ума си. Казвате: Трябва да бъда умен човек. Учен човек е онзи, който знае да обича, да обича Бога и тогава да обичаш всичко онова, което Бог е създал. Като обичаш Бога, да обичаш и неговите дела, хората да обичаш, да видиш, как те са създадени.

Да ви приведа един пример. Разправяше ми един мой приятел, който се занимава с психология, млад човек. Отишъл в едно семейство, дето имали две момиченца. И двете били красиви, но едното по-упорито, своенравно, другото по-благородно. Направило някаква погрешка и майка му го била. То иде в стаята и плаче. Казва: Като го видях, съжалих го и го помилвах по лицето. Другото му сестриче казва: Защо я гладиш? Мама така не я глади както тебе. Казва: Аз я гладя, защото майка ти я била. Милвам я. - Ами мене не можеш ли да помилваш, като не ме е била майка ми? Милваш само тези, които са бити ли? Казва: Аз искам да се освободя, имах разположение към това дете, което страдаше, виждам една хубава черта в него. Другото момиченце казва: Мене не може ли да помилваш, като не ме е била майка ми? Рекох: Не може ли да направиш някаква погрешка, да те бие майка ти? То казва: Не може ли да помилваш и небити? Питам: Вие, ако сте на мястото на този господин, какво ще направите? На това дете казвам, че Бог милва и които не са бити, и тях милва.

Питам: Как бихте помилвали битото дете и как бихте помилвали небитото дете? Онова, битото дете, ако искате да го помилвате, то е изгубило нещо от себе си, то е изгубило това равновесие, изгубило любовта на майката и я заставило да го бие. Че тя и любовта наказва. Тя наказва без да иска. Въпросът е, че огънят, който гори на огнището, не иска да ви наказва, няма желание да ви изгори, но ако вие се приближите повече, отколкото трябва, ще се опарите. Значи огънят счита, че вие трябва да бъдете разумни, да се не приближавате. Някои искат да се приближат много до любовта. При сегашните условия любовта изгаря, разрушава. Силната любов разрушава нервната система, ако се приближите. Ти ще седиш на почетно разстояние, ако искаш да знаеш, как Господ да се отнася с тебе. Как трябва да се молиш? Ти най-първо ще покажеш, по кой начин Господ да те помилва. Един ден ще идеш, ще вземеш две стомни с вода и лятно време ще полееш някое плодно дърво, което е засъхнало. Ще го полееш и ще кажеш: Както аз помилвах туй дърво, помилвай ме Господи по същия начин. Каквото направиш, ще ти го направят. Казвам: Някой ден вие имате големи спънки. Аз съм имал такива примери.

Седя един ден и се занимавам с дълбок философски въпрос, който ме интересува. Чувам в стаята, една муха вика за помощ. Хванал я един паяк и тя иска да и помогна. Ставам, не мога да я видя. Търся я и намирам паяка, с един крак закачил мухата, тя иска да се откопчи и бръмчи. Казвам: Слушай, ти нарушаваш моята философия, пусни мухата. - Че как? Не мога да я пусна. Ние се разговаряме с паяка. Заради мене този паяк е недоразвита човешка душа, която останала във формата на паяк. Мухата е недоразвита човешка душа, която иска да я избавя. Паякът казва: Не мога да я пусна, толкоз време съм се мъчил, знаеш, колко време съм гладувал? Да не е глупава. Казвам: Слушай, вие сте тук в моята стая, аз не позволявам никакво престъпление да става тук. Знаеш ли? Показвам му бастуня. Казва: Мене не ме е страх от твоя бастун. Като вдигнах бастуня, освободих мухата, хванах него и го пуснах из прозореца навън. Казвам: Да си вървиш. Казва: Много силен човек бил. Така му дошло на ум, че много силен човек съм. Той мисли, че е силен, надига се на краката си,

иска да се покаже, че е силен. Рекох му: Ти си изостанал назад.

Казвам: И вие по някой път правите такива погрешки. Хванете някоя муха, мислите, че никой не ви вижда. В къщата на някой голям философ сте. Всички казват: Тия работи не ми ги говорете. Съгласен съм. За слабостите на хората да не говорим, но се таки някой път ще заведем децата при художника, който нарисувал една картина, и питаме детето, харесва ли картината. Казва: Не я харесвам. Но какво не харесва, не знае. Някой път децата казват, че картината е хубава, но пак не могат да кажат, къде е хубавото. В тия деца вече има едно чувство вътре. Когато се изследва съвременното човечество, в предната част на мозъка се намират едни бели нишки, които се сформират, които са тъканите на човешкото съзнание. От тия, белите нишки зависи, как човек възприема светлината, от тях зависи, как възприема слуха. Всеки един от вас може да направи един опит. Ние схващаме звуковете, но някой път схващаме някои мисли. Един човек мисли нещо и другият казва: Слушам, какво искаш да ми кажеш. Той нищо не му е казал, но като помислил, онзи схванал мисълта. Ухото в този човек е силно развито и той схваща мисълта като звук. Има звукове спотаени, които образуват любовта. Отразяват се. Ти знаеш, че този звук само любовта може да го произведе. Като дойде доброто само то може да го произведе. Има звук, който само любовта може да го произведе. Само разумният човек може да произведе един звук. Няма нищо скрито-покрито в света. Нещата са скрити и покрити за онези, които не разбират Божиите закони. Затова по възможност всякога се стремете да облагородявате себе си. Значи да слушате ума си, хубавото в ума си. Онзи ум, който не произвежда във вас сътресение. Всякога като дойде една хубава мисъл, подига те. Слушайте сърцето си. Когато дойде едно благородно чувство във вас, пак се усещате подигнати. Щом умът ви смущава, щом сърцето ви смущава и щом тялото ви смущава, трябва да бъдете нащрек.

Сега, ако аз ви направя една гримаса, може да ви произведе смях. Когато говоря, махането на ръцете и всяко друго движение трябва да бъде съзнателно. Ти като се движиш, всичко да бъде

съзнателно. Някои от вас държите главите си наляво, други надясно или назад или напред. Някои имате гърбици, на някои лицата ви са асиметрични. Като погледнете, лицата ви не са симетрични, на някой носът е асиметричен, на някой устата е асиметрична, на други устата е изкривена - всички тия неща се дължат на отклонения отвътре. Трябва да създадем в себе си един нов организъм. Ние сме скулптори, които трябва да развиваме новото в света. Трябва да развием своя нос, да дадем направление на своя ум. Да развием ушите си, да развием очите си, да развием брадата си, да развием пръстите си. Всичко туй трябва да се развива. Като погледнеш човешките ръце, да се влюбиш. Някои се влюбват в ръцете. Има ръце, като ги погледнеш, ще внасят в душата ти нещо много възвишено и благородно. Ако вие сте ясновидец, ще видите, че от ръцете излиза особена светлина. От първия пръст излиза особена светлина, от втория пръст излиза особена светлина, от третия пръст излиза особена светлина и от малкия пръст излиза особена светлина. Когато тази светлина е нормална, като идеш при такъв човек, може да имаш най-големите несподобности, ти ще се утешиш. Той разбира. Казва: Всичко е за добро.

Та казвам: В сегашния свят всички сте на изпит. Ако сега не издържите добре изпита си, кога ще го издържите? Сега имате нови теории, казват: като се преродим втори път. Това е едно заблуждение. Ти си се родил сега и очакваш втори път да се родиш и тогава да оправиш живота си. Ако в този живот не свършиш работата си, и в другия няма да я свършиш. В този живот ти си пратен да се научиш да обичаш и ако не обичаш, какво ще правиш? Ти може да си най-големият богат, но какво ще внесеш в себе си? Може да бъдеш най-големият учен в света, но това знание не е съществено. Защото след хиляди години знанието ще се измени. Има едно знание в тебе, което е вложено. И на туй знание ти разчиташ. Туй знание, то е връзката с всичките добри хора по лицето на земята. Всички добри хора са във връзка един с друг и те си помагат. Щом влезеш в света на умните хора, щом влезеш в света на добрите хора, на хората, които имат добре уреден живот, и твоят живот ще бъде уреден. Понеже като

въздъхнеш, те всички ще бъдат на твое разположение, на твоя услуга. Казват: Какво искате? Сега се молиш и търсиш да ти помагат отвън. Ти не си влязъл в областта на добрите хора. Търсиш Господа из въздуха някъде. Тия хора, които са на земята, които го представят, ти пет пари не даваш и го търсиш някъде из облаците. Ти не знаеш къде е. Този Господ се проявява във всичко, в цялото битие, във всички разумни хора, във всички добри хора. Като срещнеш такъв човек, той е готов да ти послужи. Те са добрите братя, разумните братя и те работят за засилването сега на мира в света. И туй, което става сега, него те ще превърнат на добро. Всичко ще превърнат на добро.

Сега хората разглеждат, кой ще победи. Ние не се интересуваме кой ще победи. Ние се интересуваме кой народ ще развие повече Божествената любов в себе си, кой народ ще развие повече Божествената сила в себе си, ние се интересуваме, кой народ ще развие онази голяма щедрост, да помага, да има справедливостта. Нас не ни интересува колко хора ще избият. Защото хората след като ги избият, пак воюват. Ако вие бяхте ясновидци, ще видите, че онези, които са избити, пак извадят ножа и отиват да се бият. Казват: Дръжте ги, дръжте ги, да ги победим. Бият се. Тъй щото някои хора като се убиват, стават по-опасни. Вие мислите да унищожите вашите противници. Побеждават се хората само тогава, когато ги обичате. Побеждават се хората само тогава, когато се отнасяте добре с тях. Побеждават се хората само тогава, когато се отнасяте разумно с тях. И вас може да ви победят така. Но в тази победа седи вашата свобода. Ако в една победа придобием свобода и онези, с които воюваме, и те придобият свобода, туй воюване е на място. Какво значи победа? Победа, значи в победата може да бъдем свободни. Сега не мислете, че по механически начин ще дойде. Сега може да кажете: Знаете ли, какво нас ни казаха. Онова, което аз ви говоря отвън, в него не седи истината. В дадения случай трябва да разбирате онова, което е в моето съзнание. Когато аз говоря, ви рисувам една картина, трябва да разбирате картината, която ви рисувам, не отделните думи от тях да вадите заключението. Ако тази картина разбирате, теоретически лесно ще дойде.

Казвам: В новия живот трябва да напуснем ония старите методи. „Ако се не родите изново от дух и вода“. В този момент трябва да стане раждането на синца ви. Значи, да проникне Божествената Любов в сърцата ви, да проникне Божествената Мъдрост в ума ви, да проникне и Божествената Истина във вашата душа, тогава вие сте на път да Му служите непрерывно. Туй е служение на Бога. Този живот, който имаме, показва ония наследствени черти, които имаме от хиляди поколения, когато Адам е излязъл. Днешното облачно, дъждовно време това показва. Всичката тази материя трябва да се обработи. Знаете, колко хиляди години се изискват, колко учители се изискват, колко братя се изискват, колко сестри се изискват, колко хора се изискват, за да се облагороди светът. То не е Господ да дойде, да замахне с ръка и всичко да се оправи изведнъж. Господ маха, но ще дойдат страданията на хората. Ако идеш при едно дърво и потърсиш, когато плодовете не са узрели, разтърсиш дървото, какво ще стане? Ще окапят зелените плодове. Сега постоянно всички се делат, казват: Ти си лош човек. - Неузрял плод е. После някъде някои мушици влезли и си оставили яйцата, развалил се плодът. Ще търсиш неразвалени плодове и от тях ще вземеш семената, с тях ще се занимаваш.

Казвам: Сега вас Господ ви е пратил при мене. Аз ви показвам пътя да идете при Него. После пак ще се върнете при мене. И само тогава ще ме разберете. Сега като ви е пратил Господ при мене, аз чета писмата, които писал, какво ми казва Господ заради вас. Вторият път други писма ще носите. Сега аз ще ви дам по едно писмо да го занесете при Господа по пътя, по който ще вървите. Как ще ме разберете? Ще кажете: Той е много голям. При всеки един от вас Господ е пратил някого. Децата, които Господ праща при вас, защо ги праща? Някои от вас сте женени, деца имате. Господ при вас не ги ли прати? Казвам: Тия сирачета, останали без баща и майка, никой не ги е напътил в правия път.

Аз считам: Всеки човек, който не може да обича, той не е в правия път. Всеки човек, който не може да мисли правилно, не е в правия път. Всеки човек, който не знае да постъпва, не е в правия

път, и светия да е. Няма да му кажа, че е крив, но не е в правия път, не е в Божествения път. Бог вижда всичките наши погрешки, не че ги извинява, но търпи. От страданията, които ние ще преминем, ще научим нещо. Защо страданията са неестествени? Да страда душата не желае. Ние желаем радостите, не страданията. То е Божественият живот. Страданията може да се премахнат, като започне човек да слугува на любовта. Несретите в живота ще се премахнат, когато дойде Божествената мъдрост да ръководи. Ограниченията ще се премахнат, когато дойде истината и тръгнеш по тоя път.

„Имаха вечеря“. Вечерята показва ликвидиране на старите сметки. Дошъл, когато не го очаквали. Вечерята е ликвидиране. Страданията са във вечерта. Вие искате радости. Радостите идат сутрин на закуска, но във вечерта има страдания. Писанието казва, че вечерно време идат страданията, сутрин идат радостите. Вечер е свят на безлюбие, от който сме наследили тези лошите черти. Сутринта, това е любовта, от която ще приемем, което слънцето носи, подаръци от Бога. Като изгрява слънцето, ще виждаме подаръците, които Бог изпраща в светлина, топлина. Всеки един добър човек за мене е един изгрев. Всеки човек, който обича е изгрев. Който постъпва добре е изгрев. Всеки човек, който не живее добре, той е залез на слънцето.

Та казвам: Не се борете с буги като Симеона. Защото знаете ли, коя е тази буга в света? Голямата Буга е дяволът. Кой не е тъпкан от вас. Няма никой, който да не е тъпкан. С малките буги се борете, със слугите упражнявайте се, че като дойде до дявола да се борите, да сте силни. Той е най-големият пехливанин, като те хване, знае слабостите ти и те гътне. Ако устоиш и не може да те повали, той ще застане и ще ви козирува. Да заставите дявола да ви козирува. Докато вие козирувате, вие ще страдате. Като започне той да ви козирува, ще се оправят работите.

Развивайте вашия слух, да схващате най-хубавите звукове. Развивайте вашето зрение, да схващате най-хубавите красоти. Развивайте вашето обоняние, да схващате най-хубавото ухание, което има в природата. Развивайте и вашия вкус, че каквото ядете, каквото правите, да благодарите на Бога за безграничната Любов, Която има към вас.

Има един разказ: Един учител пратил своя ученик да ходи по света. Дал му една торба да носи с нея разни плодове: ябълки, круши, череши, сливи. Спрял се на едно място и като изял плодовете, казва: Да посея семките, че другите хора като дойдат, да се ползват за в бъдеще, да има какво да ядат. Той минал след пет години на това място, гледа тия дървета израстнали и завързали плод.

Казвам: Посейте семките, които носите, да бъдат за полза на другите. После ще се ползвате и вие.

Отче наш.

*8 беседа, държана на
8.XII.1940 г. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

ЕДНО ВИ НЕДОСТИГА

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета няколко стиха от 18-та гл. от Лука, 18-24 стих.

(18) И някой си големец го попита и рече: Учителю благи, що да сторя за да наследвам живот вечен? (19) А Исус му рече: Що ме казваш благ? Никой не е благ, тъкмо един Бог. (20) Заповедите знаеш: „Да не направиш прелюбодеяние“; „Да не убиеш“; „Да не откраднеш“; „Да не лъжесвидетелствуваш“; „Почитай баща си и майка си“ (21) А той рече: Всичко това съм упазил от младостта си до нине. (22) Това като чу Исус, рече му: Още едно ти недостига: все що имаш продай и раздай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето; и дойди та ме последвай. (23) А той като чу това оскърби се, защото беше много богат. (24) И като го видя Исус, че се оскърби, рече: Колко мъчно ще влязат в Царството Божие тези, които имат богатство!"

Духът Божи.

Тези стихове са четени милиони пъти и им е дадено отлично тълкувание. Богатите са много нарочени, а сиромасите постоянно търсят богатството. То е отрицателната страна на светското разбиране. Богатите са толкова виновати, колкото и сиромасите; сиромашът е толкова виноват, колкото и богатия. Много буквално е разгледан въпроса. „Едно ти недостига.“ - Кое? - Неразбирането. - Учи и разбери нещата. Ако е богат човек, той в богатството образува страха. Трепери от сиромашията. Страх го е, космите му настръхват, като му говорят за сиромашия. Сиромашът като му говорят за богатство, на четири му се отварят очите. Сиромашът търси богатството; богатият избягва сиромашията, не търси

сиромашията, а търси богатството. - Начин на разбиране. Богатият мисли като стане сиромаш, всичко отиде, няма какво да прави. Сиромашът казва: Аз като имам богатство, всичко ще постигна. Най-първо въпросът е поставен криво. Трябва да се освободим от тази лъжа, която вече от хиляди години проповядва, че човек е сиромаш - не е вярно. Тя е квадратна лъжа.

В съвременния свят говорят за индустрия, за прогреса на един народ, за богатство, за мини, които са в земята. Че в човека колко богатство има заровено вътре, което трябва да се разкопае, да се образува индустрия! Каква богата почва има за посадване на царевица, на жито, на ориз, ръж, лозя, плодни дървета! - Седи човекът, мисли какво да прави. Казва: Аз съм сиромаш човек. Аз намирам, че съвременните хора са (богати;) светските хора са такива по един начин, духовните са по друг начин. Светският човек като говори за религия, настръхват му космите. Светският казва: Има заблуждение. Религията е заблуждение. Оттам идват всичките религиозни заблуждения. А религиозните казват: Всичките нещастия произтичат от живота на светския строй. - Не е вярно - то е в неразбирането. Не трябва да казваме: Понеже хората са грешни, Бог не ги е създал както трябва. - Не е вярно. Че са грешници, че боледуват хората, това произтича съвсем от друга причина. От голямата любов към богатството се е зародила кражбата. Ако си сиромаш, няма нищо, което да крадат. Богатите хора станаха причина да се създаде кражбата. Като има много, има какво да се краде. Сиромасите като нямат, няма какво да се краде. Следователно, за да въздействуваш на кражбата, сиромашията е цял. Лекарството, временното богатство е, който не е богат. Когато Бог ти е дал една отлична глава добре сформирана, имаш един отличен ум, имаш едно отлично сърце, което функционира много добре, имаш едно отлично тяло, какво по-голямо богатство от това? - Всичките велики хора са станали велики със своите сърца, със своите глави, със своите тела. Онези пълководци, които са се прославили в бойните полета, с какво се прославиха? - Със своите тела. Хората на добродетелта, с какво се прославиха? - Със своите сърца. Великите, гениалните хора, с какво се прославиха? - Със своите улове.

Мнозина като разглеждат евангелието, казват: Апостол Павел бил такъв. - Кой може да бъде Апостол Павел? Всъщност Апостол Павел имал толкова заложби в себе си! Апостол Павел развил талантите, които Бог му е дал; разработил ги. Ти, който седиш, един талант ти дал Господ и ти си го заровил. Какво те очаква? Казваш: Какво да се прави с един талант? Тук имаше един книжар и пишеше: Книжарница „Три лева“. - С три лева започна човекът и стана търговец. Трите лева ги е разработил. Казва: С три лева. Ти три лева ще захвърлиш. Три лева, ако ги захвърлиш, те са един капитал. Три лева, ако знаеш как да ги употребиш, те са един капитал. Всичките се спираме на миналото какво са казали. Притчите какво са казали? - Моите почитания към притчите. Исая какво е казал? - Моите почитания към това, което е казал Исая и всичко, каквото са казали. Учените какво са казали? - Моите почитания. То не е още свършено. Колко неща вътре има, които не са още казани. Най-важните неща не са още казани! Казва: Спасение. - Че спасението е за болните хора! Кой се спасява? - Който се дави, който е болен. Здравият човек какво трябва да прави, за да го спасим? - Здравият човек трябва да се учи, да работи и да се учи, да обработва своите богатства. Страдат съвременните хора. Религиозните мислят какво ще бъде тяхното положение на небето. - Каквото ще бъде положението на земята, такова ще бъде и на небето. Превождат някои онова криво тълкувание на богатия и на Лазара. Че Лазар като отишел в лоното Аврамово. Че Лазар беше учен човек. Като седеше там, той изучаваше по кой начин богатият е станал богат. Като минаваше богатия, той изучаваше и виждаше всички негови добри и лоши страни. Той отстрани от себе си всички лоши страни и като отиде, обработи ума си, стана богат. Богатият, като изучаваше Лазаря, с презрение се отнасяше; един такъв гаден. Като отиде в другия свят, видя го съвсем друг. Сега другите се спират и казват: Как е възможно единия в рая, другия в ада, и да се виждат. Чудна работа! - Че здравият лекар, който лекува болните, е в рая. Болният, който страда от коремоболие или нещо друго, той е в ада. Той се моли и казва: Отче Авраме, спасение! Лекарят казва: Аз здрав не мога да те направя, но ще ти дам съвет, и ако

ме послушаш, може да излезеш из ада. Казва: Как? - Та един, който е в ада, започва да се моли на Господа да му покаже. Казва: Сгреших, от незнание дойдох. Бъди добър Господи, помогни ми да изправа работата! Най- после Бог накарва да открият книгата на живота, направил ли е поне едно добро, за да може да му помогнат. Като разтворили книгата, намерили, че той веднаж дал един голям морков на една вдовица. Господ казва на ангела: Вземете този морков, нека се хване за моркова, че го изведете из ада. Отива ангелът, подава му моркова, хванал се и тръгнали. Други се заловили за краката, за ръцете и той като погледнал - цяла върволица наловени - той казва: Този морков е мой! Тогава слиза пак в ада. - Остави този морков, нека се държат за краката ти, излез из ада навън. Сегашните хора казват: Тази религия е моя. Светът според мене е такъв. Сега само едно верую има.

Едно ти недостига - да разбираш. Като разбираш, да приложиш и да повярваш, че Бог ти е дал един отличен ум; да повярваш, че Бог ти е дал едно отлично сърце; да повярваш, че Бог ти е дал едно отлично тяло; после ти е дал един свят с всички удобства и всички приспособления. Тогава благодари и работи. Всичко, каквото намериш, каквото работиш тук, ще работиш и на другия свят. Детето какво ще научи в училището? При майка си ще се забавлява, в училището ще се учи, ще смята, ще рисува. Някой път ще го учи учителят му да посажда цветя и плодни дръвчета. Сега седите и казвате: От нас нищо няма да стане. - Ти не знаеш какво говориш! - Ако държиш житото в хамбаря, нищо няма да стане. Не че ще изчезне - нищо няма да стане, нищо няма да излезе. Но, ако посееш житото на нивата, ще излезе нещо. Ако държиш парите в касата, нищо няма да излезе; ако ги дадеш в обръщение, ще излезе нещо. Да държиш ума си, да не мислиш, че може да се повреди главата. Пък и сърцето си да държиш, може и то да се повреди. Сърцето се поврежда от неработене. Когато сърцето не функционира, и мозъка не функционира - тогава се повреждат.

Ние се спираме какво е казал Христос. Във времето на Христос много малко хора имаше, които разбираха неговото учение. Тогава е говорил само с притчи. А притчите, то е

неразбиране. „Праведните ще наследят царството Божие“, но как ще го наследят? - Един светия, как става светия? - Той има ли някой апартамент или някоя фабрика има ли? Или директор ли е светията на някой университет, или пръв министър е някъде? - Някъде из планината мисли. - Какво мисли? - Човекът разсъждава, природата изучава. Най-първо светията изучава дърветата, иска да живее дълъг живот; изучава как живеят, как са доволни и малките и големите растения. После светията изучава буболечиците, изучава как тече водата в реките, как се образува снега, как пада, през кои времена. Мнозина не сте изучавали това. Като дойдат бедни хора, приема ги, той и тях изучава. Следователно, той е един учител, а пък грешниците, те са учениците, отиват да търсят учителя си. Та грешниците ходят при него, учат се и които учат се научават. Питам: Мислите ли, че сега много учители има? Каквото и да ви кажа за учителите, те вършат една отлична работа. Аз като правих моите наблюдения 12 години, изучавах главите на българите. Та ми се оплакаха повече от стотина учители. Казват: Тия деца какво ще ги учиш, човек съвсем ще подивее. Рекох: Какво ще подивеете? Тук имате много деца и ако разбирате тия деца, много ще научите от тях. Някои деца на вас може да ви помогнат. Много щастливи деца са. Вие като влезете в клас, ако познавате най-доброто дете, то е най-щастливото - дръжте се за него, ще ви тръгне. Вие в сегашния живот търсите престъпниците. Всички са се нахохорили само да намерят престъпник. Какво пишат вестниците? - Все лоши работи: Този се убил, онзи се убил, този се обесил, онзи напуснал жена си. - Че това не е наука! Че когато някои престъпници отиват с покана да се яват пред съдийската колегия да видят този знаменития човек, че е смел, той да постъпи, да наруши един закон; отива да даде обяснения защо и за какво го е нарушил. После определят условията, назначават адютанти да го пазят да не би в бъдеще да му се пише някакво зло. Хранят го и вече човекът не се грижи.

Сега много пъти, хората като загазят, направят някакво престъпление, влизат в апартамента си. Но това е мой възглед. Аз така разглеждам въпроса. Защо да нямаме съдийска колегия? -

Като направи някой добро, да се изправи пред съда, защо да го не съдят? Съдба да има. Аз говоря върху положителното. Понеже тези, които престъпват закона, са почитни хора, вече всичко имат - и прехрана имат, и апартаменти имат, и кой да ги пази, всичко е определено! А пък бедните хора са праведни. Те за в бъдеще ще се съдят. Закон ще съди праведните, ще каже: Ела ти, на какво основание направи това? И него ще турят в апартамент. Аз вземам вече всичко в хубавия смисъл. Адът е място за учение, училище е. Според мене адът е отлично училище. Всички тия лоши духове, грешни духове работят, но знаете ли как работят? То не е тъй, както го представя Данте. Моите почитания към Данте. И Милтон е писал за рая, но не е така. Адът е практическо училище. Човек работи там, какви ли не работи работят. Вие мислите, че адът е място, дето се само пържат, въртят ги на шиш. Не е така. И музика имат, и забавления имат, и игри имат. Адът е едно положение както на земята, адът е вътре. Болен е човекът, нещо има вътре да го мъчи. Не, че отвън, че природата е ад. Светлината му въздействува зле. Всичко наоколо му въздействува зле. Той търси само церове. Нему дават горчиви неща да пие. Адът не е отвън. Тия растения са да му помогнат. Сега много за оня свят, и за небето, да не говорим, също и за ада да не говорим, понеже за небето ако се говори, може да кажем нещо, което не е вярно, пък то не се позволява. И за ада може да кажем нещо, което не е вярно, много хора са писали за небето, което не е вярно. Аз вярвам само туй, което съм видял и опитал. Адът като го опитам, го знам. Адът го знам какъв е, и раят го знам. Този рай и ад са във всеки човек. Питам: Ако вие посеете едно житно зърно в земята и го заровите, как мислите, туй житно зърно, ако не разбира закона, то ще каже: Туй е ад, да ме заровят! В този ад, в това мъчение, ще създаде условия да расте и едно от тия семена дава 30, друго 60, друго 100.

Понеже любовта на нашия баща и на майката, първата година, когато се появява детето, голяма е любовта на майката, но детето няма съзнание. Когато детето е готово за любовта, майката ни най-малко не постъпва любовно. Казва: Толкоз години да ти служи, не ме разбра и тя приложи закона. Майките в света

започват с Христовия закон и свършват с Мойсеевия закон. Затова не върви. Най-първо галене има, покани има, какво ли не, дрехи, всичко, и после дойде Мойсеевия закон; Аз не зная, ако повикам всички деца, колко деца ще има, които да са любими. Бащата, който е беден, и майката, която е бедна, пращат ги да работят. Казват: Ще работите! - Какво лошо има в работата? - Няма нищо лошо.

Да се върнем към същественото. Да оставим тия външни положения. Аз казвам: Хилядите поколения, хилядите векове, които са минали преди нас, какво са изработили? Виждам, ако има аномалия в природата, тя е останала от неразбирането на хората. Много растения има осакатени от хората, много животни има осакатени от хората. В света сега няма мамонти, но в чувствения свят има мамонти. На един човек даваш сто, двеста милиона, един милиард, не е доволен. Един милиард знаеш ли с колко вагона може да се пренесе? Един милиард английски лири, или долари, или български левове, като се върнете в къщи да пресметнете, колко тежат, като вземете една златна монета по 5 грама. Тогава един милиард английски лири или пет милиарда, ще пресметнете колко тежат.

Казвам: Човек гледа на себе си и да знае как гледа, за да се насърчи; щом се обезсърчиш, да имаш най-първо картина на великите хора, или на здравите хора, или на умните хора, за да видиш какви са. Като погледнеш челата, носовете, всеки един здрав човек, всеки един добър човек, всеки един умен човек, той има насърчение, благословение. Ти като погледнеш един човек, който има отличен ум, който има отлично сърце, веднага у тебе ще потече една особена струя. Туй, от което ние не може да се ползуваме, то е, че ние имаме един егоизъм - защо да не съм аз, а да е той. Всички са еднакво одарени! На всички Бог е дал еднакви дарби. Различието е, че всички не са работили еднакво. Следствие на това е дошел закона на наследствеността. Казва: Да наследиш нещо от баща си. То е тъй - ще наследиш, но туй наследеното трябва да приложиш. Като го проявяваш навънка, всеки трябва да прилага. Ако едно поколение не прилага, а отлага, второ не прилага, а отлага, и така отлагане, отлагане, какво ще стане?

После в окултната наука и там има отлагане. И като загази някой окултист, казва: В този живот няма, но за следното прераждане, отлагам за следното прераждане. В следното прераждане има лоши условия и пак ще отложи за третото и за четвъртото. Теорията е доста хубава, че се прераждат хората, но отлагането не е на място. Всеки един живот трябва да има смисъл. Тези условия, които сега имате, те не могат да се повторят. Ангелите са хора, които са живели преди нас на земята; те на земята са живели, не като нас и са постигнали това положение - ангели са станали. Те имат съвсем друга опитност. Ние, които след време ще станем ангели, ще идем при тях. Те се интересуват от нас, понеже ще бъдем ангели с други постижения, понеже те са били при други условия, ние при други. Затова между тях и нас има отношение - ние ще проучаваме тях, и те ще изучават нас. Някои искат да бъдат ангели като тях. Ти ще бъдеш особен ангел, понеже ти не живееш при техните условия. Ти искаш да станеш такъв ангел, както са и те. Сега някой може да възрази, да каже: Да го знаем, че е така или не. Имам микроскоп; тези микроби ги наблюдават учените хора, изваждат какви ли не неща. Знае ли учения, че е така? Дълго време той е наблюдавал много факти. Най-първо изучава характера на една микроба, каква е и дали е полезна или зловредна, какво отделя от себе си. Всяка микроба, която отделя от себе си лоши вещества, тая микроба е зловредна. Всеки човек, който отделя добри вещества от себе си, е добър човек. Ако мислите, които отделяш са лоши по форма и по съдържание, ти в умствено отношение куцаш. Ако чувствата са лоши, те са форми, които обработваш, ти спадаш към лошите хора. Тия лошите чувства определят твоя характер, че ти не работиш за своето развитие. После за тялото е същото. Казвам: Най-първо ние не трябва да вярваме, когато човек казва, че с добро нищо не може да се постигне. Ти хвани дебелия край; другояче не може. Навсякъде хората искат да унищожат злото, нещо, което е невъзможно. Ако вие мислите да се унищожи злото в света, че тогава да работите, вие не разбирате онзи великия закон, който съществува вътре. Че дяволът-сатана е отрицание, вие казвате. Като четете Йова, вие виждате, че този падналия дух се разговаря с Господа. Казва

Господ: Обърнал ли си внимание на моя раб Йов, че няма като него. Той казва: На мене остави твоя Йов. Ти си го заобиколил с богатства, с говеда, с овце, хубава жена, синове, дъщери, всичко има. И аз да съм на негово място, как няма да бъда добър. Я вземи богатствата му да го видиш, да го предизвикаш. Тогава Господ казва: Аз ти казвам да го изпиташ. Аз го харесвам, както съм го изпитал. Намерил съм го праведен. Казва: И аз искам да го опитам. Каквото ти си го опитал и каквото аз опитам, ако излезе, тогава и аз ще го хваля.

Сега Господ за вас се произнася много добре, дяволът не се произнася. Дето някой път казвате: Аз съм лош човек - то е дяволът. Казвате: Аз съм добър човек - какво си добър, не го слушайте. Ще дойдат такива изпитания! Някой път ще дойде сиромашията, то е едно изпитание. Не е решение през целия си живот да бъде сиромаш в този смисъл, че сиромашията е един метод, за да намериш тези, които те обичат. Ако ти искаш да знаеш онзи, който те обича, ти, когато си сиромаш, тогава ще го познаеш. Онзи, който те приема в дома си и споделя с тебе, той е приятел. Когато си богат и имаш много приятели да те обикалят, че ти си добър, гениален, като тебе няма, няма да знаеш кой ти е приятел. Ако не вярвате, опитайте го! Най-първо престанете да се съдите - Аз не съм добър човек, ще дойде мисълта. Кажи: Не постъпвам добре. Много съм добър, но не съм станал още умен. Не ми достига, едно неразбиране има.

Да допуснем, че вие сте невежа, нямате знание. Може да добиете знание. Аз съм превозждал този пример: Един нямал знание, бил голям сиромаш. Казвал: Ти, Господи, си дал всичките богатства на хората, учение, пък мене си оставил. Хляба не мога да си изкарам. Работя, не всички плащат, всички ме изнудват. Бог изпратил един ангел и му казал един начин как да си изкарва хляба. Ангелът дошел и му казал: Когато ме видиш при някой човек при главата, трябва да знаеш, че той ще оздравее. Когато ме видиш при неговите крака, задигам го за онзи свят. Той дал табела, че знае кой ще умре и кой не. Разболял се някой богат човек, викат го, вижда ангела при главата му, казва - ще оздравее; като оздравял, богатият е щедър, дава му. За друг види, че е при

краката и казва: Ще си върви. Навсякъде го търсят, знае. Казват му: В какво ти седи изкуството? Той казва: Туй изкуство не го казвам. - Как го научи? - Той казва: Мене ми се откри. Дошел един ден, той като лекувал, все него викали. Дошел един ден ангелът, стои при неговите крака, той се завъртял, пак седи при неговите крака. Той пак се завъртял - седи при него няколко деня. Като по-умен, ангелът казва: Я да идем да се поразходим с тебе! Като го дигнал от леглото, извадил душата, завел го при една чешма да пие вода. Като пил вода, извадил душата му. Тръгнали двамата, вървят. Онзи мисли да не би ангелът да дойде да седне при краката, а той вече му извадил душата. Праща го и му казва: Иди да видиш чешмата. Той казва: Там има едно отвратително същество, не е за отиване. Казва: Ти си това.

Та казвам: Когато прилагаме нашето знание, до хората, при главата, при краката - лесно е. Когато дойде до нас, започваме да се въртим. Сега аз турям в положителен смисъл: Щом дойде сиромашията, ангелът е при краката. Тури главата си. Започни да мислиш. Като се разболееш, помисли за всички болни хора и влез в тяхното положение. Тогава помисли за здравите хора. Всичките хора по лицето на земята, дето намериш някой човек, помисли за него. Ти ще си помогнеш. Лекарят като дойде, по-лесно ще те лекува. Казвам: По този начин ще се спасиш. Сега някоя болест дойде за няколко дена, отива с години. В евангелието има един, който е боледувал 38, 39 години. Намира го Христос и казва: Искаш ли да оздравееш? Туй, което не достига на човека е, че трябва да вярваме в нещо. Съвременните хора и в религията търсят Бога извън себе си. Търси Бога в онова, което Той е положил. Онова, което търсите, търсете го във вашия мозък, във вашия ум, търсете го във вашето сърце, във вашите чувства, търсете го във вашето тяло, във вашата воля. Бог се проявява в тялото ви. Къде ще го търсите? - Ти ще търсиш Господа в тялото на едно растение, там се проявява. Ти ще търсиш Господа в едно животно. Бог е и в слънцето, и в луната, навсякъде той присъствува! Сега има философи, които казват: Търсим Господа на слънцето, не го намираме, но в себе си го намираме. Аз обръщам сега: Човек, за да разбере Бога, трябва да го намери в себе си. Като го

познае в себе си, ще го познае и отвън; понеже в себе си не го познава, и отвън не може да го познае. Затуй философите са дошли до това и казват: Познайте Бога в себе си, за да го познаете! От това извадили заключение, че Бог отвън го няма, само отвътре. Но според моето заключение, Бог е отвътре и отвън. Само че, отвътре трябва да започнем, там ще видим образа. Казвам: Човек е направен по образ и подобие на Бога. Щом погледнеш, ще видиш Божественото. Туй Божественото е и отвън, ще го видиш. Имаш един образ, с който сравняваш нещата. Тогава казваме, че някой е дявол. Гръцка дума е тя. Българите казват: Дявол е, умен човек значи, същество, в което е развит умът. Казват дух, но две мнения има - едни духове са започнали своето развитие с ума, други са започнали своето развитие със сърцето. Тези, които са започнали своето развитие със сърцето, са слезли в гъстата материя. Тези, които са започнали с ума си, са се качили горе. Едните наричам добри духове, другите - лоши. И едните и другите работят. Според както работят те имат своите последствия. Несгоди имат в света и много активни са. Никак не се обезсърчават. Вземете една мисъл, която те изкушава. То е същество - знае ти слабостите. Представя по един начин изкушение, по втори, по трети, по четвърти, по пети. Явява се при един голям философ един от тези духове и казва: Слушай, ако ти не направиш това, което ти казвам, аз ще те утрепя, ще те убия. Казва: Ще ти кажа няколко неща, ще ме слушаш. Искам да направиш едно убийство. - Туй не мога да направя. - Второ, ще те накарам да разрушиш тялото му. - И това не мога да направя. Казва: Ще ти дам едно изпитание, ще ти дам да изпиеш една чаша винце. - Казва: Това мога да направя. След като пил чашата вино, направил всичките престъпления. Голямото престъпление и малкото престъпление след време еднакво действие имат.

Казвате: Да не пиеме вино. - Хубаво, съгласен съм, всяко вино, което има подквасата на живота, не го пий; всяко вино, което е изгубило своята сладчина, не го пий; всяко вино, което не е изгубило своята сладчина, пий! Всяко чувство, което има разрушителен характер, не го употребявай; всяко чувство, което има твоя характер и предава нещо на тебе, употреби го; всяка

мисъл, която предава сила на ума ти, употреби я! Всяка мисъл, която отнема сила, отхвърли я! Всяко чувство, което придава сила на сърцето, тури го. Всеки един от вас може да направи този опит, няма никаква мъчнотия. Не се изисква голяма философия.

Сега в положителните науки, аз считам положителна наука музиката. Музиката е положителна, изкуството е положителна наука. Там като дойдеш не може да се хвалиш от работата, която вършиш, артист, или скулптор, или певец, ако си. От пеенето - ти може да вземаш четири октави, те ти трябват. Достатъчно е и три октави да пееш, за да постигнеш каквото искаш. Изисква се да знаеш законите как да упражняваш гласа си. Много методи има за пеенето, да се постави гласа за пример. Гласа няма какво да се поставя. Аз бих ви дал един съвет. Когато вземате урок, никога не вземайте урок, бих ви съветвал, от един учител по музика, който не ви обича и когото не обичаш. Когато обичаш и който те обича - вземай уроци. Никога не вземай уроци от един музикант, който има долно мнение за тебе. Който за тебе има добро мнение и ти имаш добро мнение, още като те види, за мене е този учител. Туй правило аз го прилагам. Като дойде някой да ми говори за Господа, аз виждам, той дошъл да ме коригира. Казва, ти си голям музикант, трябва да се покажеш. Казвам: Ти учител не можеш да ми бъдеш. Питам го: Кой те прати? - Господ ме прати. - Вие какво бихте ми отговорили сега? Аз казвам: Когато направи една погрешка, не го критикувам, поправям всяка погрешка. Познавам какво му се придава. Като направи погрешка плащам пребогато. Той е един дух, който работи. Майстор е, излъгал ме, плащам му. Но когато дойде един добър и той направи нещо добро и на него плащам, защото той ще каже, че не е добър; направи ми нещо добро, ще платя по същия начин. Много обективно гледам на нещата. Като направи погрешка, казвам, майстор е, плащам му. Аз го направих, каквито последствия да има, аз ще ги нося. Доброто като дойде, и за него нося последствията. Човек не трябва да бъде страхлив като Адама. Къде си? - Чух гласа. Скрил се под някоя шубрака.

Понеже новата епоха е настъпила в света, има голямо смущение във всяко отношение. Светските хора казват: Какво

ще се прави? Защото ценностите спадат. В една война държави се обезличават, банки фалират, хора изчезват, разколебава се строй. Онова, в което вярваме, се разколебава. Тогава на какво ще разчитаме ние? И във войната има разумност. Тази война става по един закон. Ако четете библията, асирийският цар усетил, че някой го предал във войната. Казват: Има един праведен Елисей, той предава. Пращат войска, обсаждат града. Като излязъл слугата, казал: Господарю, окръжиха ни. Казва: Не бой се, онези, които са с нас, са повече! Отворил му очите, че тези окръжените са с други войници наоколо. Пророкът излиза и отива при тия и казва: На погрешно място сте, елате и аз ще ви покажа къде е пророкът. Ослепил ги и ги завежда при израилския цар, който му казва: Отче, да ги поразя ли? - Не, казва, ще ги нахраниш. И ги пратил при господаря. Вие, ако четете, ще кажете: Ние досега не сме виждали ангел - Ангели, колкото искаш, по земята има. Когато се давиш в някоя река, някой се хвърли и те извади, не е ли ангел? Извади те човекът, ти си в някоя къща, която гори, влиза вътре, изважда човек из горящата къща. Той е един ангел. Излиза навън и той се радва, че има условия да ти направи добро. Всеки човек, който в най-усилено време ти е помогнал, той е един ангел. Ти търсиш ангел. Запомни неговия образ, радвай се, че ти си го посрещнал. Може да е лекар, може да е проповедник, може да е баща ти, може да е майка ти, слугата ти, който и да е. Поддържай тия ангели! Толстой дава един пример, той го е вземал от източните народи. Един ангел не знаел защо хората грешат. Като гледал, че хората грешат, имал криво понятие. Аз, казва, много снизходително постъпвам спрямо хората. Праща го Господ на земята, въплътил се. Като дошел, почувствувал атмосфера студена и започнал да трепери; зимно време било. Останал на пътя, смразил се той. По едно време гледа един пиан върви, клати се. Дошъл до него, ритнал го, препънал се, казва му: Товарищ, какво е станало с тебе? Задига го на гърба, носи го вкъщи, но той не казва, че е ангел. Оставил този ангел да служи на пиания. Този човек бил обушар и обичал да си попийва. Жена му го харесала, красив, млад момък. В скоро време научил занаята, прославил се. Идат хората да си правят

обуша. Един руски помешчик, като чул, пратил една хубава кожа да му направи едни ботуши. Той направил едни обуша за умрял човек. Онзи като видял хлопките се хванал за главата, казал: Какво ще стане сега? Идват след половин час слугите и казват: Не му правете ботуши, но хлопки, господарят умря. Ангелът като седял при този човек, разбрал къде се крие причината, защо пиянствува. Разказът е така - той и неговата възлюбена не си живеели, затуй е ходил да пие вино. Всякога, когато се карали, отивал да пие. Много обичал жена си и като се скарвали, не можел да се примири, ходил в кръчмата. Този ангел научил ги да бъдат трезвени, да се обичат. Като направил това, той пак си заминал за небето, горе. Когато дойде един ангел в дома, той ще дойде при един голям щом и двамата го послушате, и живеете по любов, той си заминава. Така се случва много пъти. Идвали са много майки и казват: Ангелче имах, отиде си, умре. Рекох, да благодарите на него, ангелчето, внесло в дома ви благословение. Че то замина за другия свят, във вас се събуди духовното, да търсите Любавта. Ако беше останало на земята, вие нямаше да бъдете посветени.

Всичките съвременни лоши условия, са създали този разумен свят. Искате да използвате всеки един лично доброто. Хората колективно се развиват. Всеки един от вас лично трябва да развива своя ум, понеже е една необходимост. Трябва да знаете, че всеки един от вас е една необходимост в природата. Ако изкапят всичките листа на едно дърво, не обръщате внимание. Но в невидимия свят, ако падне едно листо от едно дърво, и на него търся причината. Ще падне втори, трети лист, търся причината в корените вътре. Всяко нещастие се дължи някой път или на физическа причина или на духовна - неспазване или на някое умствено разбиране. Някой път разстрои ти се черния дроб, тогава вече си неразположен духом. Някой път казвам: Аз съм много неразположен. - Ще туриш черния си дроб да функционира добре. Първото нещо е - да употребиш повече киселина. Лимонът е хубаво лекарство за онези, на които е разстроен черния дроб. Но най-първо ти трябва да разбираш. Киселина, аз разбирам неща, които са ти неприятни да ги обичаш,

то е лимонена киселина. Лимоните чистят. Казвам: В бъдеще много от тия рецепти, от тия лекарства, хубави са, понеже хиляди хора се прехранват. Не искам да се затворят аптеките, не съм от тези, които казват, че няма нужда от лекарства, но за в бъдеще здравите хора ще им плащат на лекарите. Като се разболееш няма да плащаш; като оздравееш, ще му платиш. Здравият ще плаща. Следователно, лекарите ще имат интерес да са здрави хората. Понеже лекарите имат интерес повече хора да бъдат болни, ще чуеш някой лекар да казва: Няма (ли) да дойде някоя епидемия? Лекарите създават епидемиите. Мислите създават болестите. Този човек ще се разболее. Този човек може да внуши.

Разправяха ми за един анекдот. В едно от учрежденията единият бил добър чиновник. Наговарят се 5-6 души други чиновници да му кажат, че не е добре. Единият го среща на първия етаж, той работи на горните етажи и му казва: Какво ти е, болен ли си, какво ти е? Пожълтял си. Среща го втори, пак: Какво ти е? Четиримата души като го срещнали и му казали, че не е добре, той се разболял и казал: Господин директоре, не мога да остана на работа, ще си вървя. Директорът, който знаел как е работата, турил четиримата души да работят за него.

Та казвам: Пазете се от внушението. Няма по-страшно нещо от внушението, много страшно е!

Някой път зароди се в тебе кисела дума, казваш: Туй да му стане, а то се върне отгоре ти. Не пожелавайте на хората зло. Светът е страдал от това. Хората са страдали. Човек трябва да бъде внимателен в своята мисъл. Онова, което пожелаеш, да е справедливо. Най-първо тури справедливостта. Не си ти, който трябва да съдиш хората. Ако Господ те е турил съдия, иди кажи това и това, направи го! Кажи: Този път, по който вървиш, няма да те изведе на добър край, като на приятел ти казвам. Спри се. Защо ще желаш, няма какво да се възмущаваш, че не е разумен човека. От любов, братски му кажи: Този път, по който вървиш, не е добър. Той казва: Ти не ми се меси в живота!

Аз ще ви приведа един пример из варненско за поп Данчо. Знаменит поп Данчо, в турско време било. Той казва: Мене баща ми и майка ми не са ме родили за поп, но за харамия. Един ден

минава във Варна един гагаузин, бил е жена си. Понеже носил пушка винаги на рамото, всичките турци го наричали Дели Папаз. Пита: Защо биеш жена си? Обръща се жената към него и му казва: Какво се месиш ти, ние сме си мъж и жена, приказваме си, ти какво се месиш в нашата работа? Казва си: Данчооо, веднъж реших да направя добро, да примиря мъж и жена, и двамата се нахвърлиха върху мене. Втори път не се меся. Още веднъж мъж и жена не ги примирявам, нека се бият! След като той я набие хубаво - тогава иди да я примириш. След като я набие, главата е пукната или крака изкълчен - тогава помогни им. Казвам: Сега няма ли поп Данчовци у нас? Хубав метод е и досега той съществува. Той е еднообразен.

Онова най-хубавото, което може да се приложи. Вярвайте във вашия ум, който Бог ви е дал, вярвайте във вашето сърце, което Бог ви е дал, вярвайте и в тялото си. Вярвайте в духовете на хората, в сърцата и в телата на хората. Туй трябва да стане правило! Сега някои искат да кажат за национализма - същия закон е. За дома, за нацията, за човечеството, навсякъде законът е един. Един народ трябва да вярва в онова, което Бог му е дал - в своя ум. Един народ трябва да вярва в колективното сърце, един народ трябва да работи в своето тяло. Всичките народи, навсякъде като се приложи по този начин, светът ще се оправи. По този начин като приложите, ще имате минимални страдания, които лесно ще ги носите, ще ви бъде приятно. Всяка болест, която дойде, ще бъде едно упътване, защото все трябва човек да се разболее, да се сменят състоянията. Не мислете, че ако човек е здрав..... Болестта е едно малко нарушение, за да се върти само колелото. Ако има равновесие, няма да има движение. Трябва да има на земята едно малко нарушение, за да се образува движение. От движението на човешкия ум, човек се развива. Вий изучавайте себе си; вие досега не сте чели колко косми имате на веждите. Някой път нещастията произтича, че са паднали повече косми и затова не ви върви. Определено количество са. Вие на главата си не сте си чели космите.

Учените казват, че има двесте и петдесет хиляди косми. Ако се намери туй число по-малко, започва да не ви върви. Вие

имате 7 милиона пори. 7 милиона антени при всеки прозорец. Ако някои от тези прозорци са запушени, не ти върви. Всичките прозорци, като станеш сутрин, трябва да бъдат отворени. Всичките 7 милиона антени трябва да бъдат настроени, че всичко да възприемате, каквото става по света. Тия антени за невидимия свят са. Любовта си има свои антени, разумността си има свои антени, истината си има свои антени. Всичко в света има свои антени! Като възприемате какво става по външния свят, вие ще можете да се ползвате. Такова прекрасно радио имате! Аз се радвам, че приятелите имат малко радио. Някои имат голямо. Най-хубавото радио е главата. По-хубаво радио няма. Туй радио с четири, пет милиарда не можеш да го направиш. Има антени за слънцето, какво става, има антени за месечината, за Юпитер, за Венера, за Марс, за Уран, за Нептун, за Сириус, за съзвездията, за всички звезди, за всичките вселени.

Сега ние искаме всичките антени изведнаж да започнат. Защото вие не сте готови, но най-малкото, което можете да направите, запример, можем да развием антената, какво става по земята, да го схванете - най-близкото. После, каквото става на месечината и него да схванете. Онези хора, които са запознати с месечината, имат голямо въображение, весели хора са. Весело гледайте на нещата. Човек не умира. Страхливите умират, смелите не умират. Онези майки, които са смели, децата им не умират. Онези бащи, които са смели, децата им не умират. Щом се колебаеш, детето умира. Щом си смел, ще кажеш: Туй дете, Господ го е пратил, то ще седи. Статистиката показва, че онези овчари, които не живеят един целомъдрен живот, винаги вълците намират все тяхните овце. Всяка година 15-20 овце отиват. Онези овчари, които живеят трезвено, вълците не нападат тяхните овце. Добрият живот е Някой път има голяма разумност и целесъобразност в тях. Мен ми разправяше един руснак. Казва, че той сам го е видял. Бил в Кавказ сам на планината. Идело едно дете и носело ядене на баща си. Насреща му идва една мечка. Той е далече, не може да му помогне. Идва мечката при детето. Срещат се, вдига детето с крака си, обръща се, туря го на другата страна и тя тръгва по своя път. Всички ръкопляска на

мечката; не мисли да го хване, тя влиза в положението на детето, то носи ядене на баща си. Мечката решила да му помогне, не може да се разминат иначе.

Не можем ли да бъдем толкова умни, колкото мечката? - Тази доброта, която иде, не можем ли ние да я вземем на ръцете си? - Можем.

Едно ви недостига: разбиране, любовно разбиране. Любовното разбиране е истинолюбивото разбиране, то трябва в света, там е спасението на всичките хора. Вярвайте в това, което Бог ви е дал: добрият ум, доброто сърце, доброто тяло, в което сега живеете!

Тайна молитва.

*9-та беседа, държана от Учителя на
15-ти 12, 1940 год. 10 ч. с. Неделя
София - Изгрев*

ПРИЛОЖЕНИЕ И РАБОТА

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще ви прочета няколко думи от 19-та глава от Евангелието на Йоана. Аз само вземам една част от 9-тия стих: „Ти от къде си?“

Духът Божи.

За да се разберат нещата, за да се разбере света, нас ни трябва светлина. „Ти откъде си?“ Този въпрос се задава само в един свят, дето има светлина. Ти в тъмнината не може да питаш: Ти къде отиваш, от къде си? Или другояче казано: Само умният човек може да пита, ти откъде си? Но онзи невежият, едно говедо, ще те пита ли, от къде си? Сега по закона на сравнението, някой път биха казали, че човек, който не се интересува, не е възпитан. За света е така. Той сам какъв е? Може сами да си отговорите. Ако един ученик в училището не се интересува от нищо, каквото учителя му преподава, не учи, вие знаете какъв е. Онзи, който се интересува от всичко, учи всичко, каквото учителя преподава, разрешава, той минава за един от способните ученици. Сега мнозина искат да станат много учени хора. Че да станеш учен човек, в един живот тебе ти трябва 30 години да се упражняваш, да пробваш ръката си. Колко други неща трябва да си минал! За да станеш учен човек, трябва да носиш една учена глава. Има учени глави. Ученият ще го познаеш, че е учен по главата. Невежият, ще го познаеш по главата. Каквато му е главата, такъв е. Защото, ако той минава за много умен, пък има такава колибка, не си е направил къща, той не минава за учен, за умен, няма

никакви удобства в къщата си. Или един човек, който не може да направи една дреха на свят, не е умен. Казвате: Скромно трябва да ходим! В природата не е въпрос за скромност. То е наше разбиране. Не трябва да бъдем разточителни. Не е въпрос за съчетание. Природата е турila дрехи на пеперудата, на райската птица, които струват милиони. Царицата не може да носи такива дрехи. Защото ако се питаш, такива цветове, такова съчетание, какво е предназначението й? Една пеперуда е облечена с такава хубава дреха като някоя светица. Казва: Какво гони пеперудата с туй? Някой паяк ще я хване, ще я изяде. Няма никакъв смисъл. Няма никакъв смисъл само за обикновените хора. „Ти от къде си? Не е един статически въпрос. Ти не може да питаш този въпрос, ако твоя ум не работи, ако твоето сърце не работи, ако твоето тяло не работи. Ти не може да задаваш този въпрос. Аз слушам съвременните хора и много харесвам в тях това. Обръщат внимание, занимават се с дребните работи. Те всичко, което го учат, го считат за долнокачествено. Те са бръмбарчета. Той като изучава бръмбарчетата, учен човек става. Растенията минават за много глупави, но който изучава тези растения, учен става. Чудна работа, как невежите създават учените хора! Той като изучава тия билки, намира всичките лечебни свойства, които растенията имат за болестите. После намери, че тия растения са хранителни, и те стават полезни. Та казвам: Вие имате едно цвете за пример и казвате - няма никакъв смисъл. Много криво разбирате. Съвременната наука идва да изучи само статическото положение на растенията. Ще види при каква почва растат, какъв е цветът, колко тичинки, колко листа има, после гледа вкуса какъв е, кисел ли е, сладък ли е и т.н. А пък растенията имат един отличен език, говорят много хубаво. Езикът зависи от интензивността. Когато някое растение не те обича, минаваш и едва една дума ще ти каже. Не издава никакво ухание. А пък, когато те обича, като минаваш, още от половин километър започваш да чувствуваш. Има големи речи: Заповядай, заповядай! Ако тия растения нямат тоя език, по кой начин ще привличат пчелите? Още като цъфне изпраща миризма - американски реклами. По радиото изпраща, че като четат пчелите, всички се награтат.

Сега някои ще кажат: С такива ненаучни работи, с такива небивалици няма да се занимаваме. В света като ни занимават с болестите, мислите ли, че болестите са нещо реално? Аз на болестите ето как гледам: Според мене, хората страдат от животинки, които оставят изверженията си, намножат се, съберат се, милион от тях, че ядът и пият и всички оставят изверженията си. Човек заболява от вонята на тях. Туй са наречените токсини. Научно - отровни вещества. Казвам: Проста работа! Казвам: Навън изпъдете всички тия деца да си вървят в широкия път, в широкия свят. Толкова милиони, ще им кажеш - Навън! Като им кажеш, излизат. Не им давай да ядат. След като постят 10-15 дни, да не ядат, не се размножават. Няма да пият и няма какво да оставят. Като няма да ядат никак, какво ще оставят? Казвам: За в бъдеще, всичките лоши болести с пост може да ги лекувате. 10, 15, 20, 40 деня като постиш, нищо няма да остане от тях. Казвате: Как да церим рака? - 40 деня пост. Как да церим проказата? - 40 деня пост, глад. След като постиш няма да мислиш дали ще се излекуваш - ще се излекуваш, защо не?

„Все що просите, като вярвате, ще ви бъде“. - Какво разбирате? Ще бъде кога? - Когато главата ти е на място. Ще бъде кога? - Когато сърцето ти е на място. Ще бъде кога? - Когато силата ти е на място. Сега съвременните учени хора казват, че Русия родила такива велики хора, че Германия родила такива велики хора, Англия родила такива велики хора, Америка, България родила велики хора, Сърбия - всички родили велики хора. И чудното е, че в тия велики държави, дето все велики хора са се родили, не им върви напред. Питам тогава, ако считате, че една майка е гениална, но не ражда гениални деца, мислите ли, че тя е гениална? - Не. Има неща в природата, които вие не разбирате. Сега не мислете, че всички са учени хора в света. Моите почитания за гениалните, за талантливите, за обикновените хора, но има едни хора, за които не искам да ви говоря. Те са извън обикновените, извън талантливите, извън гениалните, те правят всичките пакости. Те са, които изопачават учението на гениалните хора. Изопачават учението на талантливите, изопачават учението на обикновените, защото обикновените хора са дали много нещо. Обикновените

хора работят. Талантливите хора всичко изпълняват, а пък гениалните хора, всичко хубаво създават. Виждам гениалните какво са създали. - Не го прилагат. Талантливите и тяхното учение не прилагат. Обикновените, работата не обичат. Цял ден седят в кръчмите, разправят политика, кой ще дойде на власт. Чукат се за здравето - да живее този, да живее онзи. Казват: Да вземем лотариен билет, от къде ще дойде един милион? Човек, който не работи, той не е обикновен човек. Човек, който не изпълнява всичко, което природата е определила, не е талантлив човек. Човек, който не създава, не е гениален, защото създаването е на гениалните. Аз наричам гениална една домакиня, която може да създаде една баница. Като направи, че я опече тази баница, направи и хляб, тя е гениална. Считам една домакиня, като тури софрата, нареди я хубаво, за талантлива. А считам за обикновена тази, която носи и пренася нещата. Гениална, талантлива и обикновена са там. Трябва да търсиш гениалните хора някъде в света. Казвам: Може ли да ми покажете някой гений? - Колкото искаш, може да ви покажем. Веднъж ме пита един и му казвам: Ела да ти покажа един гениален човек! - Отидох и му показах една пеперуда. Рекох: Ето, тази пеперуда е гениална! Много учена е тази пеперуда. Знае кога ще се развали времето. Преди да се развали времето, ще избере един лист, ще се скрие, че да не е откъдето духа вятъра, и дъждът никога не може да падне. Един човек не може да го направи. Хората се оквасват. Тя знае, че този лист няма да се откъсне. Не е било време, когато да се откъсне, каквато и буря да дойде, гдето една гениална пеперуда има отдолу. За обикновените хора стават случайности. Някой път и с талантливите се случва, но гениалните пеперуди знаят. Казвам: Кой я научи? - Религиозните отговарят: Бог я научи. - За да я научи Господ, Той де се е учил? Как е учил? Ако тя не разбира каквото Господ е казал - като дал първият урок казал: Аз ти давам една хубава дрешка само за няколко месеца, защото някои пеперуди само няколко месеца живеят. На другата година не остават, умират. И тя за 5-6 месеца много добре знае. Казвате: Глупава пеперуда! - Не, не, тя научава урока и го цени. Мислите ли, че тази пеперуда не е допринесла нещо в света? Тя на колко

растения е кацала тази пеперуда! Пеперудите са събудили в растенията щедростта. Всичките тези бръмбарчета, на колкото растения кацат, те са като стимул за тях. Гениални бръмбарчета са. Че всичките растения отварят сърцата си, дават най-хубавите плодове. Те са ги заставили да дават хубави плодове. По-напред не са давали. Като ги видяли така хубаво облечени, понеже са ги посещавали, когато са имали хубави цветове - сокове им дават. И те в замяна са създали най-хубавите плодове. Казват: Идущата година пак заповядайте, много сме доволни от вашите посещения! Вие казвате: Такива глупави работи, туй не е вярно. - Че кое е вярно? - Вярно ли е, че Египет едно време е бил велик? Вярно ли е, че Рим едно време е бил велик? Вярно ли е, че едно време Асирия е била велика? Какво е придобил Египет? - Останали са само пирамидите? Сегашните египтяни не са старите онези египтяни, които бяха център на културата. Нима сегашният Рим е център, както едно време? Сега искам да ви наведе на онези научни факти. Всеки един човек на земята е заставен да работи най-първо над себе си. Някои хора се чудят - нямат работа. Не знаели какво да работят. Ти, ако най-първо не се научиш със себе си да се справиш, да служиш на себе си, как ще служиш на другите хора? Само в мозъка има 3 милиарда и 500 милиона клетки. Тия разумни души, които се занимават - милиони от тях има, които се занимават с умствената функция. Милиони от тях се занимават с духовната функция, с Божественото. Има други клетки, които се занимават с духовните чувства на човека. Други клетки се занимават с неговото самосъхранение. Клетки има, които се занимават със семейните мъчнотии. Вие не знаете още имената на тях. Вие минавате за много учени. Вие не знаете себе си, къде се намират някои центрове. Едва сегашната наука в наше време е показала къде е Божественият център. Досега казват: Религиозен център, религиозно начало, религиозни чувства на човека. За да бъде човек религиозен, има особено място в мозъка вътре. И за сърцето има особено място, и за тялото има особено място. Три апартамента има в мозъка. Един Божествен апартамент има в тялото. Сега няма да ви кажа къде се намира, къде е. Вие сте толкова учени хора! Ще отворите вашите енциклопедии, ще ги

намерите там. Сега някои казват с какво да се занимават. Ако не се занимавате с радиото, което те съобщава с Божествения свят - то е реалният свят. Запример, ако този свят не го изучаваш, така както трябва, какъв човек ще станеш? Ако не се занимаваш с онова радио, което се занимава с умствения свят около тебе кой е? Ако не го изучаваш, как да го видиш? Умственият свят може да го видиш. В умствения свят като влезеш, работите лесно стават. Сега технически пропорционално в умствения свят като седиш, искаш един хубав апартамент. Там обичат да градят етаж и половина - два етажа. В умствения свят не обичат да градят, понеже важен не е градежът. Да кажем тебе ти трябва някакъв градеж, здание за кираджии. В умствения свят не се позволява да имаш кираджии. Ще влезеш в стълкновение, за вземане и даване. Ще направиш здания за себе си, за гостите, за близките. Всеки да има своя стая. В този свят не се позволява двама души в една стая да спят. Може да се разговарят, но щом дойде за спане, всеки в своята стая. В умствения свят всеки има градина. Не се позволява, нямаш право в чужда градина да късаш. Не се позволява цветя да късаш. Сега питате, къде е този свят? Аз задавам друг въпрос. Ти като се влюбиш, къде е любовта? Казваш: Гори сърцето. Къде? Измерваш как гори сърцето. Ако гори, защо тялото не изгаря? Гори сърцето. Че гори, гори, но трябва да има действително един термометър, който да измерва любовта. Но той не е термометъра на Целзий и на Фаренхайт. Те са научни данни, с които аз се занимавам. Аз измервам любовта, тъй както се измерва топлата вода. Дойде някой при мене и ми казва, че се е влюбил. Турям моя термометър - няма никаква любов. Ти, рекох, имаш любовта на земята - едновременно огън, който ти наричаш любов. Всякога, казваш, когато имаш този огън ще те сполети някакво нещастие. Той ми говори за любов, а казва голямо нещастие имал. Той не знае какво нещо е любовта. Човекът на любовта никога не може да бъде нещастен. Нищо повече! Аз не ви казвам, че вие се самозалъгвате, но трябва да разбирате какво нещо е любовта. Вие казвате: Общение с Бога трябва да имаме. Трябва да знаеш какво нещо е общение с Бога. Ако ти имаш общение с Бога и минаваш за невежа човек, това не е общение с

Бога. Мислите ли, че един философ като стане говедар и пасе говеда, че те ще станат ученици - философи? Ще има известна промяна. Ето каква промяна ще стане: ако говедарят е философ, по-малко бити ще бъдат говедата. Ако не е философ говедарят, дървото на общо основание ще играе. Втора една разлика има, че единият ще има много добра обхода. Че аз правя наблюдения. Овчари има, които обичат овцете си повече, и като се спрат, те дигат главите си и ги погледнат. Онзи, който не ги обича и да вика, те си държат главите надолу. Веднаж имах една опитност в планината, мисля, че беше Стара планина. Минавах покрай един каракачанин. Аз минавам, той седи. Като хукнаха всичките овце към мен, започнаха да бляят, заобиколиха ме. Всички тичат. Този човек ме вижда и си мисли - Той може да завлече овцете, той ще стане овчар. Ще завлече стадото! Аз исках да го убедя, казвам не бой се, овцете са много интелигентни, ти така си ги научил. Всички казват: Добре дошел, много добър е нашият господар! Пък добри са овцете. Виж каква хубава вълна дават. Какво разбрано стадо, идват, препоръчват те и аз за тебе имам много добро мнение. Той казва: Обичам ги. Аз зная как ги обича! Тичат тия овце при мене, идват и казват: Не е ли дошло времето да се освободим ние от тия мъчения? Постоянно ни вземат вълната, млякото ни вземат, децата ни вземат, нищо не оставят при нас. Толкова години господарят какво мисли. Кажи на Господа нещо. Тук мълчим, но много зле е. Това не го казвам. Какво ще бъде? - Бунт. Ще каже, Господ ми ги даде. А те казват: Не е ли дошло време Господ да ни освободи? Като разправам на някого туй мое схващане, не го разбира. Аз ви разправам. Тия овце ги виждам другояче, нищо повече! Както ги виждам. Аз ги виждам тъй както този овчар. Като погладих тази овца, погладих онази овца и казвам: Не бойте се, идва и за вас спасението! Тупам по главата, тупам по гърба и всички гледат, а той се чуди. Влизам в положението му. Колко хубаво стадо има! Казвам: Гледай да не ги измъчваш, да не им даваш агънцата, не ги яж. Като пасеш овцете, стани вегетарианец. Не е хубаво, не е късмет да ги ядеш. - Ами сирене? - Сиренето, млякото, вълната, може да ги вземаш, но не ги коли! Казва: Хубаво е туй, ще гледам да го направя вече. Ако искаш,

рекох, да ти върви, не ги коли - нищо повече! Казваш: Аз с овцете ли ще се занимавам? - Ами с кого ще се занимаваш? Когато един ангел слезе от небето със своята интелигентност, ти при него си като едно растение. Човек даже не е овца при един ангел. Христос казва за себе си: „Аз съм лозовата пръчка, Отец ми е земледелецът.“ - В положението на растението съм. Затуй разбирането на хората е материално. Главите на съвременните хора са заровени в гъстата материя, и вследствие на това не могат да имат разбиране. Ние се плашим заради нищо и никакво. Ние се плашим за другите хора дали ще умрат. Хората ги е страх, че ще умрат. И да се плашиш, и да не се плашиш, ще умреш - нищо повече! Ами да умреш какво значи? - Отидеш в другия свят и трябва да се приготвиш за оня свят. Ще се приготвиш ти като умреш, като идеш в другия свят, ще започнеш работа в непрекъсване. Не да идеш в оня свят да седиш 45 години не мил не драг. Той 45 години няма никаква работа. Тогава какво ще правиш? Сега ще ви приведа онзи пример, който не е научен. Един английски мисионер, отишел в Африка да проповядва евангелието. След като го проповядвал, вижда един старец с бяла брада да седи при него. Започват да се разговарят. Казва му: Ще ти кажа една истина, да се не плашиш. Аз, както ме виждаш, не мога да оживея. Аз съм умрял преди 200 години, в оня свят както съм влязъл. Искам да ми послужиш, много се измъчвам. Аз съм английски владика, живях на еди кое си място, но живях много разпуснат живот. Вземи името ми. В мястото, дето живях, има мои роднини. Иди да им проповядваш, дано да се обърнат. Да могат да служат на Бога, да се освободят от туй мъчение, което имам този живот. Той казва: Божия работа! Като проповядвам, може и на умрелите да се проповядва. На следната вечер, той иде с още един, и той с брада. И той проповядва за учението. На третата вечер идват трима, четирима и т.н. На десетата вечер, като проповядвал, десет души имало, после 50, 60, 100, 150 души се събрали и забелязъл, че неговата сила започнала да отслабва. Дохожда в Англия и проповядва онова, което му е казал стареца и буква по буква всичко е вярно. Вие ще кажете: Това е халюцинация на човешкия ум. Като умре човек, всичко се свършва. - Хубаво,

щом е така, какво има да се безпокоим? Ако всичко ще се свърши със смъртта, какво има да се безпокоим? Къща имаш, умреш - ще се свърши. Ти като умреш, мислиш на кого ще оставиш къщата. Ти като умреш, мислиш дъщеря ти за кого ще се ожени, синът ти за коя ще се ожени. Питам, защо е това безпокойство? - Но не е научно. Ние сме извън света на гениалните хора, извън света на талантливите хора, извън света на обикновените хора. Ние сме в един свят неорганизиран. Един свят, който не знае как да мисли, как да чувства и как да работи. Казвам: Щом не работиш, извън обикновените хора си. Щом си художник, туй, което ти е дадено не го изработваш, не го прилагаш, ти не си от талантливите хора, защото талантливият човек всичко трябва да приложи. А пък гениалният човек трябва да създаде, да пресъздаде живота си. Аз считам така: Обикновеният човек в човека се занимава с тялото му. Талантливият се занимава със сърцето, гениалният се занимава с неговия ум. Казва: Ние не сме хора талантливи. - Ти, ако нямаш обикновени хора да работят в тялото, ти ако нямаш талантливи хора да работят в сърцето, и ако нямаш гениални хора да работят в ума ти, ти си закъсал. Ти ще слушаш тия тримата! Да влезеш като ученик от обикновените, да започнеш да пъплиш в своето развитие. Как ще разберете думите: „Всички ще бъдете научени от Господа.“ Как ще бъдете научени? - Ти ще се учиш от растенията. Ако искаш да познаеш характера си, посей едно растение и виж как цъфти, как зрее, какъв плод дава и ти ще познаеш какъв си. Туй растение като го посееш, веднага ще те определи. Посей едно цвете и цветето ще покаже какъв си - до каква степен на развитие си дошъл. Вземи си една кокошка и тя ще ти покаже до каква степен на развитие си дошъл. Купи си една овца и тя ще ти покаже до каква степен на развитие си дошъл. Ако искате хубави отношения, овцата ще ти покаже на каква степен на развитие си дошъл. В писанието имаме: Там Яков е наречен червей. Червей, който знае как да работи. Запример, в природата като изучават, има една оса, знаете ли колко е умна? Правят от пръст цилиндър от пет сантиметра, някой път от 6, 7 до 10 см. дълъг. Хванат някой паяк и го оставят вътре в цилиндъра. 20, 30 паяка ще ги турят вътре. Така е направен, че да не умират.

Накрая, ще снесе яйцата си, ще го затвори цилиндъра, че като се измътят да намерят готова храна. Паяците са живи, не са умрели още. Питам: Кой научи умната оса? - Има кой да промисли. Вие не сте разглеждали житото, което си пробива почвата, как пробива почвата? Туй слабото стъбълце пробива почвата. Много химически начини има. Вземете мъховете. Мъховете ги наричам гениални растения. Като се закрепят мъхът за някоя канара, започва да изважда храна от нея. Той седи с хиляди години, разтваря тази канара. И виждаме тия мъхове какви са хубави, какви приятни цветове имат! Мислите, че са умрели, но като дойде пролет, наново се явяват. Казвате: Глупави са. - Гениални са тия мъхове, в моите очи са гениални. - Там, дето никой не може да живее, те живеят. Гениите живеят там, дето никой не може да живее. Талантливите живеят там, дето всички боледуват. Обикновеният човек живее там, гдето нищо за ядене няма. Обикновеният човек, той всичко сам си доставя, той не чака. Аз наричам обикновени хора всички, които сами си доставят храната. Талантливите хора, след като си доставят храната, започват да се справят с мъчнотиите. Гениалните превъзможват всички работи.

Сега мислите за новото учение. В новото учение всички искам да бъдат обикновени, талантливи и гениални. Всеки един човек, според мене, който е обикновен, да знае как да се справи с тялото си. Гениален е за тялото, но по отношение на сърцето е обикновен. Талантливият човек за сърцето е гениален, а гениалният, за ума си е гениален. Ти едновременно, ако не си обикновен човек, ако не знаеш как да се справяш с тялото си, ако не знаеш как да се справяш със сърцето си, понеже сърцето е от по-висока култура, не вземам видимата функция на сърцето - кръвообращението. То е свързано с чувствата на хората, със симпатичната нервна система. Свързано е с цялата душа, с живото същество. Според тази нервна система, която имаш, ти веднага може да чувствуваш успеха и напредъка, дали ще успееш или не. Ако сърцето ти е правилно, може да виждаш своето бъдеще, няма да се плашиш. Казвам: В новото учение хората трябва да бъдат гениални. Гениални трябва да бъдат, за да помагат на обикновените. А пък всичките обикновени хора, на които гениите

помагат, те помагат на талантливите да им съдействуват на тяхната работа. Гениалните съдействуват на обикновените хора, обикновените съдействуват на талантливите като слуги. Талантливите са слуги на гениите. И най-после гениалните стават слуги на обикновените. Те са вече Учителите. Майката слугува на своите деца - тя е гениална. В същност детето слугува, в същност детето е гениално. В един дом без деца, майката и бащата се обезсърчават, защото нямат гении. Всички, дето искат деца, затуй е. Щом се роди едно дете - един гений в къщата, един гений има в къщи. Този гений носи всичките благословения. Ако твоята глава няма една мисъл родена, празна е тя. Този дом е бездетен. Ако нямаш една гениална мисъл, не си на правия път. Трябва да се роди една гениална мисъл, трябва да знаеш този закон. Ако в твоето сърце не може да се роди едно талантливо чувство - то е пак гений - ти не можеш да успяваш. Сега може да ме запитате как може туй? - Оставете, ще бъдете търпеливи. Аз съм гледал, жените правят баница. Аз съм гледал как старите правят баница. Гледал съм и как младите правят баница. После, гледал съм как младите, които се готвят за висшето училище, да правят баница. Те са абитуренти. После съм гледал и възрастните, и те правят баница, и старите как правят баница. Има голяма разлика. Тази младата, много сръчно работи! Онази страта - полека, лека. Не само, че има разлика, младата като направи баница, вкусна е. Има нещо вкусно, което не може да определиш. Старата, която няма нищо вложено, чувствуваш безвкусно. Като че не е същото брашно, пък то е същото. Ако ти от своето религиозно чувство не можеш да туриш в своите думи, то не е баница, която правиш на хората. Започнали тук в София да се плашат от вълната. Казват: Няма вълна. Казват: Внесли от тази от дърво. Една сестра направила дреха, но не топли. Онази вълна, взета от овцете, по майсторски са я направили те. Като вземеш изкуствената вълна, не задържа топлината - различава се. Различават се онези яйца, които снасят кокошките от онези, които хората правят. Кокошките знаят да правят по-добри яйца и пилета излизат от тях. От изкуствените яйца, освен, че пилета не излизат, но щом ядеш, не се чувствуваш добре. Аз считам всички изкуствени работи за

хубави и красиви, но съдържание нямат, живот няма в тях. Един часовник показва времето. Какво има в часовника? Има хора, имат една способност в тях, имат туй точно чувство - в което време да го събудиш този човек, той ще ти каже колко е часът с една минута разлика. Той ще определи колко е времето, пак с една минута разлика. Чувствува той времето. Има хора, които имат барометър. Може да ти каже след няколко дена какво ще бъде времето. Не ходи вън да гледа, но ще ти каже какво ще бъде след два-три дена, понеже има нещо в него, което разбира.

Казвам: Ние се нуждаем от една наука, която да ни послужи, да изменим нашия живот. Сега да го изменим, защото сегашните условия, при които живеем, никога няма да ги намерим. В сегашното Бог работи. Всичко туй, което става, то е под ръководството на Божествения пръст. Всичкото наше минало, Бог го превръща. Всичките наши несрети, които ги имаме в живота, Той поправя нещата. Като страдат хората, от техните страдания, поправя живота за в бъдеще. Всичките наши страдания, Той ги има предвид. Иска да ви просвети, да не правите погрешки. Той вижда несретите на вашата мисъл, че не мислите както трябва. Внася в ума светли мисли, за да не се създадат лоши мисли за в бъдеще. Че Бог по един начин преобразява цялото съзнание на народите и на цялото човечество. Работи над всички. Всички тия проповедници, всички учени хора, който и да е, всички работят заради Господа. Знаят или не знаят, за него работят. Няма нещо, което той да не употребява, да не използва. Безброй напреднали души има, които работят на земята. Учените хора с години работят над един въпрос. По 20-30 години някой ще изучава бръмбарите. Той любов има към бръмбарите. Като изучава бръмбарите, на бръмбар замязва човекът. Някой като изучава някои животни, на тях замязва. Щом се влюбиш в някое животно, замязваш на него. Има една сравнителна физиономика, уподобява хората на някои животни. Някои мязат на кон, някои на вол, някои мязат на овца, някои мязат на прасе, някои на щъркел, някои на петел, някои мязат на магаре. Често хората в сравнение с животните, взели някои от линиите от тях. Хората правят някои движения така, както ги правят животните. Магарето има една крива линия,

подгъва мускулите и човек, който има тази линия, и той прави същите движения. Ще кажете: Дали е вярно или не? - Ще видите. Някой път, ако не вярвате, ще ви покажа някои картини. Има доста. Не е лошо да мязаш на един щъркел, не е лошо да мязаш на един гълъб, не е лошо да мязаш на една гургулица, не е лошо да мязаш на един паун, не е лошо да мязаш на един паяк, или на един петел или на един пуяк. Аз гледам всичките и виждам много умно в тях. Още като те види петелът, като се качи, ще каже: Ето какво Господ ми е казал - Кукуригу-у. Какво казва на мен петелът? - Туй, което учиш е много добро. Продължи, то е право. Аз споделям твоето мнение и аз съм твой последовател. Мене ми стане приятно, че един петел ме е разбрал. Кукуригу-у! После като се приближа до едно цвете, то изпраща уханье от себе си. То казва: Туй, което учиш е много добро, продължавай! Някъде ида при някои цветя, не издават миризма - какво да правя? Хубаво като издават миризма, но някой път не издават. Казват: Да се не колебаеш!

Да ви приведа един пример. Един български свещеник ми разправяше една своя опитност, която му се случва във Варна. Този свещеник е заминал за другия свят. В началото на своя живот бях много духовен, голям идеалист. По едно време на старини към 70-75 години ми дойде на ума мисълта, защо станах поп? Той имаше отличен глас. Той беше един от свещениците, който пееше много добре. По-добър певец от него не съм слушал. Той се казва: В младини защо ти трябваше да станеш поп, певец да станеш, да се прославиш. Тук само с кандилницата - 75 години. Една вечер дойде един старец с бяла брада и като го погледнал, му казва: Знаеш ли, че едното ти око гледа надолу, а другото нагоре и го побутнал по челото. Пак: Знаеш ли, че едното ти око гледа нагоре, а другото надолу? И като станал сутринта, мястото, дето го побутнал стареца, черно. Питат го: Къде се удари? Пита ме: Какво означава това? Казвам: Ти като поп ще загазиш. - А като певец няма? - Като певец, ще загазиш повече. Попът е най-лесната работа. Като певец ще имаш по-големи съблазни. Казвате: Да бъда богат! - Хубаво, какво ще добиеш от богатството? Ако в богатството добиеш най-хубавото, ако станеш добър човек,

благороден, купиш книги да бъдеш полезен на човечеството, разбирам. Затова богатството се дава на силни души, не на слабите. Де ще намериш тоя разпуснатия живот у богатите хора? Вземете красотата у човека. Защо не се дава красотата? В сегашните хора много малко красота се случва. Всяка красива мома, ако не е умна, ще завърти ума на когото и да е. Сегашните хора не са красиви. Казват: Красота! Аз имам мярка, понятие, зная какво нещо е красота. Красивият човек е гениален в ума си. Красивият човек е талантлив в сърцето си. Красивият човек е обикновен в тялото си. Туй е понятието ми за красотата. Духовният човек, Божественият човек е гениален в ума си, талантлив в сърцето си, обикновен в тялото си. Той е религиозен, учен човек. Говоря за тия хора, които са гениални, учени, свещеници, съдии, жени или мъже без разлика. Всички те са хора на новото поколение, което иде. Всички такива трябва да бъдат гениални. Аз гледам този ще плаче, онзи ще плаче. Казва: Господ ме е забравил, този ме е забравил, онзи ме е забравил. - Ти не забрави ли Господа пръв? Тебе Господ не те ли прати на земята да учиш? А ти започна да ходиш да търсиш момите, да ги лъжеш. Че то не е гениалност. Каква е тази любов - ще привличаш хората? Гениалният, талантливият, обикновеният привличат хората, но никога не ги изваждат от тяхната орбита. Никога не изваждай човека от неговата Божествена орбита, в която върви! Ти може да го разбираш, може да изкажеш своето мнение, но остави човека да върви в този път. Този, който го е създал, му е начертал един път и нека той да върви по него. И ти върви по своя път. Бог изпраща отдалече светлина, топлина и сила. Защо ще се събират хората на едно място да се карат? Сега говоря една беседа, като направих своите изследвания научни на една стара баба на 85 години, много умна с едно правилно лице. Като измерих главата ѝ казвам: Много си била красива. Всичките момци около тебе се въртели едно време. Тя се поусмивна. След като поговорихме дълго време, тя казва: Синко, защо не дойде в нашето време, ами сега си дошъл, когато съм на 85 години? Аз, за да я утеша, и казвам: Ще ти дам един секрет, за да се подмладиш. - Може ли? - Може. Може на 19 години да станеш. - После като се подмладя,

какво ще правя? Аз казвам: Като се подмладиш, кажи ми какво ще правиш? Тя пак се усмихна, и казва: Да ме пази Господ от изкушение. Казвам: Бабо, ти си гениална в ума си, талантива в сърцето си. Много добро сърце имаш, ама колкото са те обичали, нито един не те е обичал, лъгали са те момците. Тя казва: Не бяха те виновати, но тази глава. Много добри момци бяха те, но тази глава. Рекох: Сега, като се подмладиш? - Синко, казва, не ме подмладявай, ще вляза в изкушение. Оправи ми път да ида в оня свят, че като се върна, както кажат, каквото наставление дадат да го изпълня. Сега като се подмладя, страх ме е. Рекох: Сега обичай Господа, като дойдат младите. Обичай Господа с всичкия си ум, понеже си гениална. Обичай Господа с всичкото си сърце, защото си талантива. Обичай Господа с всичкото си сърце, понеже си обикновена. Обичай и ближните си!

Та казвам: Важни въпроси има за разрешение. Вие всички имате една обща задача. Всеки един човек в настоящия си живот, създава условия за в бъдеще. Най-първо тялото работи за сърцето, сърцето работи за ума, а умът на човека работи за човечеството, или умът работи за Бога. Човек не може да работи за Бога, докато не е гениален. Гениален ли е той, няма слабости. Талантливият човек, той е постоянно на работа, той не е мързелив - той много работи, много работлив е. И обикновените, и те са работни.

Та сега, каква ще бъде новата религия?

Бъдещата религия ще бъде религия на гениите.

Бъдещата религия ще бъде религия на талантивите.

Бъдещата религия ще бъде религия на обикновените.

Три степени има:

Да служиш на Бога с тялото си.

Да служиш на Бога със сърцето си.

Да служиш на Бога с ума си!

То е смисълът на човешкия живот. То е успехът, прогресът, силата, богатството, всичко в света е там. Там е скрита всичката тайна, то е законът на човешкото подмладяване. Тук може да се подмладиш. Ако заминеш за оня свят, по-мъчно се подмладяваш, защото някой път дълго време ще мине, докато те подмладят и пратят на земята. Най-първо ще те прекарат през един огън, да

те пречистят от всички мисли, желания, които нищо не носят. Всичко туй трябва да се разтопи. Всичко няма да изчезне, да остане само идеята за Бога. Това е реалното, което не се изменя. Ти ще видиш, че богатството, парите нищо не струват, че красотата нищо не струва, че тялото нищо не струва. Ще останат при тебе гениалните хора, талантивите хора, обикновените хора. Те като се съберат наедно, тогава ще видите светиите. Като се съберат светиите, тогава ще видите Учителите в света. Като се съберат всичките Учители, тогава ще видите Бога, който създаде света!

Приложение, работа, неуморна любов в света!

Тайна молитва.

*10-та беседа, държана от Учителя на
22.12.1940 г. Неделя, 10 ч. с.
София - Изгрев*

И В НЕГОВОТО ИМЕ НАРОДИТЕ ЩЕ СЕ НАДЕЯТ

Отче наш.

В начало бе Словото.

Ще прочета само 21 стих от 12 глава от евангелието на Матей:

(21) И в Неговото име народите ще се надеят.

Духът Божи.

На съвремения човек му трябва една здрава основа. Човек трябва да се надява на нещо. Понеже съвременното човечество живее при придобитите блага на хиляди поколения преди него, не оценява през какви мъчности е минало човечеството, докато дойде до туй положение. Някои представят човека, че първоначално бил много красив. Ние го оспорваме. Имало една фаза, когато човек е бил страшилище. Разправят в мисионерското дело, за обръщането на канибалите в християни. Един американец разправя своята опитност, който е от английски произход. Отивал на един остров, дето живели канибали, десет души проповедници и те всичките ги изяли, опапали ги. Той казва: Аз ще да им проповядвам. - Ще те убият. Той казва: Онези не знаеха какво да правят. Ако могат и мене да ме изядат - добре. Когато умът е слаб, когато сърцето е слабо и когато тялото е слабо, изядат човека. Но когато тялото е мощно, то е една трета от силата. И когато сърцето е мощно, то е две трети. И когато умът е мощен, той е три трети.

Та казвам: - Във всичките хора, изобщо на всякъде има една идея. Хората търсят пътя на един много лесен живот. Имат право хората да търсят, докато се дойде до този лесния живот, трябва ум. Всичката мъчнотия е там, че ти може да си цар, но са

паднали зъбите, стомахът е разстроен. Имаш всичките удобства, храна, постоянно ще гледаш само храната. Казваш: - Да имам условия. Ти може да имаш условия на един цар, и пак да си роб. Може да си овчар някъде, но зъбите ти са здрави, сърцето и тялото здрави. Заслужава да се живее тогава. Ти се намиращ в друго положение. В сегашното положение хората като забогатееят, като останали малко учени, по-силни, вече отхвърлят и казват: Ние сме господари на света. Най-първо има една колективна борба. Запример вземете в семейния живот. Сега констатирам един факт, не само за хората на семейния живот, и в животните е същото. Най-първо започват с любовта, и после свършват с бой. Даже някои от животните са много големи кавалери, два пъти по-големи кавалери от хората. Един кавалер изгуби своето търпение, но после проявява един особен характер. Сега ще оставим онова, което подбужда хората. Хората търсят причината извън себе си. Причината е вън и вътре в нас. Запример, ти си длъжностно лице, - стражар си. Заповядват ти един човек да го хванеш, да го арестуваш на пътя. Ти не го познаваш. Идеш и го арестуваш. Пита човекът: Какво съм ти направил? Ти казваш: Заповядаха ми, аз нямам нищо против тебе, но съм длъжностно лице, ти ще се подчиняваш на закона. Даже и в животните като дойдем и те имат методи за самовъзпитание. Не разбирайте, че правя намек на човечеството. Човечеството в тази форма, в която е, семейният живот е идеален живот. Всичките животни са минали и са устроили семейството и човекът нямаше да има туй удобство, туй разбирателство между двата пола. В животните това го няма, или много рядко. Запример, вземете идеята за еднобрачието у млекопитаещите. Само лъвът е еднобрачен. Ония, които са проучвали живота му твърдят това, изказвам едно чуждо мнение, което трябва да го проверите. Лъвът като умре, неговата възлюблена не се жени вече втори път. Или най-първо, не може да има две жени, но една. В птиците орелът и той е еднобрачен. Понеже е цар, е еднобрачен. Другите понеже са по-свободни всяка година се променят. Те се съберат двете - мъжката и женската, поговорят си, мъжката птица казва: - Характерите не си подходат, ти си намери някого, с когото да си сходиш и аз

ще си намеря някоя. Разделят се. Продължат си работата. У хората този въпрос е много сложен. Ако рече някой човек да напусне жена си, ред процедури трябва. Заявления , адвокати, съдии, - някой път продължава една, две и три години. Не дават развод. Лесно се свързват, мъчно се развързват. Аз ги наричам тия проявления, аномални проявления, понеже са станали по един изкуствен начин. Запример, забиеш колове, те са изкуствени. След пет, шест години изгният. Погледнеш - този кол паднал, онзи кол паднал. Но ако на туй място насадите дървета, вече имате устойчиви колове, органични. Такава ограда може да трае 40-50 години и коловете от година на година стават по-дебели и по-дебели.

Сега на какво да се надяваме в света? Чели сте много философски книги за съществуването на Бога, доказват Неговото съществуване. Тази идея, да се доказва, че Господ съществува е смешна. Идеята, която човек има, за доказване на съществуването на Бога е много смешна. Не казвам, че е глупава, но смешна. Когато човек иска да се развесели малко, нека чете теориите, има ли Господ или няма Господ. То е се таки да ти говорят за едно същество, което е безгранично и по форма и по обем, - толкоз голямо, че нищо не може да го събере. И да разрешаваш, в какво място може да се събере. Туй същество, което никъде не може да се събере, да му туриш граници и да доказваш, че то съществува. То, което направило всичките неща, доказваш, че то съществува. Ако то съществува, трябва да има някой, който да го е направил. Съществуването разбира нещо, което е направено. Човек съществува, понеже човек е направен. Бог, който никой не Го е направил, как ще съществува? Под думата съществува разбирам нещо, което се е проявило не по негова лична воля, но по друга воля.

Сега от чисто философско гледище ще кажете, че изводът не е логичен. Право е. Изводите може да не са логични, но някой път логичните¹ изводи са лъжливи. Някой път нелогичните изводи са правдоподобни, истински са. Казвам: Тогава имаме две положения: Когато нещо е истина, логически ние изваждаме извода, пък някой път, когато доказваме една истина, че не е - то

е нелогичен път.

Запример в български често казваме: Аз, аз. Българинът ще ти намери махна², че си почнал много да мислиш за себе си. Българите имат по-мека форма, казват: Казвам. Употребяват глагола без личното местоимение и от окончанието на глагола се разбира лицето. Но казва някога: Аз казвам. Но може да каже: „казвам“ без да тури аз. Англичаните имат само една форма, само едно понятие: Употребяват винаги лично местоимение, казва: Аз казвам. Кое накарало англичаните да имат само едно понятие, а кое накарало българите да имат две понятия. Само „казвам“ - това са книжни пари, а аз казвам - това са златни пари. Англичанинът, който казва: Аз казвам, употребява златни пари. Българинът казва: Може и с книжни пари. По лесно е с книжните пари, туриш ги в джоба, леко е. Казвам ви: Вие и без пари можете. Това не е философско разсъждение. Те са сега изводи според онази логика, която аз зная. Има една логика в тъмнината, има една логика в светлината. Има една логика на безсилието, има една логика на силата. Има една логика на любовта, има една логика на безлюбието. Когато става въпрос за логика, питам: За коя логика става дума - за логиката на любовта или за логиката на безлюбието? Да се разберем. За коя логика става дума - за силата или за логиката на безсилието? В разумността и в безлюбието и там има логика. Има някой човек който излязал извън себе си и мисли, че е цар. Ще ви приведа един анекдот. Така го разправят, един анекдот из руския живот. В Русия имало поверие, че който на земята е сиромаш, в ония свят е богат. Който на земята е прост войник, на небето е генерал. Една банда от апаша, разбойници искала да използва това поверие. Намерили един руски войник, който обичал да пие. Веднъж го намерили пиян, паднал на пътя някъде. Те го задигат. Разправят, че това станало в Москва или Петроград - не е важно това. Облекли го в генералска униформа и когато той се свестява, гледа и се пита: Что такое? Събират се войници наоколо, казват му, че вчера като се напил, отишъл в другия свят и там е вече генерал. Сега той иска логически да провери, дали е вярно или не. Плюе на земята и заповядва на войниците: Я го изчистете. Те го изчистват. Плюе

още веднъж и те пак го изчистват. Иска нещо - веднага му донасят. Минало време, дошло му на ум, казва: Водка, водка донеси! Те му казват: В този свят водка няма. Всичко друго - дрехи, каквото иска, даже може да го оженят, деца може да роди, но водка в този свят няма. Станал той, разхожда се из стаята, заповядва - изпълняват му заповедите. Държат го 40 дена и го убеждават, че е генерал. Всички му се подчиняват. Най-после му скрояват кюлафа³. Ще го женят. Намират му една княгиня. Но ще го заведат в града да вземат каквото е необходимо за възлюблената, дрехи за него да го облекат и всичко, за да направят сватбата знаменита. Отиват в един богат магазин. Накупуват много неща и после казват на продавача: - Господине, не ни достигат парите, ще оставим генерала, ще идем да вземем пари, да ви платим. Остават генерала, той седи, чака ги. Онези се забавили. Той започнал да се разхожда и някой казал водка. Той пита: - Има ли водка? Казват му: - Има. Казва: - Дайте ми. Дали му, пийнал малко водка. Казва: - Онези значи ме излъгаха, и в този свят значи има водка. Като пил, придобил смелост на духа. Гледа, минава неговият командир. Понеже го вижда генерал, поздравлява го. Казва му: - Знаеш на оня свят какво ми правеше, биеше ме. Сега пък аз има да те бия. Той му козирува. Но в края на краищата се вижда, че работата е една мафия. Снемат еполетите, шинела, арестуват го. Пак го довеждат в този свят, пак става войник.

Казвам: Често ние на земята се намираме в положението на този войник и мислим, че сме нещо. Като дойдат големите изпитания, снемат ни от онзи свят и дойдем в този свят и се намерим такива, каквито сме. Силата на човека седи в самия него. Реално е само това, което ние можем да направим. И другото е реално, то е относително нещо. Туй, което твой ум може да направи, туй, което твоята воля може да направи, то е реално в дадения случай. Но ти ще кажеш: - Аз искам нещо. - То не е реално. Тебе нищо не ти трябва. Защо ни са такива неща, с такава гъста материя направени. Може да си направиш една къща с много тънки стени. Може да си направиш две стаи и една кухня. Казват: Въглища. В разумния свят няма да имаме нужда от въглища. Пространството е препълнено с електричество. Ще

издигнем една антена, ще вземем за отопление и осветление. Няма да ореш земята. Ще туриш едно семе от портокал в кацата и след един час ще имаш едно дърво израстнало и ще ти даде 12 плода. Вземеш, каквото ти трябва и изведнъж изтръгнеш дървото и то ще се разнесе пак в пространството. Хляба няма да го печеш. Вие казвате: Защо това не е в нашите времена? - И в нашите времена и сега става това. Има същества, които се хранят по този начин. Сега вие не правите ли във всяка минута по 20 обеда. На всеки три минути. Даром го вземаш и от него изваждаш своята хранителна част и другата пак изпращаш навън. Обмена става. Но за такъв един живот, трябва да се измени нашето сегашно тяло. Туй тяло, което остарява, което изнемощява, то не може да наследи този живот. Сегашният живот, който живеем, не може да влезем в живота на безсмъртието. И религиозните хора казват, че като умрат хората, с кои тела ще възкръснат? И питат, как ще възкръснат. Ни най-малко дядото няма да възкръсне с брадата като дядо. Волът като умре, няма да възкръсне като вол с рога. Може да възкръсне, но ще възкръсне в съвсем друг живот, може да се роди. Възкресението е съвсем друг живот, друг смисъл. Сега аз искам да пазите мисълта си, защото в тази област влиза едно противоречие. Казва: Да знаеш, кое е истина. Истината, сама по себе си е най-реалното нещо в света. Тя ежеминутно се проверява. Колко научни доказателства се изискват да се докаже някому, че солта е сол. Колко трактат трябва да четеш. Колко професори трябва да ги доказват, че солта е сол? Колко часа се изисква, да ви докажат, че захарта е захар? Сега някой казва: - Я ми кажи истината.

Докато твой ум има светлина, докато твоето сърце има топлина, докато твоето тяло е здраво, ти си весел и радостен. То е истината на живота. Какво искаш повече? Ти си търсиш бялата тогава. Казва: Трябва да имам три чифта дрехи, обувци, шапки. - Защо ти са тебе три чифта? Тебе ти трябва една дреха, която да не остарява в този живот. Дрехата ти да не остарява и колкото дрехата остарява, става по-изящна, по-хубава. Вижте цветята като започнат да цъфтят, колкото се разцъфтяват, дрехата им

става по-хубава. Туй е и у птиците. Те като израстнат, като възмъжеят, имат най-хубавата дреха. Казвам: Човек трябва да има един ум. Казва: Дали това не е илюзия? Чудни са тия хора. Вие като ядете, не е ли това илюзия? Като спиш, не е ли това илюзия? Ще ви приведа един пример за илюзия. Аз бих желал да ми кажете, кой е илюзорен живот и кой е реален живот. Един господин, наш приятел от Свищов ми казваше: Имах голямо желание да забогатя. Тази мисъл така ме обсебила, че само мисля, по кой начин да стана богат. От някъде да дойде богатството. Една вечер сънувам, че иде един човек и ми носи една голяма торба, пълна със злато. Казвам: Лесна работа вече. Хванах торбата. Започнах да мисля, че сега аз ще покажа на хората. Казвам: Сбогом сиромашо, сбогом слугуване. Мисля си, какво ще правя с торбата? По едно време дойде една крава и започна да се върти около мен. Казвам: Махай се - ще се блъсне в мене, искам да се освободя от кравата. Искam да я ударя, но ще изпусна торбата, тя се върти около мене. Казвам на кравата: Тия пари са за мене, не са за тебе. На тебе като крава ще ти дам каквото искаш. Парите са за мене, не ги давам. Като ритнах кравата, тя се обърна на гърба си, виждам и четирите крака. По едно време потече вода на главата ми и се събудих. А то как седи работата? Той до леглото си имал една маса с гарафа⁴ пълна с вода. Като се събудил, вижда, че държи чаршафа, масата е обърната нагоре с краката и водата с гарафата е изляна. Излиза значи, че масата е кравата. Парите с торбата - това е чаршафа, който държи. Водата - това е гарафата. Който слуша този пример, ще каже, че не е баш така. Вероятно е да е тъй. Има много неща, които ти знаеш, но започваш да ги забравяш. Кое е реалното? Паметта ти изневерява. Друг пример ще ви кажа. Един американски професор от града Ню Йорк отива да си вземе писмата от пощата - американците имат такива кутии в пощата. Отива и чиновника го пита за името. Не може да си каже името. Извинете, казва. Той отива в къщи да пита жена си за името, как му е. По пътя го среща един приятел и му казва: О, мистър Джонс! - Благодаря ви. Връща се в пощата и казва, че се казва мистър Джонс. Някой път казвате: Нещо се върти в ума ми, но не мога да си го спомня. - Върти се, но върти се

туй, което не е реално. Като дойде реалното, веднага името се определя.

Сега има един свят, дето тия аномалии не съществуват. Има един свят, дето снегът не се топи. Но какъв е този сняг? Той не мяза на нашия. Има един свят, дето растенията не горят. Ти никога не може да изгориш едно растение, на какъвто и огън да го туриш. Какви са тия растения? Сега ако остане аз да ви доказвам, какъв ще бъде този идеален живот. При сегашните условия този живот не може да се приложи. Преди години дойде при мене един доста умен български момък. Казва ми: Искam да се ожена за една идеална мома. Рекох: Ти се лъжеш. Идеалната мома за тебе никога няма да се ожени. Ти си човек сприхав, много си добър, но си сприхав. Казвам: Тя ни най-малко няма да свърже съдбата си с тебе, за да страда. Идеалната мома не иска да страда. Ти за нея не може да се ожениш. За една като тебе може да се ожениш, но за идеалната мома - никога. Подир години дойде една мома. Тя пък иска да се ожени за идеалния момък. Рекох и: Че идеалният момък за тебе ли ще се ожени? Ти си сприхава. Идеалният момък мяза на един ангел. Казва тя: Да ми служи. Казвам: Там е, да ти служи и да знае да гледа дом. Знаете как се гледа дом? Един обеднял руски княз се оженил по любов за една мома. Казва: Поцелуемся. Се с целувки и прегръдки. Като се оженили. Поцелуемся, поцелуемся, но на третия ден тя казва: Хляб. Казва: Ничево, поцелуемся. Но тази работа с целувки не става. Като си сит, може да има целувки, но като си гладен, хляба трябва да се целува. Някой казва: Да се целунем. Под думата целувка, разбирам да се създадат най-хубавите условия на човешката душа, да се не намира в мъчение, труд, страдание, но да се премахнат всичките мъчности. Това е целта на човешкия живот. Казва: Бог един ден ще отстрани всичко, ние ще бъдем в блаженство, ще имаме най-добрите условия за живота. Докато дойдем до тази фаза на живота, ще минем през големи изпитания. Някои казват: Аз не искам да страдам. - Че ти когато се раждаше, питаха ли те? Когато умираш, питат ли те? Чудни са хората, когато казват, че са свободни. Ти не си свободен да се родиш, където искаш. Ти не си свободен да умираш. Сега хората умират

във войната, на бойното поле. Не иска човекът да умира, а умира. Свободен ли си в онази беднотия, онзи студ, няма въглища, какво ще правиш? Ако вие сега се намирате във воюващите страни, туй което става в културните страни - в Англия, в Германия, ще имаме една ясна представа за сегашната култура. Ние мислим, че едно време хората били варвари, а сега християни. Сегашните християнски народи, като пуснат една бомба от хиляда километра, изкопава една яма 15 -20 метра дълбочина, а около 40 -50 метра широчина. Казвам: И това е култура. Казвам: Защо Господ е допуснал тия неща? Но тази война е нищо в сравнение с ония войни, които в небето е имало. Има една теория, според която цялата вселена е създадена от една война. Цялата вселена е била едно нещо, звезди не е имало, всички слънца звезди били едно. Като се скарали жителите и тогава, започнали да я делят. Били толкоз силни, че я разделили на парчета. Започнали да се замерват с тях. Така разрушили цялото небе. Като погледнал Господ, едни оставил горе, други долу. Сега нашата земя е направена от такива парчета. Слънцето, месечината всички са направени се от такива парчета, останали от войната. Това е една теория, не искам да вярвате в това, но всичко е възможно. Господ направил световите и тия умните същества започнал да ги праща в тях. Господ искал да каже: Тази работа с война няма да стане, но с разумен живот. Пита някой: Защо не се спогодят? Имате едно дете. Майката му дава една ябълка, поиска после ябълката от детето и то не я дава. Детето казва: Защо ми я даде? Не трябваше да ми я дадеш, щом я вземаш. За да вземе ябълката, майката трябва да натисне средния пръст на детето, да отвори ръката му и да вземе ябълката. То плаче. Като поиска майката ябълката, защо детето да не я даде, тя ще му даде. Но туй дете няма доверие в майка си. Защо хората не искат да живеят тъй, както Господ е предопределил, но всяко същество иска да стане господар на онова, което не е създало?

Казвам: Всичките нещастия в света произтичат от едно безлюбие. Един брат, който започва да изтезава брата и сестрата, веднага те го намразват. Ако той към тях има благосклонност, че ги обича като себе си, веднага ще го обичат. Той може да ги

изтезава, но тази енергия, която употребява за тяхното изтезаване, не може ли да я употреби за тяхното благо? Какво ще изгуби? Той ще спечели много повече. В лошия живот или в неестествения живот ние всякога губим повече, отколкото печелим. При доброто, което правим, всякога двойно печелим. Защо именно това, което печели, не искаме да го правим, а правим това, при което двойно губим. Хората трябва да се убедят в това, да възприемат любовта като една разменна монета. Защото в любовта Бог е, Който е скрит вътре. Вашият живот, вашето щастие зависи от едно житено зърно. Ако на туй житено зърно в няколко години му дадете условия да се развие, веднага туй, което е скрито в тази добродетел, ще подобри целия наш живот.

Сега можете ли да убедите българите, че без война може? Казвате без война. Но има една война, в която хората да се не убиват. Онези, които идат в света да турят ред и порядък, те имат тази мощна сила. Трептенията на техния ум са толкова силни, че като дойдат десет души, и те изпратят вълните на своята мисъл, пушките, топовете - всичко ще се разтопи, всичко ще изгори, че нищо няма да остане. Едно такова същество ще те хване, хвърли те един километър нагоре, като паднеш пак те хване и пак те хвърли нагоре. Така 3-4 пъти като те хвърли, тогава ще воюваш ли с него? Казвам: Човек трябва да бъде смел. Вие сега искате свобода. Свободни можете да бъдете, ако можете да хвърлите хората нагоре един километър. До тогава докато не ги хвърлите нагоре, ще бъдете като тях. Като говориш, ще знаеш, че и думите са динамични. Казва: Знаеш, какво може да направя? Българските деца често, като се скарат, едното казва на другото: Я ме удари. Той стои. Другото като му удари един плесник, то пак: Удари ме още веднъж. Като го удари втори път, казва: Като дойдеш в нашата махала, аз ще ти кажа. Ние сме от тези, които само в нашата махала може да бият. Тук те бият на общо основание и ти търсиш свобода. Свободата човек ще я изисква от своя ум, от своето сърце, от своята воля. Свободата може да я изискваш само от Бога. Когато човек се научи да служи на Бога, Бог ще му даде онази мощна сила. Туй трябва да се проповядва на хората. Не сегашните недъзи, които имат. Днешния живот, мъжът и жената

- нямат понятие за любовта. Когато аз говоря за любовта, аз разбирам съвсем друго. Какво е вашето понятие за любовта? Намирам един човек болен от проказа. Създавам му всички условия, излекувам го, като вярвам, че той няма да злоупотреби с благословието, което му дам. Ако злоупотреби, в двоен размер ще се върне проказата. Ако той не устои на задълженията си, проказата ще се върне. Тогава между силните хора на доброто ще ви бъде приятно да слугувате. Няма по приятно нещо да слугуваш. Сега почти същият закон: Онзи професор, който услужва на студентите, онзи учител, който услужва на учениците - на онези малките деца, не му ли е приятно? Много приятно е да откриваш на онези деца първите букви. Знаеш с какво внимание гледат. Колко внимателно гледат студентите, когато професорът изяснява някои научни теории. Какво му плащат? Нему му плащат 5-6 хиляди лева на месец, но знанието, което дава на тези студенти струва милиарди. Това знание не се продава. Казват: Плащат му голяма заплата. Остане ли нас да ни плащат за онова, което казваме, работата е свършена. Аз съм за работите, които не се свършват. Някои казват тъй: Как мислиш да свършиш своята работа? Казвам: Аз мисля никога да не я свърша. Казва: Ти нали искаш да бъдеш съвършен? Съвършенството показва онзи непрерывен процес. Като станеш съвършен, работата няма са се свърши, тогава ще започне. Като станеш съвършен, тогава твоята работа ще влезе в правилния път. Докато се научиш да свириш, неприятно ти е. Най първо има дън-дън. Като се научиш вече да свириш, като започнеш да свириш онези класически парчета, може да моделираш песните, тогава вече ти е приятно. Като станеш съвършен, тогава ще може да свириш, да говориш, да се запознаеш с хората, да те обичат и да обичаш тъй, както трябва. Сега по някой път ме питат: Я ми кажи, дали ме обича той или не? Да ви кажа: Ако ти обичаш и тебе ще обичат. Ако ти не обичаш и тебе няма да обичат. Толкоз просто правило. Ако някой иска да ми покаже, казва: Знаеш, колко те обичам! Когато обичам и той ще ме обича. Когато не обичам и той няма да ме обича. Как ще го познаеш? То с писане не става. Онзи, който те обича, той вечерно време като те срещне, той свети. Онзи, който те обича, ти като

влезеш в неговия дом, ти влизаш в най-красивото помещение. Апостол Павел, когато говори за тази свобода, казва тъй: Онова, което Бог е приготвил за онези, които го обичат, нито око е видяло, нито ухо е чувало, нито на човека на ум дохождало, нито на сън е идвало на човека на ума.

Някои казват: Да вярваме. Не е въпрос да вярваме в Бога. С вяра тази работа не става. Ще обичаш Господ с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила. И каквото правиш на земята, заради Него ще го правиш. В Неговото Име ще се надяваш. Казваш: Не може да търпя. -Слаба ти е любовта. -Ама туй е непоносимо. -Слаба ти е любовта. Някои от вас искате да се отворят очите ви. То ще бъде най-голямото нещастие сега да погледнете. Знаете, какво ще видите, ако се отворят очите ви? Колко престъпления, колко нечисти мисли и желания скрити ще излезат. Вие сами ще се уплашите от себе си. Човек, като погледне, трябва да се освободи от своите минали прегрешения, престъпления. Сега не съдим човека. Той на времето грешил и мислил, че е постъпвал право. Ти да погледнеш, ще видиш всичките кокошки, които си излял през вековете, всичките волове, всичките риби, тръгнали подире ти и викат: Дай ни живота! Като тръгнеш, те всичките вървят отподире ти, цяла една сбирщина тия 35 милиона вървят отподире ти и крякат, искат: Дай ни живот, дай ни живот. Ден и нощ викат подире ти. Какво ще правиш? Не само това, но и 100 - 200 млади моми казват: Дай ни животът. Къде ще бяга момъкът, те всичките викат подир него. Подир момата пък момците викат: Дай ни живота.

Аз по някой път като привеждам някои примери, ми казват: Много пресилваш. То може, може, но туй, което казваш, не може да бъде. По някой път казваме неща, които не може да бъдат. Ще ви кажа един пример, който не може да бъде. Казват, че един млад момък се влюбил в една млада и богата мома. Представиха, че това било в България. Тя му казва: Аз ще се оженя за тебе, но ако искаш да извадиш сърцето на майка си и да ми го донесеш, тогава ще се оженя за тебе. Туй показва, колко се обичат снахи и свекърви. Тя иска по напред свекървата да умре и тогава да се ожени за момка. Понеже той бил запален от любов, отива,

намира майка си, изважда сърцето и, и го понесъл. Но по пътя той се препънал и паднал и сърцето проговорило: Уби ли се, синко? Тогава сърцето се върнало при майката. С това иска да покаже, че майката не пита сина си, защо и извади сърцето, но като че той нищо не е направил, тя го пита: Удари ли се?

Казвам: Идеалът такъв трябва да бъде, да не бъдем злобливи. Казвате: Ако ние станем незлобливи, ние ще бъдем баби. - Не. Най-големите герои, това са хората на незлобието. Не мислете, че един незлоблив човек е баба. Ни най малко не е баба. Незлобливият те хване, запуши ти гърлото. Ако ти обичаш силния човек, той те хване за устата, затули я, казва: Говори сега. Ти искаш да говориш, но той ти стегне ръцете, краката, ти не може да се мърдаш. Казвам: Не обиждайте силните. Писанието казва: Бог поругаем не бива. Сега трябва да го приложим. Вие мислите, че хората вън от света са грешници. Аз разсъждавам другояче. Ние всичките хора, и светии и праведници, всичките хора в себе си трябва да се изправим, да не се съдим, но да мислим, какъв трябва да бъде нашият живот. Милиони години всеки от вас се е прераждал, какви ли глупости не е правил в света, и Бог се прощавал. Хиляди години сте се прераждали, и какво велико благо има в Бога. Той казва: Ще поумнеят тия деца. Ние трябва да бъдем снизходителни към погрешките, не да се съгласим с тях, но да вярваме, че един ден те ще се изправят. Един ден човек ще дойде и ще каже: Извини ме, съзнавам своята погрешка, имаше потъмняване на ума, но сега разбрах.

Казвам: Първо трябва да се създаде едно общество от хора, които да мислят, да се надяват на Любовта, да се надяват на Божията Мъдрост и да се надяват на Божията Истина. Туй на физическото поле да стане: Да вярват в Любовта, да вярват в Мъдростта и да вярват в Истината. После третото: Да възлюбят Любовта, да възлюбят Мъдростта и да възлюбят Истината. Туй се казва на френски:

Казвате: Ние го правим сега. Правим го, както Каин го правеше. Като принесоха двамата братя жертва на Бога, понеже Авел имаше любов към Бога, димът се възнесе нагоре. Заради това димът на Авела отиде нагоре. Каин, понеже нямал любов,

димът от неговата жертва само пъплел по земята. Той се докачил, как неговият дим да не отива нагоре към Господа. Казвам: Докато пъпли нашият дим по земята, знаете какво значи пъпленето на жертвоприношението. Вие може да направите един опит. Психолозите сега правят опити. Щом двама момци се влюбят в една мома, този, който обича момата, лицето му става светло. Този, когото не обича, неговото лице почернява. Туй е факт. Защо, казва лицето му е потъмняло? Господ му казва: Къде е брат ти? Защо лицето е потъмняло? Онази любов трябва да даде светло лице. Онази любов трябва да създаде топло сърце, което да не гори. Онази любов трябва да създаде тела, които да не умират, да не гният, които да не образуват всичките тия нечистотии, които сега има. Някой път уханье излиза от краката, уханье излиза от устата, от тялото. Когато хората се приближат при нас в любовта, да усещаме едно уханье, една топлина и една светлина. На всеки е приятно, че те срещнал някъде по пътя. Така са били светиите. Някои мислят светията гори. Но ти като срещнеш този човек, то е щастие за тебе. Той те погледне и няма да ти говори. Ще ти каже: Живей тъй, както аз живея. Следвай моя пример. Ако го питаш: Как мислиш?-Той казва: Следвай моя пример. Срещнах едно време моя Учител и той ми каза: Следвай моя пример. Мнозина казвате: Христос е нашият Учител, Духът. - Какво трябва да правите. Като е вашият Учител Христос. Ще учите. После като ви издигне, онова, което сте учили, няма да го декламирате, но ще кажете цялата лекция, каква е. Като дойде Христос, ще опита хората на любовта. Той ще те прати при десет души прокажени, да види колко знаеш. Ще те постави да примириш десет души хора, които в 20 прераждания са се мразили. Да види, колко си силен. Защото за всичко има цял, в края на краищата. Казано е, че Бог ще примири всичко. Всичките противоречия, които днес имаме, ще ги примири. Колко време ще мине, за нас не важи. Всички един ден ще се примирим. Но трябва да вземем участие в тази Божествена работа. Не да напуснем земния живот. Колко хора трябва да се примирят! Какви не ежби има.

Като дойдат свещениците казват: Вълк облечен в овча кожа. Какъв морал е да лъжа хората? Де е истината? Най-първо в

църквата, свещите дето се продават, това не е истина. Тия дрехи, с които се обличат свещениците и които Моисей ги е направил - те са хубави неща, нямам нищо против тях - но то не е онова, което ще създаде света. Тези хубавите дрехи произтичат от нашия ум, от нашето сърдце, от нашата воля. Да се облечем с тия дрехи, че никога да ги не снемем. Няма да ходим да копаем. Като дойде един свещеник, няма да му дадем пет лева, но ще му туря стотина английски лири и ще го питам: Дядо попе (поп, значи баща, дядо значи голям, дядо попе значи голям баща) как искаш - да ти целуна ръка или да ти дам пет лева, или да ти дам сто английски? Ще каже: Синко, без да ми целуваш ръка. Нямам нищо когато целуването е непринудено, от любов. Защо не. Веднъж дойде един свещеник, носи ми един златен кръст да го целувам. Казвам: Тури кръста на страна, защото и аз имам един кръст, ако го извадя тогава с кръстовете. Ти си кръст и тебе като свещеник може да те целуна, но да целувам другия, то е заблуждение заради мене. Ако ти не внимаваш, да знаеш, какво ще стане с тебе? Що ходиш да лъжеш в Името Божие. Аз тебе може да те целуна, ти може да ме целунеш. Като влезеш в една къща, нека да те целуват хората. Свещеник да влезе без кръст и да целуват хората ръката му. Той ще даде кръста да целуват. Христос казва: Аз дойдох в дома ти и ти вода не ми даде за краката, ти целуване не ми даде, а тази грешница, откакто съм влязъл не е престанала да целува краката ми и за това и се простиha греховете. Казвате сега любовта. Докато хората целуват златни и сребърни кръстовете - нямам нищо против тях, но светът няма да се оправи. Живият човек - трябва да подигнем тия икони, които са паднали, тях трябва да целуваме, тия падналите икони, които Господ създал, да помогнем за спасението на техните души. Сега ще се делим, кои са прави. Католиците и те знаят да се бият. Евангелистите, будистите и те се бият. Кои са прави? Никой не е прав. Ние искаме хора, които да не се бият. Като влезе, да го целунете - нищо повече. Някой казва: Против народа говори. - Против народа сега се говори. Тия хора, които се нуждаят, жилища искат, храна искат, здраве искат, децата са болни. Ако тук в България се внесе любов, най-малко 10, 15, 20, 50, 75 на сто от негодите ще се

намалят. Най-добре - казва - той да стане министър председател. Като стане министър председател, ще го уважават другите. Генерала го уважават заради еполетите. Щом като го уволнят, почит няма. Ти си почитан, докато бъдеш богат. Щом нямаш богатство - не си почитан. Но уважението трябва да произтича от онзи ум, който служи на Бога, от онова сърдце, което служи на Бога в любов, да служи в надеждата, във вяра. Да служиш на Бога на земята и в оня свят едновременно. Не да говориш само, но да служиш едновременно и горе, и тук на земята.

Сега в синца ви има едно убеждение. Аз не искам сега да ви изложа туй, което ви казвам. Аз ви казвам, аз какво подържам. Аз ако бих тръгнал като свещеник с един златен кръст, ето как щях да направя, аз как щях да разреша въпроса. Искам да посетя сто дома, ще нося сто златни кръстовете. Като влезе с първия кръст в дома, като го целунат, ще им го подаря. Извадя другия кръст, занеса го в друг дом, целунат - и на тях го подаря. Всеки кръст най-малко ще тежи четвърт, половин килограм. Където ида, давам кръста. Няма ли да ме обичат? Половин килограм като им дам злато, доста почитание ще има. Сега мисля разумно е да се направи. Тогава има една друга опасност. Двайсет години ако ги посещавам, по три-четири пъти в годината ходя да ги ръся, те са два килограма злато за всеки дом. Двеста енорияши по две кила, колко правят? Четири хиляди килограма. Те биха забогатели. Питам: Какво ще се постигне? Това го давам само за пример.

Всяко нещо, според мене, трябва да се направи от любов. Когато целуваш, убеждение трябва да имаш. Ако целуваш кръста от любов към Бога, може да го направиш, не е зло. Когато ти се налага като закон, то е вече лицемерие. Нищо не се възпитава. Всяко нещо човек трябва да го направи от любов, като един вътрешен порив. После, ако аз съм един свещеник, ето какво желая. Тръгна с кръста си, има болни, ще се спра там. Ще излекувам болните. Туй може да направя. Дето ида, нося Божието Благословение. Мъж и жена се скарали. Какво ще целуват кръста? Ще се примирят. Ще кажа: Слушайте, вие трябва да живеете по любов, децата ви по любов да живеят. Ще взема тогава ще ги разцелувам. Много трудна работа е това. Който, ще стане

свещенник, ако той разцелува всичките. То е много трудно. Аз виждам, много лесно се проповядва, но правили ли сте опит да разцелувате всичките? То е най-мъчната работа. Като любиш, много лесна работа е. Но много мъчно е да целуваш, когато не обичаш, като че те пращат в ада. Като се влюбиш, и циганка да е, целуваш я.

Искам вашият ум да се запали с онзи , свещения огън на ума, вашият ум да се запали със свещения огън на сърцето. Този огън съществува ли, той е вярата в Бога. Да се запали тялото, сърцето и умът ви. Че не сме запалени, още нищо не значи. Може да го направим. Трябва да се запалим. Трябва да започнем да горим. Само че, ако изгасне светлината, един ден ще се намерим в трудно положение. Да дойдем в свещения огън, когато тялото гори, без да изгаря, сърцето гори, без да изгаря и умът гори, без да изгаря. Тогава ще се образуват най-хубавите мисли, чувства и постъпки.

„И в Неговото Име ще се надеят народите“. Значи това е надеждата. Когато тази Любов дойде в света, тя ще дойде в света да работи, че от всичките противоречия, които сега съществуват. От тях, Бог по същия начин ще създаде бъдещия порядък. От всичките несгоди, които сега съществуват на земята, от тях Бог ще създаде бъдещия порядък на нещата. То е дългото въже. На туй, което Бог е създал, ние ще служим. Всички ще се опознаем тъй, както сме опознати.

Аз искам да ви оставя две конкретни мисли. От туй, което съм говорил, което остане - да остане. Но две конкретни мисли искам да останат. Ето аз какво разбирам под думата целувка: - Ако слънцето не ни целува, знаете какво ще бъде? Слънцето е на 92 милиона мили от Земята и постоянно изпраща своите целувки, слиза да види как живеем. То е целувка. Когато говоря за Любовта, ето какво разбирам: Онази, неизменната Любов. Ако аз намеря един окалян, голям скъпоценен камък, няма да го целувам с калта, но очистен, когато светлината минава през него - тогава

може да го целуна. Всяка душа е скъпоценен камък, от която трябва да премахнем калта, че тогава да я целунем.

Благословен Господ Бог наш.
Тайна молитва.

*11 беседа, държана на
29 . 12 .1940 год. Неделя 10 ч.с.
Изгрев*

ДЕВА ЗАЧНА

Отче наш.
Ще се развеселя.

Ще прочета 22 и 23 стих от първата глава на Евангелието на Матей:

(22) И всичко това биде, за да се сбъде реченото от Господа, чрез пророка, който казва: (23) „Ето дева ще зачне и ще роди син и ще му нарекат името Емануил, което се тълкува Богъ съ насъ“

Духът Божи.

Понеже иде Рождество Христово във вторник, пък вторник е воинствен ден, детето, което сега ще се роди ще бъде марсиянец. Две неща са важни: това, което идва и това, което заминава. Нас ни интересуват живите неща в света, не ни интересуват мъртвите. Защото всичкото онова, което влиза в нашето съзнание, с което ние сме запознати, то е живо. Всичко онова, с което не сме запознати, то е мъртво.

Сега мене ми е задача да хвърля известна светлина. Всичките хора на земата се безпокоят. Всеки, който дойде се безпокои. Детето се безпокои и плаче. Майката се безпокои за детето. Старият, възрастният човек на 120 години се безпокои как ще умре. Детето се безпокои как ще се роди. То няма да се ражда, майка му ще го ражда и то се безпокои за това, което не му влиза в работа. Майка му трябва да мисли. Не е лошо да мисли, но няма защо да се безпокои, как ще го роди майка му. То е майчина му работа. Старият се безпокои как ще умре, но той се ражда там. Мисли как ще го посрещнат. То е тяхна работа, то не е негова работа. Как ще го посрещнат, какво има той да се безпокои. Казва: Какво ще бъде в оня свят. То няма какво да се

безпокои, какво ще бъде в оня свят. Та във всичките отрасли на живота ние имаме едно неправдоподобно понятие за нещата. Да кажем един учен човек по зоология, зоологът изучавал някои животни, не някои учени същества, но такива малки бръмбарчета невежи същества, простаци и като ги изучава, учен човек става. Заради тия малки бръмбарчета всички го уважават. Вземете онзи ботаник, който изучавал дърветата. Учен човек става, заради онези простите дървета, които изучавал какви клони имат, какви листа имат и учен човек станал. Някой виден лекар с какво се е занимавал? С още по малки същества, микроби, най-опасните апаши в света и като изучавал техния характер, турил ги в затвора, да освободи хората, учен човек станал. Туй е само за изяснение. Какво му е дала болестта на лекара? Лекарът, като изучава болестите, ни най-малко няма да стане здрав. Той се пази от това като от чума. След като пипа болните, като дойде в дома си, той си измие ръцете. Болните често обичат да разправят на лекара, пък той се пази. Казвам: Ние трябва да имаме характера на лекара, като пипаш един болен, ще се пазиш. Няма да го прегръщаш, отдалеч ще го гледаш. Ще имаш позиция, ще се туриш на мястото, няма да пипаш с пръсти. Ти ще се пазиш от болния, понеже може да се заразиш. Но и като ботаник като буташ растенията и там има растения, които са отровни. И там ще бъдеш внимателен. Като буташ животните и там ще бъдеш внимателен, техният характер е такъв, че трябва да бъдеш внимателен. Ако ти бутнеш една кобра и ако тя само се докосне със своите зъби до тебе, ти в една две минути, ще свършиш. Опасна работа е.

Сега по някой път казват, че трябва да обичаме всичко в света. Как ще обичаш ти една кобра? Ще проповядваме евангелието на Христа, че тя трябва да се откаже от отровата си. Тя е богата и всичкото богатство и е в отровата. Казваш: Ще се откажеш от отровата, ще и дадеш ново евангелско учение, без отрова да ходиш. Няма да хапеш хората, тогава ще се сприятелим. На един вълк ще проповядаме учението да не прескача в кошарите да дави агънца, за да го обичаме. Кобрата не може да я обичаш, докато тя е кобра. Кобра с кобра може да се обичат, но ти като

човек не може да я обичаш. Ти и вълка като вълк не може да го обичаш. Лошият човек ти не може да го обичаш, но понеже в лошият човек не всичко е лошо, само едно нещо има, което е лошо. В азотната киселина, кое е лошото? - Азотът. Него като извадиш всичко е добро. Тури азота, цял скандал дига, скандалджия. В сярната киселина кой е скандалджията? - Сярата. Извади сярата, всичко е тихо и спокойно. Един елемент има, който е немирнен. Казвам: Старото и новото се познават по следното. Старото нещо, като го туриш в себе си, дига цял скандал. Старите неща дигат скандали. А пък новото в света е туй, което внася мир. Новото в света не може да го възприемеш, докато не извадиш старото. Не че старото не е на място, но старото е чрезмерно активно и ако повидимому мислиш, че старият човек е много кротък, ти се лъжеш. То е една привидност. Една змия е много кротка зимно време, когато е замръзнала, но лятно време не е така. Кобрата замръзнала нищо няма да ти направи, светия е. Не се лъжете. Сега по някой път вие се заблуждавате със замръзналите кобри. Не се залъгвайте. Тя не си напуска характера.

Всяка мисъл, която вас ви смущава, вие трябва да я изучавате. Всяка мисъл, която вие изучавате, тя не е от вашето естество, посторонен елемент, който трябва да изучавате. Всяко ваше чувство или желание, което ви смущава, то не е ваше, то е посторонно, то си има своето място. Влезе в окото ви една малка прашина, смущава окото ви. Ако тя е във въздуха, тя е на място. Ще образува капки и на растенията може да допринесе известно благо. На вас в окото нищо няма да ви донесе. Тя казва: Дай ми нещо. Казвам: Излез навън, аз няма, какво да ти давам. Като излезеш навън, парата ще се налепи наоколо, ще се образуват дъжовните капки, които ще бъдат полезни.

Като разглеждам целия живот, всичко онова, което съществува от Божествено гледище е на място. Където в света ние внасяме един наш порядък, той е в съгласие с Божественото. Ти запример мислиш, защо остаряваш, или мислиш, защо не си богат. Или мислиш, защо не си учен. Ти не разглеждаш въпроса динамически, ти разглеждаш въпроса статически. Защо не си учен? Ти учен не може да се родиш, но може да се родиш с

възможности да станеш учен. Добър човек ти не може да се родиш, но с възможности да станеш добър, може да се родиш. Следователно, този Божествен закон, той е прогресивен. Казва: Защо не съм богат? - Ти никога не може да се родиш богат човек. Ако се родиш с възможности за богат човек, тогава богат човек може да станеш.

Аз искам да ви наведе на онази съществена мисъл, която може да ви даде мир и спокойствие. Ние се спираме върху несъществени работи. Някой човек е активен, безпокои се, че огънят гори. То му е работата да гори. Някой човек се е разфучал, кара се. Работата му е това, да кряска. Казва: Много кряска. Колко кряска човек? Той едва може да изпълни салона, на един километър не може да се чуе, като кряска. Един топ като гръмне, на 10-15 километра се чува. Казваме, че кряска, но ние не сме справедливи. Отпушил се е този човек, нека се излее, ще се покаже, да му олекне. Сега аз съм в защита на сприхавите хора. Знайте, че всичият подтик в живота зависи от тях. Те подтик дават. Ако не са те, всичият живот щеше да заспи. Те малко подбуждат. Всичката активност, трудолюбие, приложение се дължат на сприхавите хора. Дали са голямо богатство в света. Казват: Той е нервнен, той е такъв, той е онакъв. Ние се радваме, че те са нервни. Че защо са нервните хора? Ако хората нямаха нерви, какви щяха да бъдат? Чрез нервите се предава човешката мисъл. Казва: Нервен станал. Няма нищо от това. Нервните хора са неоценени хора в света. Като ги подпушваш, те се пукат горките и правят големи пакости. Сега евангелието дава един метод, за да не се пука човек, той трябва да бъде дева, да зачене и да роди нещо. Старият, който не може да роди новото, той ще умре. Новото, което не може да се роди и то умира. От чисто биологическо гледище, майката ако в даден случай не може да роди дете, тя ще умре, но ако и детето не се роди и то ще умре. Ако детето, което е в утробата на майка си, иска да излезе по-рано, то човек няма да стане. Ако на време не излезе, то пак ще умре. Детето трябва да се роди точно на време. Девет месеца като станат, майката каже: Хайде навън. То да каже: Слушам мамо, да излезе навън. Да не прави въпрос, как ще го посрещнат отвън. Никакъв въпрос да не прави, как ще го

посрещнат и как ще го облекат. Кажете ли майката навън - навън. Вътре - вътре. Ако всичките хора слушаха този закон, светът би се оправил.

Сега се говори за религиозният живот, такъв какъвто не е. Има един религиозен живот, с който ти си свързан. Ще дойде време, трябва да се отвържеш от религията. Докато си в утробата на майката, ще имаш една религия, ще мълчиш, нищо няма да казваш. Тя ще ти говори, ти ще мълчиш. Няма да дигаш никакъв шум, никакви претенции не се позволява да имаш там. Девет месеца ще мълчиш, гък няма да кажеш. Теоретически е така, пък ако питаш учените хора и те ще кажат така. Щом се родиш, непременно трябва да говориш. Ако тогава речеш да мълчиш, нищо да не говориш, твоята работа е свършена. Като се родиш, изведнъж ще дадеш заповед. Първата дума ще кажеш тъй: Изгря слънцето в света вече. Ще кажеш: Изгря моето слънце. Вътре в утробата на майка си ти си мислиш каква ли е тази майка, в която ти живееш, какво ли е това същество отвън. Ти си в нея, не я знаеш, каква е отвън. Като излезеш, като кажеш: Изгря моето слънце, ще погледнеш, ще видиш, на какво мяза лицето на майката.

Човек докато не се роди, той не може да разбере реалността. Той е в реалността, в утробата на майката - ще разбира само по един начин. Роденият ще разбира по друг начин. Вън от майката ще има съвсем други условия, да покаже своята интелигентност, своята доброта. Защото вътре в утробата и да иска да се изяви, не може. Там детето няма право да яде, устата му са затворени, има само едно малко смукалче. Отде се е хранил човек? От корема. Тогава едно време в утробата на майка си от корема се е хранил. Сега е забранено да се храни от корема. Там, дето е било забранено да се храни в утробата на майка си, оттам сега се храни. Там, дето в майка му е било позволено, сега е забранено. Вие сте чели, изучавали сте органическия свят повърхностно. Хората мислят, че заченатото дете няма никакво отношение към живота. Какъвто е животът на детето в утробата на майката девет месеца, такъв ще бъде и животът му на земята 120 години, нищо повече. Деветте месеца

в утробата на майката определят живота до 120 години, а пък животът на земята от 120 години какъв ще бъде, такъв ще бъде и животът в другия свят. 120-те години, които живееш на земята, определят живота ти в небесния свят. Там ще живееш две хиляди и петстотин. 120 години на земята - 2500 в невидимия свят. Сега 2500 години не може да живееш, защото има основание за това. Вие не сте седели 9 месеца в утробата на майка си, родени сте по-рано. Някои се раждат един месец по-рано. И в оня свят не могат по-дълго време да седят.

Сега ще се пазя, да не би да разберете криво. Ще говоря за същественото, туй, което за мене е съществено. Как може да живеете един сносен живот на земята при сегашните условия? Казвате: Тия войни. - Войната си е война. Цялата вселенна е пълна се с войни. Какви аутодафе¹ има във вселената. Като погледнеш, цели слънчеви системи изгарят. Учените хора виждат запалена една звезда, блесне, наричат го, възпламенила се. Но всичките тия същества които са там изгарят, създава се друг свят. Някоя планета стане на парчета. Такава планета има между Юпитер и Марс, разпръснати хиляди парчета, които се движат. И до сега астрономите не знаят, какви са причините. Но последствията ги имаме. Преди години едно голямо парче без малко да се блъсне в земята. Доста голямо парче. Ако беше ударило земята, щеше да се изкриви остта и. Щом се изкриви остта и, цяла катастрофа ще стане на земята. Представете си едно парче от сто километра в дължина и сто километра в дебелина - знаете колко е то. Ако това парче падне на земята, например в Европа. От Европа нищо няма да остане. Всичките народи на Европа на аутодафе ще бъдат. Този въпрос, който сега разрешават германци, руси, англичани, нищо от тях няма да остане. Може някакви диваци в Африка да останат. Ще започнат наново култура. Това би могло да стане, ако светът би бил образуван по една случайност, ако нямаше известни закони, които да ръководят. Всичко в света е целесъобразно. На една война причините са далечни. Тази война, която сега става, тя не е от сега, от хиляди години е замислена. За тази война хиляди години са мислили тези, които са я образували, те са се въоръжавали хиляди години.

Виждале онази организация, онзи гениален ум на тия хора, този план, който са направили. Картечници, пушки, топове, снаряжения, милиони хора са наредени в позиция как да се бият, аероплани, на тяхното бойно поле са впрегнати всичко на работа. Казват: Да направим война. - Войната е едно забавление на възвишените същества. Те си правят една играчка, на която разиграват хората на земята. Ние хората на земята мислим, че сме нещо. Писанието казва, че всички народи пред Господ са като нищо. Даже в старо време чрез пророците Господ казва: Като вдигате шум, не съм ли аз грънчар, вземам от тази кал и правя, каквото искам. Какво дигате шум? Ще мълчите. Каквото направя, ще направя. Каквото няма да направя, няма да направя. Вие няма да си давате мнението. Ние имаме право само върху себе си да направим някакъв опит. Да кажем дойде някой стражар и ви арестува. Този стражар няма омраза към вас. Казва: Заповядаха ми, нямам нищо против вас, но ми заповядаха да ви арестувам. Туй е свършена работа. Какво ще кажеш на онзи ангел, който ти взема душата? Казва: Не те мразя, пратен съм да ти взема душата. Но с голямо почитание, понеже си се прочул в невидимия свят, викат те да се явиш горе, имал си особено мнение, преставил си особени работи, всички искат да те видят. Ти ще тръгнеш. Сега вие може да попитате туй, което говоря вярно ли е. Туй, което ви разправам не е тъй, както вие мислите. Както ви го разправам не е и тъй. Ако ви разправам за северния и за южния полюс по какво се отличават. Различават се, имат разлика, че северният полюс е вода, а южният полюс има цял един континент от 4 милиона и 500 хиляди километра земя - шестия континент. Една плоскост покрита със сняг, че като погледнеш, никак не можеш да се ориентираш. Ако се изгубиш, ще се забъркаш, няма пункт с който да се ориентираш. Та казвам: Аз като разглеждам вселената, ние не знаем, къде е центърът. Нашето слънце се движи, но не знаем, къде е нашият изток. Знаем изтока, дето слънцето изгрява, но посоката към която се движим, не знаем. То е нашият изток. Посоката, от която се отдалечаваме, то е нашият запад. Центърът е нашето разбиране на туй движение. Ние се приближаваме някъде. Всеки има идеята, всеки иска да се приближи към Бога. Ако вие искате

да се приближите към един германец, като идете в Германия, вие трябва да разбирате добре немски. Ако идете в Англия, искате с някой англичанин да се приближите, трябва да знаете английски. Ако идете в Русия, трябва да знаете руски. Ако идете в Япония - японски. Ако идете в другия свят при Бога, вие трябва да знаете неговия език. Сега не искам да ви говоря обезсъщително. Когато детето се роди нали започва да учи майчиния си език. То в майка си говорило на един език. То мълчи, но с мълчанието си казало, какво тя трябва да прави. Щом се роди, майката започва да го учи. То не може да произнесе дума. Най-първо според своя език думите произнася криво, постепенно майката му говори, говори, докато най-първо научи някои елементарни думи. Каже: ма, па, ба. И животните казват някои слогове. Биволицата казва: Ма. Кравата казва: Му. Какво значи му. Какво значи нему? Волът казва му. То е още елементарна граматика, от която човек трябва да се учи. Този Божествен език се отличава с три свойства. На земята когато говорите една дума, тя си има особени трептения. Вие се изкажете и ти чуеш с ухото си. Този Божествен език се отличава по това, че всяка дума, щом произнесеш, ако тя има едно умствено качество, тя ще даде светлина, един хубав цвят има, има съдържание, има топлина в себе си. Ако носи истина, тя е дума на която можеш да разчиташ, тя е естествена дума. Силна дума, добра дума, каквото кажеш - направи го. Дето да я туриш, тази дума е на място.

Или да ви дам едно обяснение. Ако вие вземете една монета от низш произход, прост метал, не минава. Но ако вземете една монета от благороден метал, от злато или от платина, щом я дадеш, веднага я приемат, с почитание и уважение. Та съвременните хора се нуждаят от златни пари. Всичките монети, с които разполагат са книжни, стари монети, които нямат никаква цена. По-голямата част са книжни пари. За пример, някой говори за любовта, книжна е, не струва. Даже няколко милиарда не струват половин левче българско. Казва: Аз те обичам. С туй обичане той даже не може да си купи един грам въздух, един грам захар не може да си купи. Знаеш, аз като седя и някой път произнесе думата хляб, хлябът дойде. Като произнесе думата

хляб, не държа очите си отворени. Като кажа хляб и държа очите си отворени, хлябът не иде. Щом кажа хляб и си затворя очите, дойде. Като седя с отворени очи и ден, и два, хлябът не идва. Като затворя очите, дойде хлябът.

Сега да ви приведа един анегдот. То се е случило във Варна. В турско време един българин, доста знаменит обушар, прочул се, че дяволът работи заради него. Всяка сутрин като отивал в дюкяна си, имало по едни изработени емении. Той сам се чудил, кой ги изработва. 20 години се така ставало. Пък той бил сомнамбул. Като лягал да спи, след като заспивал, ставал и отивал в дюкяна си, напалвал мангала и започвал работа. Изработвал един чифт емении, окачвал ги и отивал и пак си лягал. На сутринта отива, гледа емениите там. Този хляб кой е донесъл? Онзи, който ви е създал, Той ще ви донесе. Ти трябва да затвориш очите си. Чудни са хората, когато питат, как е възможно. Посееш едно житено зърно, и то даде 60 или сто. Откъде се раждат? Туй зрънце откъде взема да направи сто житени зърна? Откъде дойдоха хич не питаме. Гледаш една малка семка и след пет-шест години сто, двеста плода увиснали на дървото. Дойде ти една мисъл в ума и ти не знаеш, откъде е дошла. Тя иде от някъде. Няма какво да ви обяснявам. Един обяснил тази работа. Един млад момък казва: Накъдето ходя, каквото пожелая, всичко се случва. Хлябът иде. Аз имам една възлюблена много пъргава. Като изгладнея в планината, изведнъж заспя, тя донесе хляба. Веднага си замине. Всеки един от вас си има по една възлюблена. Че вие не приемате хляба, понеже очите ви са отворени. На всеки, който заспива, донася. Всеки, който е с отворени очи, гладен стои. Аз наричам спешно състояние всички ония хора, които не се обезсърчават, които не се обезверяват, не се озлобяват, не се обезлюбяват. Като заспите за отрицателното, като че не съществува, каквото поискате, ще получите. Все що попросите, като вярвате, ще ви бъде. Сега въпросът е не какво може да ни се даде, но онова, което е в нас, което ние можем да направим. Всеки един от вас може да стимулира най-малко сто души на ден да направят добро. Ако по този начин ние знаем, как да стимулираме, да бъдем добри проводници в света. Тия сто души може да стимулират още по

сто души. Ние сега туряме спирачки. Когато слизаш надолу, спирачката е на място. Но когато си на равно, или вървиш нагоре, не ти трябва спирачка. Туриш спирачката, когато се качваш нагоре, не е на място. Туриш спирачката, когато си на равно, пак не е на място. Сега спирачки си туряте. Не го правете, оставете човека свободен. Щом тръгнеш на равно, дигни спирачката. Някой иска да направи нещо. Ти казваш: Не прави тази работа. - Не му туряй спирачка, остави го, нека да направи, каквото е намислил. Да допуснем, че вие сте гладен, три дена не сте яли, какво ще ми кажете? Ще ми кажете, че три дена не сте яли, може ли да ми направите една малка услуга, да ми дадете едно малко парче хляб, не искам цял самун. Много ще ви бъде благодарен. Мислите ли, че аз няма да ви отрежа едно малко парче? Не мислете, че всички хора са толкова груби. Всичките хора са много услужливи. Ако вие имате нужда от нещо, кажете си просто и всеки човек е готов да ви услужи. Всички трябва да бъдем готови да услужим. Някой ден ти чувствуваш тъга, някоя тъга иде от някъде. Някой ден чувствуваш една радост и тя не е твоя. Някой ден чувствуваш побуждение да направиш нещо, но и то не е твое. Всичките стремежи, побуждения не са ваши. Музикантът свири, този стремеж не е негов. Поетът пише, но този стремеж иде от друг свят. Художникът рисува, но и този стремеж иде от друг свят. Героят е герой, но от друг свят иде стремежът му. На всичко туй ние сме носители. Казвате: Нашето. Ние не разбираме така. В света всичко, което Бог е създал, е наше, когато ние работим заради Него. Когато работим само заради себе си, то не е наше.

Сега казвате: Да възвисим себе си, да мислим заради другите. Аз и за това не съм. Аз когато отивам да работя, най-първо ще мисля, че имам глава, после ще помня, че имам сърце, ще помня, че имам и тяло. След това ще започна да мисля за главата на ближния, за сърцето му и за неговото тяло. Ако постъпвам добре с неговата глава, ако постъпвам добре с неговото сърце и тяло, аз ще постъпвам добре и с него. Това е моето разбиране. Ще постъпвам добре с неговата глава, така ще постъпвам и с неговото сърце и с неговото тяло. Тогава няма да мисля, че той е нещо отделно от мене. Аз ни най-малко не мисля,

че кракът не е част от мене. Трябва да му услужа на този малкия крак, ще му услужа, ще го омия, понеже утре ще ми бъде потребен в ходенето. Ще омия крака си, ще го помилвам, ще го погала, утре ще ми бъде полезен за една работа. Всичките хора това са удове на онова Божественото, духовното, от което ние утре ще имаме нужда. Та казвам: Бог е в света, който се проявява чрез нас. Когато се проявява злото чрез нас, ще му турим спирачка. Започваме да учим Господа, казваме: Чакай, чакай. Турците казват: Ни прахан останало, ни кремък. Той извади кремъка с огнивото, цъка, цъка и най-после казва: Ни прахан останало, ни кремък. Аз наричам ума онзи кремък. Виждал съм българи майстори, той носи една кесия с хубава прахън, извади праханта, тури я на кремъка, извади огнивото и като цъкне, запали праханта. Ако вие влезете в едно общество и не можете да запалите вашата прахан, какво ще направите? Българите сега носят кибрит, живеят по модата. Българинът казва: Вярвам в туй, дето аз мога да си произведа огън. Сърцето е кремъкът, волята е огнивото, а искрата, която ще излезе, то е вашият ум запален. Сега в закона на аналогите, нещата се представят много лесно, но в аналогите има и голяма опасност: Ти може да поставиш една аналогия там, дето не трябва. Житното зърно само при добрите условия може да даде добър резултат. При лошите условия, няма да даде. Ако го оставите заровено, то ще изчезне. Една добра мисъл, ако я поставиш на място, тя е динамична. Ние говорим за думата любов. Че ти като произнесеш думата любов, тия вълни да достигнат до външния свят. Че онези същества, като чуят, веднага ще отговорят. Те ще отговорят, както ти, ако си затворил прозорците, слънцето отвън грее, но щом отвориш прозорците, светлината влиза. Казвам: Ако ние при изказването на една дума отворим кепенците, ще влезе светлината, така и като произнесем думата любов, любовта ще нахлуе вътре, и ще ни даде онова, което ние искаме. Сега има едно неразбиране. Всеки един от нас иска да го обичат и другото като него да не обичат. Виж аз не съм за това. Аз поддържам туй: Аз бих желал вие да се обичате тъй, както мене обичате. Не да ви обичат повече от мене, да ви обичат както мене. Всички трябва да желаете, че както ви обичат вас,

така да обичат и всичките други. Както Бог обичате, така да обичате и другите. Това е правилото в света. Сега не искам да се спирам върху туй положение, понеже то е свещенно. Някой път мене ми е крайно неприятно. Бог не мяза на човек, Той не е като нас. Той е същество, за когото няма противоречие. От най-лошите работи може да изкара най-добри. Той злото го превръща на добро. Той познава химията тъй добре, че от всичките киселини може да извади най-хубавите неща за ядене и пиене. Каквото му дадеш, Той ще изкара най-хубавото, няма нещо лошо за Него. Той само знае как да го направи. То е свещенно. Там като дойда, изучавам общата си. Той го прави, надявам се на Него. И трябва да се надяваме! Бих желал да имате доверие в Бога, както ония, най-добрите деца. Знаеш кои са най-добрите деца? Които никога не са се навъсвали, които никога не са ставали своенравни да се гневят на баща си и майка си. Като му кажат: Иди на чешмата да донесеш вода, то с радост отива, не казва: Не искам. Думата „не мога“ да не съществува. Като мине някой и ти каже: Направи ми една малка услуга,- направи я. Не се отказвайте от малката услуга, която всеки един може да направи. Ти си учил френски език, дойде някой, който не знае да произнесе една дума, кажи му, какво ще ти коствува да му кажеш как се произнася. Каже: Моля, кажи ми тази дума, как се произнася? Или човекът иска да каже нещо и не знае, дали е право. Какво ще ти коствува тебе да му кажеш и да поправиш една малка погрешка. Или, да кажем ти си прозорлив човек и то те пита: Какво мислиш за този? Ти си изучавал човешкия характер, влязла в ума му една лоша мисъл, ти може да му кажеш нещо хубаво.

Тук преди години един гадател казва на един зъболекар, че жена му обича да кръшка. Жена ти обича да кръшка. Заблудил го. Дойде човекът да ме пита, верно ли е. Рекох: Жена ти кръшка толкова, колкото и ти кръшкаш, повече от тебе не кръшка. Ти си мярката, жена ти кръшка толкоз, колкото и ти. Казва: Така, поуспокои ме. Какво ли не влиза в ума му сега. Като казал, че кръшка, какво искал да каже? Гадателът не искал да каже, че кръшка, но искал да каже, че и тя е подвижна, умна. Кръшките е криво изтълкувано. Ако вземете думата кръшка, крачи, на турски

ач значи отвори. Кръшка, то значи жена ти да знае всички места да ти отваря и всички мъчнотии разрешава. Че тя е умна жена. Видяла някой мъж, който обича да кръшка, иска да му отвори вратата на доброто, да се запознае с него. Казва: Този път, по който вървиш, не е добър. Понеже той кръшка, тя отива, този, който кръшка да го тури в правата посока на движението. После имате думите: Играят и очите. Че като е жив човек, очите му играят, като престанат очите да играят, с човека е свършено. Казва: Играят му очите. - Радвай се, че очите му играят, като престанат да играят очите, то е свършено. Изопачени работи. Казва: Много светят очите му. - Че докато светят очите му е хубаво, като станат мъждеяви, като престанат да светят, то е лошо.

Имайте вяра в хората до толкова, до колкото имате вяра в себе си. То е едно от правилата. Но туй становище трябва да го имате по закона на онази любов, която туря в хармония света. Виждали ли сте онзи скулптор, как започва да работи? Най-първо намери онзи камък, изправи го и седне с чука си и започва да удря, чука, чука - като гледаш, като че си играе този човек. Най-първо като удря, отскачат големи парчета, удря с големия чук, после взема по-малък чук и най-после като дойде да отчертае сенките, вземе най-малките чукчета. Провидението постъпва по същия начин. Провидението ни удря. Има нещо в нас, което работи в света. Ще ви приведа примера с нашия знаменит вестникар Шангов. Един ден се разговаряме, френологически го бях измервал. Той ми казва: Вярно е това, което проповядваш и аз ще ти кажа една моя опитност, че всичко в света е за добро. В нашия род всяка година нас ни прихваща нещо, пощуряваме, че трябва да ни пущат кръв. Това в рода ни съществува. Аз като написах една статия, обидих някои военни, биха ме по главата, всички ми писаха състрадателни писма. Но те като ме биха, пуснаха ми кръв и аз оживях. Пуснаха ми кръв и аз започнах да мисля. Тебе ти се случва някакво противоречие в живота, то е точно, което ти трябва. На две години да те бият разбирам, но всеки ден да те бият, не разбирам. На две години да ти пускат

кръв - разбирам, но всеки ден - не разбирам. Сега някои като ме слушат, ще кажат, че жените трябва да пуснат малко кръв на мъжете.

Трябва да се роди новото разбиране в света. „И дева зачна“. Дева чиста зачна и роди. Туй, което се роди, ще се нарича Емануил, което се тълкува „БОГ С НАС“. Сега е въпросът за туй Божественото. Ние проповядваме любовта, за да може туй Божественото да се зачене и да се роди светлината във всеки един човек. Най-после туй Божественото и в народите трябва да се зачене. Ако всичките народи заченат туй Божественото, тогава е настанало Царството Божие на земята. Казват: Какво е това новото? Тогава ще цитират: „Всичко това ще бъде, за да се сбъдне реченото от Господа, чрез пророка: Ето Дева зачна и ще роди син и ще се нарече Емануил, което значи „Бог с нас“. Питам: Ако Бог е с нас, какво има да ни мъчи в този свят? Сега вие седите и казвате: Какво трябва да правим. - Чудна работа! Земята е създадена за вас, Слънцето е създадено за вас. Венера е създадена за вас. Марс е създаден за вас. Юпитер е създаден за вас. Сатурн е създаден за вас. Пък и всичките звезди са създадени за вас. Казвате: Какво ще правим? Религиозните казват: Какво ще правим, като идем в другия свят? Разходки. Оня свят е място на разходки. Който не се разхожда, той се мъчи. Като идеш в оня свят, ще идеш на месечината, 3-4 месеца ще живееш при 150 градуса студ отвън. Доста богата е месечината. След туй ще идете на Венера, на Меркурий, на Слънцето ще идете.

Сега тези неща като ви разправям, мязат на онзи турчин, който ходил в Цариград и като се върнал във Варна, казва на един богат турчин: Научих, че в Цариград искат да те направят шеих ули ислям, това значи най-главното духовно длъжностно лице. Казва му: Не говори такива лъжливи работи. - Тъй чух. След 5-6 деня казва: Я ми кажи за онази работа, какво искали да ме направят в Цариград, че ми е приятно на ухото, като го слушам. Сега като ви говоря така, вие след няколко дена ще ми кажете: Я ни кажи какво казваш, че ще идем на слънцето ли? Че слънцето от

сутрин до вечер те търси и изпраща своите благословения. Целия ден когото види, дава. И месечината вечерно време току те търси и звездите те търсят. Всичките благословения на Господа идат отгоре, за да работим на земята. Учеността, всичките изкуства които имате са възможности само когато слънцето грее. Всички изкуства се постигат когато слънцето грее. Всичко се постига, когато месечината грее, всичко се постига, когато звездите греят. Всичко се постига, когато започнем да се обхождаме добре. Колко други изкуства има, които ще дойдат. Вземете един, който прави, който инсталира едно радио. Знаеш колко мъчна работа е. Искам сега да ви окуража. Казвате: Какво ще мислим, ще остареем. Аз бих желал да замените вашата старост с ученост. Колкото остаряваш да поумняваш и млад да ставаш. Желая онези, които се подмладяват да бъдат услужливи и да са готови да услужат. Приятно ми е, когато младият е готов за всяка услуга. Веднъж ми беше приятно да гледам, когато едно малко дете се наведе и завърза обувката на един възрастен човек. Казва: Чакайте да ви завържа обувката. Тебе ти падне някой път шапката, наведе се, вземе я и ти я даде. Преди пет-шест години зимно време беше, в такова снежно време като днес, въглища нямаме. Натоварили една кола с въглища, тегли я един слаб кон, натоварили го повече отколкото може да носи. Бият го да тегли. Казвам си: Накъде ли носи тия въглища, не знаей, че ги носят за Изгрева. Гледам трима гимназисти и три ученички пеят по шосето. Казват: Хайде да помогнем на коня. Като се налепиха на колата момчетата и момичетата, изкараха коня. После започнаха да скачат и отидоха надолу. Казвам: Ето един похвален пример. Казват: Да помогнем на този кон. Няма какво да им проповядваме евангелието. Рекох: Има нещо добро в българите, и в жените, и в мъжете има нещо добро. Като се хванаха за колата конят се насърчи и изтегли колата. Като дойдох тук, видях, че въглищата са за Изгрева. Казвам: Младите момци и моми помагат на Изгрева. Сега ви пожелавам като тия младите моми и момци да се турите на Божествената кола да тръгне напред. Всичките стари подозрения турете на страна. Всичките обезсърчения също ги турете на страна. То не е лесна работа. Като казвам да ги турите на страна,

то не е така лесно. Ти го туриш, но то като гумена топка пак се върне. Удари се топката в стената и пак отскочи. Много мъчна работа е. Сега вие не ги удрийте, защото те ще подскочат и ще дойдат пак при вас. Какво трябва да ги правите? Вие трябва да ги държите като тия майстори, които играят с две топки. Едновременно подхвърлят и двете и ги ловят последователно и ги хвърлят нагоре. Върви по пътя и ги хвърля, всяка пада на ръката му. Знае как да ги хвърля. Измерва човекът.

Та казвам: Гумените топки ще ги хвърляте и ще вървите. Вие ги ударите, те отскочат и вие седите на едно място. Ще се движите с двете топки, ще играете. Туй искам да ви кажа: Вашите мисли и вашите чувства трябва да бъдат подвижни. Не се срамувайте от благородните мисли, не се срамувайте от най-хубавите чувства, които може да изкажете. Не се срамувайте и от постъпките, каквито и да са. Всичко трябва да се прави, но хубаво. Хората сега в света трябва да правят добро. Като го правиш да ти е приятно. Господ иска работници в света. Питам: Има ли работници сега на земята? Сега сте проповядвали, искате да станете като апостол Петър и апостол Павел. Те са направили нещо преди две хиляди години. Какви трябва да бъдат сегашните апостоли? После от 12-те апостоли всички ли бяха видни? Павел не беше от 12-те и най-много извърши, най-много писа. Петър беше от 12-те и Йоан беше- те са възлюблените. Този, който не беше от Христовите ученици, най-много писа. Тези, които бяха с Христа, най-малко писаха. Те писаха, но ние сега, което пишем, трябва да го правим. Те писаха и живяха така. Пък и ние трябва да живеем. Те писаха и живяха в техните времена. Ние трябва да живеем и пишем. Както живееш да пишеш. Те писаха в една епоха, която трябваше да се заключи, да се завърши. Ние сме в една епоха, която сега започва. Трябва да се живее, че после да се пише. Ти любовта ще опишеш, когато тази любов я живееш. Затуй трябва да родите и тогава да живеете за роденото. Преди да сте родили да пишете и то е хубаво, не е лошо „И Дева зачна и роди и роденото се нарече Емануил, което значи „Бог с нас“. И желая тази година Господ да се роди във вас и да знаете, че

Господ е във вас. Всяко нещо, което правите и най-малкото нещо, като правите да го правите заради Господа. Работиш с лопатата, работиш с мотиката, с перото пишеш, каквото и да правиш, да го правиш от любов, да не ти се вижда, че една работа е по-благородна. Всяка работа, направена от любов е свещенна. Очистиш общата с любов, то е свещенна работа. Ако очистиш общата на един светия, мислиш ли, че не си направил нещо? Мислиш ли, че ако обереш плодовете на едно дърво, че не си направил нещо, че туй невежото дърво напразно си иждивил своя труд? Ти ако намериш едно перо, изгубено от един поет и ти го приемеш, веднага твоят ум ще започне да работи, като него ще пишеш. Ти ако срещнеш един добър човек, светлината, която излиза от него ще дойде при тебе, той ти предава своето настроение. Казваш, в света какво да правя? Ти като срещнеш един добър човек, погледнеш го и му пожелай доброто. Като го срещнеш, кажи: Да те благослови Господ! Срещнеш някоя красива мома ходи, кажи: Да те благослови Господ! Срещнете онзи въоръжен войник, кажи: Да те благослови Господ! Войникът като има любов, той знае да воюва. Благославяйте всички онези, които ги срещате, които отиват да вършат нещо, които изпълняват волята Божия.

Пожелавам да ви благослови Господ, синца да вършите Неговата воля през тази нова година!

Сега да обясня с ръката. Като свиеете ръката на юмрук и поставите палеца отгоре, то е физическият свят. Като допрете всичките пръсти заедно с върховете, то е духовния свят. Като допрете само показалеца и палеца, то е Божественият свят. Като свиеете ръката на юмрук и поставите палеца отгоре, то е Божественото отгоре, което поставяте. Като съберете всичките пръсти и ги допрете, то е духовния свят. Двата пръста, показалецът и палецът допрени, то е Божественият свят. Другите три пръста те учат, Бог посажда. Човешкото и Божественото трябва да се посадят. Трябва да дойде изкуството (показва безименния пръст),

етнхрнлсВ .(тсърп рнвдгп) стрпнлелр н (тсърп рнндерс) стдвдвдп
овон ошөн нрүт эс өш өр ,тэджня

.шән тої допсoГ нөволсoтвлд
.свтнлом шнїсТ

шн шнжқдд ,сдөсөд St
.с.ч 01 рлөдөН .дог 1491.10.20
вөдтєN

ГОЛЯМАТА РАДОСТ

Отче наш.
В начало бе Словото.

Ще прочета 10 стих от втората глава от евангелието на Лука.

(10) И рече им ангелът: Не бойте се, защото, ето, благовестувам ви радост голяма, която ще бъде на всичките люде.

Духът Божи.

Живеете в един свят на противоречия. Че съществуват противоречията, ние не се тревожим за това. Защото и да се тревожим, и да не се тревожим, противоречията съществуват, но поне искаме да обясним причините на противоречията. Аз вземам думата противоречие в много широк смисъл. Не разбирайте в тесен смисъл думата противоречие. Животът е пълен с противоречия, но единственото нещо, което търсим в света, това е животът. Туй, в което се намират всичките противоречия, него търсим. В живота, понеже човек трябва да яде, от яденето произтича едно противоречие. Понеже човек трябва да диша, от дишането произтича едно противоречие. Като работи човек, трябва да почива, от почивката произтича едно противоречие. И като се ражда и като умира човек, се има едно противоречие. Ако си богат, роди се едно дете, радват се. Ако сте сиромаш, роди се едно дете, тъгувате, не може да му услужите както трябва на това дете. Мисля, преди 20 години един софийски чиновник, бедняк, малко позакъсал, ражда му се едно дете. Него ден, когато се родило детето, го повишили като чиновник. Излязъл навън, намерил на пътя 100 лева, с които можел да кръсти детето и оттам насетне

всичко му тръгнало наред. Но случило се, че това дете умряло и в който ден то умряло, него го уволнили от служба и откакто умряло детето, всичко вървяло назад. Сега вие ще попитате защо е така. Така си е. Когато се ражда, питаме, защо се ражда. Когато умира, питаме, защо умира. Раждането в един смисъл е осиромашаване. Умирането, смъртта в един смисъл е забогатяване. Смъртта в един смисъл е осиромашаване. Раждането в един смисъл е обогатяване. Понеже човек идва от един по-висш свят, като слиза от тоз свят, осиромашава. Един има повече тук, друг има повече горе. Умира някой, отива в другия свят, там има повече, радва се. Един има повече горе, друг повече долу. Сега някои може да се не съгласят с това. Дали вие ще се съгласите или не, то е безпредметно. Те са логически изводи. Ние трябва да разсъждаваме за нещата, както стават. Има една реалност, на която всякога може да разчитаме. Туй ние наричаме Божествено. Има една относителна реалност, на която отчасти може да разчитаме. Всичките противоречия произтичат от относителната реалност в света. Запример, относителна реалност са книжните пари. В Германия, когато се понижи германската марка, имаше някои разкази, които надминаха приказките в хиляда и една нощ. С един милиард марки не може да вземеш един обикновен обяд. Вие трябва да сте финансиста, трябва да знаете с колко се е намалила германската марка. Мене ми разправяше един пример един българин. Той забогатява. В 14-та година имал 600 хиляди марки, вложени в една германска банка. Мисли си, че си уредил работите, казва си: Да става каквото ще, и война да става. След като се свърши войната, получава едно писмо от банката да иде и да си изтегли парите, понеже банката не могла да води сметка за 600 хиляди марки. Според тогавашния курс те стрували 10 стотинки и банката нямала параграф. Касиерът от обич към клиента дал му още един милион марки, че да станат 30 стотинки, за които могло да се води сметка. Един милион и 600 хиляди марки са равни на 30 стотинки. То е едно обезценяване. Туй сега става в човешкия порядък, но в природата такова обезценяване не става.

Та казвам: В живота ние имаме един порядък, от който

произтичат всички противоречия. Той е относителен порядък в света. Има един порядък, от който произтичат всичките блага. Той е Божественият порядък на нещата. Тази е една идея, която трябва да държите в ума. Щом дойде едно нещастие, то е в относителния порядък на нещата. Боледуваш, то е в относителния порядък на нещата. Причината е, че не си знаел, как да ядеш, как да избираш храната. Дишаш, заражда се едно болезнено състояние. Човек, който яде добре, който диша добре, никога не боледува. Казват: Всички боледуват, които не знаят да ядат, които не знаят да дишат. Който знае да яде правилно по Божественому, който знае да диша правилно по Божественому, той никога не умира, всякога живее добре. Туй е сега от чисто логическо гледище. Вие ще кажете, че не виждате това, толкоз хора са измрели. То са онези хора, които са направили погрешка на относителния порядък в света, а всички ония, които са изпълнили Божествения порядък, за тях гробища няма, те са свободни хора в света. Той се чуди, че има гробища някъде. Но вие се страхувате, като се говори за смъртта. Смъртта не принадлежи на Божествения порядък на нещата. То е един изключителен порядък. Казват: Ще умрем. Щом не знаеш да ядеш, ще умреш. Щом не знаеш да дишаш, ще умреш. Щом не знаеш как да мислиш, да чувстваш, ще умреш. Ако мислиш добре, ако чувстваш добре, ако ядеш добре, ако дишаш добре, няма да умреш. Прави се възражение, че кой не е умрял до сега. Ами че Земята не е умряла. Слънцето не е умряло. Че Земята я изчисляват на една доста голяма възраст. Какво да ви кажа, да ви кажа, че е девица, тя е женена, млада е още. Откак се е оженила, има един милиард и 500 милиона години. Достигнала е 19 години, турете ѝ още толкоз, тъй ще е тя на три милиарда години. И тя се счита млада дева на 21 година по наши години. Те са относителни неща. Казвате, че човек остарява. Земята се завъртяла 120 пъти около Слънцето, а пък човек като се стягал е остарял. Казва: 120 години съм. Казвам: Земята те носела, ти не си обикалял. Земята като се върти, ние остаряваме. Човек като се вози на земята, остарява от притеснение.

Ние сме в един век, поне изисква се да разбираме законите

на разумната природа, да имаме една ясна представа за оня свят. Отчасти поне да разбираме света, в който живеем. Ние по някой път се вгълбяваме в себе си, искаме да живеем един щастлив живот. Но щастието никой не може да ни го отнеме. То е качество на цялата природа. Следователно, ако ние живеем съгласно с нея, ние всякога ще бъдем щастливи. Ако четете Библията, първият човек, който беше създаден, Бог му каза: Ако спазваш моите закони в рая, ще бъдеш щастлив, ще бъдеш знаменит и добър ще бъдеш. В който ден престъпиш закона ми, ще излезеш извън рая и ще влезеш в друг свят. Първите хора искаха да опитат, дали това е вярно или не. Разбраха, че е вярно и излязоха извън рая. Сега не знаят как да се върнат в рая.

Сега каквито възгледи имате, дръжте ги, те са придобити от миналото. Човек може да има известни опитности в живота, туй още не е меродавно. Един благороден човек може да има едно схващане за живота, ученият може да има, здравият може да има, всеки човек може да има какъвто и да е възглед. Ние се намираме в един статистически свят. След хиляди години какъв ще бъде сегашният човек? Ще се различава. Преди хиляди години човек не е бил такъв, какъвто е сега. Сега нямам време да ви изяснявам, какъв е бил човек преди хиляди години. Преди хиляди години човек е бил нещо велико сам по себе си, но този великият човек, започнал да се смалява, смалява и дошъл до едно голямо смаляване и се превърнал в едно микроскопическо същество, че като нямало накъде надолу да слиза, започнал да се движи нагоре. Туй го наричат еволюция, започнал да еволюира. Хората казват, че той произлязал от низш живот. Не. Нашият живот е произлязъл от висшия живот. Висшият се е възстановил от низшия. Висшето като се смалявало, станало низше. Низшето, като се въздигнало, станало висше. Питам: Когато милионерът изгуби своите пари, какъв става? Сиромас. Не е ли той същият милионер? Ако го теглите, богатството тежи повече. Имаме един българин, който сега ще прави демонстрации, че може да издържи на раменете си две хиляди килограма. Най-силният българин, който може да издържа две хиляди килограма. Той не си открива тайната, има си някаква тайна. Кой от вас, ако му турят две хиляди килограма,

може да издържи?

Казвам: Трябва да се запознаем с основните закони на живота, по които той се развива. Някои хора искат да живеят щастливо на земята. То е немислимо. Човек сам по себе си не може да бъде щастлив. Той е част от цялото битие. Следователно, той може да живее и да бъде щастлив, само като бъде съгласен с цялото. Той казва: Аз искам да живея за себе си. Щом живееш за себе си, нещастие то ще дойде. Понеже в щастието само за себе си не може да предвидите всичките нужди на един човек. В цялото може да се предвидят. Оня свят аз го наричам Божествения свят на цялото, човешкият свят е на частите. Следователно, има един свят на частите. Ти си малко същество, може да живееш в този свят, за да уповаваш, за да разбираш своя си живот. Сега учените хора падат в една крайност. Казват: Човек трябва да бъде учен. Човек трябва да бъде учен, но не е всичко учение в света. Казват: Човек трябва да бъде религиозен. Човек трябва да бъде религиозен, но не е всичко религия в света. Че той трябва да живее малко, да бъде свободен, да живее малко светски живот. Човек в три направления расте. Ако детето живее физически, тялото ще бъде голямо, главата малка. Ако живее умствено, ще има чело голямо, задната част на главата ще бъде сплесната. Ако живее в трите свята в Божественото, тялото ще бъде съразмерно, защото главата има отношение към тялото. Измерено, лицето на човека, съставя една десета част от тялото. В главата има известна съразмерност.

Та казвам: Нещастие то някой път произтича от една несъразмерност. Ако майка ти, когато те е раждала, се е скъпила да ти даде една глава. Казва: Що му трябва такава голяма глава, че ти създаде голямо тяло, та тогава в голямото тяло ще имаш само големи разходи. Природата, която правила много опити, ония допотопни същества, големите мамонти, трябваше да ги изчисти в света, понеже видя, че е несъвместимо тия същества с големи тела и малки глави. Всичките ги изчисти. Та казваха, че те ще оправят света. Те създадоха всички съвременни войни, понеже като излязоха от физическия свят, влязоха в духовния свят, наречен астрален свят. Сега хората имат грамадни желания, те са

грамадните мамонти. Всеки иска да има милиони, не един, 2, 3, но 40, 60, 100, 300 милиона, един милиард. Защо са му тия милиарди долари? Казват: Да направим фабрики, да подтикнем човечеството. Хубаво е да подтикнем човечеството, но как се подтиква човечеството? Не седи прогресът на човечеството в произвеждането на материали. Една закономерност има. Съвременното човечество създаде своето нещастие от своята лакомия. Милиони години тялото на Земята е събирало енергия от Слънцето, от която ние се ползуваме. Онези, които се занимават със земята, казват: Да изорем почвата, повече жито да ни дава. Ако ние, както сега харчим положителната енергия, ще се изхарчим, тогава с какво ще се храним ние? Трябва да се икономисва. Природата обича икономия. Икономията е закон, но щастието седи да имаш един труд, който е поносим за тебе. Ние, съвременните хора, умираме от големи грижи, работим повече, че трудът изтощава тялото ни. Най-първо хората се мъчили повече, започнали да се трудят и сега се стремят към работа. Работата е идеал. Да работи човек, разбираме хармонично да впрегне човек ума, сърцето и тялото. Да няма излишък, и да няма недоимък. Хората умират по единствената причина, че някои от техните органи се развалили. Като се развалят мускулите на сърцето, човек умира. Като се изтощят нервите на симпатичната нервна система, човек умира. Като се изтощи мозъчната система, човек умира. От хиляди години хората умират от изтощение, недоимък. От хиляди години хората мислят. Казват: Тъй Господ наредил света. Господ не е наредил света да умират хората. Казва: Множете се и плодете се. Множете се разумно. Изпълнете всичко с разумност. Казва: Множете се. Една риба, която ражда 300 хиляди яйца, колко години ще и вземе да се запознае с имената на тия деца, да ги кръсти? 300 хиляди деца са. И те като станат риби по 300 хиляди деца, целият свят ще се изпълни с риби. Ако света се напълни само с риби, какво ще направят рибите? Рибите сега във войната вземат участие. Големите параходи, това са риби, които воюват. После в сегашната война вземат участие и птиците. Аеропланите са птиците. И те воюват. Хората ги направили и хората ги наблюдават, как рибите и птиците воюват.

Човек, когато започне да воюва със своя ум, със своето сърце, светът ще се оправи. Има една война, когато светът ще се оправи. Сега глупавите воюват, не хората, но глупавите птици и глупавите риби воюват. Аз в рибите намирам само едно качество, което е хубаво, че те живеят в чистата вода. Единственото нещо, което е за подражание, е философското мълчание на рибите. Те никога не си казват мнението, никога не обиждат с думи. Единствените същества, които никога не обиждат, то са рибите. Казваме: Мълчи като риба. То е фигура на речта.

Един учен човек ще развие своята сказка или реч по един начин, научно ще доказва. Според мене научни работи са ония, които влизат в един свят, който се организира. Само организираният свят, в който човек може да влезе, е учен. Защото тия факти трябва да се съединят в едно цяло. Запример вземете един човек, може да знаете, колко кости има. Тия кости са разхвърляни. Да съедините тия кости с мускулите, с нервната система, да турите кръвта да се движи, да турите живота. Тук преди години имаше един човешки организъм изложен. Ходиха да гледат как кръвта функционира, колко пъти се обръща. Че ако разгледате целия човек като мисъл и чувство, ще имате една ясна представа, как мисли човек, как действа неговият ум, в какво участва, как чувствава и как действа, когато работи как действа.

Та казвам: В природата съществува един закон. Не може ние да бъдем щастливи, ако природата не ни създаде едно удобно жилище. Защото тялото е едно удобно жилище. Човек няма такова удобно жилище, затова умира. От някакъв недоимък умира човек. Когато хората дишат, във въздуха има един елемент на безсмъртие. За това са говорили старите алхимици. Те са казвали, че има една течност, от която човек ако вземе една капка, се подмладява. Този еликсир иде от слънцето. Хората дишат и не могат да вземат елексира, той минава през тях и не остава в тях. Индусите имат разни системи за дишане, но още нито една не се е домогнала до онази тайна на природата. Защо? Онзи, който иска да се домогне до този еликсир, той трябва да държи изпит върху надеждата, ще държи изпит върху вярата и ще държи изпит

върху любовта. Щом издържи, вече му позволяват да има този еликсир. Който има надежда, е като този българин, който издържа две хиляди килограма. То е играчка за него. Най-първо ще му турят Земята на раменете, ще тича около Слънцето с нея. Цялата Земя ще носи и ще тича. Като се върти десет години, той ще издържи изпита си. След туй ще му дадат другия изпит. Да носи на раменете си Слънцето и да обикаля 20 години. Като обикаля 20 години, ще издържи втория си изпит. Най-после ще му дадат да носи и цялата вселена от десет милиона слънца, в която живее, и ще ги тури тия всичките на гърба си и ще ги носи 120 години и като издържи това, той вече добива правото на безсмъртието. Не е лесна тази работа, затова никой не я е постигнал. То е фигуративно казано. Но човек може да вкуси от живота. Има един момент на щастието, когато човек вкуси, че никога не забравя. Двама светии се молили само да зърнат рая. Завели ги и двамата. Единият казал: Само един миг да зърна, не искам повече. Като турил окото си да види, другият го чакал 250 години, най-после го бутнал и казал: Стига, стани. Казва му: Защо си толкова нетърпелив, аз още не съм зърнал. Казва: 250 години те чакам. А той мисли, като че е миг. Човек от хубавите работи мъчно се отказва. По някой път бащата и майката намират голяма промяна в своите дъщери и синове. Като зърне дъщерята някого, тръгне вече, не си обръща окото, в къщи седи, обезсмислил се живота. Казва: Не зная какво става с нашата дъщеря, шашардиса се. Пък обича да гледа. Туй го наричат илюзии в живота. Какви ти илюзии. Страда човекът, но било илюзия; радва се - илюзия; страдш и то е илюзия, ако е илюзия.

Само че щастието е организираният живот, нещастieto е неорганизирания. Неорганизираният живот като се организира, то се превръща на щастие. Ние някой път питаме: Защо са тия страдания? Да организираме страданията, да станат условия за щастливия живот за бъдеще. Съвременната наука ни е дала доста обяснения. Вземете в азотната или в сярната киселина, ако падне някаква капчица, изгаря ръката. Опасен елемент е сярата и азотът. Той като се извади, другото е безопасно. В сярната киселина не всичко е опасно. В страданието неорганизираното е опасно. То е

много активно. Активен е, запример онзи човек, който иска да забогатее, онова желание, което иска да забогатее, то руши. Извади това желание, човек е добър. Или да кажем човек, когато го страх от живота, не иска да умира. Той е готов привидно да извърши много престъпления. Ако го убедят, че не може да умира, не върши никакво престъпление. Ако го убедите, че ще умре, той пази живота си, ще дойде до престъпление. Ние, съвременните хора, не разбираме от какво произтичат нещастията на хората. Той взема една кокошка, клъцне и главата. Тя се моли. Казва: Ти трябва да умреш, аз да живея. Но кой ни е дал правото да колим? Казвам, че Бог създал нещата. Началото не е било така. Това е нашият порядък. Сами си даваме това право да ядем животни. Всеки един човек, който яде животинска храна, ще умре. Ако се направи един опит, ще видим, че ония хора, които се хранят с растителна храна, ще живеят повече, отколкото ония хора, които се хранят с месо. Тия животинските клетки, те носят смъртта в себе си. Понеже като ядете животинските клетки, всяка животинска клетка тя си има стомах, черва, нечистотии, извержения, като ги ядете, с всичко туй ги ядете в свинското месо, в овчето месо. Вие като ядете месото, приемате тия благоухания. Клетките са пълни с извержения, които учените хора наричат токсини. Когато се препоръча растителната храна, то е защото най-малко токсини има в растителната храна, в плодовете. Това е от чисто научна страна.

Сега аз говоря за онези от вас, които сте готови. Не да се подчинявате, казвате: Условиата са такива. Условиата в света ние ги създадохме. Човек може да се храни само с жито. Откак е влязло житото в света, човек живее много по-добре, отколкото е живял в миналото. Но трябва едно разумно убеждение. Природата не търпи аномалии в света. Статистиката показва, че в Америка, дето се изсякоха горите базразборно, се зароди неврастенията. Растителното царство е необходимо за здравето на хората. Един народ, ако иска да бъде здрав, не трябва да изсича горите си базразборно. Така са свързани растенията, дърветата с хората, че някога, когато се отсече едно дърво, един човек умира. Ако се отсекаат две дървета, двама умират. Ти посадиш едно дърво в

света и после казваш: Да се отсече. Не може така безразборно в света. Разумно трябва да постъпим. Когато садиш, трябва да мислиш, ще го сечеш ли това дърво. Щом си садиш едно дърво, да го не сечеш, ако искаш да живееш добре. Ако садиш, за да сечеш, не може да чакаш нещо хубаво. Този закон е верен. Някой иска да се ожени и да се разведе. Трябва разумно да се жениш, ще се разболееш. Другарката, която те обича, и ти трябва да я обичаш. Децата, които раждате, трябва да ги родите с любов. Ако не ги родите с любов, ще ви пати главата. Всяко нещо, което не се спазва физическия закон в света, в един свят, дето не се спазва духовния закон и в един свят, дето не се спазва Божественият закон, хората щастливи не могат да бъдат. Физическият закон се отнася до тялото, духовният закон се отнася до сърцето и Божественият закон се отнася до човешкия ум. Следователно, Божественият свят строи главата, нашият духовен свят строи дробовете ни, а физическият свят строи тялото. Те са свързани в едно. И трите са съвкупни в едно. Ние искаме някой път да се освободим от тялото си. То е неразбиране. Да се освободим от едно не добре организирано тяло, то е право, но всякога ние се стремим да се воплотим или да живеем в едно добре организирано тяло. Питам: Когато Христос възкръсна, с кое тяло възкръсна? С духовното тяло, с организираното тяло възкръсна. Туй тяло имаше тия свойства, че Христос се явяваше и изчезваше, ставаше видим и невидим. Значи всяка частица е под контрола на човешката воля, че когато искаме да бъдем видими и невидими, когато искаме да бъдем толкоз малки, че никой да не ни вижда и когато искаме толкоз големи, колкото земята. Сега тук може да се родят някои противоречия. Щастието не седи ние да бъдем големи колкото земята. Под думата „колкото земята“, разбираме богатите условия в живота. Аз наричам земята богато условия за живота. И тя има още за милиони и милиони години да живее. Слънцето е още по-голям център за живота. Цялата вселена е още по-богата за живота. Тъй щото земята, слънцето, всичките планети са извор на живота, условия, дето животът може да се развива.

Сега от старо време хората са се занимавали със звездите. Ако обичаш Венера, ще си облагородиш сърцето. Ако обичаш

този червения Марс, ще станеш силен, няма да бъдеш страхлив. Ако обичаш Юпитер - сега вечерно време ще видите Сатурн и Юпитер вървят заедно, братски се разговарят. Юпитер отпред върви, Сатурн отподире. И двамата спогаждат се, говорят си нещо. Ако обичаш Сатурн, ще те научи да разсъждаваш правилно. Ако обичаш месечината, тя ще те научи да обичаш красивото в света, да разсъждаваш. Тъй щото някои казват: Нас не ни интересува друг свят, нас ни интересува живота. В какво седи другият свят? Един живот без Месечината, живот ли е? Един живот без Венера, живот ли е? Един живот без Юпитер, живот ли е? Един живот без Марс, живот ли е? Един живот без Сатурн, живот ли е? Един живот без Слънцето, живот ли е? Не е живот. Ние казваме: Да вярваш в Господа. Че как ще вярваш в Господа, кажете ми? Ти, за да се запознаеш с един художник, ще се запознаеш с неговите произведения. Ти не може така да идеш. Най-малко десетина от неговите произведения трябва да познаваш. Ходиш, гледаш ги, та се въодушевиш, че тогава ще се запознаеш. Той хабер няма от работите, които Господ създал, иска да се запознава с Господа. Животът, който Бог ти е дал, ти не зачиташ, искаш Господа да познаваш. Мисълта, която вложил в тебе, не се интересуваш от закона, искаш с Него да се запознаеш. Благородните чувства, които е вложил в тебе не цениш. Тялото не цениш и питаш дали има Господ в света или няма.

Има нещо в света, което нас ни спъва. То е онзи неорганизиран свят. Има една лоша страна в хората, че човек като стане учен, не иска и другите да станат учени като него. Като стане силен, не искат да станат и другите силни като него. Ако и другите са силни, ще дойде едно състезание, ражда се неразбирането в живота. Не се кооперират да турят силите си да работят като органи на великото цяло, но всеки човек иска да бъде като божество, че той да заповядва. Как ще заповядате? Ако ти имаш хиляда говеда или хиляда овце, как ще заповядваш? Трябва да ги храниш. Откъде ще вземеш сено, зрънца? Зимно време е. Значи, трябва да те кредитира природата. Ако останат всичките тия говеда да замучат насреща ти, казват: Дай ни хляб. Сега светът върви в нови посоки. Хората искат един нов порядък.

Новият порядък седи в това, всеки човек иска да използва правата, които природата му е дала. Всеки народ трябва да използва правото, което има. Онзи народ, който не използва своето право, той греши. Всеки народ, който търси своето право за себе си, греши. Всички народи, които се кооперират, вървят по Божествения ред на нещата. Ако една война иде в света да създаде този порядък, добре дошла. Питат: Защо е тази война? Когато стават землетресения, те с векове се готвят. Известни газове се набират и като се наберат толкоз, стане разтръсване на земята, за да излезат навън. Като излезат, после се събират за друго землетресение. Значи, това долу в почвата става. В миналото са ставали и такива землетресения. Има остатъци, които показват, какви са били землетресенията в миналото. Когато човек не използва разумно своята мисъл, остават известни разрушителни сили в мислите. Когато човек не използва своите чувства, които сърцето изисква, в сърцето остават разрушителни сили. Когато човек не използва разумно и своите постъпки, които тялото изисква, остават разрушителни сили в тялото, тогава се образуват тия катастрофи. Организиран се хората, трябва да се бият вече. Сега се моделира една част от челото на главата, горната част на челото. Човек започва да мисли за лошите последствия след като се бият. Те се бият, не искат да се организират сега. Те се бият, но същевременно пак преговарят. Всеки иска да победи и пак преговарят да се примирят. Разумни са хората. После се сдружават. Англия се сдружава с Америка, Германия с Италия, с Русия. Всеки гледа да привлече повече към своята страна. Едни други се организират вече.

Та казвам: Ние сме между два блока в света. Единият блок е доброто, другият блок е злото. Единият е блок на силата, която руши, не руши, но не е организирана, свят на личния живот. Другият блок е на доброто, той е на колективния живот. Дотогава, докато мислим за себе си, ние създаваме своето зло. Като започнем да мислим за общото благо, в него се включва и нашето благо, ние влизаме в общото. Ние създаваме доброто в света. То е законът на любовта, да обичаш другите като себе си. Ще каже някой: Защо да го обичам? Всеки човек, който обича, даже едно

животно, което те обича, то е проводник на една благотворна сила, която действа в света. Вземете българите вярват, че като се построи една къща и дойде една котка, тя е късмет. Щом сториш къща и дойде една котка, бъди уверен, че за сто години си осигурен. Ако замине котката, ти ще заминеш от къщата. Сега ще кажете: То са поверия. Не са ли поверия тия витамини С, В или кой да е витамин? Тия витамини преди да ги открият учените хора, не ги ли гълтахме? Такива витамини са съществували. Сега като че са ги открили. Те от паметта на века съществуват. Няма по-силен витамин от надеждата, като го глътнеш на физическото поле, всичко ще ти тръгне. Няма по-силен витамин от вярата. Като го глътнеш, всичко се урежда. Най-силният витамин е Любовта, като го глътнеш всичко се урежда. Три витамини има, кръщавам единият с буквата Н, другият с буквата В, и третият - с буквата Л. Витамин Н, витамин В и витамин Л. Аз съм правил опити с тия витамини. Тепърва ще правят учените хора. Сега, ако ви изнеса в преносен смисъл, ще кажете: Как може да бъде. Надеждата, това е един разумен свят. Най-красивият разумен човешки живот е надеждата. По-красив свят от надеждата на земята няма. Това е ядката на цялото човечество, на разумните, на добрите хора, на благородните хора. Това е надеждата, което обединява всичките хора, в което цялото човечество се вслушва. В името на надеждата, каквото кажете, всичко става. Каквото поискате, всичко става. В името на надеждата, всичко ще ти дадат. Без надеждата нищо не ти дават. На земята, за да ти върви, трябва да намериш тия хора на надеждата, да се запознаеш с тях и каквото поискаш, те ще ти дадат. Сега някои правят възражения, казват: Докажи. Ние не се нуждаем от доказателства. Няма какво да доказваме. Ти си болен човек. Казвам ти: Яж три деня от хляба и ти ще оздравееш. Ако оздравееш, този хляб е добър; ако не оздравееш, не е добър. Казва: Ако четеш тази книга, всичко ще се обърне, ще ти тръгне наред. Мислите ли, че ако християните биха чели евангелието и ако повярваха в туй евангелие каквото е писано, че светът няма да се поправи? Те четат и не вярват.

Казват, че се явили ангели. Възможно е. Ако има ангели,

има ги. Светът никога не може да мисли за това, което не е. Никога не може да отричаш това, което е. Защото, ако поддържах това, което не е, ще отслабнеш. То ще бъде резултатът. Ако поддържах туй, което не е, всички нещастия ще дойдат отгоре ти. Ако поддържах туй, което е, всички блага ще дойдат отгоре ти. Сега казват: Ние вярваме в Бога. Туй не е вярване. Вярата трябва да се облече. Вярата изисква едно здраво тяло. Любовта изисква едно здраво сърце, а пък тялото и сърцето изискват един здрав ум, един здрав мозък. Свързани са заедно. Та казвам: Ако ние с любовта помагаме на нашия ум, ако с вярата си помагаме на нашето сърце, ако с надеждата помагаме на нашето тяло, ония клетки, от които ние сме образувани, това са умни същества, тяхната колективна дейност е която ни освежава. Някой път мислим, че сме много големи. Благодарение на общото сдружение на техния живот, на техните мисли, всички имат една мисъл и вярват в едно направление. Казват: Този път, в който вървиш, е добър, ние сме с тебе. Един ден, ако внесеш съмнение в тях, те се раздвояват. По някой път имат особено мнение. Дадеш храна, казват: Не искаме да работим. За този господар не искаме да работим. Сърцето по някой път започва да се колебае, разделят се клетките, прескачане се явява на сърцето, не бие пулсът редовно. Като върви редовно, после прескача. Чувствата ти не са редовни. Някой път мислиш, мисълта ти не е редовна. Някой път мислиш, че мисълта ти хвъркне, че не знаеш, какво си мислил. Един американски психолог, д-р Браун от Бостънския университет, развивал една лекция, какво е „Аз“. Като развивал въпроса пред студентите, той се объркал, кой е „Ти“ и кой е „Аз“. Объркал се тъй, той ли е „Аз“ или той е „Ти“. Те ли са „Ти“, или те са „Аз“. Казва на студентите, че спира лекцията и си отишъл. Връща се вкъщи и пита жена си: Аз ли съм „Аз“ или аз съм „Ти“? Знаете колко смешно положение. Срещам много хора, казват: Влязло нещо в мене, казва - не съм аз. И апостол Павел казваше тъй: Не живея аз, друг живее в мене. По някой път беше радостен, а по някой път му идваха страдания.

Питам: Вие как бихте разбрали „аз“. Какво значи „аз“? „Аз“ съм човекът, който ви говоря. „Ти“ - вие сте, които ме слушате.

Ами „той“ кой е? Онзи, който преценява, той е „той“. И тримата, то е „аз“. Аз, ти и той, това е „аз“. „Вие“ сте ти, аз и той. „Той“ е ти аз и той. Аз ти и той сме синца „ние“. „Аз“, човекът, който говоря. Вие, които ме слушате сте „ти“ и „той“ е, който преценява. Но всичко това е колективен труд. Аз може да бъда „аз“, вие може да бъдете „ти“. Сега в живота това е вярно. Мъжът е „аз“, който говори. Жената, която слуша, е „ти“. Децата преценяват колко е добър бащата и колко е добра майката. Като се срещнат, казват: Баща ми е много добър, много умен човек. Ето едно семейство. Децата казват: Майка ни е малко сприхава. Казвам: Туй дете не слуша, бащата каквото е казал. Има непослушание.

Та казвам: В света Онзи първият, който говори, туй е Бог. Ние сме, които слушаме, възприемаме. Ти сме ние. Тогава Господ се обръща и казва: Да възприемем. Ако възприемем словото Му, добре тогава. Онези, които после ще възприемат нашето слово, те ще бъдат точно такива, каквито сме ние спрямо Бога. Законът е много верен. Ако слушаме онзи, който ни говори, и нас ще слушат. Ако ние не слушаме, и нас няма да ни слушат. Тази работа е толкоз ясна, че ако сега хората направят един опит да изпълнят волята Божия, всеки както разбира да изпълни волята Божия без да прави пакост някому, може да направи без да иска, но да няма желание да увреди някого. Ако всичките хора биха изпълнили волята Божия, светът знае колко щастлив щеше да бъде сега?

Преди години идваше един учител и се оплакваше от директора, казва: Аман от този директор, като мечка ме е нарочил. Казва: Трябва да бягам от гимназията. Рекох: Ще ти дам един съвет. Като го слушаш, ще кажеш: Господ живее в тебе. Ти си добър, ти си добър. Господ живее в тебе, ти си добър. Като го слушаш, гледай го в очите и кажи: Господ живее в тебе. Ти си добър човек. Казва ми след три месеца: Измени се директорът. Казвам: Измени се, защото и ти се измени. Ти по-рано мислеше, че като мечка те е нарочил, че е нехранимайко, сега започна да мислиш, че Господ живее в него, че е добър. Ти го кредитираш и той те кредитира. Казвам: Кредитирате се един друг. Да съзнаете цената, която Бог е вложил.

Има една черта в нас, в българите - няма да кажа така, като че аз не съм българин. Българин, то е псевдоним, като дойде един министър, българите ще му видят всичките лоши качества. Като стане някой министър, турете хубави мисли за него, може би ще свърши работата. Кажете: Господ е в него, той е добър човек. Казвате: Той ще обере орталъка. Той ще направи това, ще направи онова. И тъй става, както мислите.

Най-после ще ви дам един съвет. Синца, ако ме слушате, ще опитате тази година. Три пъти на ден да си казвате: Господ живее в мене. Сутрин като станете, ще си кажете на себе си: Господ живее в мене, аз съм добър. И ще бъдеш добър. Ти казваш: Ама дали живее? Дали живее или не живее, остави това, настрана го кажи. Дали живее или не, не му мисли. Бих желал идната година, като ви държа друга беседа да ми кажете вашия опит, да видите, как ще се измени живота ви, най-малко 75% ще се измени. Вие ще го почувствувате и вашите познати ще го почувствуват, че Господ живее във вас и вие сте добри. После ще кажете: Да изпълня волята Божия. Като дойде някой при тебе и поиска някаква услуга, ще кажеш: Заради Господа, който живее в мене, ще го направя. Ако си учител в училището, заради Господа, който живее в тебе, ще го направиш. Тогава и инфлуенция, и каквито и болести да дойдат, лесно ще ги минавате. Ще имате развлечение с инфлуенцията. Инфлуенцията е почистване за Коледа, треската е почистване за Великден. Те са две пречиствания. Щом дойде треската, кажи: Великден е дошъл. Щом дойде инфлуенцията, кажи: Коледа е дошла. Щом дойде инфлуенцията, Христос се е родил. Щом дойде треската, Христос е възкръснал. Виж кое време е. Всички тук на Изгрева започнаха много добре, Христос се е родил. Сега, радвам се, че Христос се е родил, сега искам да възкръсне, треската да дойде.

Рече им ангелът: „Не бойте се, ето благовествувам радост голяма, която ще бъде за всичките народи“. Каква по-голяма радост от това, Бог да живее в нас или да възприемем Духа Му. Каква по-голяма радост от тази да участвуваме в онова, което Бог е създал. Каква по-голяма радост, да имаме този вътрешен мир, спокойствие. Като погледнеш, да знаеш, че се возиш на един

параход, да кажеш: Ама че хубав кораб. Дигнеш знамето сутринта, като станеш да пееш. Сега станеш, навел си главата, казваш: Какво ще се прави, лош е този живот.

Рече им ангелът: „Не бойте се, защото ви благовестувам голяма радост, която е за всичките народи“. Страданията показват, че се е родил Христос. Сега, понеже всички страдаме, Христос се е родил. Остава втората фаза. Всичко да превъзмогнем, да дойде възкресението, новият живот, който иде. Трябва да дойде треската. Като дойде треската, като дойде големият огън, всичко измита. Всякога след една треска, хората се усещат някак си обновени. То е онзи вътрешен обновителен процес. Казвам: Любовта като дойде, тя ще произведе тия обновителни процеси на пречистване. Затуй започнете с надеждата, облечете се добре. Започнете с вярата, напивайте се добре. Аз говоря за един свят, дето няма вино. После, говоря за един свят, дето светлината е храна за хората. Съвременните хора трябва да се храним със светлина. Няма по-хубава храна от светлината. Ние всички се храним със светлина, само че е много сгъстена, трябва малко да я разредем. Всичко е кондензирана светлина, в плодовете, в растенията.

Казвам: Ако внесем новата психология, да вярваш в душата си, туй значи да видиш душата си в туй новото тяло, в което човек трябва да бъде облечен. Да вярваш в духа си, в онази мощна сила, Божественото в тебе, което ти обичаш. Да вярваш в своя ум, той е най-добрият слуга, който никога няма да те лъже. Да вярваш в сърцето си, най-добрата слугиня, която върши работата както трябва. Да повярваме в душата си, то е новото в света. Да повярваме в духа си, който носи Божествената сила да побеждава; в ума, който носи светлината - най-добрият слуга, който може да ни служи; и сърцето, което всякога ще бъде на наше разположение. Ние да се научим да им бъдем благодарни. Да благодарим за доброто сърце, което Бог ни дал. Да благодарим за хубавия ум, който Бог ни е дал. Да благодарим за душата, която Бог ни е дал, и да благодарим за духа, който Бог ни дал, че ни освободил от всичките тежести на сегашния живот.

Радвайте се, че живеете на земята, която още не е

организирана. Радвайте се, че ще живеете в обетованата земя, която ще бъде организирана.

Благословен Господ Бог наш.
Отче наш.

*13-та неделна беседа, държана на
12. I. 1941 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

НОВОТО В ЖИВОТА

Добрата молитва.
В начало бе словото.

Ще прочета 11 глава от пророк Исая.

И ще израсте пръчка из пъна Иесеевъ,
И отрасълъ ще поникне из коренете му;
(2) И духътъ Господень ще почине на него,
Духъ на мъдростъ и разумъ,
Духъ на съветъ и на сила,
Духъ на знание и на страхъ Господень;
(3) И неговото благоволение ще е в страха на Господа,
Тъй щото няма да съди според зрението на очите си,
Нито ще решава според слушането на ушите си;
(4) Но с правда ще съди сиромасите,
И с правота ще решава за смирените на земята;
И ще порази земята с жезъла на устата си,
И с диханието на устните си ще умъртви нечестивия.
(5) И пояс на чреслата му ще бъде правдата,
И пояс на лядвията му ще бъде верността,
(6) И вълкът ще живее с агнето,
И рисът ще си почива с ярето,
И телето и лъвчето и огоените все на едно;
И малко дете ще ги кара.
(7) И юницата и мечката ще пасат наедно:
Малките им ще си почиват заедно;
И лъвът ще яде плява като волът,
(8) И дете на цица ще играе над дупката на аспид;
И отбиеното дете ще туря ръката си в гнездото на

василиска.

(9) Не ще направят зло нито пагуба въ всичката ми света гора;

Защото земята ще е пълна съ знание за Господа
Както водите покриват морето.

(10) И ще бъде в онзи день Иесеевътъ корень
Който ще стои хоругва¹ на народите:
Към него ще притичат племената;
И неговото упокоение ще бъде слава.

(11) И в онзи день
Господ ще тури ръката си пак втори път
За да вземе за себе си остатъка на людето си
Който ще остане от Асирия, и от Египет,
И от Патросъ, и от Етиопия, и от Еламъ,
И от Сенааръ, и от Ематъ, и от морските острови.

(12) И ще възвиси знаме за народите,
И ще събере отхвърлените от Израиль,
И ще събере на купъ разпръснатите от Юда
От четирите ъгли на земята.

(13) И завистъта Ефремова ще се махне,
И притеснителите Юдини ще се отсекаат;
Ефремъ няма да завижда на Юда,
И Юда няма да притеснява Ефрема;

(14) Но ще полетят на рамената на Филистимците към запад:

Ще оберат и източните жители наедно:
Ще турят ръката си върх Едома и Моава;
И Амоновите синове ще им се покорят.

(15) И Господ ще погуби залива на Египетското Море;
И чрез силния си вятър ще помахна с ръката си върху реката,

И ще я порази въ седемъ течения,
И ще направи да я минуват съ обуца.

(16) И ще има друмъ за остатъка на людето му.
Който ще остане от Асирия,
Както имаше за Израила.

В който ден възлезе от Египетската земя.

Има души, които от преди хиляди години са прозрели неща, които има да станат за бъдеще.

Духът Божи.

За малките деца животът е едно щастие, за възрастните е труд, а за старите - мъчение. Това е един стих от писанието, който казва: Който опази живота си, ще го изгуби; който изгуби живота си, за вечен живот ще го опази. В живота има две големи противоречия: Доброто, което започва и не свършва, и злото, което свършва и не започва. Всички хора са подложени на един голям органически изпит. Каквото и да говори човек - дали е светски или учен, или светия - какъвто и да е, едно голямо противоречие съществува, само че хората си мълчат. Ще мълчиш, какво ще правиш. Имаш да вземаш от някого, който е по-силен от тебе, натисне ти главата, казва: Я ми кажи, имам ли да ти давам? Натиска ти главата във водата. Какво ще правиш, ще мълчиш. Ако отвориш устата си да кажеш, че имаш да вземаш, ще се напълни с вода.

Сега мислим да се докаже, дали има щастие в живота. Щастието не е било в миналото, не е в бъдещето - то е в настоящето. Ако сега има щастие, имало е в миналото; ако сега има, и за бъдеще ще има. Ако сега няма, и за бъдеще няма да има. Хората търсят щастието в миналото - едно време как е било - други го търсят в бъдещето. Тогава мене ми иде на ум онзи анекдот. Събрали се трима души много умни, но от мира сега, хора, които разбират как трябва да се живее. Имало една печена кокошка и не могли да я разделят. Намислил единият и казал: Нека и тримата да легнем да спим, че който сънува най-хубавия сън, нему ще се падне да изяде кокошката. Легнали тримата да спят. След като спали, единият казва: Сънувах чуден сън. Като започнах да слизам в земята надолу с хиляди километри и едва успях да изляза. Щях да остана долу. Другият казва: Като започнах да се качвам към слънцето, с километри вървах нагоре, че едва можах да слеза

долу на земята. Третият казва: Аз като видях, че единият слиза надолу, другият се качва нагоре, помислих, че и двамата няма да се върнете, че станах и изядох кокошката. Сега има хора на миналото - те сънуват, че слизат надолу в земята, че после едва могат да се изкачат. Хората на бъдещето сънуват, че се качват на слънцето; и сега хората на настоящето изядат кокошката и въпросът се свършва.

Едно противоречие има в човека. Има едно голямо налягане, за него всички философствуват. Гледаш, човекът свършил университет, високо положение завзема, но налягане има на слънцето, налягане на ума - не е спокоен човек. Мене ми разправяше един приятел: тук, в София идва един доста учен човек, оплаква се, че е сиромаш, че е гладен, че ще умре, не се живее, нямам пари. Той имал 800 хиляди лева в банката и пак се оплаква, че щял да умре гладен. Казвам му: А бе с 800 хиляди лева човек гладен ли ще умре? За колко години един българин може да изяде 800 хиляди лева. Ако изяде по 10 хиляди лева на година, но да оставим това.

Тия противоречия са съществували от паметта на века. Големите животни, които съществували преди човека, разрешавали се същите въпроси. Сега аз не искам да ви убеждавам. В турците харесвам имат един хубав обичай. Турчинът като те покани на ядене, той два пъти не кани. Покани те веднъж, рече „фурумус“ и втори път не чакай канене. Ако приемеш от първия път - добре; ако не - не кани втори път. У българите не е така, и десет пъти може да те поканят. Като поканят българина, казва, че не е гладен и сядат за хатър. Но като се разяде, казва: Брей, уста кучешка.

Какво трябва да се прави с туй вътрешно налягане? Вземете, двама братя се скарали. Баща им им оставил едно лозе от 5 декара и не може да го разделят, десет години се съдят за едно лозе. Половината на единия брат, половината на другия, но единият взел източната част на лозето - тя била по-хубава, другият взел западната, не можело. Че как да го разделят? Едно лозе не може да разделят, карат се. Има един повод. Някои имат особени убеждения. Казва: Той няма като моето верую. - Че какво е

веруюто на хората? Аз не съм виждал хората да имат различни верую. Според мене едно верую има: всички дишат, всички ядат, всички пият - същинските работи всички ги вършат, само че едни повече, други по-малко. Най-първо казва: Ти не вярваш като мене. - Хубаво е, че не вярва както мене. Аз видях малкото дете, вярвам в малкото дете; ти си видял младата мома, вярваш в младата мома; онзи видял стария човек, вярва в стария човек. Малкото дете ще стане възрастен, възрастният ще стане стар. В края на процеса си видял стария човек, който минал детската възраст. Аз виждам детето, няма противоречия. Казваш: Твоето дете не е както стария човек. Стариият човек почерпил своята мъдрост от детето. Това голямото дърво израства от малките семена. Всички качества на туй дърво, които има в себе си, те бяха скрити в малките семена, само че им се дадох условия. Питат мнозина: От мене ще стане ли нещо? Казвам: Какво искаш да стане от тебе? - Човек ще стане ли? - Сега какво си? Щом мислиш по човешки - човек си. Щом чувствуваш по човешки - човек си. Щом постъпваш по човешки - човек си. Казва: Кое е човешко? - Да ти кажа кое е. Животните ходят с юлар, човек ходи без юлар. Ако ходиш без юлар - човек си. Ако умът ти ходи без юлар - човек си. Ако сърцето ти ходи без юлар - човек си. Ако тялото ти ходи без юлар - човек си. Ако умът, сърцето и тялото имат юлар, ти си животно. Аз вземам основно нещата. Ако ти напуснеш първата Божествена мисъл, която ти е дала свобода и дойдеш до последната мисъл, която ограничава човека, кое е правото? Първата мисъл, която дава живот, или втората, която ограничава? Кой в света е по-силен - животът или смъртта; туй, което дава живот, или туй, което отнема? Казват: Синца ще умрем. - Не, синца няма да умрем. Всеки, който греши, ще умре. Всеки, който греши, няма да се роди - нищо повече. Всеки, който не греши, няма да умре; всеки, който не греши, ще се роди. Тъй седи въпросът. Сега вземам думата грешене в друг смисъл. Грешенето е нещо чуждо. В света има нещо чуждо, което се вмъкнало в човека. Ти го чувствуваш в себе си, неразположен си. Като влезе в тебе, то се изменя. Като влезе в тебе това чуждото, ти започваш да кряскаш, да риташ. Тогава ще ви приведа един пример. Случило

се в Америка. Волът на един земеделец пощръклял, пощурял: бодее, риташ. Мислят по едно време, че е побеснял, искат да го убият. Обаче имало един, който чел мислите на животните. Турил си ръката на главата на вола и волът му казва: Има нещо в десния ми заден крак, то ме подлудява. То, ако се извади, ще бъде както по-напред. Изваждат един трън от крака на вола и волът става нормален. Апостол Павел говори, че и в него влезъл един трън. Три пъти се молил апостол Павел да му се отмахне, да се извади този трън. Не се смекчи положението на апостол Павел, но като бисерните миди този трън го увиха в туй вещество и Господ казва: Достатъчна ти е моята благодат, да те не мъчи. Някои искат да знаят, какъв е този трън. Аз може да ви кажа, но всички ще го приемете. Щом ви го кажа, той ще дойде у вас. Затуй не искам да го разрешавам. Апостол Павел го е разрешил. Вие като идвате в оня свят при него, като се срещнете, попитайте го, как седи въпросът. Той ще ви обясни. Всеки един от вас има по един трън апостол Павловски. Има ли някой да няма трън? Защо ви е втори трън?

В съвременния живот трябва едно познание. Не какво сме сега. Ако вие проследите човешката история, откак се явил човекът, ако разгледате съвременното човечество през какви исторически епохи е минало - каква не жестокост, какви не вярвания, какви ли не е вярвал, на какво не се покланял, какви подлости не са правени в света. Но вън от това има нещо хубаво в света, но злото не се дължи на хората. Като дадат отрова на един човек, причината не е излязла от него, той е отровен отвън. Когато дишате въздуха и се отровите, въздухът не е причината, във въздуха има нещо посторонно². Когато ядете една храна, има нещо посторонно в храната, има нещо посторонно във водата и от туй трябва да се пазите. Всякога туй лошото в света то си има ухание. Лошото още преди един километър да се приближиш при него, има едно лошо ухание. Уханието на доброто от един километър ще го почувствуваш. Цветята как се познават? Един американски професор, на един студент, който казвал, че каквато и да е силна миризма, не може да я усети, дал му най-силен амоняк да помирише и той се прострял на гърба си. Дал му

неразреден амоняк, но нерезреден и той така действа.

Някои хора искат да познаят, какво нещо е злото в света. Злото е най-ужасната сила в света, която разрушава. Всичките нещастия по целия свят - във всички учения, в семействата, в човека, в човешкия ум, в човешкото сърце, в човешкото тяло - се дължат на това, което ние наричаме зло. То има органически характер, има психически характер, има и причинен характер. Ето какво разбирам. Злото прониква и в човешката мисъл, прониква и в човешките чувства, прониква и в човешките постъпки. Ти вярваш в Бога, в новото учение. Сега проповядват новото учение. В какво седи новото учение? Един човек не може да бъде от новото учение, ако в неговото сърце любовта не господства. Един човек не може да бъде от новото учение, ако мъдростта не господства в неговия ум. Един човек не може да бъде от новото учение, ако истината не господства в неговото тяло. Не само това, ами той накъдето ходи, каквото и да говори, този човек се чувства радостен, весел, силен, няма противоречия заради него. Вие седите и мислите, баща ви да замине, да ви остави наследство, вие да се подигнете, да забогатеете. Оженвате се, да кажем, имате три деца и след туй мислите как да ги осигурите. Направите една къща на три етажа. Вие мислите, че ще ги оцелувате. Пък вие ще ги направите да се карат за етажите. На вас баща ви нищо не ви е оставил, вие сте от умните хора, че оставите три етажа, за да се карат децата ви. Питам, колко етажа Господ е оставил на вас? Аз съм много конкретен. Ето какво разбирам. Като дойде при мене един вол, ни най-малко няма да му съградя един етаж. Аз зная, че никакъв етаж не е предвиден за вола. Дойде един кон, и за него няма никакъв етаж. Дойде една овца, и за нея няма етаж. Дойде един вълк, и за него няма никакъв етаж. Дойде рибата, и за нея няма етаж. Дойде птицата, и за нея няма етаж.

Вие сега казвате: Какво трябва да правим? - Като ви е пратил Господ на земята, за какво ви е пратил? Когато бащата праща децата в училище, нямат ли един стол в училището? Какъвто и да е столът, той участва, той е в стаята, дето се преподава знанието. Сега по някой път в църквата се купуват столовете. Това не е предвидено. Казва: Не може аз да завзема какъвто и да

е стол. - Има столове, които не се вземат. Един стол от новото учение има 2 хиляди и 500 градуса температура. Може ли да седнеш отгоре му? Затова аз казвам, че аз никога не предпочитам да седя на такива столове, понеже не е заради мене. Има достойни за тях. Платината, златото, поставят ги на такава температура, благородните метали може да ги поставят. Ако човека поставят при такава температура, той ще се превърне на въздухообразно вещество, ще го превърнеш от друго съществуване, с него не може да говориш.

Сега искам да се разберем добре. Вие какво казвате, какво ще се прави, беднотия. Питам: Колко товар ви трябва, ако влезете да плувате в морето, колко етаж ви трябва? Даже десет килограма, ако турите на гърба си, вие бедствувате да потънете. Никаква тежест не ви трябва. Човешкият ум трябва да бъде готов, освободен от всички посторонни желания, понеже човек има повече, отколкото му трябва. Ако ти си един добър човек, целият свят е на твоё разположение. Ако ти си един разумен човек, целият свят е на твоё разположение. Всичко, което Бог е направил, е на твоё разположение. Ако не вярваш в туй, което Бог е направил, къде е истината тогава, кажете ми? Ако ти имаш едно добро сърце, всичките животни, най-висшите млекопитаещи са отворени за тебе. Ако ти имаш едно здраво тяло, всичките врати са отворени. Във всеки един човек има зародиши на безсмъртието. Има една сила, която е безценна. Хората изгубват ценното, което Бог им дал. Изгубват го, постоянно ги лъжат и изгубват безсмъртието. Сега търсят вечния еликсир. Този еликсир го има в човека. Дотогава, докато ти не се съмняваш, еликсирът е в тебе. Ти си кандидат за безсмъртието. В деня, в който съгрешиш, този еликсир ще го вземат, този еликсир е вече вън от тебе. Как се лъжат ония младите моми, когато един момък казва на една мома, че ще я направи царица. Туй, което никога няма да бъде. Аз бих желал някоя да ми каже, която и е обещавано, и тя да е станала царица. От Ева насам, коя е станала царица? Ако има, нека каже - ще си изменя мнението. Ако има някоя да е станала царица, то е външната страна.

Време е да престанем да се самозалъгваме и да

заблуждаваме другите. Казва: Аз да ти кажа една истина. - Каква истина ще ми каже той? Каква истина ще ми каже, когато той не знае да говори. Той иска да ми говори един факт, казва, че истината ще ми говори. Фактът е едно нещо, пък истината е друго нещо. Истината носи безсмъртие в себе си. Щом кажа името на истината, аз съм безсмъртен вече. Ти по десет пъти ми говориш истината, и пак си смъртен. То е заблуждение. Мнозина говорят за Божията Любов, а не могат да се примирят. Казва: Не мога да го обичам. - То е неразбиране. Този човек не се нуждае от твоята любов. Не мислете, че ако ти не го обичаш, той човек няма да стане. Ти мислиш ли, че ако ти не обичаш един вол, той няма да прокопса. Ако ти го обичаш, той няма да прокопса. Ако го обикнеш, целия ден ще оре на нивата и ти ще му даваш слама. Благодарим за такава любов. Бих предпочел да нямам любовта, която имат към вола, към коня, който обичат и го товарят.

Да престанем с тази самоизмама! Онзи, който люби, той слугува на всичките. Тъй както Бог слугува, тъй да слугувате - то е любов. Когато всичките хора станат така силни да слугуват, тогава ще се прояви любовта. Сега всички се сърдят. Жените се сърдят на мъжете, понеже не им слугуват. Мъжете се сърдят на жените, понеже не им слугуват. Децата се сърдят на родителите си, че не им слугуват. Родителите се сърдят на децата си, че не им слугуват. Господарите се сърдят на слугите си, че не им слугуват. Слугите се сърдят на господарите си, че не им слугуват. Всички се сърдят, че няма кой да им слугува. Как считате слугуването? - То показва степента на знанието, на мъдростта. Онзи човек, който слугува, Любовта е с него. Онзи човек, който слугува, Мъдростта е с него. Онзи човек, който слугува, Истината е с него. Тъй седи въпросът. Сега аз не говоря за обикновените слуги, които се ценят за пари. Според мене, най-учените хора трябва да станат слуги в света. Светът така ще се изправи. Ние не искаме болните хора, но здравите да слугуват. В библията говорят за самсоновата сила. С една челюст утрепал хиляда души. После го нападнал един лъв, хванал го за устата и му раздрал челюстта. Като се върнал, една пчела образувала мед в черепа на лъва и като се върнал, извадил мед. Ако не може да хванеш злото и да му

разчекнеш устата, и да извадиш после мед от главата, ти още не си Самсон. Аз Самсон наричам този човек, който може да разчекне устата на злото. Както казва Писанието: Побеждавайте злото с добро.

Сега има задачи, които аз няма да ги разрешавам, вие трябва да ги разрешите. Вие искате на вас да ви направят хубав костюм, хубава шапка, да давате обявления. То е друг въпрос. То е американска работа. Според мене, аз сам трябва да направя един костюм, сам да го скроя, сам да изпреда нишките, да ги изтъка, да го ушия и да се облека в него. Онази човешката мисъл е, с която трябва да се облече човек. Вижте човешките лица - виждате лицата са посърнали, не са хубаво облечени. Вижте човешките ръце - посърнали са, като ги пипнете ръцете на някой човек, живот няма в тях. Някой път ми е много неприятно да се ръкувам с хората, като му пипнеш ръката, няма живот в него, четат му молитва за умиране. Вие казвате: Божията милост. - Каква по-голяма милост от тази? Бог, който се е превърнал на Любов в света и забравил прегрешенията на хората, като минава, Той не гледа прегрешенията, но дава и си заминава. Всеки ден Бог минава и дава блага на хората. Тия блага наказват хората. Защото ти, като не живееш по Божия закон, отслабва твоят стомах и като не се смила храната, образуват се горчивини, киселини, започваш да се въртиш. Казваш: Що ли ме е наказал Господ? Като минава Господ, казва: Използувай благата. Как да ги използваш? Не може да използваш известни Божии блага, ако не употребяваш любовта като закон в живота си. Ти не може да имаш благата в света, ако не придобиеш знание в света, ако не спазваш ония закони, на които знанието почива. Ти не може да станеш силен човек и да имаш истината, ако не разбираш нейните закони. Истината има един закон.

Казвам: Който пази грешния си живот в този свят, ще изгуби живота си. Грешникът, който изгуби грешния си живот за вечния живот, ще намери живота си. Засега се проповядва за бъдеще, като идем в оня свят. Аз говоря за настоящето. Говоря за настоящето не в продължение на един ден. Говоря за реалността. За мене самата реалност е само един момент, едно

мигновение. То са 4/10 от секундата. Докато мигнеш 4/10 от секундата, всичко ще стане. В този момент ти седиш, в какво седи твоето бъдеще. Онова разумното същество прониква във всички души. Той като дойде, ти идеш при някой богат човек, Господ е там. Ти още като влезеш, лъжеш богатия човек. Ти го уважаваш и почиташ не заради самия него, но заради богатството. Започваш да се показваш и Господ му казва: Не му давай нищо на него. Младият момък някой път се намери в противоречие. Момъкът не обича момата. Как ще я обича? Тя го лъже. Отива при него, не че го обича, но понеже е красив, има някакво желание, някакъв гешефт. Той има отвращение от нея. Господ му казва: Тя не заслужава любовта. За какво ще се продаде този момък? Той трябва да се нуждае нещо от нея. Ако се нуждае, тогава да му послужи. С какво ще му помогне? Казва: Аз искам да се кача на гърба му отгоре. - Благодаря. Аз го виждам, той носи три-четири на гърба си и ти ще се качиш петата. Стигат му толкоз. Сега разсъждавайте. Вие по вашему разсъждавайте. Въпросът за любовта е въпрос в даден момент да обичаш Бога навсякъде. Казва: Аз се влюбих. Ти не си се влюбил в Господа, ти си се влюбил в материални работи.

Та казваме: Де е вашата любов, която не е умряла? Видж, казва, какво ми е писала. Тя отиде, влюби се в друг. Казвам: Като се беше влюбила в тебе, на свят ли беше? Изворът на любовта е един. Каквито и да са проявленията на любовта в света, изворът е един. Ние се сами заблуждаваме. Жената казва: Аз го обичах, той не ме обича. - То е заблуждение. Сега в любовта какво искате да бъдете? В тавата ли да ви пекат или да ви ядат? Или пък искате да бъдете в любовта на едно перо на един поет, който пише поезия, или да бъдете в лъка на един цигулар, който свири. Кое бихте желали в дадения случай?

Ти не може да познаеш любовта, ако не приемеш всичко. Ти нямаш избор. Любовта всичко дава и всичко взема. Противоречията, които съществуват, те са в заблужденията на хората. Не внасяйте заблуждения. В любовта никакви заблуждения не съществуват. Не мислете, че онзи, който те обикнал и ти когото си обикнал, че не знаете дали да се обичате. Тя казва: Той

няма да ме обича. Те си знаят хората, но си играят известни роли. Но има една любов в света, която е необходима. В дадения случай ти не може да мислиш, ако няма едно същество да те обича. В дадения случай ти не може да проявиш чувствата си, ако няма едно същество, което да те обича. Не може да постъпиш като герой, ако няма едно същество, което да те обича. Туй същество не мисли, че е определено. Туй същество навсякъде е. Във всички може да се прояви. Туй същество, което те обича, ние Го наричаме Бог. Този Бог може да се прояви във всички. Какво има да добиеш, ако Господ те обикнал чрез една жена, чрез един мъж, чрез едно дърво, чрез въздуха, слънцето. Какъв въпрос ще правиш, как те обича Той. Ти се нуждаеш от светлина, обича те Господ - дал ти очи. Обича те Господ чрез въздуха - дал ти уши. Обикнал те чрез цветята - дал ти обоняние, нос. Господ ти е дал ръцете да пишеш. Във всички неща, които те обикнал Господ, Той те съжалева. Благодарение на тази Божествена Любов, ти си оживял и чувствуваш всичката негова благост. Какво има да чувствуваш в света, че хората не те обичат? Не е право. То е първата лъжа, в която хората вярват. Аз питам всеки едного от вас, вие преди да слезете на земята, колко души ви обичаха? Какво е вашето възпоменание? Вие сега ходите тук и там, гледате, че ви обичат. Вие като дойдохте, колко души имаше, които ви обикнаха? Най-първо нямаше никого. Седяхте в една торба, майка ви като дете ви носеше в една цедилка на гърба си - нали цедилки носят майките, в които слагат децата си. Турила цедилката на гърба си, взела хурката и преде. Малкото дете на 5-6 месеца не знае, макар че е малко в цедилката, то разсъждава. Гледа небето, не вижда майка си, разсъждава как трябва да го носи майка му. По-разумно е да носят майките на гърба децата, отколкото отпред. Две работи свършват. Сега майките хвърлиха хурките, само детето гледат. Сега децата толкоз не обичат майките си, понеже майката, като турила детето отпред, то не може да види небето. Майката седи пред него и му казва: Мене ще гледаш. Туй дете не вижда небето, цветята, слънцето. Достатъчно е майката веднъж на деня да се покаже. Ако целия ден седи пред неговите очи, аз виждам една идея, която ви плаши. Вие мислите сега, че аз искам онези, които

имате мъже и жени да не живеят с мъжете си добре. Не, аз считам истински брак онзи: един мъж има една жена, че никога да се не съмнява. Колкото мъже да обича, никога не влиза една мисъл в неговата любов, че тя може да направи някакво престъпление. Този е благороден мъж. Една жена, която има един мъж той да ходи навсякъде, и в главата ѝ да не влиза мисълта, че той може да направи някакво престъпление. Това наричам другар. Мъжът и жената не могат да направят престъпление. Аз да ви кажа: Вълкът не може да направи престъпление в един случай; в друг случай вълкът може да направи престъпление. Вълкът може да направи престъпление да изяде една овца; овцата не може да изяде един вълк. Овцата може да опаса една нива. Вълкът никога не може да опаса нивата. То са възможности сега. Ако вълкът изяде една овца, в кого е вината - във вълка или в овцата? - В овцата. Какво търси овцата при вълка горе в планината? Ако овцата опаса една нива, овцата ли е виновна или нивата? - Нивата. Какво търси нивата при овцата? Следователно, законът е същият. Овцата, която стои на едно място, вълкът я изяде. Нивата, която седи на едно място, овцата я опасава.

Какво нещо е доброто? Добър аз наричам онзи, който винаги отстъпва. Някои мислят, доброто е идейно. Добрият човек винаги отстъпва. Силният отстъпва. Той отстъпва, отстъпва и ти като навлезеш в дълбоките води, ще се удавиш. Той отстъпва, отстъпва, ще дойдеш до едно място, дето ти ще започнеш да отстъпваш. Та казвам: Не се плашете от отстъпването и от жертвата, която човек може да направи в света.

Та първият въпрос е за свободата на сегашните хора. Трябва да изменим нашите възгледи или отношенията си трябва да изменим. Ние сме в постоянно стълкновение с Господа. Постоянно жената мърмори, защо Господ и дал този мъж. Майката мърмори, защо Господ и дал тия деца. Господарят мърмори, защо Господ му дал тия слуги. Слугите мърморят, всички мърморят. Когато в един дом братята и сестрите станат слуги и господари, бащата ли ги прави господари в дома? Те са братя. Основната идея е братство и сестринство. Ако има слуги и

господари, въпросът е другояче поставен. Целият сегашен порядък на нещата - то е човешки порядък, не е Божествен порядък. Казва: Слуга да бъде. - Ти слуга сам може да бъдеш. Ако хората те правят слуга, ти си слаб човек. Ако сам се правиш слуга, ти си силен човек. Ако хората те карат да обичаш - ти си слаб човек; ако сам обичаш - ти си силен човек. Ако хората те карат да мислиш - ти си слаб човек; ако ти сам учиш - ти си силен човек. Ако ти поддържаш истината без никакво користолюбие, ти си силен човек. Сега мислят, той е силен човек, защото баща му е богат. Мене не ме интересува баща му. Казва: Господ мене не ме интересува, Господ е във хората. - То е заблуждение. Когато видя един човек, Бог е в него. Аз познавам Бога в човека, който се е явил. Като видя природата, виждам, че Бог е в природата и в човека, навсякъде имам еднакви отношения. Аз, като разсъждавам за едно дърво и за човека, за един камък, за водата, за въздуха, за слънцето, за звездите, гледам Бога, който се проявява в цялото. Като разглеждам Бога, който се проявява в хората, казвам: В този човек е Бог и заради Този, Когото обичам, обичам и него. Тебе те обичам, заради Господа, който живее в тебе. Ти ме обичаш, заради Господа, който живее в мене. Ние и двамата може да се обичаме. Няма никакво противоречие. - Колко ме обичаш? - Колкото можеш да носиш. Колко искате да ви обичат? Представете си, че аз ви пиша любовни писма, както момците пишат: О, прелюбезна моя, откак те срещнах, животът ми се измени, ти си ангел мой спасител. Такива писма са ви писали. След като влезете в самия живот, този, който ви е писал, започва да ви изтупва праха. Казва: Разбра ли любовното писмо, какво е? Няма по-жалко нещо, когато хората, които се обичат, не се разбират. Всичките побоища стават от любов. Когато обичаш, го биеш. Възлюблената сега бият най-вече. Възлюбленият я маже някой път, но я и бие. Когато не обичаш, надалече държиш.

Да оставим тия заблуждения на душите. Вие сте се заблудили. Заблудени сме, че ние търсим своето щастие от хората. Хората са само условие. Щастieto Бог го е вложил в нас. Щастieto го носим в себе си. Хората са само условие. Пророците са казали - няма да употребим думите - едно заблуждение, с което ние

нанасяме своето нещастие. Ти не знаеш колко години може да живееш с един човек. Много майки от голяма любов уморяват децата си. Обичаш един човек, знаеш какво значи. То е голяма наука, не е така лесна работа. Някой път с любовта си може да умориш човека, не му даваш почивка, ходиш подире му, следиш къде се е спрял, кого погледнал. Човекът не е свободен. - Защо еди къде си това направи? Не си свободен обуца да обуеш. Ако обуе лачени обуца, защо му са лачени; ако тури хубаво палто, заради някого отвън. - А бе за Господа се обличам. Както виждате днес съм облечен, нося един цвят много хубав. Човек трябва да се облече с най-хубавите мисли, които има, които Господ му дал. Всеки трябва да се облече с най-хубавите чувства, които има в себе си и с най-добрите постъпки, които има. Да Да го храни, и да благодари на Бога, че му дал такова тяло. Да благодари на Бога за ума, да благодари на Бога за сърцето, да благодари на Бога за всички блага. Да благодари на Бога за всичките хора, които среща. Да благодари на Бога за всички дървета, да благодари на Бога за слънцето, за звездите, за животните - за всичко което действа да благодари на Бога.

Да кажем, десет души дойдат - да благодариш на Бога за десетте. Като тръгнете от този свят за другия, какво ще вземете със себе си? Един ден ще ни интернират, интерниране ще има. Ще те хванат и ще те интернират. Като излезеш, нищо няма да ти дадат. Какво ще вземеш със себе си? - Ще вземеш със себе си своята глава, ще вземеш със себе си своето сърце, ще вземеш със себе си своето тяло. Това, което виждате, то са само външни обвивки. Същинското тяло човек ще го вземе със себе си. Христос като възкръсна, не носеше ли своята глава и своето сърце, своето тяло?

Сега разбира се, аз говоря на онези от вас, които сте готови. Които не са готови, нека чакат; които са готови да не седят, понеже като превтаса хляба, нищо не става. Млякото не трябва да прекисне. Всичкото прясно трябва да се яде. Плодът зрял трябва да се яде, не презрял. Онези от вас, които сте готови вече, питате, дали е времето или не. Щом мислите дали е времето или не, не е дошло времето за вас. Някои от вас мислят, че им

минало времето. Има много стари сестри, казват: Какво трябва да правим? - Сега много добри проповедници може да станете. Ако всичките стари, които ги има тук, биха тръгнали със своите патерици да проповядват, те са най-добрите проповедници. На 80 години старуха, като тръгне да проповядва, няма какво да я съблазняват момците, няма да я съблазняват апартаменти, ни дрехи, ни други работи. С убеждение ще проповядва - има опасност тази страна, ако кажа вещица - думата има двойко значение, ще кажем знахарка.

Време е да изиявим този Господ в света, новият Господ на любовта. Любовта е новото в света. Най-първо да почувствувате, че сте радостни. Да нямате нито пет пари в джоба си и да сте радостни, да кажете: Хлябът ще дойде отнякъде. Вие се плашите. Някои гледам, доста голяма вяра имате, но все още не вярвате в това, което трябва. Казва: Аз голяма вяра имам. Аз разполагам с един капитал, с ума си. - Какво ще ми разправят, разполагам със своя ум. Аз разполагам с много работи, но си мълча. Изследвал съм българската музика, разбирам много добре нейния произход, знаей как биха се поправили българите музикално. Понеже българите много се държат за старото, съгласен съм да се държат за старото, което прогресира, да го държат. Гледам българите, от 40 години в музикално отношение нямат изходен път в музиката. Една характерна черта е в българина, че той обича с малко труд, много да спечели. Хубава е тази черта, но тя е опасна. Той иска малко като работи, много да придобие. Пък то е невъзможно.

Вие още не сте разглеждали въпроса, Адам като беше в рая, одарен с толкова дарби, какво му тежеше, защо не можа да устои при онази велика свобода, която Бог е дал. Адам не беше се научил да обича. Той не знаеше какво нещо е любовта. Доста умен човек беше, но като прекара животните Господ пред него, като ги видя, той им тури имена и каквото им тури и досега се пази, но като минаха животните по две, съблазниха го. Той беше един като цар, и като ги видя, казва: Те са по-щастливи от мене, по две си ходят, аз съм самотен. В тази райска градина, защо се чувствавам сам, как е самотен? Господ му виде ума. Казва: Ще ти дам една Евица, да бъдеш и ти щастлив.

В евреите има едно предание, че Адам бил недоволен, понеже Ева била залепена за гърба му; той я носил и бил недоволен, че като лягал, ставал, се я носил, но не можел да я види. Туй е едно еврейско предание. Като бил недоволен, не било времето още да се отдели Ева от него, но Бог, за да го задоволи, я отделил и като я видял, казал: Ти ли беше на гърба ми? Сега затуй жените искат да се качат на гърба на мъжете. Той и казва: Не може на гърба, навсякъде другаде, но не и на гърба.

Да дойдем до основното. Тия неща са за пояснение. Ние живеем в един чужд живот за нас. Един живот на нещастия, не е мой живот. Трябва да се мине през тази кал. От тази кал трябва да изработим нещо. В себе си трябва да почистим своя ум. Колко кал има в нашия ум, която ни смущава! Колко кал има в нашето сърце, която ни смущава! Колко кал има в нашите постъпки, която ни смущава! Всичко трябва да се очисти, че като погледнеш на ума, да се образува цяло небе с луна, със звезди. Като погледнеш на сърцето, и сърцето да е чисто вътре. Като погледнеш на тялото, да е организирано. Сега трябва да бъде организирано. Аз бих ви препоръчал, ето какво тогава. Аз искам някой път да опитате любовта си. Ето какъв малък опит може да направите. Някой казва: Дали ме обичат? - То е друг въпрос. Ако вие искате да покажете, дали вашата любов е динамична, дали е любов, на която може да разчитате, намерете някое дете доста интелигентно, малко да е сприхаво и да започнете само това дете да го виждате по веднъж на ден. Ако само като го виждате и в една година в това дете настане промяна, туй дете се е променило, понеже имате любов; ако в една година вие го виждате и то не се промени и още е отпаднало, вашата любов не струва. Аз говоря за една любов, която е творческа. Казвате: Братска любов. - Каква е тази любов, когато хората боледуват, когато се карат? Какво верую е в Христа? Не, не. Мислите ли вие, че можете да влезете в Царството Божие без да любите Христа? - Не може. Без любов в Царството Божие не се влиза. Ако ние за Христа не можем да направим всичката жертва, и той за нас не може да направи всичката жертва. Ако ние не можем да направим толкова жертва, колкото той, как мислите, ще може ли да влезете в

Царството Божие? - Не може да влезете. Някои се страхуват. За да направя един акт, една постъпка, в мене трябва да стане трояк процес. Най-първо трябва в моя ум да няма противоречие. После ще попитам сърцето си да нямам противоречие, дали то е съгласно. После ще попитам тялото си. Когато се съединят и трите, и аз ще се съединя с тях, и каквото направим, то е благо, приятно е на Бога. Един процес вътрешен, не да ме насилват. Може хората да ме заставят насила да направя нещо. Много добрини се правят чрез насилие. Доброволно да ги направим от онова съзнание. Това се изисква от вярващите. И в свещеници, и в управници, в учители, майки, бащи - навсякъде се изисква доброволно да направят, не по някакво задължение. Ако така не се преобразим, каквито и закони да турим, тия закони са механически приложени. Като се развали механиката, трябва да се прави нова каруца. Онова, което човек сам прави с любов, само то е Божествено. От всичко в света остава само това, което ти обичаш. Единственото нещо, което остава, е само това, което ти учиш. Единственото нещо, което остава е това, което правиш. И тъй, остава, което обичаш, което учиш, което правиш. Всички други неща не са реални, те са привидни, те са условия, те са удобства. Онова, което ти обичаш, което ти любиш - то е реалното. Онова, което ти учиш - то е реалното. Онова, което ти правиш - то е реалното. Сега аз това го желая за мене. Понеже всяко нещо, което го казвам, го желая.

Тази 11-та глава показва, че всички тия противоречия ще преминат. Като се съгласят мечките, лисиците, вълците, като се сприятелят, ще настане Царството Божие. Докато в тебе има ядене, плачене и скърцане със зъби - няма го Царството Божие. Когато искаме ред и порядък в света, какво ще стане със света? Туй което става в света, става и в хората. Неразбранщината е и в хората вътре. Четете историята на европейските колонии. Като четете историята на Вавилон, Асирия, като четете Стария завет, ще видите евреите, които излязоха от Египет, като влязоха в Ханаанската земя, ще видите, какви престъпления са правили. Казват по някой път, че са големи герои. Всички съвременни народи се хвалят с войни. Че бих желал да се хвалят с

благородството, да побеждават злото в света. Толкоз милиони хора има, на които трябва да се помага. Толкоз умиращи хора има, на които трябва да се помага. От глад умират, от жажда умират, война трябва да се прави. Всичките тия хора са герои, ще трябва да се облекат. На всеки един да му се даде това, което му се пада като човек. Да се тури ред и порядък за растенията, за животните, за човека. Всички хора - мъже, жени и деца - всички да живеят така. Казвате: Как ще стане? - Ще стане. Вие искате да стане някога за бъдеще. Днес ще стане. Щом приемете този живот днес в душата си, то е станало, вие сте един от тия членове. Синца, които ме слушате, като станете сутрин, да благодарите на Бога. Всеки да има по едно огледало да се оглеждате. Да видите тази година ще се подмладите или ще остарееете. Ако се подмладите, разбрали сте тази беседа. Ако ще остарееете, не сте я разбрали.

Казвате: Как е възможно? Господ да дойде да оправи света! - То е съвсем физическо разбиране. Господ иска да види ние как разбираме. Затуй е взел последното място и гледа ума ни. Един ден Той пак ще вземе първото място. И ще ни каже: В тъмница бях, не ме посетихте. Болен бях, не ме посетихте. Гладен бях, не ме нахранихте. Той ще вземе първото място и ще тегли присъдата. Тази присъда ще бъде и във вас. Може да сте един от тези, за които казва: Елате вие благословени от Отца моего. Може да станете един от последните, от вас зависи. Ако приемете Любовта, ако изучавате Мъдростта и ако служите на Истината, вие ще бъдете един от онези, които ще наследят Царството Божие. Ако отхвърлите Любовта, ако отхвърлите Мъдростта и не служите на Истината, вие ще бъдете един от онези, които ще намерят тъмницата. Сега ще кажете: Ние от кои сме. - Аз виждам, около вас седи един отляво и един отдясно. По двама герои седят при вас. Единият казва: Поживей си. Като станете стари, тогава ще служите на Бога, сега си поживейте. Другият отдясно казва: Добре трябва да се живее. Туй, което имате, разумно го употребете. Казва ви още: Впрегнете ума си на работа, впрегнете сърцето на работа. Вие се слушвате и постоянно искате да угодите на единия или на другия: и овде и овде. Здравето, щастието,

благоденствието на човека, на семейството, на народа, на цялото човечество - на всички, зависи от Любовта, зависи от Мъдростта, зависи от Истината, която възприемаме днес. „Ако ме любите - казва Христос - ще опазите моя закон“. Какво по-хубаво нещо да се обичате. Да обичате, значи да създадете условия. Да любиш, значи да дадеш от онова хубавото, което Бог ви е дал и вие сте възприели. Аз ви давам от онова хубавото, което Бог ми дал. Дали вие приемате или не, аз забогатявам. Вие, като не приемате, всичко, което остане, ще го взема назад. Аз забогатявам. Аз не осиромашавам ни най-малко. Ако го вземете и приложите, мене ще ми бъде приятно да бъдете всички богати. Богати с любов, богати с обич, богати със знание, богати с познание, богати с постъпки и богати с действия да бъдете. Изхвърлете думата „не мога“. Щом дойде не мога, ще кажете: Мога. Щом дойдете до любовта, кажете: Мога. Мога ли да любя? - Мога. Мога ли да уча? - Мога. Мога ли да постъпвам? - Мога. Щом дойдеш до глагола мога, кажи: Мога да обичам, както Бог обича. Мога да любя, както Бог люби. Мога да обичам, както ангелите обичат; мога да обичам както всичките добри хора обичат. Аз съм едно с Него, едно с тях, каквото те правят и аз мога да го правя. Сега искат работници и млади, и стари. Младите плачат, старите въздишат, а възрастните се трудят. Аз искам сега младите да пеят, старите да учат, възрастните парсата³ да събират. Да се не спъвате. Аз ви говоря за динамичния живот. Има нещо, което се бори с вас и иска да ви отклони от пътя. Казвам: Всички сте определени да наследите Царството Божие. Работете в тази посока.

Благословен Господ Бог наш.
Тайна молитва.

*14-та беседа, държана на
19. I. 1941 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

МЛАДИЯТ СИН

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета само няколко стиха от 15 глава от евангелието на Лука, от 11 до 25 стих.

(11) Рече още: Някой си човек имаше двама синове; (12) и по-младият от тях рече на баща си: Отче, дай ми дела който ми се пада от имането. И раздели им имота си. (13) И след малко дни по-младият син събра си всичкото и отиде в страна далечна, и там разпиля имането си с разблудното си живеяне. (14) И като иждиви всичко, стана голям глад в онази страна; и той начна да е в оскъдностъ. (15) И отиде та се пристави едному от гражданите на онази страна, който го проводи на полетата си да пасе свине. (16) И желаше да напълни търбуха си от рошковите които ядяха свинете; и никой му не даваше. (17) И като дойде на себе си, рече: На колко наемници бащини ми изостава хляб, а пък аз мра от глад! (18) Ще стана да ида при баща си, и ще му река: Отче, съгреших на небето и пред тебе, (19) и не съм вече достоен да се нарека твой син: стори ме като едного от наемниците си. (20) И стана та дойде при баща си. И когато бе далеч още, видя го баща му, и смили се, и завече се, и припадна на врата му и го целуна. (21) Рече му син му: Отче, съгреших на небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. (22) И рече баща му на слугите си: Изнесете вън най-добрата премяна и облечете го, и дайте пръстен на ръката му и обуца на нозете му. (23) и докарайте храненото теле та го заколете, да ядем и да се веселим; (24) защото този ми син мъртъв бе и оживя, загинал бе и намери се. И начнаха да се веселят.

Духът Божи.

Онези, които са чели Библията, казват, че Бог създал земята от нищо. Думата нищо разбира това, което не е. Казва, че от нищо създал света. Тогава, ако от нищо може да се създаде нещо, то то не е нищо. Казват: Нищо и никакъв човек, пък каква работа направи. Там е чудното. Вие виждате едно голямо дърво, например една череша. Туй дърво от нищо е станало, от една малка семка. Виж една семка от ябълка, пък от нея ще излезе едно дърво милиони пъти по-голямо. Как е възможно тази семка да създаде това дърво? Кое е по-важно - семката или дървото? По някой път питат: Кое е по-важно - яйцето или кокошката? Може да разсъждавате, както искате. Ако обичате кокошката - кокошката е по-важна. Ако обичате яйцето - яйцето е по-важно. Туй, от което човек се ползува, то е важно. Сега у всичките хора има едно криво схващане. Казва: Аз тия работи ги знам.

Вземете кой да е европейски език - френски, английски, български, руски. Преди хиляди години тия езици имаше ли ги? Значи, френският си има свой произход. От кога се е появил в тази форма, в която сега съществува? Българският език в тази форма, в която сега съществува, той е отскоро. По-напред формите не са били такива, каквито са сега. Формата всякога означава някаква идея. Идејни работи се считат първичните работи.

Питат по някой път, откъде дошъл човекът. Казвам: От Божествения хамбар. Туй, което всякога е било, аз го наричам Божествен хамбар - оттам е дошло. Човек в тази форма, в която сега се проявява, тя е преходна. Адам, първият човек, когото Бог създаде, не знаеше да мисли. Той чувствуваше. Адам беше първият човек, в когото се пробуди съзнанието - започна да мисли. Обективният ум се яви в него, зароди се желание да проучва животните. Голям зоолог беше, то беше неговата специалност. Бог прекара всичките животни пред него да държат изпит, да им тури имена и досега имената, които им тури Адам, останаха. Много учен човек беше. Хиляди и хиляди имена... Откъде ги измисли. Но това не беше още учение. Той не разбираше запример ботаниката. Понеже той беше специалист зоолог, неговата другарка, неговата дъщеря Ева- наричам я дъщеря на Адама- взе друга специалност

да изучава ботаниката. Тази ботаничка изучаваше всичките растения, изучаваше плодовете, опитваше ги. Само от плодовете на едно дърво не биваше да вкусва, понеже последствията са много лоши. Аз няма да ви разправам. Но плодовете на това дърво са отровни. Вас не ви интересува, какво нещо е отрова. Може да ви покажа, какво нещо е отрова, но вие ще я повърнете назад. Всяко нещо, което се повръща, то не ти трябва. Всяко нещо, което те ослабва, то не ти трябва. Всяко нещо, което отнема силата ти, защо ти е?

По някой път искате да знаете, какво нещо е грехът. За греха няма да питате. Като изучите всичко в света и като няма друго какво да учите, най-после да остане греха да го изучавате. То е последният предмет, който трябва да учите. В началото не ви трябва да изучавате, какво нещо е грехът. Колкото по-малко го знаете, по-добре. Греха кой от вас не го знае? Произходът не му знаете, но всички му служите. Не че искате да му служите, но тъй става, че вие без да искате, направите една погрешка.

Сега, запример, казват, че някой човек е красив, някой е грозен. По какво се отличава грозният човек от красивия? В красивия човек има известна симетрия между частите на тялото. У него всяка част е на място. В грозния има една асиметрия, размесени са линиите; веждите са едната нагоре, другата надолу, чертите разбъркани; очите не са съразмерни - едното око е изкривено. Турците казват: Тебе гледа, мене вижда.

Туй, от което вие се нуждаете, то е реалното в света. В реалното е знанието. Всеки ден чувствуваш, че придобиваш по малко. Придобиваш нещо външно. Аз не считам придобивка, ако те срещне един човек и ти даде един килограм пясък. Нищо не си придобил, хабиш енергията си напразно. Придобивка считам, когато един човек, един брат те срещне и ти даде една семка; срещне те друг, даде ти друга. Тези семки като посадиш, ти вече придобиваш нещо. Колкото и да опитваш пясъчните зрънца, ти нищо не може да добиеш от тях. В живота имате един живот като пясъка, който понася всичкото нещастие на хората. Една млада мома си въобразява да се ожени, да роди дете, да стане майка. Отлична идея е да стане майка. На физическото поле няма по-

високо положение да станеш майка. Ако родиш едно дете и то умре, второ дете не може да родиш. Започваш да пишеш история: Едно време имах едно дете, ангелче, хубаво, но умре. Разправам на този, на онзи. Защо умряло? Господ го даде, Господ го взе. Децата, които умират, майките им не са ги родили, както трябва. Всичките деца, които не са родени навреме, умират. Деца, които са родени навреме, не умират. Знаете, колко малко хора има днес, които са родени навреме. Щом не ви върви- на време не сте родени. Сиромаси сте- на време не сте родени. Сега вие задавате въпроса: Защо навреме не сте родени? Да ви приведа примера, какво значи на време.

Един английски лорд, който имал 500 души длъжници, чудил се, защо Бог им дава толкова блага и защо не вярват в Господа. Защо Бог, Който толкова блага дава на хората, те не вярват. Аз ви предавам този анекдот- не знам дали се е случил, но ви представям една идея, която е вярна. Той дава едно обяснение в английските вестници, че през годината, в еди кой си ден, в еди кой си месец, в еди колко си часа, всеки, който дължи на лорда, да се яви- ще им прости дълга. Събират се 499 души и разсъждават отвън, какво искал да каже лордът, какви са подбудителните причини; дали има някаква цел да ги изпитва дали са честни платци? Най-после иде един беден човек и казва: Тук ли е къщата на лорда? Хлопа и влиза. Лордът затваря вратата; онези остават вън да философствуват. Гледа като англичанин, минава времето. От 500 души само един се намерил да вярва и да влезе.

Сега всичките хора са като тия длъжници на лорда, питат: Какъв е смисълът на живота? - Смисълът на живота е да живееш щастливо, здрав да бъдеш, богат да бъдеш, да бъдеш учен, да бъдеш силен, добре да ядеш, добре да спиш, добре да живееш с хората, да се не караш и да помагаш на всички. Казваш: Че какво да правя?- Ще ядеш, няма да преядаш. Сутрин, преди изгрева на слънцето, няма да ядеш като животно. Като изгрява слънцето, с първия лъч, вземи си закуската. Още като изгрява слънцето, да ознаменуваш своята закуска. Не знам колцина от вас закусват, като изгрява слънцето. Няма нито един от вас - така предполагам. Обеда да си вземете точно, когато слънцето минава меридиана.

Вечерно време, преди да е залязло слънцето, да си вземеш вечерята. Туй вие не го правите, нито на обед, нито на закуска, нито на вечеря. Някои вечерят в 10, или в 9 часа. Туй не е голямо зло. Аз може да се примиря с това. Понеже сутрин вие ядете след изгрева, то в този момент слънцето изгрява за някои- вие ядете, пък други ще се ползват. Ти сутрин като ядеш навреме, ти се ползуваш от яденето; като ядеш не на време, ти ядеш, пък други се ползват. Тъй щото вие правите услуга. Гледайте поне като ядете, някой да се ползува от вашето ядене- пак е полезно. Нищо не се губи в природата. Истинският живот в какво седи? Туй, което е най-реално, е достъпно в света. Животът, който е най-реален, е достъпен. Любовта, която е най-реална, е достъпна. Който е навсякъде, най-лесно е достъпен. Ние сме направили тия работи много мъчни.

Казва: Няма Господ.- Той е толкоз голям, че много мъчно можеш физически да си го представиш- то е невъзможно. Тогава ще намериш свети, учени, гении да ти разправят, какво нещо е Господ. Значи, майка ми, която ме е родила в света, други трябва да ми показват, коя е майка ми и да ми доказват, че ми е майка, че е тя, и че не е друга. Всичките деца без да им доказват майка им коя е, знаят майка си. Някои ще възразят: Ако е умряла майка им?- То е идолопоклонство. Майка, която умира, не е майка. Не говори за майка, която умряла; за син, който умрял; за баща, който умрял; за братя, които са умрели; за сестри, които са умрели; за слуги, които умират; за учени хора, които умират.

Всеки, който умира, не е това, което той е. Сега аз не искам да вярвате в туй. За мене то е безразлично. Това е така. Каква е разликата между един, който умира и един, който не умира? Онзи, който не умира, работите му вървят добре: той никога не осиромашава, той сам сиромаш става, но сиромашията никога не може да му се наложи; богат става, но богатството никога не може да му се наложи. Господар е на сиромашията и на богатството. Онзи, който не умира, животът не може да му се отнеме. Щом може да ти отнемат живота, въпросът другояче седи. Сега чели сте много книги, казвате: Трябва да умрем.- Че то е цяло изкуство да знаеш да умреш. Но кога не знаеш да умреш,

то е мъчение. Виждали ли сте как умират хората? Някои се мъчат, не знаят да умират.

Ще ви приведа един пример от едно село във варненско, сегашната Николаевка, едно време Хадърчъ. Имало някой си дядо Ради. В селото имало добър свещеник и той казва на близките си: Извикайте свещеника да ме причести, че съм пътник за оня свят. Казва: Заколете ми една кокошчица. Той не е бил вегетарианец, такива са били разбиранията му. Свещеникът иде с причастieto и гледа, дядо Ради яде кокошка. Като го видял, казал: Отче, вземам си последния обяд на земята, заминавам си, вече няма да ям. - Е, дядо, ти има да живееш. Започнал да се смее. Казва: Не се смей, сериозно ти говоря, тази работа е сериозна. Наял се дядо Ради, изял цялата кокошка - да допуснем, че я изял. Свещеникът не повярвал, че ще замине и не го причестил, но като отишъл до външната врата, чул, че заплакали - умрял дядо Ради. Това е факт, самият свещеник ми го разправяше. - Върнах се - казва - умрял човекът. Съжалявах, че не го причестих. Докато ида до вратата и умря човекът за пет минути, отиде в оня свят.- Къде отиде дядо Ради? Щом един плод капне от дървото, той или при дървото ще остане, ще изгние, или човек ще го изяде, или някоя птичка ще го изяде. По някой път и семката човек изяде. Къде е ябълката? В благоутробието на човека, в благоутробието на някоя птичка или в благоутробието на някое животно?

Ние имаме особени понятия. Считаме, че животните са по-долу. Понеже животните са изостанали същества, неразумни същества, които не изпълнили Волята Божия, както трябва. Казано е: По техния път човек не трябва да ходи. И човек на земята е създаден, за да възпитава животните. Той е учител на животните. Как съвременните хора възпитават животните? Някои ги възпитават много добре, а някои не. Аз запример, никога не бих избрал да ме възпитават. Ако бях едно животно, не бих избрал да ме възпитават. Срецаш един кон, който са впрегнали, постоянно камшикът играе върху него; мислиш ти като животно да имаш туй съзнание и този камшик да е на гърба ти, никой да не може да се застъпи на твоята страна; всички казват: То е животно и на туй

животно са му затворени устата, докато човек сам дойде до съзнание.

Сега да приведа един анекдот от древността, за да обясна идеята си. Един богат земледеец имал един хубав вол и едно магаре. Върнал се волът от нивата, орал целия ден. Магарето пита: Как прекара деня? - Остави се, казва, много работа, целия ден орах, и то не е ден, не са два. Магарето казва: Кой ти е крив, като си толкова глупав. Престори се на болен. Земледеецът бил наблизо и разбирал езика на животните. Магарето казва: Престори се на болен, не яж, после характера малко си поизмени- поритай, пободи, ще те оставят да си починеш. Тебе кажат ти да работиш, и ти отиваш. Слушал ги господарят, как се разговарят. Отива слугата и вижда, че волът е болен - боде, рита. Казва: Изменил се волът, изопачил се. Господарят казва: Няма нищо, остави го да почива. Вземи и впрегни магарето. То целия ден орало. Връща се и волът му казва: Много ти благодаря, целия ден си почивах. Ти как прекара? - И аз съм добре. Но магарето започнало да лъже сега. Казва: Знаеш какво чух днес от господаря? Ако утре правиш както днес, да те продадат, да те заколят и да се освободят от тебе. Затуй съветвам те, тази вечер да си вземеш яденето. Мислите ли, че магарето е разрешило въпроса. Ни най-малко не е разрешило. Едно време магарето си даде мнението за жената и досега страда. Защо страда? - Единственото животно, което видяло Ева и казало мъъ. И сега магарето започва с мъъ. Онзи, който създал този анекдот, той имал известна идея.

Когато Господ създал всичките животни, те са имали предназначение. Защо създаде Господ животните? - Животните и растенията са азбука на човешката мисъл. Хората трябва да се отнасят много добре с животните, понеже това е техният език-азбуката. Като не се отнасят добре, нарушават езика на нещата. При това животните носят нещо много хубаво за човека. Запример котката носи много хубаво. Щом правиш къща и дойде котка, бъди уверен, че къщата ще остане. Като правиш къща и котката си отиде, хич не прави къщата. Сега няма какво да ви убеждавам да вярвате в туй. Питам: Когато човек има една мотика, не е ли тази мотика за него едно благо? Той може да копае и да си

помага. Ако няма тази мотика, трябва да впрегне ръцете. Мотиката замества ръцете и улеснява работата. Животните в дадения случай в труда заместват човека. Той трябва като господар да се отнася с тях много добре. Не 10, 15 часа да работят, но работата, която им дава и товара, да не бъде пряко силите им. Натоварят един кон да тегли една каруца от хиляда килограма. Трябва да има човешчина, да знае човек, колко може да тегли един кон.

Та казвам: Ние искаме този свят да се оправи. Туряме една предпоставка, която не е вярна. Искामе светът да се оправи. Но ние не трябва да разваляме света. Светът е създаден толкова хубаво, че ние не трябва да го разваляме. От всичките хора се изисква да имат човешка обхода. Не само със своите домашни, със себе си, с братята си и сестрите си, но и с всички наоколо, човек трябва да се обхожда добре, да се отличава, че той е едно същество, създадено от Бога. Да кажат животните: Тия същества Бог ги е създал. Ако ние не се обхождаме добре, показва, че нас Бог не ни е създал. Ако една майка ражда едно дете и детето умре, Божието благословение не е било с детето. Ако една майка ражда едно дете и то боледува, Божието благословение го няма. Майката, като роди едно дете, трябва да има Божието благословение. Има деца, които не вървят по пътя на своята майка и баща. Не бих желал да имам един син, който не поддържа моите идеи. Не бих желал да имам една дъщеря, която не поддържа моите идеи. Не бих желал да имам една дъщеря, която не вярва, както аз вярвам, и да вярва, каквото тя иска. В какво ще вярва тя? Ще вярва в някой млад момък, че може да я направи щастлива. Кой момък досега е направил някоя мома щастлива или коя мома е направила някой момък щастлив?- Никой. Единственото добро нещо, което може да направи, е да роди едно здраво дете. Да роди здраво дете или под думата здрав човек разбирам човек, който мисли. Туй дете да бъде спокойно да мисли и да чувствава, да постъпва добре. Естествено да постъпва туй дете- то е родено.

Какво нас ни пречатствува да мислим, да чувствуваме и да постъпваме добре? Запример сега аз трябва да ви убеждавам, че има Господ в света. Няма нужда да ви убеждавам. Всеки един

човек в света е проводник на Великото, на Божественото в света. Когато дойде време да се проявиш, да проявиш Божественото в себе си, да го проявиш без никакво изменение в Божественото. Всеки един може да свири. Когато имате един роден музикант, другояче свири. Когато имате някой, който не е роден музикант, друго свири; и той свири, но като че хлопа на дъска. Всеки говори, че Христос като се изправи пред гроба на Лазаря, каза: Лазаре, излез навън. - И Лазар излезе. И вие може да кажете, Лазаре, излез навън, но Лазар няма да излезе. Каква е разликата? Ще кажете: Той беше пратен от Бога. - Не само пратен от Бога, но Христос изявяваше Божията Воля и не служеше на себе си. Казва: Да изявя волята Божия.- Всеки човек, който в дадения случай извършва волята Божия, както трябва, той е Христос. Казва: Ти Христос ли си?- Щом обичам хората- Христос съм. Щом не лъжа хората-Христос съм. Щом внасям навсякъде ред и порядък дето мина-Христос съм. Какво значи Христос? Вие може да бъдете Христосовци. Аз бих желал всички да бъдете Христосовци. Вие мислите отделно да кажете: Аз да бъда, пък вие не сте. Аз съм само Христос. Да кажа на пръста си на ръката: ти не си човекът. На този пръст трябва да му дам почитанието на ръката. Ако се откъсне от ръката, моята ръка ще бъде безобразна. Този пръст допринася, той е част от мене. Трябва да му дам нужното почитание. Ако с показалеца показвам, какво значи? Когато един цар си дигне показалеца, какво показва? Дигнеш ръката с всичките пръсти нагоре - какво искаш да кажеш? Някой дойде и пита: Вярваш ли в мене? Казвам: Покажи си ръката. Показва ми ръката си. Аз зная вече. Аз вярвам не в онова, което ти говориш, но на ръката ти вече е написано ти, каквото ми казваш. На ръката ти трябва да видя написана ли е честността, разумността написана ли е на ръката. Най-мъчно се изличават белезите на ръката.

Пак ще ви приведа един пример. Изследвах един български поборник, един от старите герои- не зная как са го наричали. Много правилно лице. След като изследвах главата, лицето, дойдох до ръката. Казвам му: Ти носиш ръка на престъпник. Доста хора си избил. Той поклати глава. На лицето се е загладило

престъплението, няма ги и на главата, но на ръката останали знаците. Казва: Тежи ми на душата. С нашите заблуждения ходихме да освобождаваме България, натрупахме си грехове; какво ще се прави? Как ще ни прощава Господ, не зная. Ние искаме да се освободим чрез убийство.

Защо хората да не могат да се освободят чрез любовта? Защо да убиват? Защо с любов да не могат да се освободят? Сега имаме християнски народи- повече от 500 милиона християни имаме; ако тия хора вярват, какво биха могли да направят? Като кажеш, че не си православен, като кажеш, че не си католик, като кажеш, че не си евангелист, веднага те гледат особено. Но защо с любов да не можем да разрешим въпросите в света? Ако ги разрешим с любов, всякога ще бъдем радостни, весели, здрави. Понеже ги разрешаваме с омраза, с убийства, затова боledуваме. Навсякъде слушам да казват: Да го обесим, да го убием, да се махне. Като го убиеш, още по-лош ще стане този човек. Една отрова в шишето е по-безопасна; като се излее е по-опасна. Лошите хора, като се убиват, стават по-лоши. Лошите хора трябва да се пратят някъде. Знаете онзи пример: Христос като срещнал беснуемия и го пита за името, казва: Легион сме. Молим ти се, пусни ни да влезем в свинете. Като влезли в свинете, всичките свине се издавили в езерото. Излезли хората и казват: Отидоха нашите свине. Според еврейския народ, не беше позволено свинарството.

Днес хората се съдят за 100, 200 лева, ще викаш свидетели, не петни името на Бога, напразно за 100 лева. Съвременните християни, като дойде не за 100, но за милион да не се съдят. Езичниците да се съдят, но християнин за да бъде, да извика длъжника си и да му каже: Колко можеш да ми дадеш? Без лихвите може ли да ми дадеш? - Не мога. Три трети давам. - Дай ги. Тук имаше един адвокат в София- Бъчваров; той замина за другия свят. Разправяше ми той една опитност. Ще ви приведа неговия пример. Казва: Като адвокат бях ударил нашироко - този закача, онзи закача - хванаха ме. Осъдиха ме на 4 години затвор. Лишиха ме и от граждански права. Като ме затвориха, нямаше какво да правя - взех да чета евангелието. Просветих се. Разбрах,

че не се живее така по адвокатски. Турих си наум, като излезе от затвора, с онези, от които имам да вземам, ще ликвидирам сметките си. Отивам при единия и му казвам: Парите без лихвите можеш ли да ми ги дадеш, както ти ги дадох? - Мога.- Дай ми ги. Някои три трети ми дадоха, някои половината, някои една трета от дадените пари. Казва: Благослови ме Господ, тръгнах по нов начин.

- Какво ни коства на нас да изпълним Волята Божия в света? Колко години ще живеем на земята още? Някои след 20, 30, 50 години ще заминат. Отивате в един свят, дето не го знаете. Отивате в един свят, дето хората живеят по любов. Знаете колко въпроси има, които сега трябва да се разрешат. Най-първо въпросите между мъже и жени трябва да се разрешат. Жена никога да се не жени за един мъж, когото не обича. Мъж никога да се не жени за жена, която не обича. Дете никога да се не ражда от една майка, която не обича; или майка да не ражда дете, което не обича; тя да роди дете, което обича. Всичко в света трябва да стане по любов. Това изисква природата. Аз говоря не тъй, както е вашето разбиране. Аз говоря за дадения момент. Има един момент в живота извън времето. В дадения момент каквото мислиш, то е истина, не как ще се проявя. В дадения случай съм една клечка кибрит, това е реалност. Драсвам клечката, не се запалва огънят, втора, трета. Онази клечка, която драсна и огънят се запали, тя е важна. Всяка мисъл, която реализирам в дадения случай, всяко чувство, което реализирам в дадения случай, всяка постъпка, която реализирам и е за славата Божия, казвам: Това е реалното в живота. Това е нашето богатство. Защото всеки един човек той не е сам в света. Той е свързан със своите близки. Ако ти направиш услуга някому, ти правиш услуга на цялото общество. Всеки човек представя цял народ.

Казвам: Когато едно време Господ каза на Авраама да излезе из земята и да напусне бащиния си дом, той представяше целия еврейски народ. Ако той беше се отказал, нямаше да съществува израилският народ. Казва му Господ да излезе и той излезе. Всеки един от вас представя цялото човечество. Вие сте в удове на човечеството някъде. Може да представяте неговите

вежди, може да представяте неговите уши, очи, може ръката или нокътът някъде или косъмът някъде на главата. Този косъм е цяла антена. Не мислете, че космите са безпредметни. Когато оголее главата на човека, малко не му върви напред. Когато се изсекат горите, суша наставя. Когато растат горите, има влага, повече плодородие. Не всичко да е обрасло с гори. Има една закономерност, която съществува в света.

Та казвам: Ние, съвременните хора не знаем косми ли сме, вежди, нос, пръсти ли сме на човека. Ние вярваме, като турим 100, 200 хиляди лева в банката. Знаете ли, че веднъж, когато Аделина Пати била ангажирана да пее в операта в Ню Йорк, усетила, че директорът на театъра иска да я играе; тя седи и публиката събрана и я чака. Тя си обува едната обувка и не си обува втората. Той и дал 25 хиляди лева, тя не си обува другата обувка. Ангажирана била за 50 хиляди. Публиката ръкопляска, чака я да се яви на сцената; не излиза, докато не и даде цялата сума. Като и дава директорът още 25 хиляди, и тя си обува другата обувка. Тя му казва: Да платиш, ще си туря обувката. Казва: Тази работа ще я уредя. Навреме да свършим работата. Той трябва да плати - тя ще обуе обувката. Като кажем нещо сега, трябва да стане. Ние всички трябва да бъдем последователни, малко да говорим и всяко нещо, което говорим, да бъде обмислено. Ние се намираме пред един свят и ние нямаме ни страх. Някой го гледа и той казва: Какво ме гледаш? Има една закономерност. Мога да ви приведа много примери. Трябва да се напише една книга, да се види, че има една закономерност.

Разправяха ми един случай в габровско село, няма да го кажа кое е. Едно дете разрушава едно ластовиче гнездо и отрязва езичетата на пет малки ластовички. Майка му се смее, че отрязало езици на ластовичките. То пораста, става на 21 година, оженва се, раждат му се пет деца- и петте неми. Ти ще направиш нещо в живота скрито, но тази твоя идея, някакво твое престъпление ще се покаже. Ти ще се ожениш и ще имаш деца, и туй престъпление ще дойде върху децата ти. Всяко престъпление, което направиш като човек, ще се отрази върху тебе. Всяка лоша мисъл, която възприемеш, ще се отрази и всяко лошо чувство, което

възприемеш, ще се отрази върху тебе- деформира те. Всяка постъпка, която направиш, те деформира. Този закон е неумолим за всички. Дали си гениален или талантлив, или обикновен- законът работи.

Да ви приведа друг пример. В село Чатма Варненско, в кръчмата две лястовички си правят две гнезда. Едната донася кал, поставя я на гнездото, отлита пак и в това време другата взима донесената кал от гнездото и я поставя на своето гнездо. Така първата лястовичка донасяла кал за гнездото си и другата все я крала. Веднъж я заварва, когато ѝ краде калта и хващат се да се бият, падат на земята. Котката на кръчмаря напада и хваща едната лястовичка. Кръчмарят видял, че котката хванала престъпницата лястовичка и я изяла. Законът навсякъде работи.

Казвам: Има разумност в света. И ние, съвременните хора, трябва да се научим да правим всяко нещо от любов. Като обичаме нашия Небесен Баща, заради Него, заради Неговата любов, заради всичко онова, което ни е дал на наше разположение, заради ума, заради сърцето, заради тялото, заради баща си, заради майка си, за братята си, за всичките условия да бъдем всякога готови в душата си да извършим Неговата воля. Ако всички българи така биха служили на Господа, какъв щеше да бъде българският народ? Той щеше да бъде първият народ. Нито един българин да няма да каже една лъжа. Ние се извиняваме и казваме: В грях ни зачна майка ни. Човек какво добива с лъжата?

Ще ви приведа друг пример на измама. В Америка има едно общество, което лекува с вяра. Доста хора лекуват. Тези, които лекуват с вяра, казват, че в света болести няма. Някой си счупи крак, казват: Счупени крака няма. Казва: Ти ще вярваш, че твоят крак не е счупен, и кракът ти ще оздравее. Един млад американец, отива в своя щастлив ден със своята възлюблена да се разхожда и си счупва крака. Викат едного от тези лекари и започва човекът да го убеждава, че кракът не е счупен. След два месеца кракът оздравява. Лекарят казва: Сега ще ми платиш 10 хиляди долара. Казва: Ти ще си въобразиш, че 10 хиляди долара ти давам. Каква е разликата между реалността- туй, което е и туй, което не е. Ако един човек го храните с внушение, той винаги губи

от своето естествено тегло. Дете, което се ражда, има специфична тежест. Всичките добри деца имат специфична тежест. Лошите деца и те имат специфична тежест. Обикновените деца имат специфична тежест; талантливите, гениалните деца и те имат специфична тежест. Това са факти заради мене. Не е необходимо вие да вярвате. Дали вие вярвате, че това е така- то си е така. Дали туй, което е истина, дали вие го приемате- истината си е винаги истина. Лъжата, дали аз я приемам или не, но тя винаги е лъжа. Ако тебе те хранят с илюзии, ти отслабваш и олекваш. Щом започнеш да олекваш, ти си на крив път. Като боледуват хората ослабват 25 килограма, те са на крив път. Защо боледуват хората? При мене са идвали мнозина. Казвам: Имаш един съсед, на който дължиш 1500 лева. Дай му ги и ти ще оздравееш. Някакъв цяръ няма ли? - Цярът е туй да платиш. Ако не платиш, десет години ще страдаш, не можеш да се освободиш. Плати, защото този човек ще те благослови. Неговата мисъл работи заради тебе. Той постоянно има много лоши мисли. Най-първо трябва да създадеш една атмосфера. Гледам сега религиозни хора тук в България. Веднъж бях в трамвая; двама свещеници седят. Аз имам много остър слух и ги слушам какво говорят. Казват: Видиш ли го този, той толкоз лоши работи говори за църквата. Излизаме отвън и питам: Ти откъде си? - От провинцията. - Не, не, ти си свещеник от София. Защо не говориш истината? Вие двамата свещеници може да оправите България. Никой никого не може да изопачи, човек сам се изопачава. Аз не вярвам, че някой може да ме заблуди или аз може да заблудя някого. Един човек не може да го заблудя. Всяка лъжа ще излезе. Даваш една монета на един човек и казваш, че е злато. Ти я изчистваш и тя не е златна. Този свещеник питам: Я ми кажи, какво лошо съм говорил за църквата? Единственият човек, който е говорил много хубаво за църквата- то съм аз. Аз съм църква. Аз искам да ви дам един образец, как да живеете честно.

Църквата е онова, в което Бог живее. Църквата е онзи, в сърцето на когото Бог живее. Аз ще се радвам, ако Бог живее във вас. Аз съжалявам, че вие не изпълнявате волята Божия и създавате пакости на мене. Знаете какво каза Йоан: „Кой ви

обади да бягате от бъдещия гняв?“ Що ми влиза мене в работа, че някой прави престъпление. Има съдии за това. Какво ще му доказвам, че той е извършил престъпление. Какво ще казвам на един вълк, че той върши престъпление. Той носи престъпления от хиляди години. Овцата носи своите добродетели със себе си. Орелът носи своите престъпления със себе си, всичко е написано на главата.

Казвам: Такива ли сме ние, каквито Бог ни създал? - Не сме. Сега да оставим-това са посторонни работи. Един гениален човек, той може да използва противоположностите на живота. Ние разглеждаме живота принципиално. В този свят не може да живеем щастливо, докато не приемем онзи принцип на любовта доброволно да се подчиняваме, не насила да ни заставят или от страх. Страхът досега ни е заставял. Не, аз да нося в съзнанието си идеята, че трябва да живея добре. Дали има хора при мене или няма, дали съм в гората или по пътя, като минавам покрай едно цвете, гледам да не стъпча цветето. Като минавам през реката, никога не си турям крака в един извор; вземам вода от извора и го изчиствам. Навсякъде трябва да бъдем образец на едно съзнание и човещина. Като погледна едно дърво, виждам, какво Бог е направил за това дърво.

Сега ви говоря за Любовта. Изпълнявайте всички само подбужденията на любовта. В тази любов трябва да участва вашият ум. Когато направите такава една постъпка, вас да ви е приятно. Тази постъпка да остане записана. Защото, ако всеки един придобиваше по една от тези хубавите мисли, ако по едно хубаво чувство придобивате всеки ден и по една хубава постъпка, в годината ще имате 365 хубави мисли, чувства и постъпки. То са цяло едно богатство.

Казвам: Ако по този начин живеехме, щяхме да имаме много по-добри музиканти. Сега не е хубаво да си изказвам мнението; гледам, някои пеят, но много малко певци съм срещал, които пеят хубаво. Много малко музиканти съм срещал, които свирят. Понеже човек, за да свири хубаво, музиката излиза из

неговите пръсти. После музиканта като свири, неговият двойник трябва да влезе в инструмента. Цигулар, който свири и неговата душа не влиза в цигулката, не може да свири. Пианист, който свири и душата му не влиза в пианото, не може да свири. Ако не влезе душата, като тенеке само дига шум. Влезе ли душата, вече музиката има. Като говори, трябва душата му да влезе в неговите очи.

Та аз искам да проявите онова, което ви е дадено. Вие седите и чакате да идете в другия свят и да се оплачете на Господа. Всеки, който умре на земята, затваря си устата и вие като идете при Господа с тази уста, не можете да говорите. Един ням да имате, как ще говорите? Като идеш при Господа, устата е затворена, как ще Му говориш; какво ще Му кажете? Вие сега мислите да идете да се оплаквате на Господа. Колкото рибата може да се оплаква във водата, толкова и вие ще се оплаквате на оня свят. Като ви обере някой човек, вие трябва да се радвате, че не сте на неговото място и да благодарите на Бога, че друг взел тази служба, че вас не са ви турили за чиновник на тази служба, на този занаят. Някой като ви нагруби, наругае, да благодарите на Бога, че друг цапа езика си. Вие се учите. То е морал в света. Вие ще кажете: Тази работа е много трудна. - То е най-лесното. Вие казвате, че е трудна, но то е едно заблуждение. Кое е по-лесно: да ядеш лошо ядене или хубаво? Гнили ябълки ли се ядат лесно или хубави? Хубавата храна се яде лесно, лошата храна много мъчно се яде. Следователно, вие сте правили мъчните работи; като дойде до лесните, то е мъчното. Човек да живее добре, то е най-лесната работа. Няма по-лесна работа от нея. Сега вие сте от тези, които сте излезли от небето. Едно време Адам слезе от небето, че после дойде Господ да го намери и като го намери, и неговата дъщеря Ева и тя излезе от небето. След като съгрешиха, Господ направи света и им даде условия. Като дойде Христос, Той беше първият син, който дойде и рече: Отче! Христос е този младият син, който се върна и понесе греховете на света, греховете на хората, всичките престъпления. Вие носили ли сте престъпленията на света, носили ли сте едно престъпление

на убийство, да знаете, колко тежи? Като идеш в оня свят - за форма го представям - убил си десет души и те цял ден вървят подир тебе и казват: Дай ни живот, дай ни живот. Не може да спиш, накъдето ходиш, ден и нощ подир тебе казват: Дай ни живот. Какво ще правиш тогава? Сега да оставим тия посторонни работи. Те са илюзии на живота.

Никога не си туряйте мисълта в ума да убиете един човек. Турете си в ума да дадете живот. Когато Христос дойде на земята, казва: Аз дойдох да дам своя си живот. Да дам живота си, значи да съм проводник на Божественото в света. Сега вие не може ли да повярвате? Не да вярвате, както аз вярвам, но да вярвате, както вие вярвате. Допуснете, че аз ви давам сто хиляди лева и като ви дам тия пари, вие ще говорите добре за мене. Вестниците ще пишат за един благодетел. Но ако вие вземете стотте хиляди лева от банката, вестниците ще пишат, че един изнудвач задигнал сто хиляди лева. Каква е разликата? Аз считам, че като ви дам сто хиляди лева, това е едно престъпление за мене. Вие, като сте ми дали възможност, вие сте направили два пъти престъпление.

Човек не трябва да дава възможност в себе си за едно престъпление. Не трябва да вярва в парите. Отдавна се правят тия възражения. Човек ще тури в банката 50, 60 хиляди лева и мисли, че е осигурен човешкият живот- То е заблуждение. То са уловки. Животът не седи в парите. Онзи, който ви обича и ви даде пари, парите са едно благословение. Любовта трябва да ви дава пари. В света- трябва да знаете- любовта е разменна монета. Ние сме готови да услужим на когото и да е, ако го обичаме; когото не обичаме, не сме разположени да му услужим. Бащата, който има дете, което обича, как е разположен всичко да направи за него.

Казваме: Този младия син. - Ние всички на земята сме младите синове. Онези, които останаха горе, са ангелите, които не съгрешиха. Ние младите, които дойдохме на земята, ударихме на широк живот. Та вие сте всички от тия младите, които дойдоха

на земята и сте загазили. Няма по-благородно нещо да обичаме Бога вътре в себе си. Няма по-благородно нещо да обичаш ближния както себе си. Няма нещо по-благородно да обичаш Бога в себе си- то е твоят дух; да обичаш ближния като себе си - то е твоята душа. То са два принципа. Ти живееш в духа, живееш и в своята душа. В душата чрез любовта работи духът ти. Само духът работи с по-възвишена Божествена любов. После и умът работи чрез любовта и сърцето работи чрез любовта. Ние казваме: Трябва да впрегнем ума, чувствата си - но това не е на място. Трябва да тръгнем по пътя на нашия дух, трябва да тръгнем по пътя на нашата душа, трябва да тръгнем по пътя на нашия ум и трябва да тръгнем по пътя на нашето сърце, които обичат Бога. Тогава пред синца ви ще се отвори нова епоха. Тази епоха много пъти е проблесвала. Най-първо ще се подмладите. Най-първо всички от вас, които сте осъдени да умрете, няма да умрете, ако решите по любов да живеете в Бога. Писанието казва: “Бог беше в Христа и примиряваше себе си със света, като не им вменяваше престъпленията.” Какво по-хубаво нещо в света да дойдем в любовно отношение с Онзи, Който ни е създал. Тогава пред нас ще се отвори светът. По някой път се възхищавате от жена, която ви обича или от един ваш приятел. Няма ли да се възхитите повече, когато Бог ни обича? Когато чуем гласа на Битието, като дойде гласа на Онзи, Който те обича и ти каже: Всичко туй съм създал за тебе.

Върнете се към вашата първа Любов! Върнете се към Вашия Баща. По някой път онези, които са се върнали, трябва да вземат участие с онези, които се връщат, докато се върнат всичките. Всичките като се върнем, ще бъде като че един човек се връща. Ангелите нямат нашата опитност. Ние имаме съвсем друга опитност. Всички трябва да чакаме да се върнат всички и като един човек да станем. Казват, че всички в Христа съставяме един човек. Един човек ще бъдем, единство ще има тогава. Каквото всички притежават, един ще го притежава; и каквото един притежава - всички ще го притежават. Някои мислят, че ще се изгубят. Ако моят пръст излезе от ръката, каква ще му бъде

съдбата? Той е щастлив, докато е на ръката ми. Всички пръсти са щастливи, докато са на моята ръка. Докато сме в Божествения организъм, ние имаме щастие. Щом се отсечем от него, нямаме никакво щастие. Някой път ни е страх, че ще се върнем при Господа, ще изчезнем - поддържа се такава философия. Няма никакво изчезване. Вие, като приемете Божията Любов, ще започнете да живеете. Ще кажете: Туй е сега живот.

Казва: Отче, съгреших, не съм достоен да бъда твой син, но ме направи като един от слугите си. Няма по-хубаво нещо да станем слуги на Бога. Едно време бяхме синове, голямо мнение имахме, но сега слуги да бъдем. Като дойде, Христос прокара същата идея: „Син човечески не дойде да му служат, но да послужи.“

Първото нещо в новото учение е всеки да стане служител на любовта. И в своята мисъл. И в своето сърце. И в своето тяло. Че като ляга да служи, като спи да служи, като яде да служи - да стане един слуга на Божествената любов. Така светът ще се оправи.

Благословен Господ Бог наш.

Добрата молитва.

*15 беседа, държана на
26. I. 1941 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

ЛЮБОВЬ И БЕЗЛЮБИЕ

Отче наш.

В начало бе словото.

Ще прочета 13 глава от първото послание към Коринтяните. Една от най-хубавите глави, която е написал апостол Павел.

Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм медь що звънти или кимвал що дрънка. (2) И ако имам пророчество, и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра щото и гори да преместям, а любов нямам, нищо не съм. (3) И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгоряване, а любов нямам, нищо не се ползувам. (4) Любовта дълготърпи, благосклонна е; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се горди, (5) не безобразствува, не дири своето си, не се раздражава, не мисли зло, (6) на неправдата се не радва, а сърадува се на истината, (7) всичко претърпява, на всичко хваща вяра, на всичко се надее, всичко търпи. (8) Любовта никога не отпада; другите обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще изчезне. (9) Защото отчасти знаем, и отчасти пророкуваме; (10) но когато дойде съвършенството, тогаз това което е отчасти ще се прекрати. (11) Когато бях младенец, като младенец говорих, като младенец мъдрувах, като младенец размишлявах; но откак станах мъж, напуснах което е младенческо. (12) Защото сега видим мрачково като през огледало, а тога ще гледаме лице с лице; сега познавам отчасти, а тога ще позная както съм и познатъ. (13) А сега остават тези трите, вяра, надежда, любов; но най-голяма от тях е любовта.

Духът Божи.

Ще говоря върху любовта и безлюбието.

Любовта е смисълът на живота. Животът без любов няма смисъл. Когато животът изгуби своя смисъл, то е безлюбие. Когато безлюбието изчезне, тогава животът добива смисъл. Някой път се зароди дисхармония вътре във вас, искате да я обясните по кой и да е начин. Може да я обясните научно. Казват: Кръвта нечиста, че въздухът, че условията, че храната. - Може да обяснявате, как искате, но аз казвам: Щом има известна дисхармония, нарушен е закона на любовта, любовта ти някак си е намалала у тебе. Сега любовта не е нещо статистическо в света. Тя е като въздуха, като светлината, тя не се дели. Казвате: Моята любов. - Любовта не може да бъде твоя. Казва: Женска любов. - Любовта нито женска, нито мъжка, нито детинска може да бъде. Любовта е само любов. Една е реалността на живота. Всичките противоречия произтичат в света от това, че ние искаме да турим един закон на любовта, да морализираме хората, как трябва да живеят. Без любов не може да се живее. Всички хора изобщо създават своето нещастие, когато започнат да морализират любовта. Един прост пример ще ви дам. По-малко хора умират от глад, отколкото от пресищане. Защото при яденето може да се удовлетвориш. Нищо като не ядеш, как ще се удовлетвориш? Много хора умират от пресищане.

На вас казвам: Не бързайте, не се лакомете в любовта. Яж по малко, не мисли, че ще изчезне, че някой ще я вземе, че ще те лишат от нея, че не те обичат, и там подобни неща. Колко заблуждения и примери са създадени от миналото, че този те обича, че онзи не те обича. Това са заблуждения. Не те обичат хората, ако идеш в някоя изба, слънцето не те обича, не те осветлява. Като излезеш навън, слънцето те обича, осветлява те. Ние не търсим от къде идат противоречията. Казва: Положението ми е лошо, сиромаш съм. - Не че ти страдаш, не от сиромашия, но Любов нямаш. Не е причината знанието. Любов нямаш. - Не съм здрав. - Любов ти липсва - нищо повече. Изход нямаш. Любов нямаш. Сега не само да кажем, че любов нямаш. Ако в знанието виждаш любовта, на място е. Ако в здравето виждаш любовта, на

место е. Ако в сиромашията виждаш любовта, на място е. Ако в злото виждаш любовта, на място е. И злото е на място. Ако в злото не виждаш любовта, и злото не е на място. Ако в доброто не виждаш любовта, и доброто не е на място. Тъй седи.

Любовта има свой език, както всеки народ има свой език. Българите имат свой език. Всичките българи говорят български език, но има разни степени на говора. Ако идеш в село, земеделецът говори по един начин, ученият говори по друг начин. Българските жени говорят български по един начин, мъжете - по друг, децата - по трети. Различие има в говора. Всяка една дума не е един празен шум. За мене езикът не е празен шум, но шум, който има съдържание в себе си. Всяка една дума, за да я произнесеш, трябва да извадиш тапата, да опиташ съдържанието. Тогава от съдържанието ще дадеш на другите. Културни хора наричаме следователно хората, които каквото говорят и го правят. Некултурни наричаме ония, които каквото говорят, не правят. Аз наричам всички хора културни, които живеят по закона на любовта. Всички хора, които живеят без любов, ги наричаме некултурни. Казваме, че са диваци. Защото диващината произлиза от голямата любов. Да бъдеш дивак, е от голяма любов. Здравите хора, които се бият, се бият от чрезмерна любов. Здравите мъже се бият от чрезмерна любов. Ако биха били болни, не щяха да се бият, щяха да бъдат на леглото като светии. Когато хората се бият за една жена, то е неразбраната любов. Като се бият двама души за една печка, да застане едният от едната страна, другият от другата страна, какво има да се карат. Какво има да се борят за печката, и двамата могат да се топят. Сега имате особено схващане, не това е любов. - Че кое е любов? - Това, което хората говорят, то е любов. - Аз не искам да влизам в спор. Спорът нищо не допринася. Нито пък искам да ви покажа, кое е новото. Аз искам просто да ви кажа: Оставете прозорците отворени да влезе пресния въздух да работи. Не вкарвам светлината, тя сама влиза, въздухът той сам влиза. Някой път ви казвам, че аз говоря за любовта. Някой казва: Аз донесох любовта. - Аз не говоря това. Любовта не е нещо физическо. Ти може така да говориш, че носиш любовта. Но да кажеш, че носиш любовта, е да кажеш се таки, че ти носиш

слънцето. Може да нося светлината на слънцето. Може да нося и малко парченце от слънцето. Като запалят това парче, произвежда светлина, не че сам нося цялото слънце. То е въпрос. Туй, което се носи от слънцето, то е нещо постоянно. Тази любов, която хората носят, тя не е постоянна любов. Тя трае една секунда, една минута, две-три минути и после изчезва, заминава си, тъй както огънят като изгори, къде отиват дърветата? Често тази топлина се носи из въздуха, димът и той отива някъде и от всичките предмети, които са горели, остава само малко пепел. Къде е реалността, която вие търсите? Тя ще се върне тази реалност от източника, откъдето е излязла. Всичките големи противоречия, от които ние страдаме, произтичат от онова криво наше разбиране, че ние сме в стълкновение със самата реалност. Искаме на реалността да и дадем друго направление.

Питам: Ако на един българин му дойде на ум да каже, че нашият език не е хубав, друг език ни трябва. Какъв език ще тури? Ако рекат да го заменят, с кой език може да се замени българският? Аз не може да го заменя с английския, и с френския не може да го заменя, пък и с германски не може да го заменя, и с турски, и с китайски, и с японски не може да го заменя. Българският език си е на място. Ако турите един волски език на човека, какво ще стане? Или ако турите един човешки език на един вол, какво ще стане? Езикът е един резултат. Трябва да измените неговия манталитет, неговия ум, да се измени неговата мисъл, да се изменят степените на неговите чувства, да се измени волята му - тогава ще промените неговия език. Езикът е онова, което показва разумното в човека. И досега, като влезете някъде, децата изплезват езика си. Казват: Виж ми езика. Едно време хората се поздравявали, като си допрат езиците, както сега си допират ръцете. Тогава са си допирали крайчетата на езика и показвали колко са добри. Ако сега си позволиш да целунеш езика на когото и да е, не е модно и цял въпрос ще стане. Ако турят един закон, ще стане мода. Какво значи мода? То е начин. Мода значи начин. Мода е един начин за обличане. Най-първо мъжете носеха шапките изпъкнали горе. После започнаха да ги смачкват отгоре. Преди години започнаха да си смачкват шапките

отгоре, рекох: Всичкият фасон на мъжете ще се смачка. И тъй стана. Ако мачкаш шапката си отгоре, най-благородното на човека смачкаваш. Сега гледам жените започнаха да ги мачкат. Не си мачкайте шапките. Или другояче казано. Не си мачкайте ума, пазете го да се проявява такъв. Не мачкайте сърцето си, не мачкайте и волята си. Казвате: Да възпитаваме волята. - Оставете човешката воля да се проявява такава, каквато е. Оставете човешкото сърце да се проявява такава, каквато е. Оставете човешката воля да се проявява такава, каквато е. Защото всичките хора страдат, защото не оставят ума да се прояви такъв, какъвто е; не оставят сърцето да се прояви такава, каквато е и волята не оставят да се прояви такава, каквато е. Те се проявяват такива, каквито не са. Мислиш ли, че ти, когато имаш неразположение спрямо един човек, че това е естествено положение? Ти си му дал хиляда лева назаем, той не ги е върнал навреме и веднага се изменя твоето състояние, измени се ума ти за хиляда лева. Що са хиляда лева?

Аз говоря сега от името на любовта. Любовта не взема нищо и нищо не дава. В любовта има един закон: Всичко взема и всичко дава, не наполовина. Тя като дойде, ще те обере, всичко ще ти вземе и къщата - всичко. Като дойде после, всичко ще ти даде двойно повече. Вие по някой път разправяте: Аз му направих едно добро. - Всички ние в света страдаме се от правене на добрини. Така не се прави добро. Казва: Аз съм го хранил. - Не е верно. - Аз съм го учил. - Не е верно. Някъде е верно, че съм му дал хляб на човека. Но житото се е мъчило. Хлябът излиза от житото. После слънцето е работило, въздухът е работил, влагата, много елементи са работили. Аз съм техен посредник, станал съм посредник на техните блага. И за знанието хиляди умове са работили. Ти си взел нещо, което хората говорили и казваш: Аз го научих. В Писанието се казва, че хората ще бъдат научени, когато ги научи Онзи, Който ги е създал.

Аз искам да ме слушате и онова, което е верно - оставете се свободни, оставете ума и сърцето свободни - и онова, което е верно, приемоте го. Сега може да ви дойде мисълта: Може да ни заблуди. - Тогава нямате понятие правилно заради мене. И аз

като ви гледам, може да кажа: Може да ме не разбират. И моето мнение не е право. - Може да не ме разбирате. Вие се намирате в противоречие. Един много обичал правдата, че дето влизал се за правдата говорил и се го били. Един ден влязъл и се скрил зад една врата. Влязъл друг и го били. Битият викал: Правда, правда, къде си? Той казал: Тук съм, тук съм, но не смея да се изявя.

Правото в света без любов не може да се приложи. Искате всичките добродетели, всичките мисли, всичките хубави неща без любов да ги приложиш. То е невъзможно. Ако приложим всичко в света без любов, ние ще създадем ада. Ние сме създали един свят, който е ад. На земята е адско положението. Някой казва: Какво е адът? Идете на бойното поле и ще видите какво е адът. Адът - то е едно състояние на безлюбие. Ако влезете в една къща, вие ще видите дали има любов или не. Щом влезеш в една къща, ще забележиш една тъмна атмосфера - лицата на всички са посърнали, лицата са опънати, очите не светят, устата свити, всички са недоволни в къщи. - Защо? - Не се обичат тия хора. Любовта не царува там. Знанието не царува. Доброто не царува. И тогава слушам да казва: Аз съм справедлив човек, искам да си кажа мнението. Всеки човек, който си изказва мнението без любов, неговото мнение не е право. Всеки един човек, който мисли без любов, неговата мисъл не е права. Всеки един човек, който чувства без любов, неговото чувствование не е право. Всеки един човек, който постъпва без любов, неговата постъпка не е права. За мене е тъй. И за самата природа туй е право. Аз като правя нещо, веднага се питам: Ти това с любов ли го правиш? Много пъти има се оправдавам. Не, не, питам се: ти с любов ли го направи или без любов? Никаква философия. - Без любов. - Без любов - нищо повече. Казвам: Туй трябва да се направи с любов. Имам една мисъл, казвам: Тази мисъл, ти с любов ли я изказа, или без любов. Ще изкажеш мисълта си с любов. Постави си едно просто правило, което работи много добре. Ако искаме да внесем правилото в себе си и мислим, че причините са други.

Тук преди седмица иде едно младо момиче от София от едно богато семейство. Аз се чудя, защо е дошло, в какво може да и бъда в услуга. Казва: В голямо противоречие съм, в дома не

ме обичат - нито баща ми, нито майка ми ме обичат. Майката не е сиромашка - два милиона има в банката. Казва: Обича брат ми, за него трепери, за него всичко прави; за мене - нищо, като че аз съм в къщи мъртва, не се интересуват за мене. Рекох: Ти се радвай, че майка ти обича брат ти, защото щом обича брат ти, може да обича и тебе. Ако не обичаше брат ти, въпросът е друг. Понеже сега обича брат ти повече, вие сте сега съперници. Брат и казва: Ако аз съм на твое място, ще се хвърля от третия етаж. Трябва да умреш, да си вървиш. Така и казва брат и, но тя не знае да тълкува. Тя усеща, че майка ѝ не я обича, че и брат ѝ не я обича, но работата е, че и тя не ги обича. Казвам и: Обикни майка си, обикни и баща си - положението ти ще се подобри. Тя ме гледа. - Че как може да бъде? - То ти го знаеш, ти искаш да те обичат. Както ти искаш да те обичат, ти ще ги обичаш така. Ти искаш да те обичат, да те погледнат, да се усмихнат - ти направи това на тях. Ти искаш, когато някой се ръкува с тебе, ръката му да е топла. Вземи това правило за себе си. Никога не се ръкувай, когато ръката ти е студена. Стопи я на собата, че когато се ръкуваш, хората да почувствуват, че ръката ти е топла. Никога не се ръкувайте със студени ръце. Казват, че Мусолини никога не се ръкува. Какво ще кажете? Един държавник, който посреща, никога не се ръкува. Понеже ръцете на хората не са чисти, много заразителни болести се предават чрез ръцете. Мусолини е прав. Да оставим това - то са посторонни работи.

Любовта не е нещо отвлечено. Любовта е съвършена. Тя се проявява в цветята, проявява се в изворите, във въздуха се проявява, в светлината се проявява, и в хората се проявява. Като върви някой човек, по движенията може да знаеш по закона на любовта ли върви или не. Само наблюдавайте една котка, която дебне някоя птичка и вижте по закона на любовта ли върви или не. Мазна Гана е отвън, политика има, върви полекичка, не върви по закона на любовта. Щом любовта дойде в света, в природата, всички плодове зреят, навсякъде е топло, въздухът е приятен, изворите текат. Като минеш през една страна, дето хората имат любов, изворите имат особено движение, особен шум издават. Дето има дисхармония, тази дисхармония се отразява. Камъните

във всички реки са наредени съобразно с любовта на хората. Камъните са така наредени, както е любовта на хората, така и дърветата растат. Дето хората имат по-хубава любов, там растенията вървят симетрично; дето любовта не е такава, както трябва, там растенията са такива чокури. Дето любовта царува, пътища има, шосета има направени.

Ние преди години ходихме на Витоша по един неравен път. Всички приятели бяха недоволни. Казвах: След като вървим, ще издадете едно шосе. Като ходим, ще се изглади, ще се павира с камъни. Казват: Трябва да има някой да го направи. Туй шосе е сега така павирано и е хубаво да ходиш по него. Любовта е общ закон в развитието. Ако хората биха живели по закон на любовта - добре; ангелите на земята щяха да дойдат и да направят пътищата. На тях не им коштува много да направят един път. За една нощ може да го направят и да го изгладят. Туй, което ние може да направим за десет години, ангелите го правят за една нощ. Те разбират техниката, много добре я разбират. Ангелите работят при създаването на растенията, те работят тия растения да растат. Идете в полето и вижте как всичко магически из земята израства. Погледнеш там дето е било пустиня - след няколко деня всичко излезе из земята. Любовта на тези същества работи.

Друго едно криво разбиране има, че ние мислим, че Господ ще дойде в света по един магически начин да поправи света, да обеси едни, да тури други. Когато Господ дойде в света, Той ще прости прегрешенията на всичките хора. Всичките хора като Го видят, ще се покаят и ще кажат: Господи, прости ни, ние до сега сме живели лошо. Понеже Те видяхме, ще живеем, както Ти искаш. Туй е по Бога. Това е новата религия в света. Аз бих проповядвал една религия, една религия на любовта, която ще бъде и за растенията, и за камъните, и за въздуха. Да не остане нито една частица да участва без тази любов. Един камък няма да разбира любовта както нас, но се таки според съзнаието, което имат - камъните и те имат съзнание - много малък живот имат те. Не са мъртви, както мислим. Нищо не е мъртво. Тия камъни след хиляди години, като се търкалят по земята, те ще

минат от едно състояние в друго. И за бъдеще от сегашните камъни, хората се ползват, ще се ползват от тяхната енергия, от тяхната опитност, която имат.

Сега това, което ви разпращам, то е новото. Казва Писанието: Като живи камъни градеите се на дом Божествен. Едно време всичките хора, пък и вие, които сте тук, сте били такива камъни, които сега се търкалят. От тези камъни Бог направи първия човек. Всяка една майка по този начин и тя събира малко калчица и прави едно детенце, една дъщеря. Казвате: Как от кал? Казват, че Бог взе пръст и направи човека, дъхна му дихание и той стана жива душа. Сега мислите, че не сте направени от пръст. От какво сте направени? Не разбирате думите буквално. Тази пръст не е такава, каквато виждате по земята. В Писанието се казва, че Бог взел ребро и направил жената. Откъде взел един чифт ребра - отгоре или отдолу? Чели ли сте, колко ребра имате? Мисля, че 12 чифта ребра има човек. Следователно, едно време човек имал 13 чифта ребра. Числото 13 е Божествено. От Божественото число взел човек и останали 12. Затуй сега мъжът обича жената. Божественото от него отишло в жената. Затуй я търси. Пък като не разбира закона - сърди и се, защо жената го е напуснала, че е излязла от онази служба, която е завземала. Казва: Може да те откраднат, по-рано беше в спасително положение, сега откъм всеки може да те открадне, да те задигне. Всичките мъже ги е страх, да не би да им се задигнат ребрата. Туй е алегория. Няма да ви я тълкувам. Този слог ре, той е мощен. В български думата реч започва с този слог ре. Туй, което говори. Бог направи жената от това, което говори, от разумното в човека взел. Адам трябваше да се радва на това. Мисля, че той се радваше. Само сегашните хора не се радват. Мъжът сега, след като се ожени, не се радва. Докато не се ожени, се радва. След като се ожени, влезе един дявол, започва да я следи кого гледа. Ако беше спяла, тогава щеше ли да гледа? Като гледа, той трябва да се радва.

Една жена казвала тъй: Понеже вие, мъжете сте взети от пръстта, трябва да гледате пръстта, надолу трябва да гледате. Понеже ние, жените сме направени от мъжа, ние мъжа ще гледаме. Тя ще гледа мъжа - взета е оттам. От местото, дето е

взета ще гледа. Ще кажеш: Много хубаво. Защо ще туриш в ума си една съблазън? Чудни са тия хора. Преди да имаше закон в света, грехът съществуваше. Не мислете, че грехът не съществуваше преди Адама. Понеже законът не съществуваше, затова и грехът не се явяваше. Не мислете, че грехът сега се е образувал. Грехът съществува от паметта на века като сила в света, но законът изявява присъствието на тази сила. Когато човек започне да се съблазнява от греха, той има някакъв обект. Вземете, какво престъпление има в парите, в златото. Ако откраднеш парите, считат, че си престъпник. Самата мисъл опорочава човека.

Самата мисъл е, която ни опорочава. Щом започнем да мислим, че в света съществува някакво благо извън Бога, ние вече правим едно престъпление. Престъплението на първата жена седеше в това, че онова, което Бог вля в нея, не е всичко. Има нещо, което Бог не е вложил в нея. Като гледа плода, тя мислеше, че Бог е вложил повече, отколкото е вложил в него. Там е нейната погрешка. Ева не погледна на плода с любов. Единственият плод, който изяде без любов, то беше този плод. Единствената храна, която Адам изяде без любов, то беше този плод. Те не мислеха за Бога, понеже мислеха да станат като Бога. Казва: Ще станеш като Бога. - Бог направил света, дал всичко на хората, искаш ти без да си дал нещо, искаш да станеш като Бога. Какво искаш от тия хора? Искаш тия хора да ти се покланят. Искаш тия хора да имат високо мнение. Че какво си им дал? Каква светлина си им дал? Нищо не си им дал, пък искаш всичко. По-глупаво от това в света има ли? Те са сега разсъждения, които са съществували преди нашата епоха хиляди години. Не мислете, че в миналото хората не са мислили. Мислили са, но тогава са имали криви съждения, както и сега имат. Може би векове ще минат, докато хората се научат да имат прави съждения.

Сега онези от вас, които искат да оправят живота си, знайте едно нещо: Без Любов вие нищо не можете да направите. Това може да го подпиша с двете ръце. Без любов нищо не може да се постигне. Не само да казват: „По дух“. Ще го помислиш, ще го почувствува и ще го направиш. Ако аз искам да лекувам един човек с една храна, най-първо ще опитам тази храна върху себе

си. Какво влияние ще окаже тази храна върху мене, какво влияние ще окаже и върху другите. Никога не давай храна на друг човек, която не си опитал. От благото, което ти опитваш, дай и на другите. Казват: Да се обичаме. Да се обичаме, както сега. Нима кокошките не ги обичаме? Нима ябълките не ги обичаме? Всичко обичаме, но има друга страна. Ако обичаш една ябълка и тя да те обича, тогава да я изядеш. Вълкът обича овцата и я изяде. Но къде е престъплението? Овцата не го обича. Той яде овцата без любов и затова си създава едно лошо бъдеще. Казва: В реда на нещата е, по любов всичко се яде. Но то е половината истина. Онзи, когото ти изядеш, и той трябва да има любов. Христос казва: Който ме яде, ще има живот. Но Той е Онзи, Който иде в света, Който има Любов и иска да Го изядат. Казва: Който ме яде, има живот в себе си.

Да не би сега да се оплетете. Съществено е онова, което ти храниш в ума за един човек. То е реално. Реално е само онова, което в даден случай храниш в ума си, в мислите си. Един човек, когото обичаш, ти му желаеш доброто. Каквото той направи, ти се радваш. Онзи, който те обича, пак е същият закон. По отношение на ума, това е Божествено. По отношение на чувствата то е вярно. Ти трябва да се радваш, че ти обичаш другия. Щом усетиш, че ти обичаш другия, то е печалба. Щом обичаш другите, любовта се увеличава. Ако обичаш само един, любовта ти е слаба. Ако обичаш двама, любовта ти е на раздор. Ако обичаш трима, то е равновесие. Ако обичаш четирима, петима, колкото любовта ти се увеличава, ставаш човек, докато дойде до онова положение да обичаш всички - ти вече замязваш на Бога. Аз по някой път съм наблюдавал като художник. Седат две моми и един момък. Той обича едната и тя е по-красива. Другата, понеже усеща, че нея не обичат - и тя първоначално е красива, но после лицето и погрознява, а другата, която обича, става два пъти по-красива. Онази, която не обича, скъсяват се мускулите на лицето и, и лицето и погрознява. На другата мускулите на лицето се отпускат, продължават се, добиват по-хубава линия. Очите и стават прозрачни, лицето добива особен цвят. При любовта лицето има особен цвят, не червен; червеният цвят не е любовта, той е цвят на раздорите. Той е като

огън, който гори. Ако туриш ръката много близо, ще изгори. Онзи огън на любовта, той сгорещява, той не гори. Всеки един предмет, който се докосва до огъня на любовта, той добива жизнена енергия в себе си.

Апостол Павел не беше човек на Любовта. С това не може да се похвали. Доста голям фанатик беше, като евреин ходеше да гони християните. Как смеят да вярват в друго учение? Йоан, може да кажем, че е на Любовта. Но и за него казват, че като го хванали за дрехата, той оставил дрехата, пък гол избягал.

Сега да оставим тия противоречия, които съществуват. Противоречията ние не може да ги примирим в света. Никой досега, който се е занимавал с противоречията, не е могъл да ги примири. И с безлюбието никой не може да се справи. Защото и злото си има свое място. В злото човек добива повече сила. Много малко любов добива. В доброто добива повече любов, повече живот, по-малко сила. Тъй щото, може би за бъдеще, когато доброто и злото се влюбят едно в друго, злото ще даде от силата си на доброто, а доброто ще даде на злото от своята мекота. Тогава казваме, че всички силни хора са лоши. - Лошо какво значи? - Ако ти се приближаваш при огъня, той може да ти направи пакост. Но ако огънят не е запален, няма да ви причини добро, но и зло не може да ви причини. Туй, което тебе може да ти направи пакост, може да ти причини и добро. Трябва да бъдеш учен да се поставиш в такова положение, че да ти причини добро. Не мисли, като обичаш някого да го прегръщаш. Прегръщането не е Любовъ. Не мисли, че и трябва да го целуваш. Целувката не е Любовъ. Не само веднъж да го целунеш, но като светлината трябва постоянно да го целуваш. Слънцето откъдето мине, всичко целува, целува. Всеки ден то ни целува и ние не може да се освободим от неговите целувки. Ако искаме да се освободим, трябва да се скрием в някоя изба, и пак няма да избегнем съвсем целувките му, но по-малко. Вечерно време слънцето като залезе, освобождаваме се от неговите целувки, отиваме да си починем. Вие казвате: Само веднъж като целуна. Сегашните хора считат целувката престъпление. Че някой целунал някоя жена, или някоя жена целунала някой мъж, считат го за престъпление. Христос

казва: Дойдох в дома ти и вода за краката не ми даде, целувка не ми даде. Сега нашият свят е свят на безцелувки, на безлюбие го наричам. Наричам целувката носителка на живота. Според моите наблюдения майката, която целува много детето си, то се подига. Майките броили ли са, колко пъти целуват детето си? Според количеството на целувките, такова ще бъде и детето. Майката в часа ще го целуне няколко пъти. Благодарение на тия целувки, които майката ги дала с любов, туй дете става велико. Онези деца, които майката не ги целувала, от тях нищо не излиза. Сега то е вярно.

Ето какъв е законът. Ако хората мислят добре за тебе, то е целувка. Зависи от хубавата мисъл. Колкото мисълта е по-светла, толката е по-добре за човека. То е целувка, която външно ти дава. Ако някой те обича, като насочи своите чувства, то е целувка на чувствата. В природата се обменят по Божествения закон. В света навсякъде Бог съществува. Когато ние искаме да избираме нещата само за себе си, ние създаваме това, което в света се нарича грях. Да допуснем, че държавата праща един стражар да те арестува. Този човек няма нищо против тебе, но по закона той трябва да те арестува. По закона този човек иде и изпълнява една чужда воля, не своята си воля. Този стражар може да ти каже: Ти си станал доста виден, съдиите искат да те видят. На еди кой си час, яви се да те видят. Остави те спокоен и ти като честен гражданин ще идеш точно навреме, ще се представиш пред тях. Каквото те питат, няма да лъжеш. Ти ще кажеш: Аз ще кажа истината, няма какво да се страхувам. Питат те: Еди коя жена целуна ли я? - Да, целунах я. - Колко пъти? - Два пъти. - Кой ти даде това право? Какво наказание? В Америка една богата американка в тъмно я целунал един мъж. Понеже не го вижда, не протестира. Вървят, но като излизат на един фенер, вижда, че е негър, предава го на властите и го глобяват десет хиляди долара за една целувка. Кой от вас не би обичал да му дадат десет хиляди долара за една целувка. Бихте ли съжалявали, че ви целунал някой?

Сега всичката мъчнотия е не да ви оправя ума, но да имате една ясна представа за любовта. Аз искам вие да храните най-хубавото, което имате за любовта. Щом дойдете до любовта,

да няма никакъв спор. При любовта и прости, и учени, и светии - всички еднакво стават. Щом дойдете до любовта, няма никакво различие. Един светия при любовта гледа на един грешник тъй, както на брата си. Един грешник и той не мисли, че е грешник. Той мисли като своя брат. Всички се споразумяват. Всичките външни различия изчезват, в тях се заражда едно чувство. Грешникът дава от своето богатство. Всичките грехове се обръщат на скъпоценни камъни и от тези скъпоценни камъни дава подарък. Но само любовта може да превърне греховете в скъпоценни камъни. Както въгленът може да се превърне в скъпоценен камък, така и прегрешенията може да се превърнат в скъпоценни камъни. Не трябва да съжаляваме, че сме грешили, но да съжаляваме, че не сме приложили любовта, която е в състояние да ни избави от всичките противоречия. Не за бъдеще, но в този свят, сега, Любовта да измени нашите чувства, да измени нашите мисли и нашите постъпки, при тия лошите условия, при които живеем. Знаете, колко мъчно е, когато човек се пържи, седи в тия мрачните чувства, мисли. Измъчен разрешава да си отмъсти. Знаете, когато любовта посети сърцето, човек става богат, подобрява се неговото кръвообръщение, очите светят, ушите, лицето, цялото тяло - започва да царува радост и веселие.

Ако бихте ме попитали, как да се обхождате, аз бих ви препоръчал обходата на котката. Котката бих дал пример за вашата обхода. Аз ви казвам: Всичко онова, което Бог е създал, е възвишено благо. Като казвам котката, разбирам онова, което Бог е създал. Тя има тази козина, понеже живее при много лоши условия. Тя затова турила и козина. Един ден, когато излезе из тия физиологически условия, ще се прояви и вие ще я видите доста красива. Има доста красота у нея. Хората при ангелите не седят в по-хубав образ. За мене красотата на човешкото лице седи другаде. Аз най-първо като видя един човек, гледам има ли на лицето си тази линия на любовта. Има ли горе на челото, на лицето. На много места има линии. След това има линии на човешката интелигентност, има линии на човешките чувства, има линии на човешките постъпки. Всичко туй е наредено хармонично. То ми прави впечатление. Някои мислят, че малко пълничко да е

лицето. Съдържанието не е в пълното лице. Пълното лице показва, че тия хора са жизнерадостни. Онези, на които бузите са хлътнали, те са критици. Казва: Критичен. - Критичен е, понеже е развалена стомашната система. Разположеният човек, който е здрав, мъчно може да го предизвикаш да се гневи. Щом се гневите, вие сте болен. Не казвам да не се гневите. Често дойде някой комар на ръката ми, аз го бутна с пръстта си, той хвъркне. По някой път тури хобота вътре, започне да изтегля кръв, прави сондажи, научни изследвания. По някой път го бутна, той отхвъркне. Като се върне при комарите, казва: Аз правих научни изследвания, пуснах една сонда да извади една червена вода, едно нещо като дойде, като ме удари, че отхвъркнах. - Пък то е мой пръст. Казвам: За твоите научни изследвания трябваше да ме питаш: Може ли аз на вашата ръка да направя един опит? Щях да ти кажа: Заповядай. Учен човек, нека си прави научните изследвания. Трябва той да ме пита. Когато ще правите нещо в природата, ще питате Господа. Вие ще се качите като този комар без да питате и тогава ще дойде Божественият пръст. И вие ще хвъркнете. Всяка хубава наша мисъл, всяко хубаво наше чувство и всяка добра постъпка, когато искаме да ги разбираме, трябва да се допитваме вътре в себе си. Туй го наричат интуиция, съзнание.

Сега ви говоря искрено. Една жена види някой мъж, иска да го целуне, или пък той иска да я целуне. Аз да ви кажа, ако бях на ваше място, как щях да разреша въпроса. Правилно да се разреши въпроса. Защото без целувка не може. Без целувка ще бъде по-лошо. Най-първо ще попитам Господа, да го целуна ли. Ако Господ ми позволи, ще го целуна, каквото ще да става. Ако той иска да ме целуне, ще питам Господа, да му дам ли да ме целуне. А ако Господ ми позволи да ме целува, че да става каквото ще. Какво противоречие има в това? Ти ще запечаташ, че Господ е верен. Той ще те целуне, Божията любов ще мине през тебе. Господ ще се прояви. Ти ще възприемеш Божията любов. Ако ти го целунеш, тогава твоята любов ще се прояви, ще се проявиш и ти. И той ще се благослови. Ние в най-хубавите неща се осакатяваме. Като го целунеш някой, ще си трие лицето. То е неразбиране на живота. Да знаем, че във всички неща, в които

Бог се проявява, то е благо - и във вземането, и в даването. Сега то е един социален въпрос. Никой не е господар. Грехът е вътре в човека. Ти може да не си целунал никого, но щом си го пожелал, ти си го направил. Ти може да не си откраднал, но в тебе желанието е и си казваш: Да ми се падне, ще го направя.

Силен човек е онзи, който в ума си не се съблазнява. Видиш парите - да се радваш, че някой друг има тия пари. Ако ти си един верен син на Бога, всичкото богатство на земята е твое. Всичко, каквото има на земята, то е твое, ти можеш да разчиташ на него. Ако ние обичаме Бога, всичко е на наше разположение. Като не го обичаме, законът е друг. Понеже не Го обичаме, като живеем в един свят на безлюбие, Божиите блага не са еднакво разпределени. Когато дойде Любовта, когато Бог се всели в хората, или когато хората възприемат Бога вътре в себе си - както е казано в Отче наш - „да се свети Името Ти, да дойде царството Ти, да бъде волята Ти“; ако се освети името Божие в нашите умове, ако дойде Царството в нашите сърца и ако стане волята в нашите тела - тогава всички блага, от които ние имаме нужда, те ще дойдат. За бъдеще Царството Божие е това. Когато един ден се подигне човешкото съзнание, не само да дойде самосъзнанието, но да дойде свръхсъзнанието вътре във всички хора, да живеят по любов и големи и малки, и учени и прости - всички да се радват. Тогава ще имаме една култура съвсем друга от сегашната. Сега не се съдете, но всеки един от вас да разбира въпроса, да извърши волята Божия както е угодно на Бога. Внесъл ли си в себе си Царството Божие, турил ли си закона на Царството Божие, Той сам да е господар. Най-после да се освети Името Божие. Няма по-лошо нещо да се съдим. Светът е пълен само със съдии. Кого как срещне, се те критикува и те съди. Съдите повече, отколкото трябва. Христос казва: Не съдете, за да не бъдете съдени.

Аз казвам тъй: Живейте в Любовта, отколкото в безлюбие. Онези от вас, които живеете без Любов, разрешението е да внесете Любовта. Сега пак употребявам думите: внесете Любовта. Обичайте Любовта. То значи да обичаш Господа с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила. То

е законът. Но когато Мойсей предаде този закон, то за евреите беше едно учение непознато. Даже в сегашния християнски свят, Любовта я считат за нещо много дребнаво. Хората на любовта са великите хора, то са високите върхове. Това са гениалните хора в света, това са талантливите хора в света.

Три вида любов има. Обикновена - ето какво разбирам. - Обикновените, които дават условие на човечеството да расте. Талантливите, които дават сила да побеждава и гениалните, които ги свързват с Божия закон в Божествения свят. Обикновеният човек, който дава условие за развитието на една култура. Талантливите, които побеждават и дават енергия. Гениалните, които образуват великия закон в света, дават светлина, за да може да работим. Някой казва: Обикновен човек. Заради мене обикновеният човек -това са условията; талантливите - това са енергията, която съдържат; и гениалните - това са ония хора, които работят за вечните закони на битието. В някои отношения желая да сте обикновени, в някои отношения желая да сте талантливи и в други отношения желая да сте гениални. Обикновените да дават условия, талантливите да внасят сила в себе си и гениалните да работят за постигането. Да внасят ония енергии, които въздигат човешкия дух и човешката душа. Сега може би ще остане мисълта, че тези неща са отвлечени. Не, постижими неща са това. Аз зная, които неща са постижими.

Следното нещо трябва да избягвате. Две съседки живели в един град. Едната била доста щастлива, но не знаела как да готви. Отива при съседката си и я пита: Как готвиш картофите? Онази и казва как. Казва: И ние така ги готвим. Пита: Боба как го готвиш? - И ние така го готвим. Идвала и няколко дена все питала - другата се и казва. После казва: Чакай да и устроя една шега. Пита я: Как готвиш охлювите? Казва: Турям ги в хавана и ги начуквам с черупките и после ги варя с ориз. Тя казва: И ние така ги готвим. - Ами мидите? - И тях ги турям в чутурата и после като ги смачквам ги готвя. Отива в къщи и слага мидите в чутурата. Сготвя ги, както онази и е казала. Мъжът като се върнал я пита как е сготвила мидите. Казва: Сготвих ги както ми каза съседката. Така не се готвят. Така не се разрешава въпроса. Тя като питаше

своята съседка, трябваше да каже: Не зная да ги сготвя. И като и каже да каже: Много ти благодаря, ще ги сготвя както ми каза. Един от европейските царе бил много сприхав. Иде един, който заеквал, да иска нещо. Започнал да заеква. Царят, за да не избухне, му казал: Можеш ли да пееш. С пеене ми кажи онова, което искаш. Той започнал да пее. Първата просба на царя изпял и излязло много добре.

Казвам: Когато дойде онзи, който заеква при вас, накарайте го да пее. Като идеш при съседката, как се готвят картофите, боба - слушай я, но като дойде до охлювите и мидите - не я слушай. Сега престанете да чукате охлювите и мидите. Престанете да заеквате, но пейте.

Сега да остане само едно правило, което важи за мене. Хранете винаги хубави мисли, хубави чувства и хубави постъпки към всяко нещо!

*16 беседа, държана на
2. II. 1941 год. Неделя 10 ч. с.
Изгрев*

БЛАГОСЛОВЕН !

Отче наш.
Ще се развеселя

Ще прочета само един стих: „Благословен, който иде в Името Господне.“

Духът Божи.

Човек трябва да разчита на нещо положително, реално. Човек сам на себе си не може да разчита в този смисъл, както сега ние мислим. Казвате: Човек е всесилен, всичко може да направи. - Относително е така. Ако няма земята, какво може да направи човек? Корабът е всесилен да плава по водата, но ако няма вода, по сухото не може да плава. Аеропланът може да хвърчи във въздуха, но благодарение на въздуха. Ако въздухът го няма, той не може да хвърчи.

Съвремените хора са дошли до едно положение, че искат да живеят само на земята. Казват: Да си поживеем малко. - Но земята е едно место, дето вие си създавате вашето щастие или нещастие. Место отдето започва съдбата, ти или щастлив ще бъдеш или нещастен. Земята е место на избор. Какво ще избереш? Ще теглиш билет. Сега аз оставям на страна всички тия разсъждения. Тук не се интересуваме от философията на философите, понеже туй, за което те говорят, то е теория, пък аз го зная. Затуй не ме интересува философията. И науката не ме интересува, понеже туй, с което учените хора сега се занимават, отдавна го зная. Има нещо, което сега и аз уча, то ме интересува. Ако е въпрос за любовта, която хората имат, аз я зная. Не ме интересува тази любов; от нея хората умират. Ако е за богатство, не ме интересува туй богатство, то образува всичките насилия в

света. Ако е за сиромашия, не ме интересува и сиромашията - нея аз отдавна я зная. Мене не ме интересуват тия работи.

Мене ме интересува в света само едно: Благословен , който иде в Името Господне. Благословен е онзи човек, на когото Господ е дал благословен ум. Благословен онзи човек, на когото Господ е дал благословено сърце. Благословен онзи човек, на когото Господ е дал благословено тело. Туй е за мене учение. Всичката друга философия не ме интересува. Благословена земята, която Бог дал да живеем. Благословено слънцето, което Бог дал да живеем. Благословени всичките звезди, благословени всичките хора, които идат от Господа и носят по нещо. Да се разберам. Има нещо в нас, което трябва да се измени. Някой казва: Аз не искам да се изменя. - Ако детето иска да влезе в утробата на майка си така голямо, може ли да влезе? То влиза толкоз малко. И знаете каква конкуренция е претърпяло, за да се роди. Знаете, каква конкуренция има между децата, докато дойдат на земята. Голяма конкуренция има , за да се родят. За раждането на едно дете има 5 милиона кандидати, и само едно от тях ще дойде. Другите чакат. Ако само по едно дете може да се роди на година, значи пет милиона години трябва да чакат, за да дойде реда на всичките. Какво ще бъде вашето положение, ако вие сте от петте милиона кандидати и ще трябва да чакате пет милиона години? Статистика е туй. Има още по-голяма конкуренция от тази. Тази конкуренция е нищо. Но тази статистика е достатъчна. При това хората, които са дошли на земята са недоволни. Такава конкуренция са издържали, дошли са и като са дошли са недоволни. Те мязат на онзи турски манафин¹: Давали един английски параход на лотария. Паднал се параходът на манафина. Като го взели в парахода да го види, той полудял. Завели го в болницата. Хората като дойдат тук стават шашкьни². Казват: Изведете ме, не искам в този параход. Мнозина бягат от живота. Казвам: Знаете ли откъде сте дошли и къде отивате? Сега аз искам да разсъждаваме. Ни най-малко нямам на ум да ви плаша. Сега аз не ви говоря за ада, но за създаването на рая. Вие мислите, че има някакъв си рай някъде. Аз сега в рая живея. Ние сме в рая. Мнозина сега сте кандидати да излезете извън рая. Казвам: Гледайте да не излезете

из рая навън. Ако изгубиш ума си, не си ли извън рая? Ако изгубиш сърцето си, не си ли извън рая? Ако изгубиш телото си, не си ли извън рая? Казвате: Как е в рая?

- В рая е, щом имаш благословен ум. В рая е, щом имаш благословено сърдце. В рая е, щом имаш благословено тело. Щом изгубиш благословените неща от Бога, ти си извън рая. Казва: Какво нещо е извън рая? Сега мнозина проповядват онзи свят, но не са ходили, не знаят нищо и проповядват. Аз считам, то е един роман. Може да ви каже някой: Ще ви говоря за оня свят - не съм ходил, но тъй както съм чел. Ще ви говоря за ада - не съм ходил, но тъй както съм чел, ще ви разправам заради него. Интересно, учени хора разправят, че адът е много далече от небето. Небето е горе, адът е долу. Ако адът е така далече от небето, как е възможно за богатия, който беше в ада, като си дигна очите и виде Авраама. Ако небето е така далече както месечината, един човек може ли да го видиш тогава от земята? За да го видиш, значи много близо е. Казва се, че само една голяма пропаст имало, но хората се разговарят там, гледат се значи. Казват, че адът е огън. Огън е, но този огън не е видим, но е вътре. Има нещо, което засяга гърлото. Сега вие мислите, че има вили, с които дяволите мушкат хората. Възможно е. Всеки човек в своя ум носи един дявол. Не е своенравен дявола, но непреклонен е дяволът, с нищо непоправимо същество. Всеки човек носи в своето сърце едно упорито сърце. Упорит човек е този. Когато твърдоглавият дявол и упоритият човек се съберат на едно място, те образуват ада. И Писанието е съгласно с това.

Както адвокатите аргументират, привеждат факти - адвокатът ще приведе едн кой си член - и аз привеждам думите на Христа, Който казва: „Гладен бях и не ме нахранихте; жаден бях и не ми дадохте да пия; в тъмница бях и не ме посетихте. Идете вие проклети в ада, и вие неговите слуги идете в ада.“ Сега онези, които не разбират думата проклет, какво значи, какво разбират? Проклет, значи да туриш една птица в клетка. Да туриш една птица в кафез малък и да не може да излезе. Проклети в клетка живее, не е на свобода. Сега турят една каша, която не е. Те мислят, че е урсус³, че е нещо такова. Запример, златото е много

урсус, при сто градуса не се стопява и при 1000 не се стопява, повече трябва да го нажежиш, за да се разтопи. Казва: Много проклето е това злато. Защо не се стопява? Златото казва: Искам много да ме обичат. Калаят с малко любов се сгорещява. Като го нагорещиш 120 градуса, стопява се, но златото при 120 градуса казва: Такава любов не ми трябва.

Човек трябва да има нещо, на което да разчита. Ние физически разчитаме на слънцето, на земята. Ако не е земята да задържа слънчевата енергия, ако не е слънцето да изпраща своята енергия, ние няма да имаме условия да живеем на земята. Значи разчитаме на туй. Ние разчитаме на ума на човека, разчитаме на човешкото сърце, разчитаме на човешките чувства. Сърцето е орган, чрез който се реализират чувствата. Трябва да знаете какво е съотношението между ума, сърцето и телото. Сърдечният свят е подвижен. Той е крайно подвижен. Ако влезете в духовния свят на сърцето, вие в духовния свят никога няма да намерите същества да са седнали както вас да седят на едно място. В духовният свят всичко е в движение и толкоз бързо се движат, че като се движат, вие няма нищо да виждате. Някои хора мислят, че могат да виждат. Ти може да виждаш само това, което си дошъл на равно с неговата сила. Като се движиш с бързината, с която то се движи, ти ще го виждаш. Щом се движи по-бързо от тебе, то става невидимо за твоето зрение. Тогава говорим от друго гледище. Ти не можеш един човек да го обичаш, ако в тебе няма движение. Любовта е най-мощното движение, което съществува във вселената. Постоянно движение и по-бързо движение от него няма. Едновременно тя се намира навсякъде. Няма място в света, дето любовта да не присъствува. Не, че тя е голяма, но с движението си тя присъствува навсякъде.

Сега вие ще ми кажете: Обясни ни.- Няма какво да ви обяснявам. Защото, ако го обясня, съвсем ще се забъркате в тази каша. Без обяснения по-късно ще го разберете. Любовта е навсякъде. Няма място в света, дето да няма любов. Ще кажете: Защо аз не я чувствавам? - Пресякъл си съобщенията. Затворил си прозорците, във слънцето грее, но в стаята при тебе е тъмно. Човек може да пресече пътя на любовта, която трябва да се

покаже в нас. Хората сами се омотават сега. Проповядват, че трябва да умрем. Нека да ни изяснят две неща. Умирам - на български турете запетая след У-то У, МИРА - значи в един нов свят влиза, в един свят на мъчение. Пак е в света, пак ще живее, няма да бъдеш богат, пари няма да имаш, апартамент няма да имаш, баща няма да имаш, автомобил няма да имаш, като циганин ще бъдеш. Даже по някой път мене ми е съвестно да говоря за Божествения свят, понеже след като говоря за Божествения свят, ние си представяме това, което не е. Ние разбираме един свят, който хората са създали, ние разбираме един свят, който духовете са създали. Нямам нищо против това разбиране. Човешкият свят е хубав, светът на духовете е хубав. Когато говорим за Божествения свят, разбирам: той е идеален свят. Започваш добре и свършваш добре, започваш с Любов и свършваш с Любов. В духовният свят започваш с умраза и свършваш с Любов, в човешкия свят започваш с Любов и свършваш с умраза. Що е човешкият свят? - Започваш с Любов и свършваш с умраза. Започваш с Истина и свършваш с лъжа. Започваш с доброто и свършваш със злото. Започваш с богатството и свършваш със сиромашията. Започваш с живота и свършваш със смъртта. Това е човешкият свят. Духовният свят е обратното: Започваш с омразата и свършваш с любовта, започваш със смъртта и свършваш с живота. Божествения свят започваш с живота и вечно продължаваш. Някой казва: Няма ли край това вечно? - Туй, което има край, не е вечно. Сега аз не зная какво се ползвате, ако някой ви би обяснил, че вечността има край. Тогава във вас ще настане такава паника, такова отчаяние, което не сте виждали. Благодарение, че има нещо вечно, няма паника. Благодарение на безкрайната любов, която съществува, благодарение на безкрайната доброта, на свободата, на истината, която съществува, знаем, че всичките нещастия, които имаме сега, ще свършат, ще се мре, ще влезем в другия свят. След като идем в другия свят и оттам ще подедем от живот в смърт, и от смърт в живот, и пак в живот, във втори живот. Ще имаме съвсем друго положение. То е като едно дете, което влиза в утробата на майка си, свилю се там, не му дават да яде, да диша, свили го там

и казват: Ще мълчиш, ще кротуваш, гък няма да кажеш. Ако речеш да дадеш мнението си, на вълн ще те изхвърлят. Какво прави баща ти и майка ти, ти ще мълчиш като най-кроткото дете. Всичките деца, които са се опитали да си кажат мнението, преждевременно, се пометат. Ако речете да говорите, ще бъдете пометени. Ще мълчите - нищо повече. Някой казва: Какъв е оня свят? - Тия учени хора аз ги питам, защо се бият сега? Всички доказват, че било Волята Божия да се бият. Съгласен съм всичките глупави хора да се бият, но умните хора трябва ли да се бият?

Друг пример да ви приведа. Всичките кални хора трябва да се къпят в банята. Но който е чист, има ли нужда той да ходи в банята? Банята е за нечистите, да се очистят. Светът е за чистите хора. Сега аз говоря за Божествения свят, за чистите хора, дете може да живеем и да развием онова, което е скрито. Човек има дарби на ума, има свои стремежи на сърцето, има свои възможности на телото. Той трябва да постигне Божествения свят. Човек е така направен. Главата му е свързана с Божествения свят. Сърцето му е свързано с духовния свят - кръвта, кръвообръщението. Телото му е свързано с физическия свят, с човешкия свят. Едновременно ние живеем в три свята. И следователно, ще изпълним своите функции, които физическият свят изисква. Ще изпълним ония органически функции, които сърцето изисква. И най-после ще изпълним и онова, което умът изисква. Тия трите свята ще ни подготвят, ще минем в духовния свят, и тогава ще минем в Божествения свят. Или аз наричам този свят красив, хубав свят. Когато една мома се облече с най-хубавите дрехи, тя е в духовния свят, приготвява се за Божествения свят. Защо се обличат? Онзи, който търсим, той е Божествения свят. Той представя Господ. Тя се облякла в духовния свят, за новия живот.

Сега хората разбират Любовта другояче. Но да оставим този въпрос.

„Благословен Онзи, Който иде в Името Господне.“ При сегашните условия вие искате да знаете какво ще стане. Какво ще стане? Че германците печелили, че англичаните печелили, нас не ни ползува. Германците и англичаните ще измрат. Ще

бъдат ли хората щастливи? - Няма да бъдат щастливи. - Защо? - Защото те не са турили любовта за основа. Те се бият. И германците искат да осигурят своите работи, и англичаните искат да осигурят своите работи, и русите искат да осигурят своите работи, и французите. Всеки за себе си мисли. Как мислят тия хора, когато всеки мисли за себе си. Как те ще създадат нов ред и ще живеят щастливо тия хора?

То мяза на тази млада мома, която дойде при мене и да ме пита. Казва: Имам един кандидат. Дали мога да се ожения заради него, дали ще мога да живея щастливо? Казвам: Само тебе ли обича? - Има още една. Казвам: Ти се откажи тогава. Мъж, който има две, с него да нямаш вземане - даване. Всеки, който има две - настрани стой. Остави, дай това щастие той да се ожени за втората. Ти това щастие не го търси от Господа. Ако ти си сама, много добре. Дали си мъж или жена - едно е. Винаги търсете Благословеният, Онзи, Който иде в Името Господне. Щом идат двама, стойте на страна. Сега ще ме разберете криво. Щом при мене идат мъж и жена, аз вземам предпазителни мерки. Като дойдат двамата, той ме наблюдава, как гледам жена му. Казва: Ти, както те виждам, не може да ме излъжеш. Ти минаваш за свят човек. Аз като погледна жена му, той ме гледа, как я гледам. - Много изпитателно я гледам. Казвам: Направена е по образ и подобие Божие, искам да видя, дали е опетнила Божия образ. Как, харесваш ли я? - Много хубави очи има. -Ах. - Много хубава уста има. -Ах. - Хубави уши има. - Ах. - Не ме разбирайте криво. Казвам: Жена ви има хубави, магнетични очи. Много добра жена е, добре се отнася с вас. - Тъй ли, отде го знаеш? - Очите показват. Много внимателна, проникателна. Не искам да я съблазня. Ако си заmine, ти ще изгубиш. Пази я като Божествен цвят. Ако си заmine, ти ще бъдеш нещастен. По някой път са идвали мъж и жена и казвам, че нямам време да ги приема. Ще ми казва мъжът „ах“ за очите. Като му разправам за очите, се съблазнява, за устата, за ушите. Той дошъл че ми разправа, че жена му коремът я болял. То е голяма съблазън, какво ще ми разправа за корема. Че сърцето я боляло. То е още по-опасна работа. Няма какво да ми разправа за тия болки. Една жена,

която боледува, трябва първо да оздравее, и тогава да се жени. Не като се ожени да се лекува. Нас ни трябва едно поколение здраво. Хора със здрави тела, със здрави сърца, хора със здрави умове. Казвам: Съвременният свят се нуждае от това. То е такава голямо противоречие, че каквото кажеш, ще го увият на пръст. Че този въпрос не бил научно разгледан. Няма какво да го разглеждам научно. За онова, което ми говорите, аз съм бил там. Онези, учените хора, които не са виждали атомите, се разговарят с тях. Ако съвременните учени хора са впрегнали атомите на електричеството на работа - не го виждат, не го знаят какво е, но са го впрегнали на работа и то осветлява. Не го познават какво е, но на работа са го турили. Това е едно противоречие. Като кажеш нещо, казват: Не е верно. Аз считам неверни неща, които са неприложими в живота. Всяко нещо, което може да се приложи в живота, всяко нещо, което може да се приложи в човешкия ум, всяко нещо, което може да се приложи в човешкото сърце и човешкото тело и което може да даде резултат, то е реално.

Тогава реалността се познава по следните качества. Щом една мисъл е верна, тя винаги произвежда светлина. Щом едно чувство е верно, то всякога произвежда топлина, такава животворна топлина. Щом един организъм е здрав, той винаги произвежда сила. Щом човек има светлина в ума, тази светлина иде от умствения свят. Светлината иде от Бога. Топлината иде от духовния свят, силата иде от физическия свят. От трите свята идат тия енергии. Някои мислят, че само Бог е в духовния свят.

Щом кажеш, че Бог е всесилен, разбираме, че е на физическия свят. Щом кажем, че Бог е огън пояждащ - в духовния свят е. Щом кажем, че Бог е светлина - в умствения свят е. Когато говорим за Бога, разбираме, че Той е навсякъде. Няма нещо, което да избегне от неговия поглед. И най-малките същества и най-малките атоми, йони и по-малките от тях. Всичко е под Неговия поглед, не е останало нещо, което да не предвиди. Единственото нещо, което не държи в своя ум, то са нашите глупости. Единственото нещо, което Господ не държи, то са нашите заблуждения, малките, дребнавите работи. Нему и на ум не Му идват. Ние се занимаваме с неща, които нищо не струват. Нито в

клин, нито в ръкав влизат. Ние искаме да знаем кой човек е добър и кой човек е лош. Питаме кой човек е умен. Казваме: Той има хубав нос, не къс, но дълъг. - То е много общо казано. Не всякога дългият нос означава една интелигентност.

Разумният човек има едно хубаво чело сформировано, той има един ъгъл. Ако говорим за волята на човека, разбираме една долна челюст, която е добре сформирована. Казва: Има интелигентен нос, има разумно чело, има красива уста. - В какво седи красивата уста? В красивата уста има нещо привлекателно. Като погледнеш един човек, някоя уста е красива, излиза нещо сладко, хубаво. Като видиш красивата уста, ти с години не може да я забравиш. Като си видял красивата уста, ти при голямата скръб като помислиш, тя скръбта изчезва. Такова впечатление остава. И за очите е същият закон. Онези хубавите очи съдържат такава дълбочина, мекота имат тия очи, никога не може да ги забравиш. Паднал си духом, като помислиш за тия очи - просветне ти. Аз говоря за онези очи, които носят Божието Благословение. Аз говоря за оная уста, която носи Божието Благословение. Аз говоря за ония уши, които носят Божието Благословение. Уши, които чуват хубаво, имат особени линии. Три вида уши има. Едни уши статически. Едните са динамически, другите са интелектуални уши, или уши на доброто. Те си имат особена форма. Тези интелигентни уши се познават по горната част на ухото. Динамичните се познават от страни, и статическите - отдолу. Те са научни неща. Подробности трябва да ви дам, като ви покажа картини. Аз съм срещал много учени хора, които по физиогномия не разбират тия работи. Малко има, които разбират, какво нещо е динамичното ухо. Под думата динамично ухо разбирам, че този човек всяко нещо го прави на време. Никога не закъснява, той е динамичен, той е точен като англичаните. Но не да избухва. То е една динамичност, която не е организирана. Под думата динамика разбирам една разумна последователност. Сега в статическото положение разбирам един покой пак разумен. Този човек седи, този в статическото положение мяза на индуските йоги.

При един от индуските учители отишъл един ученик и искал да го учи на закона на мъдростта. Той го пратил да свърши

една работа. Казва му: Там има един военен. Ще идеш да му удариш две плесници. После има един браминин - моли се. И на него ще му удариш две плесници. Най-после ще идеш при един адепт. И на него ще удариш две плесници. Ще се върнеш при мене, да ми кажеш какво ти казаха, след като ги удариш. Като отишъл при военния и му ударил една плесница, и той му ударил една и се търколил два пъти. Видял, че втора плесница не може да му удари. Като отишъл при брамина, ударил му една плесница, той го тикнал назад, казва му: Не ме безпокой, да си свърша молитвата. Не му останало време да удари втората плесница. Отишъл при адепта, който бил погълнат в съзерцание. Той му ударил две плесници, пък той останал, като че нищо не се е случило. Връща се при учителя си и го пита: Как свърши? - Първата много зле излезе. Една ударих, мене две ми удариха и се търкулнах два пъти. Вторият се молеше, ударих му една плесница, той ме тикна назад и втора не можах да му ударя. А онзи шашкьнин, като му ударих две плесници, той седи, не се мърда. Казва му: Ти в живота, ако искаш да сполучиш, не бъди нито като военния, нито като браминина, но бъди като адепта. Той се съсредоточил в Божиите работи, че ни най-малко не го интересува отвън неговото тело. То е, като че къщата си му ударил. Ударил си две плесници на неговата къща, но не на лицето му.

Аз харесах един българин, разправяше ми един пример: Дойдоха и ми казаха, че някой целунал дъщеря ми. Казвам: Къщата и целунал. Ако някой дойде и целуне къщата, ще ида ли да се карам? Утре пак ще я намажа с вар. Телото на човека е къща. Душата е нещо свещено, тя е нещо неуловимо. Никога нея не може да я целунеш. Душата не се целува. Голяма превзетост има в хората. Казва: Целунал го. - Душата не можеш да целунеш и Духа не може да целунеш. Те са неща непостижими. Ти, когато искаш една душа да я целунеш, тя ще се намери на едно разстояние от 92 милиона мили. Как ще я целунеш, кажете ми? 45 милиона градуса топлина има душата, как ще я целунеш? Никой дух не се осмелява да целуне една душа. Тя е чиста, тя е огън пояждащ. Има нещо, което душата праща. То е Божественият огън. Ако ние имаме този огън, какви ще бъдем?

Казвам: Благословение носи душата, която е в нас. Трябва да се радваме. Ние отричаме своята душа. Казва: Дали душата е жива? - Единственото нещо, което в света живее, то е душата. Единственото нещо което работи, което мисли, то е духът, човешкият дух. Служител на човешкия дух е човешкият ум. Сега във философията има доста ограничения. Духът в човека в този смисъл е, който мисли. Умът е произлязъл от духа. От душата е произлязло човешкото сърце. Целия духовен свят е основан по закона на човешката душа. Целият умствен и причинен свят е създаден по закона на духа. Целият физически свят е създаден, както човешкото тело е създадено. Целият физически свят представя астрологически един човек, разложен на своите части. Сега те са отвлечени работи, да ви не плашат.

Нали онези, които отиват в Америка, отиват да посетят Ниагарския водопад. Там има поставени пречки, защото като идеш там, се явява желание да се хвърлиш във водата. Така водата хипнотизира, увлича те нещо да се хвърлиш. Но като влезеш, не може да излезеш. За това има преграда.

И Бог е турил големи прегради, като дойдем до големите блага, понеже в нас се явява желание да се хвърлим. Пък не сме готови за туй благо, което Бог ни дава. Ако разгледаме цялата природа, ще видим, как са създадени Божиите блага. Като започнат от най-малките до най-големите вървят по една линия и човек се въздържа да възприеме Божиите блага. Цялата природа представя една книга, която трябва да проучаваме, за да можем да бъдем щастливи. На земята човек може да бъде щастлив. Няма нещо, което да ти пречатствава. В деня, в който обикнеш Бога, ще бъдеш щастлив. Този Господ, като Го обичаш във всичките хора, Той ще ти се усмихне и не само в хората, но като срещнеш едно куче, и то ще ти се усмихне; като срещнеш едно дърво, и то ще ти се усмихне, един извор като посетиш, и той ще ти се усмихне. Ако хората направяха опит, ако обикнат Бога, цялата природа ще се измени. Туй студеното време което имаме, ако обикнат Бога, веднага ще се стопли времето, ще се премахнат облаците. Облаци има, понеже Любов към Бога нямаме. Една любов, която е слаба в своето движение, не може да разпръсне

облаците. Божията Любов сега трябва да мине през облаците, за да се приспособи към нашия организъм, нашето сърце и нашият ум. Не е лош денят. Днешният ден показва, че човек трябва да се съсредоточи в себе си, да пречисти себе си. Онзи, Който иде в Неговото Име, трябва да Го посрещнем в Неговия Ум, трябва да Го посрещнем в Неговото Сърце, и в Неговото Тяло трябва да Го посрещнем. Казваме в съвремения свят, че човек трябва да има условия. Онзи, Който иде от Бога, Той носи условията. Ако вие сте беден човек и имате един американски милионер, който ви е станал приятел, мислите ли, че вие бедният ще имате? Какво му коштува на богатия да праща на бедния българин хиляда долари на месец? Те са близо сто хиляди лева, на годината те са един милион и двеста хиляди. Какво ще правите тогава с тия пари? 12 години по един милион и двеста хиляди, колко правят? Като се върнете в къщи, сметнете. Неразбиране на закона е.

Ние съвремените хора се измъчваме. Всички се измъчваме без основание. Казвате: Когато дойде Христос на земята, какво ще ни говори? - Че преди две хиляди години като дойде Христос, приеха ли го хората? Сега четох една книга, един сънувал, че Христос пак дошъл на земята - някъде ми хареса, пък някъде не е така хубаво - то е едно въображение. Ако сега дойде Христос, как ще го приемете? Сега хората не са готови, като дойде Христос да кажат: Учителю, каквото кажеш, ще го направим. Христос би дошъл, ако те го повикат, Той ще дойде и ще им каже, какво трябва да направят. Но ако искат да вземе някоя страна, Христос казва: Това да го няма. Той казва: Благодарим за онова посещение, което ми дадох. Нямам нужда. Мнозина казват: Да дойде Христос. - И мислите, да се оплаквате. Ако искате да се оплаквате, Христос няма да дойде. Ако Го приемат и кажат: Учителю, какво да правим, каквото кажеш, ще го направим. Скарал си се с брата си - искаш да дойде Христос. И в Неговото време един дойде и Му каза: Кажи на брата ми, да раздели с мене имането по равно. Христос казва: Кой ме е поставил съдник? - Ако искаш да се съдиш, Христос мълчи. Ако искаш да се съдиш, има съдии в света, където искаш иди да се съдиш - в Англия, Германия, България, Сърбия - дето искаш, съдии има. Казваш: Учителю, не

искам да се съдя, но каквото ми кажеш, ще го направя. Веднага ще се яви и ще ти каже много лесно. Знаете какво ще ви каже Христос - „Да възлюбите Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила“. Туй ще ви каже. Ще ви каже още да се учите и да служите. Сега няма да ви каже да идете в някой манастир. Ще ви каже: Всичко в света е хубаво, ако имате любов. Там, дето е Бог, е рай. Дето Го няма Господа, е ад. И на земята ако си, щом дойде Господ - раят иде. Хората се съгласяват. Щом Господ се отдалечи - пъкълът иде. Всеки ден ние се измъчваме.

Сега ме питат, какво ще правим - ще се бием ли, или няма да се намесим? Според мене българите в хиляда години 150 войни са водили, на всеки 8 години война са имали. Казвам: Сега е осмата година за следната война, нека сега да се не бият. До сега се с войни, сега да кажат: Без война! Какво е спечелил българинът от 150 войни? Ще кажат: Да се бием. - От тия войни какво имаме? Велика Симеонова България къде е? - Няма я. България на Ивана Асена къде е?

И аз съм за война, но да воюваме с любов. Сега аз съм против оръжието, но има едно оръжие на любовта. За бъдеще ние ще имаме огнестрелни пушки на любовта, ще имате огнестрелни пушки на светлината. После ще имаме огнестрелни пушки на хляб. Като дойде неприятеля, ще го зачешем с гранати от хляб. Нека да си похапнат. Ще кажем: Наяжте се, пък да си идете. Защото, ако ние като им даваме хляб не приемат, тогава ще дойде огънят, ще дойде светлината. Като се наядат, оставят оръжието, ще дойдат при нас и тогава ще им покажем нашето оръжие, ще ги въоръжим със сила. Всеки от вас трябва да носи оръжието на сърцето и всеки трябва да носи оръжието на ума си. Туй оръжие трябва да бъде в употребата на една велика цел в света. С туй оръжие да турим ред и порядък в нашия ум. Сега, когато някой дойде и иска да те обиди, къде е лошото? Дойде някой, иска да те настрои против някого. Ти да кажеш: Аз зная тази работа. Сега ние се настройваме за нищо и никакво. Ние живеем в Бога. Коя страна ще вземе Господ? - Кажете ми. Всички живеем и се движим в Бога. На Бога Му трябва работници в този

свят. Ако вие искате да служите на Бога, каквото вие искате, Той ще ви даде; но каквото Той поиска от вас, няма да бъдете готови да го направите. Ще кажете: Чакай да помислим малко. - Вие искате всичко да ви даде, каквото вие искате, но като дойде вие да направите нещо заради Господа, казвате: Ще си помислим. Вие и сега мислите, че Господ ще ви каже да напуснете жена си, ако сте женен, за да служите на Господа. Господ казва на мъжа: Обичайте се с жена си и двамата елате да ми служите. Имате деца. - Обичайте се с децата си и с жената и децата елате да ми служите. Господ ще те приеме и с жената, и с децата - всички да му служите с всичкото си сърце. Каквато и да е работата. Ако сте трима, на три пиана ще ви тури да свирите. Или ще ви даде три цигулки - една сопран, другата алт и третата чело, ще седнете да свирите. Ако сте художник, ще ви даде да рисувате. И жена ви, и децата ви да рисуват, и вие. Или ако знаете да шиете, ще ви даде да шие. Знаете как е направена вашата кожа, вашата дреха. Кожата, тази дреха, с която е облечен човек, какви шивачи са работили в невидимия свят, докато ви облекат с тази дреха. Тя е така направена, че сама се обновява. Като се скъса някъде, сама се кърпи. Ако много я скъсаш, тогава мъчно се кърпи, но ако е малко скъсана, сама се кърпи.

Сега виждам във вашия ум мисълта; казвате: Кажи ни нещо за Господа. Да ви кажа. Но първото нещо, ако ви заведе във физическия свят, най-първо трябва да ви покажа слънцето, то да огрее цялата земя, че тогава вече да ви говоря за земята. Слънцето ако грее, може да ви говоря. Ако слънцето не грее, нищо не може да ви покажа. За да ви покажа красотата на земята, непременно слънцето трябва да грее, за да разрасте всичко. За да ви покажа човешкия живот, непременно Божественото слънце трябва да озари вашето тело, вашето сърце, вашият ум. Тогава нещата може да станат много ясни. Вие искате по един умствен начин да разберете, съществува ли някъде Господ. Аз, който ви говоря сега, как мислите, кой ви говори? Вие, които ме слушате, кой ви кара да ме слушате, кажете ми? Ако аз ви говоря лъжа, това е позор. Ако вие седите и ме слушате с подозрение, то е позор. Какво се ползуваме? Какво ще ви лъжа. Мене ми е приятно да ви

кажа истината, в която вие може да участвате, да ви изведе в онзи свят, дето вие можете да бъдете щастливи. Аз се радвам да проникне светлината във вашия ум, да можете да постигнете всичкото онова, което желаете. Желая да проникнат ония благородни чувства в сърцето, че каквото желаете, да постигнете. Желая да проникнат ония сили във вашето тело, да имате едно подвижно тяло, с което да се движиш и да идеш на слънцето, на месечината. Не си ли струва за една, две години да направите една разходка из слънцето и после да разправяте вашата опитност. Сега не искам всички да тръгнете, но поне наблизко. Казвате: Един апартамент да имам. - Много малко искате. Ако искате такъв апартамент, всеки може да го има. Аз ако бих искал един апартамент, ще искам от най-финната материя, прозрачна, чиста, през която преминава светлината. Ако бих пожелал килим, най-финният, който никога да се не петни, върху него никога няма да стъпиш с такива обувци. Ако дойдем по този начин да живеем, вие като ме гледате, по земята никога няма да стъпвам; ще бъда четири пръста над земята, че като ходя на краката си, краката ми всякога ще бъдат чисти, тъй както птиците вървят. Казвате: Как е възможно? - Птиците тъй ходят. Само че те турят краката си назад. Аз като човек, ще ходя четири пръста над земята. То е, за да ви бъде понятно, ако се дигна нагоре, няма да ме виждате.

Вие разбирате, Който и да дойде в Името на Господа, ще ви говори същото. Хиляди бащи има в света, но как говорят на своите синове. Един ли баща има, една ли майка има, хиляди бащи и майки има, но всички говорят любовно на своите деца, гаят ги. Бащата като види сина си, казва: Гениално е това дете, виж очите му, устата му - ангелче; сълзи на любовта има. Аз, който не съм баща, не виждам така, както той вижда. Той е прав, аз не съм прав. Това дете е излязло от него. Та сега аз съм заинтересуван, аз съм на другата страна.

Аз ви говоря за Любовта, вие казвате: Любовта, ние не сме опитвали, каква е тази любов. „Благословен е Този, Който иде.“ Някои от вас може да ми кажат: Аз имах един такъв благословен. - Благословеният, за Който аз говоря, никога не се мени. Той като дойде, ще остави своето благословение и ще се върне. Вие ще

напишете едно писмо и той ще се върне назад. Той няма да остане с вас да дели тия вериги с вас. Ще остави благословението, с жена си, с децата си, с приятелите си да разчиташ. Този ден като дойде, в който ден дойде във вашия дом, ще бъде светъл и вие всички в дома ще бъдете радостни, животът ще има друг смисъл, може да живеете на земята колкото искате - 120, 200, 300, 400, 500, 1000, 2000, 3000, 10000 години. Ако искате и 5 и 10 години може да живеете. Колкото искате ще живеете.

Искам сега в ума ви да внесете една нова идея. Вие казвате: Аз съм остарял, какво ще се прави, като идем в оня свят, ще има мъчение, ад ще има. - Оня свят, за който ви говоря, е свят на учение, на служене на Бога. Онзи свят, за който ви говоря, е свят на онази жива светлина. Всички там са щастливи, няма нещастен там. Там всеки мисли трезво да помага. При най-малката скръб, която може да дойде, всички се притичват да премахнат скръбта, всички са на ваша услуга. Както човек се грижи за телото, така е с тези, които живеят в Божествения свят. И на земята е тъй. Майката колко внимателна е като обича децата, и децата колко внимателни са като обичат майката. Законът навсякъде е същ. Ние трябва да носим навсякъде тази идея.

„Благословен Онзи, Който иде“. Казвам: Онези, които идат за вас, може ли да кажете: Благословен. Аз не казвам, че не сте готови. Във вас в синца ви има съмнение: Ами ако не е Той? Ами ако е Той? - Ако ти си го познал, благословението ще дойде. Ако не си го познал, ще си го вземе назад. Той казва: Хлопам, който ме познае - така казва Христос. Казва още: „Това е живот вечен да позная Тебе Единаго Истинаго Бога и Христа, когото ти си пратил“. Вече 2000 години как се проповядва, че „това е живот вечен да позная Тебе Единаго Бога“. Казвате: Когато дойде Христос. - Всеки ден Христос хлопа и си заминава. И сега хлопа. Той казва на бойното поле: Спрете! Те - дум, дум; казват: Помогни ни, помогни ни. Трябва да се бием да победим злото. На место тия хора да се бият, да се опретнат да победят злото. Англичани, германци, руси, българи да кажат: Мирът да царува, любовта да царува. Те може да го направят. На сила не може да стане. Във всички трябва да има съзнание, да кажат: Благословен, Който

иде в Името Господне! Благословен Онзи, Който е създал българския народ, германския народ, английския народ. Благословен Онзи, който ни е дал тази земя. Бог ги създаде. Тия народи едно време ги нямаше. Всичките народи разрешават един въпрос за новата Европа. Не нова Европа, нов живот трябва сега. На себе си ли ще служим или на Бога ще служим? Ако служим на себе си, ще има затвори, бесилки. Ако служим на Бога - мир, радост, веселие, любов и успех ще има навсякъде. Сега в невидимия свят са казали - онези да спрат. Спирачките са турени. Сега обаче няма да ви кажа, кога ще спрат. Докато се спрат, се ще мине доста време. Засилили се много, но ще спрат. Колкото по-зле стане, по-добре. Колкото по-зле стане, по-скоро ще се свърши. Колкото по-не е зле, по-дълго време ще иде. Новият живот, който сега иде, ще дойде при големи страдания, както когато жена, когато ражда. При раждането има големи мъчения онази жена, която ражда. Някои леко раждат, но някои по три дена раждат. Сегашното човечество се мъчи, както когато жена, която ражда. Ще се роди новото в света. Новото - това е човешината, това е братството в света, което сега иде. То ще се наложи по закона на любовта. На сила няма да стане. Ще проникне една светлина в хората. Те ще кажат: Да си подадем ръка, братски да живеем. - Това в година няма да стане, и в две няма да стане. Аз турям един период от десет години. Десет години разбирам Божествената единица. С една дума, това са условията. Десет години съставя Божията Любов, която ще работи и условията, които Бог ще даде.

Аз говоря за онези хора в света, които трябва да се организират. Те са организирани. Не са само те хората, които вие виждате. Те са само една малка част. Тук имаме близо два милиарда хора. Горещиме от човешката раса повече от 60 милиарда същества, които са готови за работници. Тук тези на земята са най-изостанали. Другите - в запас има 60 милиарда. Те казват: Мир. - Пък те решават. Вие ще кажете: Къде са тия, на кое място? Питат ме мравите: къде са хората? Тук на Изгрева има няколко мравуняка и те ме питат: къде са хората? Казвам: Тук. - Ние не ги виждаме. Казвам: Аз съм един от тях. Казват: А, ти си

от тях? Ти си една по-голяма мравя.

Просвета трябва на ума. Желая на вас и ви пожелавам, Този Който иде, някой път, когато Той благоволи, да ви даде една гледка да видите тази земя, каквато тя е в същност, в нейната красота, в нейната хубост.

Всеки един въпрос и тази задача може да се разреши по три начина: чрез начина на просветена воля, на просветеното сърце, и на просветения ум. Когато ги впрегнем и трите наедно, тогава ще имате едно Божествено разрешение.

Благословен Господ Бог наш.
Тайна молитва.

*17 беседа, държана на
9.II.1941 год. Неделя 10 ч.с.
Изгрев*

ДА НЕ ОСКУДЕЕ ТВОЯТА ВЯРА

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета само няколко стиха от двацет и втората глава на Лука от 24 ст., (Прочете Учителя от 24 до 30-тия).

(24) Стана още и препирня помежду им кого от тях ще имат за по-голям. (25) А той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тези които ги владеят наричат се благодетели. (26) А вие не така; но най-големия изпомежду ви да бъде както най-малкия, и който началствува, както оногиз който слугува. (27) Защото кой е по-голям, който седи на трапезата ли, или който слугува? не този ли който седи? Но аз помежду вас съм като един който слугува. (28) А вие сте онези които устояхте с мене наедно в моите напасти. (29) За това аз вам завещавам царството както Отец ми завеща на мене, (30) за да ядете и да пиете на трапезата ми в царството мое, и да седнете на престоли да съдите дванадесетте племена Израилеви.

Дотук върви добре работата.

Прочете 31 стих.

(31) И рече Господ: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска за да ви отсее като жито;

Само Христос знаеше туй сеене.

Прочете още 32, 33 и 34 стих.

(32) но аз се молих за тебе да не оскудее твоята вяра; и ти когато се обърнеш утвърди братята си. (33) И Петър му рече: Господи, готов съм с тебе наедно и в тъмница и на смърт да ида. (34) А той му рече: Казвам ти, Петре: Петелът днес няма да пее преди да се отречеш ти триж че ме не познаваш.

Духът Божи.

Има една наука трудна в света: То е да накараш големия малък да стане, или началстващият да слугува. Трудна работа е то. Може би си има свои причини, понеже човек има едно Божествено произхождение; като един царски син, знае, че баща му е цар, той да слугува; казва: Как тъй баща ми е цар, как аз царски син да слугувам? От Бога съм излязъл, Който направил света, пък аз да слугувам. Не може да го понеса. Този син, който така мисли, той не разбира баща си. Значи Баща му създал света - работи, пък синът не иска да работи върху това, което Бащата е създал. Какво има, ако един художник, разглежда неговата картина, ще разгледа картината, как нарисувал главата. Всяка част в дадения случай е интересна, понеже показва гениалността на художника. Как рисува пръстите. Ако нарисувал добре главата, пък нарисувал карикатурно пръстите, той е сбъркал много. Ако гениално нарисувал пръстите, карикатурно нарисувал главата, този художник не е на себе си, липсва му нещо. Сега аз не го обвинявам, защото според съвременните научни наблюдения, всичките художници не са еднакво развити. Има художници, у които способността за цвят е силно развита, следователно, техните картини са издържани в цвят. Но има художници, у които формата е слабо развита. Те може да рисуват планини, пейзажи, но като дойде до човешки образ, няма ги там. Рече да нарисува един нос - не може. Тогава се поставя в положението на онзи американски милионер, на когото осакатили носа и той си направил един изкуствен нос. Отишъл в Италия, избрал един от най-видните художници да го рисува. И след като го рисувал доста време, художникът не могъл да нарисува носа му. Отиде единия ден, бутне носа малко, на другия ден по другояче поставя, и художникът не могъл да го изрисува. Казва: Господине, ти си първият човек, чийто нос не мога да нарисувам. Казва: Там е работата. Как ще нарисуваш една лъжа? То няма никаква същина в себе си. Няма с какво да се занимава. Истината съдържа най-красивия свят. Лъжата седи в безсмислието на нещата. Туй, което няма никаква реалност, и карикатура не е, по-долу от карикатура.

Сега считайте, че ви говоря по отделно. На всеки едного

по отделно говоря, не колективно. Защото ако ви говоря колективно, ще мязате на едно стадо. Отделно искам да ви говоря, като хора, които разумяват, разбират. Не мислете, че когато се говори, че е насочено против вас. Според мене човек не трябва да лъже. Защо? Защото ти, докато не научиш истината, не може да научиш да лъжеш. Ти като се научиш на истината, тогава ще знаеш майсторски да лъжеш. Като не знаеш истината, никаква лъжа не може да кажеш. Следователно, всеки ще те хване в лъжата. Тава са разсъждения. Че как ще лъже сега? В тъмнината каква картина ще нарисуваш? Казва: Как да не мога да лъжа? - Че не можеш. В тъмнината какво художествено изложение може да направиш? Щом имаш светлина, светлината - това е истината. В светлината можеш да рисуваш. Отнемат ли я, ще нарисуваш неща, които не са верни по отношение на цялото. Най-първо вие се чудите за противоречията, които съществуват в живота. Че целия органически живот е пълен се с противоречия. Че каква нужда имаме ние от комарите? Каква нужда имаме от жабите? Каква нужда имаме от змиите? Каква нужда имаме от плъховете, от мишките? Каква нужда имаме от тия червейчетата, които ходят по дърветата на всякъде? Каква нужда имаме от микробите, които образуват всичките болести? Каква нужда имаме от холерните бацили? Комарите - това са една комарска култура в миналото, която приложила правилата на комарската култура, която донесла ред противоречия. Изминала тази култура и комарите са останали като хронология. Комарите не могли да разрешат главния въпрос. После дошла културата на жабите. И те не могли нищо да разрешат. Всички тия животни - това са култури, да оправят света. Не мислете, че така са били. Жабите какви философи са имали, каква книжнина, какви библиотеки, музиканти са били. Жабите и днес имат басове, сопрани, тенори, алти. Аз съм слушал като пеят хорово. После артисти са, че като пеят, подвижват се. Вие казвате, че нас не ни интересуват жабите. Ами какво ви интересува? Ябълки ли ще ядете или месо? Ако ядеш месо, какво ще стане? Ти ще осакатиш зъбите, част от месото започва да гние, ще мирише устата. Тия месоядните животни по скоро осакатят зъбите. После някои доказват, че

месоядните били по-умни. Съгласен съм, че месоядните са по-умни, но в друго отношение са по-глупави. Ако останеше нас месоядните животни да ни помагат, какво щеше да бъде с нас? Онези, които орат на нивата, месоядни ли са или тревопасни? Тревопасни са. Сега ни най-малко не искам да ви кажа, да не ядете месо. Вие може да ядете месо, то е ваша работа. Вие може да ядете, каквото и да е. Но когато ядете месо, трябва да правите договор с тия животни, понеже един ден ще дойде едно заявление, че толкоз месо сте изяли от тях и трябва да плащате. Непременно ще платите. Ще ви кажат, че има счетоводство в природата и ще ви питат, на кое основание сте яли месо? Трябва научно да го доказвате. После ще ви докажат, че и трева трябва да ядете, ябълки. Ще докажете, коя беше причината, че ядохте месо. Ще кажете, че месото е по-хубаво, по-силно. Ако е за сила, по-силни от тревопасните животни няма. По-силен от слона има ли? Той може да се бори с всичките.

Храната в едно отношение е опасна. Един народ след като видите каква храна яде, вие ще знаете какво е неговото бъдеще. Ако разгледате една религия с какви форми си служи, ще знаете, каква е религията. Ако вземете стария завет, тогава ще видите, какво са правили евреите с жертвоприношенията. За всичките грехове, животните трябвало да плащат. Съгреши някой евреин, ще хване някоя овца, ще я заколи, ще му се простят греховете. Който е по-беден, ще вземе гургулица, гълъбче, ще го заколи. Които са по-богати ще заколят някой вол. После свещеникът с кръвта ще наръсят, казва: Да се простят греховете на хората. Господ казва: Кой ви е казал тия работи да ги пренасяте в жертва? Аз искам ли тия работи от вас? Защо ходите да лъжете в мое име? Туй не го създадох аз. Каква нужда има да ме лъжете с месото, което съм създал, да го пренасяте в жертва? Казват: Жертва пренасяме на Господа. Други казват: Аз съм го хранил с хляб. - Че то е развращение. Хлябът, житото хранят света, ти не го храниш. Ти си измъчвал житото под хремъла. Господ ще те вика един ден и ще те пита, защо си млял това жито, защо не го вари?

Ние съвремените хора искаме да бъдем свободни, да

правим каквото си искаме, без да бъдем отговорни. Държавата държи индивида отговорен за едно престъпление. Много хубаво. Ако направи най-малкото престъпление, в затвора ще иде. Ако извърши убийство - 15-20 години затвор. Щом дойде един народ да прави престъпления във време на война, никой не наказва народите. Сега освен, че не ги наказват тези, които вършат престъпления във време на война, но ги награждават. Откъде е този морал? Личният морал е един, общественят е друг. Туй значи, че личността е напреднала, личността е отишла по-напред от народа. Аз считам една личност в един народ като човешката глава. Телото е по-голямо от главата, но главата е много по-умна, по-развита. Всичките мисли се раждат в главата, не в телото. Телото е останало много назад. Изискват се хиляди години, докато телото дойде до положението на човек, да се диференцира, да може тия идеи, които са вложени вътре, да ги развие. Сега аз не се спирам да казвам, кое е право, или кое не е. От законите на природата, всичко, което се върши е право. Вие сега, като изядете една ябълка, считате, че за нищо не сте отговорни. Има в природата един закон, всичките хора се държат отговорни само за едно нещо. Ако изядете една ябълка без любов към Бога, към природата, ти си отговорен. Аз нямам нищо против войната. Ако една война се прави от любов, ще подпиша с двете ръце. Аз съм за една война, която се прави от любов. Да идат хората да умрат от любов, нищо не е изгубено. Той ще иде да се освободи, по-скоро ще иде в Царството Божие. Когато хората отиват на бойното поле неподготвени, умират и отиват в другия свят, те са емигранти и ги изпъждат от едно място. Те ще идат в оня свят, че пак ще ги връщат на земята.

Това са ред разсъждения, не искам вие да вярвате, но разсъждавайте. Всяко нещо, което в света се върши без Любов е престъпление. Новият закон е това. Всяко нещо, което се върши без Любов е престъпление. Всяко нещо, което се върши с Любов е законност. Това подържам в света. Ако един ден народите турят това за основа, Царството Божие ще дойде на земята.

Сега ще се спра, минавам от мисълта на друг въпрос. Англичаните и германците в своите езици се отличават по едно

нещо: в английски има една тенденция да съкращават думите, две, три думи ги съкращават. В германски е точно обратното: увеличават, удължават думите си. Дълги думи по 20,30 букви и по 40 букви има. Ще кажете: Какво има от това? Когато един народ се смалвява, той остарява. Когато един човек се разширява, той се подмладява. Някой път някои съкращават идеите си. Не искат да живеят един живот на любовта. Ако ние разширяваме своите идеи, ако разширяваме знанието, добродетелта, ако разширяваме нашата любов, всичко това ни подмладява. Но когато ние започнем да съкращаваме любовта оттук, оттам, вече в природата започва нашето остаряване. Такъв човек е на остаряване. Това са изводи сега.

Казвам: В света нас ни интересува най-важното: човешките души. Това са елементи, от които човек е създаден. Всяка душа е един необходим елемент. Аз говоря за душите, не за телата, като същественото на онова Божественото начало, което за бъдаще има условие да вземе каквато и да е форма. Един уд може да вземе каквато и да е форма. Ето какво разбирам. Тази душа винаги ще вземе форма, която приляга, която обича. Ако някой си гледа телото и не го обича, прави прегрешение. Добри хора са онези, които обичат телото си. Като погледнеш главата си, да я обичаш. Като погледнеш телото си, да го обичаш. Като погледнеш ръцете си, пръстите си, да ги обичаш. Всичко ще обичаш. В този случай ще бъдеш в състояние да поправиш погрешката. То ще бъде един дисонанс. Един музикант много лесно може да поправи един дисонанс. Но дисонансът се явява вътре в самата музика. Ако няма музика, дисонансът е друго.

Казвам: При сегашните условия ние искаме да се подигнем, да имаме един щастлив живот. Питат някой път хората: ще живеят или не? Ако ме попитат комарите: Ще имаме ли бъдеще? - Казвам: Нямате бъдаще. - Какво трябва да правим? - Трябва да напуснете комарството. Ако ме попитат жабите: Ще имаме ли бъдаще? - Казвам: Нямате бъдаще. - Какво трябва да правим? - Ще напуснете жабешеството. - Как? - За вас Царството Божие не е създадено. Защото в свещените книги никъде не се говори за комарите и жабите. За хората, за ангелите се говори. Една нисша мисъл,

едно нисшо чувство, една нисша постъпка нямат бъдаще. Защото според мене и според всички, които са идвали, всяка една мисъл тя е една жива същина. Тя е форма на едно разумно същество, което пребъдва в света. Всяко едно чувство, формата на туй чувството е формата на туй разумно същество. То пребъдва в тебе. Всяко същество има същата форма. Следователно, вие функционирате с три величини. Аз ги наричам три елемента. Първият е Любовта. Има хора в света, които са Образ на Любовта. Има хора, които са Образ на Божията Мъдрост. Има хора, които са Образ на Божията Истина. Ако тия хора, които представят Любовта, ти не ги обичаш, ти нямаш бъдаще. Защо евреите страдаха? - Нямахме пророк, когото да не гонеха да го утрепат. Като дойде Христос, и Него утрепах. Христос им казва: Вие като народ няма да ме видите отсега нататък, нямате бъдаще. Туй е верно не само за евреите, но за всеки народ. Всеки народ, който гони избранниците, които Бог е пратил, няма успех. Всеки човек, който гони своите хубави мисли, всеки човек, който гони своите хубави чувства, всеки човек, който гони своите хубави постъпки, той няма бъдаще. Законът е такъв. Това е религия. Трябва да се научите как да живеете. Ако живеете според сегашния морал, той не издържа критика. То е хубавото за времето. Новото човечество изисква един нов морал. Новото човечество изисква - както сега мислят, да има 5, 6 милиарда хора на земята. Тя, земята трябва един ден да се освободи от тия хора. Пет, шест милиарда са много. За бъдаще на земята ще останат около един милиард. Земята има условия за един милиард хора да живеят царски. Тези, които сега са дошли, то е залъгване. Те са дошли да подготвят земята. Те са като работници. Като я подготвят, ще останат един милиард, другите ще идат в други светове да работят. Един ден, за всички от вас, които работите, ще има една земя, дето ще бъдете щастливи. На земята, колкото хора има те да бъдат щастливи, то е невъзможно. Да проповядвам на жабите, че ще бъдат щастливи, никога няма да бъде. Да проповядвам на комарите, че ще бъдат щастливи, няма да бъде. Да проповядвам на дърветата, че ще бъдат щастливи, когато има сечене, няма да бъде.

Основното нещо, което хората са пренебрегнали, то е онази нишка, която свързва човешката душа със същината на Бога, който го е пратил в света. През хиляди години Той е подкрепял тия хора, те са Го забравили и са станали много самостоятелни. Казват: Няма Господ. - Като умреш, ще познаеш, къде е Господ. Питат някои: Къде е Господ? - Като умреш, Господ ще каже: Вземете всичко, което съм му дал и го доведете при мене. Ще каже: Сега познаваш ли ме ти? - Как ще се явиш там? Ще се явиш с всичките си дрипели, които си създал от памти века без никаква същина. Или ще се явиш като едно същество, което обхванато от проказа от главата до петите. Тогава идеш при Бога. Питат: Какво бъдаше има един човек, който е обхванат от проказа? Сега доказват и казват: Да докажем нещата. Два вида доказателства има. Какво може да докаже слабият? Ако двама пехливани се борят, единият е силен, и другият е слаб. Слабият ще докаже, че ще го победят; силният ще докаже, че ще победи. Питам: Кое доказателство е по-хубаво - на победения или на победителя? Всеки, който умира е слаб; всеки, който живее, е силен. Всеки, който е глупав, е слаб; всеки, който е умен, е силен. Всеки, който е сиромаш - аз говоря сега за глупавия сиромаш, защото два вида сиромаси има - е слаб. Богатството не е земно качество. На земята богат човек, както разбират, е криво. Богат значи един човек, който носи Велики Божествени Блага в себе си. Сиромаш значи, който има това богатство на Божественото богатия. Сега всичко туй стана една объркана работа. Сиромашът, той е счетоводител, той оправя работата. Богатият носи богатството. Богат човек значи, в който Бог живее. Сиромаш човек - в който Силата Божия живее. Следователно, сиромашът като дойде, това което го спасява, то е работата. Богатият какво трябва да прави? Богатите хора трябва да бъдат хора на науката, на изкуствата, на религията, на всичко хубаво в света. Трябва да дават тон, да покажат голяма щедрост, понеже разполагат със средства. Аз виждам всичките богаташи пред мене и им казвам: От вас зависи бъдещето на света. Всички от вас казвате: Бог в мене живее. - Радвам се. Срещам религиозните хора, които казват: Господ живее в мене, мене Господ ми говори. Казват: Ето хора,

които ще оправят света. Казват, че Господ живее в тях, пък ходят да просят пари. Вие ще идете в банката, ще дадете чека си, ще ви платят. Не се позволява на един човек, в когото Бог живее, да проси. Туй е срамота. Има две неща: В Името на Бога ще просим и ще мислим, че светът с пари ще се оправи. - И със сила няма да се оправи. Там е работата. Светът ще се оправи, когато Бог дойде, както е казано: Бог ще дойде и ще се засели в нас. То е любовта. Когато любовта ще се засели, тогава всичките хора ще имат най-добрите условия да работят.

Като ви гледам, вие сте пратени да помогнете да се оправи светът. Вие очаквате някой да дойде да оправи света, пък вие да останете да живеете на готово. Вие сте от големите хора, които малки трябва да останат. Майката, която е голяма, разбира този закон; тя шета, става малка и помага на това малкото същество. То и заповядва. Да знаеш, че тук едно същество заповядва. Само че майката и бащата винаги не запазват това състояние. Детето само две три години заповядва на баща си. Има деца, които са много умни, през целия живот бащата има слабост към тях. Майката, която обича детето, през целия живот му помага. Има деца, които са умни, никога не изискват това, което не могат да направят. Никога детето не иска туй, което е в ущърб на майката. Те са добрите деца. Има и такива синове. Те са Божествените деца в света, които Бог изпраща на добрите майки и бащи. Ние всички започваме добре, но не може да издържим на този напор, който иде в света.

Христос казва на Петра: „Моля се да не оскудее вярата ти“. Петър казва: „Господи, ако и всички да се отрекат, аз няма да се отрека“. Кое е онова, което накара Петра да се отрече? - Заякът, жабата, комарът. Културата на комара, културата на жабата, културата на заяка накараха Петра да се отрече и да каже: Не го познавам. Като го погледна Христос, казва: Нали ти казах, че дяволът поиска да ви пресее. Дойде съзнанието на Петър в този момент и стана един преврат. Петър ясно мислеше, че само със сила светът ще се оправи. Много смел беше. Той носеше един нож и като дойде един от слугите, той извади ножа и отрязва ухото на слугата. Христос казва: Не си се научил още да

се биеш. Залепи ухото и казва: Така не се воюва. Петър не знаеше, как да воюва с любовта. Първите християни воюваха с любов, мъченици станаха. Това е воюване с любов. Те със своята мисъл победиха света. Мисълта е която побеждава. В една война побеждава оня народ, който има силна мисъл. Ако един народ иска неговата победа да бъде устойчива, Божествена, непременно трябва да побеждава с мисъл, придружена с Любов. Всяка мисъл, която не е придружена с Любов, тя не е устойчива. Казвам: Този преврат коренно трябва да дойде във вас. Трябва да знаем като Петра. Ние се намираме в една култура, дете, докато петелът пропее, ние три пъти ще се отречем от Христа. Колко хора не са осакатени при сегашните условия? Казват: Вярвах в Бога, но сега вече тия заблуждения не искам да ги подържам. - Че има заблуждения, има. Но телото е създадено по законите на любовта. Човешкото сърце е създадено по законите на любовта. Човешкият мозък е създаден по законите на любовта. Всичко в човека - от петите до главата и космите, са създадени по законите на Любовта. По някой път вие сте изпитвали ония моменти, когато изпитвате онова щастие. Докато любовта е в човека, готов е да се жертвува. Щом изгуби любовта, става малодушен. Силните хора са хора на любовта. Безсилните са хора на безлюбието. Когато любовта не е в тях, всички проповядват. Войникът е силен от любов към народа си. Бащата е силен от любов към децата си. Ако той изгуби тази любов, той не е силен.

До тогава сме силни, докато обичаме Бога. Щом не обичаме Бога, ще дойде втората любов, третата любов. Тогава силата съответствува на онзи предмет, който ние обичаме. Понеже разглеждаме живота за бъдаще, какви трябва да бъдем. Вие няма да остареете и на 120 години да станете, ще си заминете. Вие отивате в един свят дете не го знаете. Колцина от вас знаят къде отивате? Казват: Младото поколение, което остава след нас. Учените хора доказват, че земята след 500, 600 милиона години ще загасне, животът ще се намали. Един ден всички трябва да напуснете земята. Един ден земята ще бъде като месечината, ще има студ на повърхността от 150 градуса. Питам тогава: Тия хора как ще живеят на земята? При 150 градуса студ живели ли сте?

Нищо не може да расте. Няма да има плодове. Няма да има какво да правите тогава. Казвате: Да му мислят онези, в тия времена, които ще бъдат. - Че вие ще бъдете пак същите хора. Онези същества, които населиха месечината, около сто хиляди има там, понеже тя е 50 пъти по-малка от земята. Там има десет хиляди души, които живеят под кората на месечината. Не искам сега това да го вярвате. Аз го зная това, че има 100 , 150 хиляди хора, които живеят там. Много учени са, живеят под кората, имат градини, плодни дървета, всичко туй. Използват слънчевата светлина, вкарват я под кората и излизат навън, понеже имат много хубава обстановка за изследване на небето, понеже то е всякога ясно, никаква пара няма. После свободни са от микроби. Микроби няма там. На месечината живеят колкото искат. То е хубаво това за месечината, но ние тук на земята, кои сме. Ако един човек от земята се пренесе на месечината със своето устройство, който тежи 60, 70 килограма, той ще тежи само 250 грама. Ако вие се пренесете на Слънцето, ще тежите 16 тона - все същото тело. Сега туй може да ви се вижда смешно. Ще ви приведа един факт, който учените хора съобщават. Сегашните учени хора намерили, че материята на Сириус е толкова тежка, че 3-4 кубически сантиметра е достатъчно да счупи един камион. Само четири кубически сантиметра от тази материя могат да счупят най-силния камион. Ако вие на Слънцето ще тежите 16 тона, тогава вие трябва за да живеете там, да имате 16 тона и вътрешно напрежение, за да се урівновесят 16 хиляди килограма, ще ги носите, ще си играете с тях. Трябва външното налягане и вътрешното напрежение да са еднакви. В живота ние се подигаме в човешката еволюция, толкоз напрежението отвътре става по-голямо, условията стават по-трудни. Всички, които проповядват религията, проповядват, че като стане човек набожен, ще му тръгне напред. До колкото аз зная, всичката статистика показва, че законът работи. Във Варна имаше един богат бакалин в Балък пазар, на един ъгъл. Много богат човек, но се заинтересува за евангелизма и започва да чете Евангелието. От този момент започва всичко да му върви назад, назад и изгубва всичкото човекът. Казва: Как ме благослови Господ, че всичкото, което

спечелих с лъжа, се отиде. Като идваха турците от Дели ормана лъжех ги, сега започнах да им говоря истината, да продавам без лъжа. Той турил новия живот. Казва: Сега печеля по закона на истината. Кое то спечелих с лъжа, отиде всичкото.

В Америка един американец чул един глас в себе си, който му казал да иде и да проповядва Евангелието. Казва: Да ида да проповядвам Евангелието, да ми се смеят хората. Отива в Австралия, става търговец, милионер става. Минават се години, дохожда една криза, задига всичкото богатство. Тогава му дошло на ума да проповядва евангелието и тогава след 20 години отива да проповядва. Сега някои от вас казват: Да имаме пари да проповядваме; автомобил да имаме, да проповядваме; да сме облечени хубаво, да проповядваме. Хубаво нещо са дрехите, но преди всичко трябва да имаш нещо в ума си, да имате нещо в сърцето си и да имаш нещо в телото си. Тялото трябва да просветне, не трябва да бъде телото мършащо. Не съм аз от тези, които поддържат светиите, които трябва да бъдат жълти. Аз поддържам, светията трябва да бъде висок шест стъпки по 30 см, правят 180 см. Той трябва да бъде като Джон Хол, в Америка най-високият човек, един епископ. Два метра висок, който говорил много бързо, 250 думи в минута. Като го слушаш, толкоз бързо говори, че само трима души стенографи могли да му стенографират. Той и още двама други, малко по-низки от него, отиват в Лондон. След като обиколили целия град, чуват, че някой сказчик, щял да говори за американците, за техните обичаи, тяхната култура. Заинтересовали се и те отиват на сказката. Сказчикът започнал да говори и описва американците, че те са низки хора, дребни хора. Става единият от тях, който бил висок близо два метра и казва: Господа, аз съм американец. След него става и другият, и той близо два метра. Най-после става Джон Хол, два метра висок, казва: И аз съм американец. Всичката публика започва да се смее и сказчикът излиза през задната врата. Джон Хол имал една благородна черта в характера си. Този епископ по някой път искал да помага. През седмицата искал да помогне на някоя вдовица. Ще вземе книгата, ще иде при някоя бедна вдовица, той остава да и гледа детето, даде и

пари, тя да се разходи. Тя се върне вечерта, чете и забавлява детето. Той бил ергенин, неженен. Влюбва се в него една богата милионерка, която му предлага ръката си, парите и сърцето си - всичко. Той и казва: Парите дайте на бедните, ръката на онзи, който те обича, а пък на Бога сърцето.

Като дойде новата култура, трябва да имаме едно богато тело за да има, какво да раздаваме. Сърцето си ще дадем на Бога, пък ръката ще бъде за служене на новото в света. Аз проповядвам едно Учение и благото на държавите, ако служат, това е. Всяка една държава за бъдаще, която не приложи закона като основа, и Мъдростта като основа, и Справедливостта като основа, тази държава няма бъдаще. Който и да е народ, всеки народ, който приложи Любовта за основа, Мъдростта, Истината и Справедливостта, той има бъдаще. Този закон навсякъде работи. И за всеки един от вас, който приложи този закон, има бъдаще. Българският народ, пък и всеки българин трябва да го приложи. Всеки англичанин, всеки французин, всеки русин - да не остане нито едно същество в света, което да не приложи този закон. Тогава ще имаме една култура съвсем друга. Някои искат да се изменят съвсем. В съвременния свят, всички не ще умрем, но всички ще се изменим. Сега не искам да се отдалечаваме, да влизаме в една зона, която не разрешава въпросите.

Социалните въпроси са резултат на онзи Божествен закон, който функционира в света. Когато един народ спазва Божия закон, Бог му благоприятствува. В еврейския народ имаме потвърждение на този закон. Докато евреите изпълняваха Божия закон, Бог им благоприятствуваше. Щом се отдалечаваха от този закон, всичките нещастия идат. То е, не само за евреите, но и за всичките народи е така. Съгласен съм да се изгони от света, но кое? И аз съм съгласен за гонене. Да се изгони неправдата. Аз съм съгласен да се изгони безлюбието; аз съм съгласен да се изгони глупостта; съгласен съм да се изгони насилието. Всичките ония отрицателни черти, които спъват цялото човечество. Всички ние трябва да се отречем от него. Всеки от нас да приеме любовта, тъй както той я разбира. Ще кажете, че не знаете как. Вие както искате да ви обичат, така ще обичате. Синът знае, как да го обича

баща му. Синът знае, как трябва да го обича. Бащата знае, как да обича, понеже и той бил син. Другарката знае, как трябва да я обича нейния другар, мъжът знае. Както те знаят, така да приложат този закон. Само че ние искаме това разрешение за нас, не го прилагаме за другите. Ние сме хора, които постоянно опетняваме Божественото. Бог постоянно ни изпитва. Ние седим и го отричаме. Господ седи до тебе и ти го отричаш. Казваш: Господи, къде си ти? - Ще го видиш. Когато дойде смъртта, ангелът ще дойде. Два ангела са, които вървят заедно: единият е с черно лице, другият е със светло. И двамата слугуват много добре. Като дойде ангелът на смъртта, той показва черното си лице - вика те Господ. Казваш: Къде е Господ? - Той иска да ти се покаже сега. Извади ножа, натисне те, извади душата.

Ще приведа един анекдот. Един беден човек се молил на Господа, понеже работите не му вървяли, молил се да му помогне Господ да му даде едно изкуство, да си изкара прехраната. Дошъл архангел Михаил и му казва: Лесно ще прекараш. Щом ме видиш при краката на един болен, той ще умре; щом ме видиш при главата му, той ще оздравее. Започнали да го викат при болните и той се прочул, на всякъде, предсказвал. Тръгнали му работите. Оттам насетне и апартаменти имал, и автомобили имал, и удобства имал, и дрехи имал - всичко. Но един ден вижда, че ангелът застанал при краката му. Той си обърнал главата - там. Той отишъл пак при краката му, той наново се обърнал. Три четири деня се въртял така. Казвам: Като си без любов, като дойде архангел Михаил, ще се въртиш. Може ангелът да се премести при главата, само като приемеш любовта за основа. Всички ония, които служат на Любовта, архангел Михаил е при главата. Всички, които служат на безлюбието, архангел Михаил застанал при краката. Щом застане при краката, трябва да знаете, че въпросите се разрешават без Любов. Щом застане при главата, има служение. Всички хора в съвременния свят трябва да се решим да служим с Любов. Всеки, който може да служи - да служи. Служение има навсякъде. Възлюблената домакиня да направи щастлив своя другар. Възлюбеният домакин да направи щастлива своята другарка. Да се направят хората щастливи. Още като се зададе

твоята възлюблена, да ти трепне сърцето. Намислил ли си да кажеш нещо някому, като се зададе възлюбената, нищо няма да кажеш. Навсякъде да се приложи Любовта. И съдии, и свещеници, и адвокати, всички да имат едно доверие и не само доверие, но и онзи, който началствува в света, да началствува с Любов. Никой не може да началствува без Любов. И силен не може да бъдеш без Любов. Няма никаква друга философия. Ще приложите и ще опитате Божията Любов. Любовта, както е вътре във вас ще опитате. Бог казва: „Опитайте ме и вижте, че съм благ.“ Вие още не сте опитали Бог. Вие опитвате малките работи. Опитайте Го в ония големите работи. Стойте на обещанията, които вие сте дали. Вие обещавате едно и после се изменяте. Аз съм слушал младите моми да казват: Господи, дай ми един възлюблен. Господ и даде и тя забрави Господа, започне да се облича, да ходи по жур фикс, по представления, по концерти, на опери. Народи деца и започват да умират. Едно умре, друго умре. Най-после и възлюбеният умре. Ти на възлюбения си ще кажеш: Аз имам Един Възлюблен на Когото съм обещала да живея по Любов. Ако и ти искаш да Му служиш с Любов, може да се съединим и двамата да живеем. Ако не искаш, не искам да се съединя с тебе. Аз ако бях жена, на децата ще кажа: Ако сте готови да служите на Бога с Любов - елате; ще стана бременна с тебе, ще те нося; но ако не искаш да служиш, такъв син или такава дъщеря не искам. Ако имаш един слуга, пак кажи: Ако си готов от любов да ми служиш, не за пари - ела. Ти с любов ще ми служиш, пък и аз с любов ще се отнасям с тебе. Няма да се пазарим, няма да се лъжем.

Казвам : Колко е просто това учение. Култура се иска сега. Еволюцията ще стане - ще минем от едно състояние в друго; ще минем от един живот в друг. Милиони години са минали, откакто се е създала културата на комарите и жабите, и де сме ние?

Нещо утешително на вас ще ви кажа. Едно време вие слушахте Христа преди две хиляди години. Всички вие, които ме слушате, слушахте Го, когато проповядваше една беседа, в която казваше: „Ако не се отречете от себе си, ако не се отречете от баща си, майката, братата, сестра си, вие не можете да станете мои ученици.“ Казахте: Трудно е туй учение. После слушахте друга

беседа, дето казваше: „Ако не ядете плътта и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ Казвате: Как може да бъде това - и Го напуснахте. Виждам, че всички туй не сте разбрали. Аз ви казвам тъй: Всеки, който иска да се подигне в света, да служи на Любовта, да служи на Бога. Какво по лесно? Не ви казвам да се отречете от себе си. Да обичаш себе си, че да не се измъчваш с ядене. Ти като ядеш много, ти се измъчваш. Ще работиш с Любов, да се радваш от това. Като художник работиш - да се радваш. Има музиканти, които по 8 часа свирят. Много е 8 часа. На един гениален музикант достатъчно е 1 час. 8 часа е много. Един час стига. То е пресилено 8 часа.

Ония дарби, които Бог е вложил във вас, проявете ги. Кой за каквото е роден, да го прояви. Но проявете вашите дарби с любов. Искаш да станеш богат - стани с Любовъ. Искаш да станеш учен - стани с Любовъ. Искаш да станеш силен - стани с Любовъ. Искаш да станеш художник - стани с Любовъ. Искаш да станеш майка - стани с Любовъ. Искаш да станеш баща - стани с Любовъ. Искаш да станеш брат, сестра - стани с Любовъ. Любовта навсякъде да бъде. И слуга да си, и благородник да си. Тия ангели, които идат от небето да ни служат, са по-горе от нас. Не е унижение. Ние, съвремените хора считаме, че богатият, който има пари, седи по-горе от сиромаша. В какво един богат човек седи по-горе от един сиромаш? Ако прекарате богатия през реката, ще се удави. Ако прекарате сиромаша през реката, той ще преплава. Ако натоварите едно магаре с 70-80 кила вълна и го прекарате през реката, ще се удави, ще потъне някъде. Ако го прекарате ненатоварено, ще преплава реката. Сиромашът аз го наричам ненатоварен. Сега думата магаре е обидна. Магаре, значи магхахарец. Маг - значи великият мъдрец на земята. Хахарец значи земя. Големият мъдрец на земята е Магаре, маг-хахарец.

Искам да станете весели. Аз се радвам, че вие се усмихвате - Господ говори. Щом човек се усмихне, щом човек те обича - Господ говори чрез него. Всеки, който те обича, радвайте се. Един човек да ви обича, то е велико нещо - Бог те обича. Ако обичаш някого, всички трябва да се радвате. Радвайте се, че има Един, Който ви обича, понеже любовта е от Бога. Защо да се не

радваме? На най-голямото благо в света не се радвате. Щом те обича някой, Бог те е възлюбил. Когато не те обича, то е лошото. Щом те обича, ти имаш бъдаще. Щом се усмихваш, значи имаш бъдаще. Ако съм много сериозен, е друго. Понеже весело гледам, имате бъдаще. Казвам ви: Радвайте се на Любовта. В днешния ден слънцето се усмихва. То казва: Имате бъдаще. Дърветата - виждам - се усмихват и те казват: Имате бъдаще. Всичко наоколо казва: Имате бъдаще. И аз виждам и ви казвам: Имате бъдаще. Сега всички вие имате бъдаще. Като се върнете в дома си, турете в ума си: Служене на Бога с Любов, служене на Бога с Обич.

Спирам се върху пречистването на съзнанието. Чисто съзнание трябва да имате. Ще обясня. Снощи слязох долу и един приятел дойде и казва: Заоблачи се, стана мрачно, започна да гърми. Казвам: Ще се поправи. След туй дойде голямата буря. Бурята, то е човешката мисъл; гръмотевиците, то е съзнанието, че е говорил. Тези облаци показват нашето неразбиране. Дойде гърмежът, вятърът, след туй падна влага и днешният ден е хубав.

Та казвам: Във вашия живот ще дойдат гърмежи, ще дойде малко буря, облаци ще имате, които ще изчезнат, и тогава вие ще станете хора като днешния ден.

Добрата молитва.

*18 беседа, държана на
16.02.1941 г., Неделя, 10 ч.с.
Изгрев*

ДВАМА СИНОВЕ

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета част от 15 глава от евангелието на Лука, от 11 стих до края.

(11) Рече още: Някой си човек имаше двама синове; (12) и по-младият от тях рече на баща си: Отче, дай ми дела който ми се пада от имането. И раздели им имота си. (13) И след малко дни по-младият син събра си всичкото и отиде в страна далечна, и там разпиля имането си с разблудното си живеяне. (14) И като иждиви¹ всичко, стана голям глад в онази страна; и той начна да е в оскъдност. (15) И отиде та се пристави одному от гражданите на онази страна, който го проводи на полетата си да пасе свине. (16) И желаше да напълни търбуха си от рошковите които ядяха свинете; и никой му не даваше. (17) И като дойде на себе си, рече: На колко наемници бащини ми изостава хляб, а пък аз мра от глад! (18) Ще стана да ида при баща си, и ще му река: Отче, съгреших на небето и пред тебе, (19) и не съм вече достоен да се нарека твой син; стори ме като одного от наемниците си. (20) И стана та дойде при баща си. И когато бе далеч още, видя го баща му, и смили се, и завече се, и припадна на врата му, и го целуна. (21) Рече му син му: Отче, съгреших на небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. (22) И рече баща му на слугите си: Изнесете вън най-добрата премяна и облечете го, и дайте пръстен на ръката му и обуца на нозете му, (23) и докарайте храненото теле та го заколете, да ядем и да се веселим; (24) защото този ми син мъртав бе и оживя, загинал бе и намери се. И начнаха да се веселят. (25) А по-старият син беше на нива: и като идеше та наближи къщата чу пение и ликувание. (26) И повика

едного от слугите и питаше що е това. (27) А той му рече: Брат ти си дойде; и закла баща ти храненото теле защото го прие здрав. (28) И разгневи се, и не рачеше да влезе; и тъй, баща му излезе и молеше му се. (29) А той отговори и рече на баща си. Ето, толкози години ти работя, и никога твоята заповед не съм пристъпил; и на мене нито яре ми си дал някога да се повеселя и аз с приятелите си; (30) а по що си дойде този твой син който изяде имота ти с блудниците, за него си заклал храненото теле. (31) А той му рече: Синко, ти си винаги с мене, и всичкото мое твое е; (32) а трябваше да се възвеселим и да се възрадваме; защото този твой брат мъртав бе и оживя, и загинал бе и намери се.

Духът Божи.

Няма съмнение, че семейството е едно от най-благородните учреждение, които съществуват на земята, образ на Божественото. В най-благоприятната форма ние вземаме дома. Аз ще разгледам този въпрос свободно. Няма по-хубаво нещо да разглеждаш нещата свободно, защото свободата произтича от истината. Семейството се нуждае от много подобрения. Действително, то е едно учреждение, но се нуждае от големи подобрения.

В тази притча виждаме двама синове със заложици противоположни. В младия се заражда една идея в ума му, да иде в странство. Идеята е добра. Най-първо отива да учи, в някакъв университет отива. Разбира се, попада в един град, дето има развлечения, кино, театър. После има други забавления, увлича се в любовни работи. Разблудният живот е любовна работа. Любовни писма се пишат; обличат се хората всеки ден с нови костюми; шапки хубави, обуца, срещане с приятелки, разни ликьорчета има културният човек; после цигулки. Тия неща ги нямаше при бащата. Казват, че не бил умен. Много умен. И той е умен, като големия си брат. Някой път осъждат бедните, че са лоши. Колкото са лоши бедните, толкова са лоши и богатите; колкото богатите са лоши, толкова лоши са и бедните. Има един спор, който се подобрява. Всичките богати хора станаха от

бедните и всички бедни станаха от богатите. В Америка всички фалирали богаташи станаха най-напредничавите хора. Всичките социални идеи приемат. Всичките бедни хора, които са забогатели, казват, че в света трябва да има ред и порядък, възнаграждение на труда. Какви са възгледите им.

Сега от религиозно гледище, съвремените религии обръщат внимание как се обличат хората. Ако си облечен добре, веднага считат, че не постъпваш по Бога. Пък хората в света считат, ако не си облечен добре, че не постъпваш по Бога. Ако си хубаво облечен, хубаво вчесан, това го считат за правоверно. Религиозните - обратно. То са човешки схващания сега. Религията е система за възпитание на човека. Тя има съвсем друго предназначение, но сега се отклонила малко от своето предназначение. И науката, и тя е една друга система за самовъзпитанието на човека. Религията е да се възпитава човешкото сърце; науката и от старо време до днес е да се възпитава човешкият ум. И в науката, и в религията има две крайности. Един човек щом е свършил четири факултета, свършил е вече с докторат. Доктор по нещо, и той вече минава за учен човек. Даже минава за авторитет за всеки въпрос. Може да кажем, че изгубва своята скромност. Религиозните хора като дойдат, някой път се считат за по-добри, отколкото са в същност. Вземам думите „добър човек“. Силният човек познава своята сила. Той мисли, че е много силен. В какво седи силата му? Има хора, които като са се упражнявали, могат да дигнат два коня и едно конче. Но те са малцина. Трябва да се упражняват. Казвам: В човека има скрити сили, които човек може да развие. Човешкият организъм е толкова пластичен и такава енергия има, че ако човек знае, как да ги развие, може и хиляда килограма да вдигне не само, но и четири тона може да дигне. Сега аз дойдох до едно място, дето преувеличават работите, както често правят и в научните данни дори. Един арменски проповедник преувеличавал. Държал една сказка върху лисиците на Палестина, за да обясни как онзи Самсон, който хванал триста лисици, свързал по една свещ на опашките и запалил нивите на филистимците. Казват: Но трябва да знаете, че тези лисици имаха дълги опашки по три

метра и половина. Понеже преувеличавал, той имал един приятел, който му предсказвал, че много преувеличавал, като си дигнал пръста. Казва: Три метра и половина ми се виждат много дълги, но трябва да са били три метра. Приятелът му пак си дига пръста. - Много са и три метра, но трябва да са били два метра и половина. Така смалявал, смалявал, докато дошъл на половин метър и казал: Повече не снемам. Като дойдем до половин метър, то е естествената дължина на опашката на лисицата. Думите, до три метра и половина, то е преувеличено. Някой път преувеличаваме, за да направим ефект. Казва: Много добър човек. - В какво седи, много добър? Думите „много добър“ те са в сравнение. То е относително статическо добро. Запример, ние казваме, че един човек е мълчалив, другият е среден. Единият мълчи, не иска да си каже мнението, има известни съображения и той минава за мълчалив. Даже мълчаливият, като не говори много, минава за мъдър човек. Някой път и умният човек, като говори много, започват другите да го считат, че той не е на себе си.

Аз искам да засегна живота от неговата реална страна. Човек е едно от най-възвишените същества на земята, надарен с такива дарби, както никое друго същество не е надарено на земята. Даже най-неспособното човешко същество има грамадни заложби. То е въпрос само на време да могат да се събудят. Всичко онова, което е спящо в него, може да се събуди. Съвременните хора изчисляват, челото на човека не може да бъде полегато и брадата не може да бъде полегата назад. Челото излиза напред, и брадата излиза напред. Носът става правилен, очите са добре построени, организъмът става деликатен, има особени линии. Целия строеж на човешкото тяло се отличава от друг. Един добър човек се отличава с един добър строеж на тялото. Ако разгледаме строежа, материала, от който е съградено едно тяло на човека, се различава от материала на друг, който има един прост организъм. Сега още от древността се забелязва, че доброто състояние на човешкия организъм зависи от човешката мисъл, от човешкото сърце. Развалата на човешкият организъм пак зависи от човешките мисли и човешките чувства. Следователно, онези, които са ръководили човечеството, са

създали тия религиозни системи именно да свържат човешките сърца с благородните постъпки, за да могат да се образуват хубави тела. Науката в миналото и науката сега имат една и съща цел - човешката мисъл да създаде по-добър организъм.

Та казвам сега: Ние виждаме един закон, който действа сега в света. Сега някой път хората казват, че трябва да вярваш в Бога. Туй е специално възпитание. Така се казва, да вярваш в Бога, като че Бог е вън от природата, че трябва да го търсим някъде. То е криво разбиране.

Всякога в твоите най-благородни мисли, ти ще видиш едно отражение на Бога. В твоите най-благородни чувства, в твоите най-благородни постъпки, ти ще видиш едно отражение на Бога. Всеки човек може да види туй Божественото, както слънцето се отразява върху повърхността на бистрата вода. Така и Бог се отразява в растителното царство, в животинското царство - навсякъде. По някой път питали са ме, има ли Господ, няма ли Господ. Има един Господ, но Той не е такъв, какъвто ти Го мислиш. В Индия има 35 милиона богове, в които вярват. Много Божества.

Ние разбираме едно същество, Коего ни разбира, Коего ни дава подтик на нашия живот. Онзи вътрешен подтик, за всичко онова възвишено в човешките мисли, за всичко онова възвишено в човешките чувства, и за всичко онова възвишено в човешките постъпки. Това е Божественото в когото и да е. Следователно, всички хора, които имат тия претенции, принадлежат на тази религия. Туй Божественото на всичките хора действа. Понеже това същество действа разумно, всичките хора са свободни да действат, както те искат. По някой път погрешките, които правим от Негово гледище, то не ни счита виновни, както ние мислим. Ние само го тълкуваме. Казвате, че имало ад. - На земята няма ли ад? Казват, че в оня свят ги горели. - В този свят не ги ли горят живи? Живи ги горят и мъртви ги горят. Адът е създаден, за да се тури един ред на страх. Страхът в природата съществува, като едно спомагателно средство на човека. Човешкият разум - да избави човека от много страдания, които съществуват. Ако този човек няма този страх, може би хиляди страдания ще му дойдат. Ако ти не си внимателен, искаш някой път да пипнеш горещата

соба, но ще си изгориш ръцете. Ако не си разумен, може да пиеш от сярната киселина; ако не си разумен, може да живееш в една маларична страна, да се заразиш от разни болести. Казвам: Светът е пълен с противоречия. Тия противоречия ги изясняват хората по разни начини. Всичките противоречия произтичат от три източника. Това са поддържали във всичките времена. Противоречията произтичат от човешката мисъл, противоречията произтичат от човешките чувства и произтичат от човешките постъпки. Най-простото е това. Така се изяснява закона за наследствеността. Сега няма да се спирам на това, което учените казват. Туй което е вярно, с факти са го изнесли. Теориите няма да обяснявам, понеже не може да се обясни в един час. Някой път казвате: Еди кой си предмет, защо не го обясниш? - Изискват се способности, за да може да се обясни един предмет от висшата математика. Какво ще разберете? Колко математици има? Виждам, много малко математици има по висша математика, които разбират. Или да разправам нещо по висшата музика, при която хората може да възкръснат, как ще я разберете? Или говорим някой път за окултната музика. Какво нещо е окултната музика? Окултната музика е следното. В Америка се прочул един проповедник, много красноречив; много добре проповядвал в църквата, че хората, като го слушали, се захласвали. Един апаш си казва: При тия захласнатите хора ще ида. Той, като проповядва за Господа, ще се захласнат, аз ще бръкна в джобовете им, ще си уредя работата. Отива в богатата църква, сядат и чака да се захласнат. Започва проповедника да проповядва и той се захласва, и той се увлича да слуша. Излезал навън недоволен. Казва: Този дявол ме излъга. Втори път ще се пазя. Отива втори път - същото се случва. Четири, пет, шест пъти отива; казва: Тази работа няма да я бъде. Ако ходя, ще си изгубя занаята. Българите имат един навик да казват: Да си пийна малко ракия, малко винце, за да ми дойде сила. Не е лошо нещо да пиеш ракийца - дезинфекционно действа. Като мине през гърлото, ако има микроби, уморява ги. И винцето не е лошо да се пие. Аз даже препоръчвам на някои да вземат вино и да си жабуркат устата, ако имат слаби венци. Хубаво нещо е като си жабуркат с винце. Някой път стане така, че

влезе в гърлото. Сега дойдохме до една точка на въздържанието: Трябва ли да се пие или не? - Трябва да се пие, разбира се. Природата е създала най-хубавото вино, бяло вино. Някои казват: Не трябва да пием. Някой казва: Аз не пия. Казвам: Как не пиеш? Пиеш най-хубавото вино. Казва: Ти пиеш ли? - И аз пия, как не. Ходя по планините и търся виното.

Сега това не са научни работи. Научни работи са, когато човек има известен недъг, който онаследил от своите деди и прадеди, научно да знае, как да се справи. Аз имам един пример, който нарядко се случва, че хората имат воля. Един онаследил от баща си навика да пие, пианството. Изпохарчил всичкото, останали му още пет лева. Купува и едно евангелие, заинтересувал се от духовния живот и най-после казва: 25 години служих на дявола, сега - казва - ще служа на Господа. Отива в кръчмата да види, дяволът ли ще бъде по-силен от него или той. 25 години дяволът бил по-силен. Казвал му: Ще пиеш, и той пил. Заповядвал му като майстор, полковник или генерал. Казва на кръчмаря: Дай едно кило вино, дай една чаша. Дават му. Той налива вино в чашата и поискал една чаша с вода. Някой вътре му казва: Винце! Той взима чашата с виното, занася я до устата си и казва: 25 години ти служих, каквото ми казваше правих, от сега нататък, ти ще ме слушаш. Сега ще пия друго нещо. Взема чашата вода и глътва малко. Пак нещо му казва: Винце! Казва: 25 години аз съм те слушал, сега ти ще ме слушаш. Изпива една чаша вода. Изпил още една чаша вода, плаща виното, оставя го и си излиза, и оттам насетне става трезвеник. Казват: Ето един човек, който има воля.

Имаш, да кажем, един навик да се сърдиш. То е плод на излишната енергия. Много енергия има. С енергията е лошо, но без енергията е още по-лошо. Не е лошо, че някой път някои хора се сърдят. Тия хора са много добри. Не е лошо човек да се сърди. Казвам: Онзи, който се е сърдил 25 години, да дойде един ден, да е поставен на същия изпит и да се не сърди вече. Може да го обиждаш, да му казваш нещо - той само да се позасмее. Казва: 25 години се сърдих. - Ти си това, ти си онова му казват, и той казва: Много ти благодаря, и има ли още да ми кажете? - Аз знам още, казва. После ще вземе една чаша топла вода, заварена, като

го обиди някой, ще каже: 25 години се сърдих. Вземе чашата. На първата година не можеше, но след 25 години има капитал, който може да го обработва. Тия хора, които се сърдят, са доста умни. Трябва да схващате. Че те обидили хората, че не се отнасяли добре, затова ти се обиждаш. Ако нямаш един отличен ум да го схванеш, не би се обидил, не би се разсърдил. Тия хора, са се с големи умове². Във всяко отношение тия музиканти, капелмайстори, диригенти, като се разсърдят, хвърлят палката и излизат. Какво не става. После се извинява човекът. Даровит е човекът, не може да търпи. Това са задачи дадени. Аз като разглеждам нещата, всичките слабости, които хората имат, те не са слабости, но те са даровити хора. Един престъпник е даровит. Вие ще кажете, че като говоря така, не е библейско. Дали е библейско или не, е друг въпрос. Но какъв беше еврейският цар Давид? - Герой беше. Претрепа Голията, отрязва му главата. Колко престъпления направи. Когато искаше да направи храма, му казаха: Много кръв си пролял, ти не можеш да съградиш храма, но твоя син, на който ръцете не са така опетнени, той ще съгради храма.

Та по някой път ние в живота искаме в живота хубавото. Не може човек да създаде хубавото и красивото в себе си, докато не изправи своите погрешки, своите недъзи. Не трябва да съжالياваме. Трябва да се съвземем да реформираме себе си. Често се изправяме, казваме, че условията са такива, средата е такава, хората са такива. Ако средата е такава, как е възможно орелът и гълъбът, които са живели при едни и същи условия - орелът е станал месоядец; гълъбът и до днес се храни само със зърна, никакви мушици не яде - останал е вегетарианец. На какво основание, как е могъл да издържи? Убеждение има гълъбът. Ако един гълъб може да бъде вегетарианец при всичките условия, защо един човек да не може да бъде? Аз говоря за хора, които имат убеждение, не само да се наложи със закон. Със закон може 4-5 дена, щом има закон, щом има затвор, щом има глад. Да те глобяват по хиляда лева на ден, как ще станеш вегетарианец? Щом се премахне закона, пак си месоядец. Или ние сме добри, ако има закон. Дето има закон, всичките хора са добри. Хубаво е,

не е лошо, но аз бих взел едно общество без да има такъв закон, да няма никакви кражби, да няма никакви обири, да няма обиди, да няма убийства, да няма затвори. В България да има само десет затворници.

Но българинът по естество е динамичен. Много енергия има. Той има толкоз електричество - разправяли са ми други, пък и аз съм срещал - във всичките градини, дето има столове направени с железни бурми, ги развинтват. Българинът като седне, развъртат се тия бурми, ослабват. Не че те ги развъртват, но толкоз електричество има, че електричеството развъртва бурмите. Казва: Какво ще се прави? Казвам: Тия бурми да се не развъртат, не е и практично. Забелязано е, че в странство, дето има българи, първо място имат. Като дойдат в България не ги бива, но в Америка запример са първи.

Казвам: При съвременните условия трябва един вид самовъзпитание. Самовъзпитание не по най-лесния път. Сега по лесния път казват: Той Господ ще го вразуми. - Остане ли Господ да те вразумява, тази работа е трудна. Мойсей, който беше посветен, беше тъй надъхан с патриотически чувства, че като видя един египтянин да бие един израилтянин, отиде, че го претрепа. Уби човека и го зарови в пясъка. Не че искаше да го убие. Блъсна го по главата и той умря; и като посветен, скри го, зарови го. След няколко години вижда, че двама израилтяни се бият и отиде да ги примири. Единият от евреите му каза: Ти да не искаш и мене да убиеш, като онзи египтянин, дето го претрепа? Уплаши се Мойсей и отиде в пустинята. 40 години трябваше да пасе стада, трябваше да се ожени, а според закона на посветените не трябва да се женят. Понеже извърши престъпление, трябваше да му се роди един син, да се изплати прегрешението. За неговия син нищо не се знае. После, като му се яви Господ, му казва: Изуй обувката, краката ти не са чисти, защото мястото, на което стоиш е свято. Виждаме, че тогава в Мойсей се заражда точно обратното желание. Господ му каза: Аз съм решил да те пратя да освободиш еврейския народ от египтяните. Казва: Господи, тази работа не е за мене, не съм свободен за такава работа, гъгнив съм, не може да я свърша. Едно време можех, но сега съм на толкова години,

остарях, 80 годишен човек, прати другия. - Не, не, тебе съм решил да пратя и брата ти Арон. Арон е красноречив, той ще дойде с тебе. Аз ще ти казвам, какво да казваш, ти знаеш, много тайни. Ти, казва, какво имаш в ръката? - Тояга. - Хвърли тази тояга. Мойсей хвърли тоягата и тя се превърна на змия. Уплаши се от нея. - Хвани я за опашката! Хвана я за опашката и пак стана тояга. Бог му каза: Тури си ръката в пазвата. Тури ръката в пазвата и като извади, стана прокажена. - Тури я пак в пазвата. Тури я пак в пазвата и като я извади, стана пак здрава - проказата изчезна. Като идеш при фараона, ще ти дам и други знания, че като идеш при фараона, да покажеш, че аз съм Иехова, Който съм те пратил. Най-после Мойсей реши да слуша. 40 години прекара Мойсей в Египет в посвещение, 40 години прекара в пустинята - 80 години, и тогава беше в сила да иде в Египет, и да изведе евреите от Египет, като този, който пил 25 години и можа да превъзмогне. Мойсей имаше един недъг и Бог не му премахна недъга, не му го отне, остави го гъгнив.

Та казвам: По някой път вие се обезсърдчавате. Няма защо да се обезсърдчавате. Аз съм срещал мнозина да казват: Жените, понеже не са мъже, не може много да свършат. Мъжете, казват, понеже не са жени, и те не могат много да свършат. Мъже и жени ако се съединят с онези закони, които съществуват в света, може да се преобрази целия свят. Мъже, жени и деца - то са първите пионери, които трябва да преустроят света. Но в света трябва да се проповядва едно ново учение. Всичките хора трябва да бъдат абсолютно здрави. Здрав човек наричам онзи, който никога не боледува. Който боледува, не възпитава болестта. Защото всичките болести се дължат на известни същества - микроорганизми на физическото поле или в духовния свят от ненапреднали същества. Някои хора се повреждат умствено. Тези, които отслабват физически, пак се дължи на тези микроорганизми. Всички болести се дължат на най-малки микроорганизми. Повреждането на ума се дължи на същества не толкоз напреднали, както трябва. Развращаването на сърцето пак се дължи на същества.

Та казвам: Трябва да се тури един антидод³ в света. Трябва да има достатъчно светлина в човешкия мозък. Всичките хора страдат от недоимък на светлина, от недоимък на онази органическа топлина, която съгражда човешкия организъм. В много хора няма достатъчно цветове. Запример, вие някой път виждате лицето жълто или зелено, или очите потъмнели, или устата черна, няма онзи червен цвят. Устата бледа не може да бъде. Има заложби, но той не може да я подобри. Някои сега се ухитряват, боядисват си устата. Аз харесвам това, аз съм за боята, но хас боя. Онези от вас, които искат хас боя - яжте грах. Отвътре употребете червения цвят. Лятно време яжте червени череши. Дишайте дълбоко, ще подобрите вашето кръвообращение. Всякога дръжте в ума си онези светли мисли и дружете със здрави хора. Като видиш един човек със живи очи, с уста изразителна, с лице красиво, дръжте това здравото лице в ума си. Тия хора ги наричам магнетични. Здравите хора имат този магнетизъм. Такъв човек, който е здрав, дето влезе в някоя къща, той е като лекар. Като дойде в дома, нищо не разбира от медицина, но той като влезе, болните оздравяват. От себе си отделя от тази животворна сила. Че тази животворна сила имаше Христос. Онази жена, като се допря до Него, веднага оздравя и Той попита: Кой се допря до мене? - Няма нищо, народът те притиска. - Не - казва - някой се допря, защото сила излезе от мене. Казвам: При сегашните условия всички ние трябва да имаме тази животворна сила. Тази сила ние трябва да я почерпим от въздуха. Знаете ли колко време се изисква, за да станат хората учени? Религиозните най-първо трябва да се научат да ценят въздуха. За хляб може да се гладува 40 дни. За вода 10, 15, 20 дни. За въздух, даже и най-напредналите адепти в Индия, едва ли 4 часа може да издържат да не дишат. Има някои бобри, като се потопят във водата, 10-15 минути може да издържат под водата, след туй пак излизат.

Казвам: Има много системи, които проповядват здравословното състояние. Няма по-хубава сила от светлата мисъл, която носи светлина в себе си. Ти усещаш, че мозъкът ти е осветен, имаш разположение, нямаш нищо, което те спъва. Ти не можеш да бъдеш нервен. Ти не можеш да бъдеш песимист. И при

най-лошите условия ти ще се справиш, ще подобриш състоянието си. После и сърцето ви, като има тази топлина, и при най-лошите условия може да се справиш. Може да страдаш - нищо не значи страданието. Това са условия, при които човек се облагородява. Аз не съм за мъчението. Страданията в природата са дадени, за да се облагороди човек, да се облекчи. Защото без страдания, както е сегашният свят, ние нищо не бихме могли да постигнем. Вън от това всеки трябва да знае, че ако майката имаше един характер, ако тя би имала туй влияние в ума си, ако тя би имала туй влияние върху сърцето и ако тя би имала туй влияние върху тялото си, когато тя стане бременна, щеше да предаде тия качества на своето дете. Ако бащата имаше тия качества - туй влияние на ума си - на сърцето си и на тялото си - ако синът върви по негова линия, бащата щеше да му даде тия качества. Сега майката хилава, бащата хилав - какви деца ще се родят? Най-после и проповедниците трябва да бъдат здрави, аз не съм за болни проповедници. И лекарите трябва да бъдат здрави. Проповедникът трябва да бъде здрав, не едно да проповядва, а друго да живее. Помнете: Всичко, каквото говорите, трябва да го живеете. Има хора раздвоени в себе си. Говорят за Бога, но сами не вярват. Той проповядва, но тъй както го проповядва, не е. Защото, когато Божественото е в нас, ние сме в състояние всичко да направим. Когато Божественото не говори в нас, тогава не сме тази мощна сила. Сега ще кажете: Как е възможно? Вземете един момък, който има лоши навици да пие, да пуши; влюби се в една мома и се откаже от тютюна, не пие вече. Става трезвен човек. Докато Любовта е в него, той е мощен. Щом изгуби Любовта, пак се повърне назад. Ако ние, съвременните хора може да влеем Любовта в нашия ум, тя ще произведе светлина. Ако можем да влеем Любовта в нашите сърца, тя ще произведе тия благородните чувства. Ако можем да влеем Любовта в тялото, тя ще ни даде здраве. Тогава можем да почувствуваме, какво нещо е онзи Божествен живот. Аз съм превождал този пример, здравето, какво произвежда. Отиват цяла комисия при един богат американски милионер и след като го убеждават, говорят му в Името на Бога, той едва им дал сто долара. Върнали се всичките недоволни -

десет госпожи били в комисията. Казват: Много скържав. Отива една млада красива мома, която разбирала закона, поглежда го и казва: Господине, искам да ми направите една услуга. Казва: На ваше разположение съм. - Дайте ми 25 хиляди долара на заем. - На ваше разположение - и и дава. На какво се дължи това? Туй е, с тази мома е Господ. Богатият казва: Всичко каквото имам, на тебе го давам - не 25, но и 50 да иска, ще дам. Ако ходите без Господа - сто долара ще ви дадат и ще бъдете комисия от десет души. Ако идете с Господа - и 25 и 50 хиляди ще ви дадат. Ако имате неуспех в живота, знайте го, че се дължи на малка любов, която имате. Може да мислим, че имаме любов, че ни гори сърцето.

Любов, която не обработва човешкото сърце, не е любов. Любовъ, Която обработва човешкия ум, Любовъ, Която обработва човешкото сърце и Любовъ, Която обработва човешкото тяло, тя е Божествена Любовъ. Аз вярвам само в Тая Любовъ, Която обработва човешкото сърце, обработва човешкия ум, обработва и човешкото тяло. То е Любовъ. На Любовта се отваря, тъй както цветята се отварят на слънцето. Говоря за разумното отваряне, да влезат слънчевите лъчи. Тогава трябва да разбираш закона. Всичко онова, което Бог изпраща чрез слънцето, да знаеш, как да го използваш.

Сега този пример за двамата синове, ако не беше се случил, някои казват, че е съчинен. Той Христос е взел един действителен пример. Онзи големият син, който върви по линията на баща си, който е недоволен, в него има честолюбие. То е мъжкият принцип. Този младият син върви по линията на майка си, по женския принцип. Той иска да опита всичко. Като се върна, в него имаше онова съзнание, съзнава погрешката си. Не обвинява майка си, да каже, че майка му дала това качество - тя да беше по-добра, той не щеше да бъде такъв. Казва: Майка ми направи една погрешка, че ми предаде този характер; аз направих две погрешки - съжалявам. Аз реших сега да изправам погрешките си. Каквото ми кажеш, ще го направя и като един от твоите слуги ще работя. Заражда се съзнание, умът започва да работи. Той иска да стане слуга, ни най-малко не иска да стане господар. Само човек, който може да мисли, той може да работи. Онзи, който не

мисли, не може да работи. Подтикът за работа дава сърцето. За да се извърши работата, това иде от ума; а за да се реализира, човешката воля трябва да дойде. В сегашното общество много хора имат отлични идеи. Планове имат - не могат да ги приложат. Други имат много добро сърце, но тяхната мисъл не работи. На трети волята им е слаба.

Та казвам: Нас ни трябват хора на човешката светла мисъл. Нас ни трябват мъже на светлата мисъл. Трябват ни жени на светлите чувства. Трябват ни нас деца на светлата воля. Тогава мъжът носи мисълта, жената носи чувствата, любовта носи онази мъдрост. Децата носят истината и свободата. Свободата в света не може да влезе без децата. Именно чрез бащите и чрез майките тя се дава. Както бащата слугува и както майката слугува на детето - те доброволно стават майки и бащи. То е свобода, не са заставени. Едно чувство имат. Та казвам: Всички ние трябва да се въодушевим от истината. Истината трябва да бъде като ангел. Като го видиш, да бъдеш готов за всички жертви. Който говори за свобода, за истина, той трябва да бъде готов за всички жертви. Така имаме много добри синове, които се жертвуват за майка си, за баща си. Туй показва, че ги обичат. Няма в света по-хубаво нещо от добрия син. Имаме един добър син в света. Христос беше един отличен син, Който казва: Отче, каквато е Волята Ти. Дойдох да изпълня не моята воля, но Твоята. Добрият син казва: Не аз, каквото мисля да бъде, но баща ми, който ме е пратил да извърша неговата воля. Ето един добър син. Казва: Тъй както си определил, така да бъде. Казвам: Ако ние, съвременните хора бихме били такива синове, както Христос беше - ето от какво се нуждае човечеството. Не изведнъж да станем като Него - и Той не може изведнъж - но да започнем от най-малкото. Когато ти вземеш една кошница с ябълки или грозде да раздадеш, ти най-големите гроздове и ябълки да раздадеш, а най-малките да оставиш за себе си. Ако сипваш ядене, на всички ще сипеш, пък на себе си ще сипеш, каквото остане в тенджерата. То е мярката на добрия син. Сега имаме хубава черта: искаме да се облечем хубаво. Но външното обличане трябва да съответствува на вътрешното обличане. На хубавия цилиндър трябва да съответствува един

отличен ум- тогава цилиндърът или шапката са на място. Ако има отличен ум, шапката на жената и щраусово перо да има, пак е на място. Хубавата царска мантия трябва да съответствува на сърцето - тогава мантията е на място. После, на човешките обуца трябва да съответствува човешката воля. Та казвам: Трябва да бъдем облечени от главата до петите - и отвътре, и отвън. Аз съм за хубавите дрехи. Според мен, човек като носи едни дрехи, и десет години да не се е окапал. Аз ви казвам нещо, което и за мене е трудно. Трудно е, защото такива чорбулаци ми дават. Ако бях ял само ябълки, круши и други плодове, дето нямаше да се капят дрехите... Някой сготвил някой път, нямам кърпа, капне някъде, погледнеш - някъде със зехтин накапани дрехите.

Казвам: В света има едни същества, които ръководят цялото човешко възпитание. Те са много внимателни. Едни, които ръководят човешкия ум; други които ръководят човешкото сърце; трети които ръководят човешката воля. Те са напреднали същества, много напреднали. Вън от това, човек има други спомагателни слуги, които му помагат за тялото, как да се учи. Та казвам: Често вие чувате техния глас, който ви казва да направите нещо, пък вие си правите оглушки. Сутрин, като се събудите, казва: Стани! Ти погледнеш и казваш: Още не е съмнало. Щом ти кажа: Стани! - Стани - нищо повече. - Много студено отвън, огън няма, краката боси, ще настинат. - Стани, обуй чорапите, облечи се, нищо няма да ти стане - никакви други разсъждения. - Ама студено било. - Щом станеш и послушаш, ще се стоплиш. Топлината иде от тях. Направете един опит. Ония хора, които са лоши, на които умът не е на място, имат лошо кръвообращение. Всичките добри хора имат добро кръвообращение. Доброто кръвообращение произвежда онази истинска топлина в човешкото тяло. Когато говорим за доброто, ние разбираме онзи източник на онази жизнена енергия, която оживотворява човешкото тяло. Когато говорим за добрите чувства, разбираме онази топлина, която се произвежда от сърцето. Когато говорим за човешкия ум, разбираме онзи източник, отдето светлината иде. Защото умът, след като приеме известна енергия от сърцето, тя е светлина. Тази светлина се образува в нас, проектира се навън. Както ние

схващаме света, то е нещо субективно схващане. Обективно ние не знаем, какъв е светът. Вземете един човек и го попитайте, колко е дадено разстояние. Казва: Десет метра. Премежете го - 20 метра. Друг казва за едно разстояние, че е 4 километра. Премежете - не е толкова. Питате някой българин, колко е до едно село. Казва: Близо е, като прехвърлиш баира - половин час. Пътуваш половин час, един, два, три, и все не може да стигнеш. Много дълъг половин час. Не че иска да те заблуди, но обнадеждава те. Той няма да ти каже, че е непостижимо, че е много далеч. Казва: Близо е. Насърчава те човекът, като тръгнеш.

Та казвам: Ние сме при най-добрите условия, имаме най-добрите заложи, от толкоз хиляди години, има неща които трябва да развием. Ние седим и очакваме. Мнозина казват: Като дойде Христос. - Отдавна е дошъл Христос. Преди две хиляди години. И сега е дошъл. Тази просвета, тия училища навсякъде, тия църкви, свещеници - то е Христос. Аз навсякъде го виждам. Христос е навсякъде, де го няма? В Америка има повече от сто хиляди проповедници. Те очакват по особен начин Христос. Казва, че син човечески няма да дойде тъй, но тъй ще дойде като светлина. Той е дошъл. Книжнината е толкоз развита. Днес светът е много по-благороден, отколкото преди. Днес има много по-големи благодеяния, отколкото едно време. Днес хората са по-милостиви, отколкото преди. Едно време претрепваха човека на бойното поле. Сега, ако сте ранен, ще ви вземат, ще ви лекуват. И сега като се нападат, нападат само военни обекти. София минава за открит град. И Рим е открит град. Открит град, значи да го не бомбардират. Значи има известна човещина.

Веднъж един ме пита: Кога ще дойде Христос? Казвам: Той е вътре. Ако ти обичаш науката, Христос е в ума ти дошъл. Ако ти обичаш хората, Христос е дошъл в сърцето ти. Ако обичаш да слугуваш, да работиш, Христос е дошъл в тялото ти. Щом мислиш добре - Христос е дошъл. Щом чувстваш добре - Христос е дошъл. Щом постъпваш добре - Христос е дошъл. Какво Го чакаш сега? Казвам: Вие се намирате в положението на младите моми и момци. Момъкът, като се сгоди за младата мома, казва: Дали ще живея с нея? Щом пита, дали ще живее с нея, разваля

годежа още в началото. Онези хора, които са родени да влязат във съдружие, нито в младата мома, нито в младия момък се ражда противоречива мисъл. Щом се роди противоречива мисъл, тия хора не са един за друг.

Аз говоря сега за идеалното в света. Аз говоря за един порядък, дето и мъжът да бъде напълно свободен, и жената да бъде свободна. Той сам да се съди, да го не съдят отвън. Щом започнат да ни съдят отвън, разваля се всичко. Всеки да се остави сам да съди себе си, не да го съдят отвън, но сам да се съди. Всичката погрешка е, че ние се съдим отвън. Съдии колкото искаш. Аз съм виждал цигулари да свирят, правят известни погрешки. За бъдаще ще има микрофон. Ще се снима и ще се види после, кой как е свирил, ще се види и двамата как са свирили - кой е свирил право и кой не.

Аз съм говорил много пъти за възпитанието на хората. Музиката трябва да влиза като един от мощните фактори за възпитанието. То е истинският метод за възпитание. Човек, който не пее сам вътре в себе си - не да кряска да го слушат хората, но да пее на себе си - той не може да се възпита. Не може да мисли правилно, не може да чувства правилно, не може да постъпва правилно. Всяка една работа ще я оставиш, ще пееш. Ти казваш: Да мислиш. - Има известни мисли, които оправят човешките мисли. Ти не може да мислиш за някой предмет, докато не го обичаш. Всички ония учени хора, които се занимават, те обичат тия предмети, и тогава учат. Онзи, който се занимава с астрономия - обича я. Затова се занимава с нея. Онзи, който се занимава с геология, той обича геологията. Обича земята, интересува се как се е образувала. Онзи зоолог, който се занимава със зоология, обича животните, проучава ги. Всеки човек учи това, което обича.

Та казвам: Ако ние в религията не внесем Любовъ; ако в науката не внесем Любовъ; ако в обществения живот не внесем Любовта, ние ще имаме пак един порядък такъв, какъвто сега имаме. Той е добро постижение. Но не може да имаме един идеален порядък на нещата.

Питам: Каква беше опитността на Мойсея, който чу Онзи Глас пред горящата къпина? Питам: Какъв беше този огън? Видя

Моисей една къпина, която гореше и не изгаряше. Като се приближи, чу един глас да му говори на някакъв език, който Моисей разбираше. Казва: Изуй обувката си, защото мястото на което стоиш е свято. Чух въздиханието на моя народ и ще те пратя да го избавиш. - Когато дойде онова изпитание в живота на големите мъчнотии, както тогава беше израилският народ, както хората сега - тогава ще чуеш гласа. Господ ще ти се яви. Ще чуеш Гласа Му. Тогава вие ще започнете да се отричате като Моисея: Господи, аз остарях вече. Не съм млад. Това не мога, онова не мога. - Всичко туряме само на младите. Всички сте млади. Стари между вас аз не виждам. Виждам хора с побелели коси. Това е сняг, който е навалял на главите ви. Виждам побелели глави - то са вълнени нишки, които са туряни на главата на младия човек, който е на сцената и играе ролята на един стар човек. Един млад момък на 21 година го направят стар дядо - прегърбил се, ходи като стар. Като изиграе ролята, пак ще се подмлади. Казвам: Вие играете една роля и не знаете, че сте млад. Вие играете на сцената. Щом слезете от сцената и хвърлите дегизирането, ще бъдете млад.

Вие всички нали вярвате в Бога, нали всички сте християни? Защо да не можете да прекарате един ден най-радостни и весели, като че имате всичко? Целият свят за вас е създаден. Въздухът свободно дишате, светлината иде свободно, здрави сте; защо да не можете да бъдете радостни и весели, целия ден да пеете? Всичко е възможно в света, само човек трябва да знае, как да работи. Сега не се изисква от нас да създадем нещо. Трябва да знаете откъде да започнете. Искате да се запознаете с Любовта - ще намерите хората на Любовта. Искате да се запознаете с Мъдростта - ще намерите хората на Мъдростта, хора умни. Искаш да станеш смел - ще дружиш със смели хора. Искаш да станеш честен - ще дружиш с честни хора. Искаш да бъдеш здрав - ще дружиш със здрави хора. Така се добиват нещата.

Казвам сега: Бащата излиза и казва: Всичко, каквото имам е твое. Този син не вярва. Казва: Синко, каквото имам, твое е всичко. - Досега нищо не си ми дал, нито яре да заколя и се повеселя с приятелите си. Този, който дойде, за него закла теле.

Бащата му казва: Синко, всичко каквото имам, твое е.

Ние сме от тия недоволните. Казваме: Нищо Господ не ни е дал на нас. Като видим, че някой човек е малко по-одарен, казваме: Той е голям грешник, пък него Господ го е благословил. Този човек иде с едно смирение, казва: Господи, аз съм дошъл да ти служа на Тебе. Сега запример, ако бих поискал от вас да ми покажете любовта, как бихте ми я показали? Ако дойда в дома ви, не искам да ми заколите теле. Вие имате едно теле, но то беше преди Христа, тогава се колежа телета. Ако дойда в дома ви, вие ще ми наберете ябълки, круши. Ще наберете от най-хубавите круши - жълти и малко хлебец. Няма да ми заколите и кокошка, сварена с малко ориз и яйце. После баница хубаво направена, със сирене и полята с мляко отгоре. Тия неща са хубави. Но за да имаш тия неща, трябва да имаш пари. Една баница знаеш колко струва. Като посеем дървета, след четири години, ще ни дадат плод.

Искам да ви наведе на онзи факт. Аз ви казвам на вас, както бащата, че целият свят е за вас. Казвате: Само думата е тъй. Комуто съм говорил, казва: Нямам нито пет пари. Казвам: Ти знаеш ли да свириш, парите ще дойдат. Знаеш ли да рисуваш, парите ще дойдат. От скулптура разбираш ли, парите ще дойдат. Знаеш ли да тъчеш, парите ще дойдат. Здрав си, знаеш да копаеш, парите ще дойдат. После, знаеш ли да гадаеш на боб, на кафе, парите ще дойдат. Може да бъдете уверени в едно нещо: Ако искате да гадаете, да ви кажа, как да гадаете. Българинът, как гадае. Като тръгне българинът и петелът се качи някъде и изкукурига, той казва: Ще спечеля тази работа - петелът казва. Като дойде петелът на прага, да изкукурига, казва: Гости ще дойдат. И тъй е. После българинът като види, че някой паяк слиза надолу, казва, че е късметлия. Като сънува, че риба лови, че въшки чеши, казва: Парите ще дойдат. Значи въшки и риба като хваща, пари идат на хората. Въшките са паразити. Има по-лошо от въшките, но ще оставим това. Всички метеоролози са гадатели. Като наблюдават как изгрява слънцето, каква светлина се явява, предсказват хората. Има български метеоролози - овчари, които предсказват 4-5 месеца, какво ще бъде времето. Наблюдават.

Есенно време наблюдават, как падат листата. Имат и други наблюдения. Ако ние наблюдаваме природата, има много ценни работи, които бихме научили, които са ценни и здравословни. Няма да изгубим вярата си. В синца ни има готовност за една свещена умствена работа. Да не бъдем умствено лениви, да не бъдем и сърдечно лениви, и телесно лениви. Всеки един да бъде готов за работа. Няма по-хубаво нещо в света от работата.

Казвам: Три неща се изискват: Светли умове, топли сърца и силни тела. Светлият ум само чрез Божествената Любов се добива. Топлото сърце само чрез Божествената Любов се добива, и силното тяло само чрез Божествената Любов се добива. Туй човек трябва да го намери в себе си. Той не трябва да търси Бога извън себе си. Щом го намери в себе си, ще го намери и отвън. Щом го намери отвън, ще се хармонира с цялата природа. Веднага смисълът на живота ще се изясни - ще бъде доволен от себе си, ще бъде доволен от окръжаващата среда и ще бъде доволен от хората - ще бъде доволен от всичко, което го заобикаля наоколо и ще се радва. По този начин ще се влее в нас една нова магнетична струя на живота и ще се подмладите. Така казва Писанието: Които чуят Гласа Му, ще оживеят. Това е Глас на Господа. Че всичко туй е създадено за нас. При най-лошите условия които имаме, от всичко туй, ще дойде нещо добро, което Бог ще превърне за добро. Тъй както голямата буря, както големият дъжд стават за добро.

Снощи ме събудиха, дига шум вятърът, слязох долу, рекох му: Какво искаш? Казва: Идвам да поправам времето. Снощи ако бях казал, че времето ще се оправи, кой би повярвал? Вие имате някоя голяма буря във вас. Тя иде да подобри вашия живот. Иде сиромашия - това е за ваше добро. Иде болест - то е за ваше добро. Идат някои несгоди - и то е за добро. И доброто е за добро, и злото е за добро. Та всичко, което ви се случва, вярвайте, че е за ваше добро, защото живеете в един свят, дето любовта царува. Ако ние мислим, че любовта не царува, то е наше криво разбиране. Нали сте виждали, когато някой човек го хване треска - и най-хубавото ядене като му дадат, усеща горчицина. Като мине треската, яденето не е горчиво. Аз виждам много заложи във

вас. Вярвайте в доброто, което Бог е вложил във вас. Вярвайте в светлината, която Бог е вложил във вас. Вярвайте в добрите чувства, които Бог е вложил във вас. Той е определил едно нещо. Казва: Вам е дадено да наследите Царството Божие. Така казва Христос на своите ученици.

В българина се крие нещо хубаво. Аз имам един пример и от него вадя заключение, че българинът го очаква нещо добро. Аз веднъж видях пет гимназисти и пет гимназистки, които помогнаха на един кон, който взеше въглища. Те му помогнаха да изкара. Туриха рамената на колата и всичките подкараха колата и конят тръгна. Казвам: Този народ, който така постъпва, има бъдаще.

Добрата молитва.

*19 беседа, държана на
23.II.1941 г. 10 ч.с. Неделя
Изгрев*

МИР ВАМ

Отче наш.

Ще се развеселя.

Ще ви прочета само един стих 19 от 20-та глава от Йоана:

„А вечерта на този ден, първия на седмицата, когато бяха и вратата заключени дето учениците бяха събрани поради страха от Юдеите, дойде Исус, и застана наред и казва им : Мир Вам!“¹.

Ще взема само думите „МИР ВАМ“. Те често се употребяват тия думи. Но туй, което често се употребява, се обезсмисля. Всяка вечер иде вестник „Мир“, написано е мир на вестника. Мир, но в света ни най-малко не съществува мир. Не че в света не съществува мир, но в нашия свят не съществува. В Божествения свят съществува постоянен мир. Когато казвам, на земята мир не съществува, понеже земята не е място за мир. Как ще искате мир от един гърнчар, който постоянно се кара с калта. Най-първо ще я сее, после ще и тури вода, ще я гази, ще я тъпчи, ще и се кара, ще я тури на колелото, ще я върти, и от там ще я тури в пеща. Ще я пече. Какъв мир искаш? Но от всичкия този процес излизат хубавите гърнета, паници, приспособления, на които ние се радваме. Често, когато разглеждаме процесите на природата, намираме, че някъде има размирици, война. То е в реда на нещата. Неприятно е за калта, но на гърнчара му е приятно да продаде гърнетата, да продаде паниците, и онези които ги вземат, и те се радват. Как ще е приятно тази кал да мине през този процес на повдигане. Богатият винаги запитва, защо осиромашава. Лесно се отговаря: Сиромаш съм. Защо е сиромаш? Той пита, защо не е

станал богат. Невежият пита, защо не е учен. Ученият го е страх да не изгуби това, което има. В съвременното човечество има някои предпоставки, които хората напускат. Запример в граматиката вие имате подлежаще, имате връзка, един спомагателен глагол и сказуемото. Но туй го минавате така. Казвате: Подлежащото е човекът, за когото се говори. Може да се говори само за разумните работи. Връзка може да има между разумните работи. Сказуемо може да има за разумното. Дето няма разумност, няма нито сказуемо, нито връзка, нито подлежаще. Казвам: Това е връзка. Това е сказуемо. Това е подлежаще. Добре. Казвам, че в този процес трябва да съществува едно разумно начало. Разумното начало се отличава с това, че то дето съществува, има мир. В мира има радост, веселие, богатство, здраве. Всичко има, дето има мир. Ние, съвременните хора на 20-я век - тези, които са живяли в миналото са имали едно схващане за света, земята тогава минавала през друго пространство - ние сега минаваме не в туй пространство. Ние не можем да мислим, както те са мислили, понеже не минаваме в същото пространство. Не може да мислим като тях. Ще се ползуваме от тяхната опитност. Други са нашите мисли, чувствувания и постъпки. Невъзможно е да се връщаме назад. Онази вода, която прекарвате през една тръба, не може да се върне назад. Трябва да излезе из тръбата навън. Има ограничения, в които сте поставени. Вие сте поставени в известни ограничения, в известни форми. И вие не може да измените вашата първоначална съдба, т.е. онзи първоначален подтик, който ви е тикнал. Не тикнал, но който ви е поставил, който ви е подвижил. Вие не може да измените съдбата, вие не може да се върнете назад, понеже всичкият този подтик - зад вас има хиляди милиарди същества, които вървят по същия път и казват: Напред вървете. Невъзможно е да се върнете назад, да ви отворят път. Пътят назад е затворен за вас. Злото в света е в това, че хората искат да се върнат назад. Защото те считат отиването напред има страдание, но връщането назад е двойно. Тогава за предпочитане е страдание напред, отколкото страданието назад. За предпочитане е в една война, онези войници, които вървят напред да си пробият път, отколкото онези които

бягат назад. Които бягат назад, носят своя позор. Като се върнат, тяхната история не ги описва със светли и красиви линии. Не им туря никакви паметници. Всички онези, на които туря паметници, те са вървели напред. В природата този закон е верен. Човек, който служи на доброто, върви напред. Човек, който служи на злото, върви назад. Човек, който живее в доброто, е в светлината, защото в доброто е светлината. Човек, който живее в тъмнината - това е злото. То е в нощта. Следователно, в нощта естествено стават всичките престъпления. Всички ония месоядни животни, може да кажете, че през деня правят пакости, но вечер правят много по-големи пакости, отколкото денем.

Сега аз искам да разберете живота. Животът не е създаден механически. Че трябва да страдате, страданията съществуват само в един разумен свят. Извън разумния свят няма никакви страдания. Страданията - това са корените на живота. Тия корени, понеже са в гъстата материя, понеже трябва да извадят сокове за да поддържат живота, защото животът трябва да се поддържа. А пък радостите - това съставят клонищата. Щом си радостен - това са клонищата. Те са необходими пак да черпат необходимото за живота. Следователно, тия разбраните страдания, не че се налагат. Онзи грънчар, той като тъпчи калта, приятно му е. Приятно му е да си каля краката, в тинята да тъпчи. Вземете онези керемидчии, които правят керемиди, приятно ли им е? Виждал съм ги със запретнати крачоли. В модерното изкуство е по друго, но е все същото в старото изкуство и в модерното изкуство. В старото изкуство калта се е виждала. В модерното изкуство калта не се вижда. Но калта, която се вижда по-лесно става. От невидимата кал нищо не става. От видимите неща вие можете да извадите някаква поука. От невидимите неща не се извлича поука. Следователно, ние обръщаме внимание на онова, което е видимо, което става в живота. Страданието е вече видимо. Човек, който страда, има отпечатък на страданията. Ти не му се притичаш на помощ. Някой се представя, че е весел, а той страда вътрешно, но отвън се показва, като че ли няма никакво страдание. Той е беден, пет пари няма, страда в дома, но се показва, като че е големец. Показва се пред хората. Какво считате неговото

състояние? Ако този човек разчита на своя ум, ако този човек разчита на своето сърце, ако този човек разчита на своята воля, туй положение е вярно. Макар пет пари да няма, той е богат човек. Аз съм един певец, който може да пее на четири октави. Мислите ли, че ако дойда във вашия дом и ви изпея една песен, ще бъда ли гладен? Вие синца ще напуснете работата, ще ме слушате. След като ви изпея, ще ми дадете най-хубавото ядене, ще кажете: Заповядайте. Ще кажете: Този човек има ангелски глас. Човек който пее четири октави, е ангел. Такива ангели няма в историята на музиката.

Казват, че една певица имала приблизително такъв глас. Да оставим: Те са невъзможните работи. Да ви кажа, че трябва да имате четири октави, за да бъдете щастлив - не две, три октави трябва да имате. Първата октава е човешката воля. Втората октава е човешкото сърце. Третата октава - това е човешкия ум. Четвъртата октава - това е човешката разумност. С разумността много малко хора има, които боравят. Защото да мисли човек, трябва да знае как да пее. Да пееш - това е изкуство. Всеки, който пее, като един грънчар, който направил едно хубаво гърне или един колар, който изработи хубава кола, или един зидар, който изгражда хубава къща - той е майстор. Един художник, който рисува хубава картина, или един музикант, който изпълнява едно творение. Изкуство е, онзи човек, който може да направи в даден случай нещо. За да направи човек нещо, трябва да има подтик, трябва да разчита на нещо. Погрешката на съвременния живот седи в това, че ние разчитаме на външните причини повече, отколкото на вътрешните. Външните причини са необходими. Това са условия, но ония възможности седат в самия човек. Възможностите седат в ума на човека, в неговото сърце и неговата воля. Под думата воля, аз разбирам човешкото тяло. Човешкото тяло, това е сбор на разумни клетки, които са събрани. Милиарди са събрани на едно място и живеят под един велик закон. Служат на човека, помагат му в неговото предприятие.

Та казвам: Някой ще говори за тялото, за душата. Например, говорите за тялото, за душата извън тялото. Говорите за тялото извън душата. Говорите за душата извън сърцето. Че

туй са материални работи. Те разбират душата извън тялото. Някои разбират извън ума. Че къде е умът? Какво място завзема умът? Или някои разбират извън сърцето, извън чувствата. Тогава къде са чувствата на човека? То е една работа неразбрана. Понеже хората говорят на един неразбран език, не се разбират. Идва един французин във Варна, във време на Севастополската война. Че на един българин му говорил на френски. Той му казва: Че как майка ти не те е научила да говориш на френски? На какъв език говориш? Не те разбирам. Най-после французинът с движение на ръцете и пръстите си и българинът разбрал, че той иска мляко. Казва: Така кажи, че мляко искаш от кравата. Че направо го кажи, какво ходиш да говориш толкова работи.

Гладът ти го почувстваш вече. Радостта ти я чувстваш. Сиромашията ти я чувстваш. Здравето ти го чувстваш. Болестта ти я чувстваш. Всичките неслоди, температурата, светлината, страданията - всички неща, които чувстваме, те са реални. По някой път философите говорят, че нямало студ в света. Някои казват, топлина няма. Онези казват, че намалената топлина е студ. Онези, които приемат, че студът е реалното, казват: Увеличеният студ, който се увеличава, е топлината. Намаленият студ е топлина. А пък увеличеният студ е намаление на топлината. Те философите разбират тия работи. Питам го един: Каква е разликата между тебе и мен? Между аз и ти? Един професор се забъркал и не знаел аз ли е, или ти. Отишъл да пита жена си, кой е той - аз или ти. Жена му започнала да му казва: Когато на тебе ти говорят - това си ти; когато ти говориш на другите - това си аз. Хубаво, така ли е? Когато говориш ти, си аз. Когато ти говорят, това си ти. Ти си човекът на когото говорят. Аз съм човекът, който говори. Аз съм човекът, който предавам една реч, или една вещ, а ти си човекът, който приемаш, слушаш или приемаш вещта. Искам да зная психологически по какво се отличават. То е едно състояние. Състои, значи със-той. Като застанеш на едно място, то е състояние. Сега казват: Какво нещо е състоянието, психологическо състояние? Стоиш на едно място, не се движиш. То е състояние. За да те познават хората, ако се движиш с бързината на светлината, срещаш един. За една секунда на 300

хиляди километра ще бъдеш. Кой ще те знае, като се спреш някъде - то е вече състояние. Казвам: Понеже знанието се сменя от невидимият свят, думите трябва да станат знайни, или да имат едно съдържание. Когато се говори една дума, ние трябва да я разбираме, да разбираме думите. Думите се опитват, както се опитват плодовете. Ако един, който опитва сливите, знае какво нещо са сливите, какво нещо са черешите. Всичките плодове, които сме ги опитали, ги знаем; които не сме опитвали, нямаме понятие. Както да ти разправят за предмета, предметът е неизвестен. Сега аз искам да ви говоря за неща, за които вие имате ясна представа. Има едно състояние в което човек, като се спре, той мисли, че всичко знае. Всичко онова, което си учил, знаеш. Всичко, което си учил, знаеш. Но туй ни най-малко не разбира, че няма какво да учиш. Всичко знаеш, което си учил в първо отделение. След като научиш всичко в първо отделение и няма какво да учиш в първото отделение, турят те във второ и започваш пак да учиш. След като научиш всичко, каквото съдържа второто отделение и там не ти остава друго да учиш, ще излезеш и ще влезеш в трето. Някои питат, като свършиш училището, като научиш всичко, какво ще правиш? Чудни са хората. Какво ще правиш! След като научите всичко, което си учил в първото отделение, ще те турят в първото отделение да служиш. Който завърши всичките отделения като учен човек, като слезе да слугува, ще го турят в първото отделение, да учи онова, което си учил в първото отделение, да знаеш как да служиш в първото отделение. Казвам: Служение трябва. След като служиш като слуга, какво ще бъдеш? Ще станеш като приятел. Ще влезеш в първото отделение. Ще станеш брат, сестра, хиляди работи. Като престане този процес, ти за да се учиш, знаеш колко милиона години са учили ангелите! Няма какво да ви казвам на вас. Само физическата култура на ангелите съдържа два милиарда и половина години. Има култури и повече. Там туй и децата го знаят. В сравнение с тия ангели, ние хората сме малки бръмбарчета. В сравнение с тяхното знание ние сме малки бръмбарчета. Ние се показваме, че знаем, а те казват - мушици. Много са деликатни. Казва, един ангел ще станеш за в бъдеще. Едно време, казва, и ние бяхме като вас мухи. Сега някой ще се

обиди: как, аз муха да бъда. Той се обижда как тъй муха да бъде. Че тази муха е създадена от Бога. Господ каза дума и тя излезе от Бога тази форма. Какво се обиждаш? Господ обърна внимание на мухата, създаде ги за една велика цел в света, а ти се обиждаш, като ти кажат, че си муха. Сега не си муха, човек си. В сравнение с културата на ангелите, ти си в степента на онова разбиране, което мухите имат. Сега една муха, когато ще се развали времето, защо хапе? Те разбират метеорологията много добре. Там ще кацне, ще те ухапе. Ти си се облякъл много хубаво, тя дойде и като стражар кацне и казва: Хайде да си вървиш, защото времето ще се развали. Казва, ще се развали времето. Дрехите, шапката ще се оквасат. Ще се развалят. Ти казваш: Тия пусти мухи силно хапят. - Те са стражари, които казват, времето ще се развали. Сняг ще дойде, буря ще има, вятър ще има. Кажи така: Благодаря. Още като започне да те хапе, кажи: Разбирам. Вземи си шапката. Ти виждаш зимно време свинете започват да играят на полка. Който не знае, когато започне да носи клечки от едно място на друго, трябва да знаеш, че дето си, трябва да се връщаш у дома си, ще стане голяма буря. Спира се един аянин² - в турско време било - в едно българско село, при един български чорбаджия. Той го угощава. Зимно време било. Чорбаджията му казва: Аянин ефенди, времето ще се развали. Ако останете още един ден, няма да може да си отидете. - Отде знаеш? - Моят свиня носи клечки. Послушал го, отива си. И действително времето се разваля. Аянинът пита турският ходжа, казва му: Я ходжа ефенди, какво ще бъде времето? - Господ знае. Казва: На чорбаджията свинята знае кога ще се развали времето. Някой път слушаме някой да казва: Господ знае. - Ти остави какво знае Господ. Ние трябва да знаем. Знанието е потребно заради нас. Че Господ знае. Както Той е наредил, трябва да изучаваме тези закони, за да не влизаме в едно голямо противоречие с онова, което Той изисква. Често, когато хората говорят за любовта, някои, като говорят за Божията Любов разбират, че няма закон в света. Любовта е единственото нещо, което изпълнява всичките закони. Че никой закон не застава против любовта. Да познаваш Любовта, значи да изпълниш всичките закони. Любовта да ти бъде закон, да знаеш как да

изпълниш закона. Законът в света не е нещо лошо. Светлината върви по един закон. Топлината върви по един закон. Човешкия ум върви по един закон. Човешкото сърце върви по един закон. Нашето движение върви по закон. Всичките други прояви, които стават в света, са по причина на тези закони. По образа на тези закони са направени до някъде и земните закони, като едно отражение. Ние казваме, че трябва да се освободим от закона. От закона може да се освободиш чрез Любавта, да изпълним закона. Щом обичаш някого, ще изпълниш закона. Тогава няма да бъдеш в противоречие. Ако отиваш при някой човек и искаш пари на заем без Любов, ти постъпваш по закон. Ако отиваш при някого с Любов, ти без да си му казал нещо, той ще разбере. Аз ще ви приведа един пример. Ако искаш направо някому да кажеш, че се нуждаеш от пари, той като ти види лицето и има тази сума, на твоё разположение е, ще ти я даде. Тогава ако ти плащаш без Любов, ти пак нарушаваш закона. Ще платиш, като искаш да изплатиш дълга. Ще платиш дълга с Любов, че да ти е приятно, не да мърмориш: този изядник, че това, че онова. Сега вземам съвременния ред на нещата, който съществува. Туй, което съвременните хора разбираме. Ний искаме да живеем един щастлив живот, без да разбираме, че Бог живее във всички неща. Ние опитваме как разбираме законите, които Той е поставил. Идеш на гости някъде, не яж, ако нямаш Любов. Чакай, спри се. Като те поканят на гости, спри се да ти дойде Любавта. Мене ако ме поканят на гости, ето какво ще направя: Най-първо ще погледна домакина, ще видя лицето какво е, ще се поусмихна малко. После ще погледна домакинята, ще се поусмихна. Ако имат синове и дъщери, и тях ще погледна и ще се поусмихна. Най-после ще се поусмихна и на себе си, и на яденето. То значи по Любовъ. Онези, които ме канили на гости ще чакам - сега етикеция - аз ще се усмихна, той ще ме погледне, и той ще се усмихне. Аз ще погледна и ще се усмихна, и те ще се усмихнат. Всички ще се усмихнем. Тогава всичко по свобода ще бъде. Започваме да ядем. Сега вие като нагостите - мъжете усмихвате ли се на вашите жени? Хич не се усмихвате. Тя усмихва ли се? Не се усмихва. Сега, като се върнете дома, мъжът трябва да се усмихне. Защо не, ще каже,

ще се смея. Ако ти не знаеш да се смееш - не да се смееш, но да се усмихваш - ти не можеш да изпълниш Оня Велик Закон, ти не можеш да бъдеш проводник на Божията Любов. Вие туряте една преграда, затвориш кепенците, не пушаш светлината да влезе в тебе. Че от невидимия свят този, който те е поканил на гости, явило се е хубаво чувство. Господ му е казал: Нагости го заради мене. Че тъй е заповядал Господ да те нагости, защо да не признаеш. Отиваш там да благодариш, ще кажеш: Предайте моята благодарност на Господа. Предайте му, че съм много благодарен за голямото внимание, което Господ показва към мене, че искате да ме нагостите.

Съвременните хора имат едно понятие за оня свят, за Божествения свят. Само за външната дреха, че ангелите са хубаво облечени с разнообразни дрехи, с колани. Че са хубави, то е външната страна. Ти, като влезеш в ангелския свят, ще започнат всичките ангели да те обикалят. Всеки ден по един ангел ще те кани да те угощава с най-хубавото ядене. След като те угощават, ще дойде ред да те разхождат, да ти покажат къщата. После ще ти покажат библиотеката. Ще ти покажат своята музика, която имат, отношенията, дъщерите, синовете си. Ще кажете, имат ли синове и дъщери? - Имат, разбира се. Чудни сте вие. Хубавите, красиви мисли в нас - това са синове и дъщери на ангелите. Нашите хубави чувства - това са техните слуги. И слуги имат. Нашите чувства са слуги. Нашите хубави постъпки - това са превозните им средства, автомобилите им. Следователно, като постъпваме добре, те си имат автомобили. Като имаме хубави чувства, те имат добри слуги. Като имаме хубави мисли, това са техните синове и дъщери. Образува се една връзка. Който разбира онова, Великото Божествено Начало, което свързва всичките велики същества - от най-възвишените до най-ниските - има една връзка, с която Бог свързва нещата. И най-великите същества и най-малките - всички пред Неговото Лице имат еднаква стойност, еднакво са важни. Бог обръща внимание и на малките неща. Знае, че те могат да станат велики. Знае, че могат да станат големи. Снегът, който се стопява, какво има, кажете ми? Някой път десет, петнадесет хиляди преспи се стопяват, нищо не остава

и тия преспи като се стопят, стават на вода за употребление на растенията, животните и най-после за употребление на човека.

Та казвам: В живота има четири неща, на които трябва да се обърне внимание. Внимание трябва да се обърне върху телата, които са построени върху въглеродните вещества. Внимание трябва да се обърне на сърцето. То е създадено от водородните³ вещества. Внимание трябва да се обърне на човешкият ум, на човешката мисъл, които са създадени от кислородните вещества. И най-после внимание трябва да се обърне на разумния живот, който е създаден от азотните вещества. Цялата земя е въглерод върху който ние ходим. Всички извори, всички води от горе и от долу, това е един проводник на живота. Под въглеродни вещества ще вземем общ термин. В химията се употребява въглерода като един елемент. Въглеродът има свойството да втвърдява нещата, твърди да стават. Водородът има свойството да прави нещата меки. Кислородът има свойството да прави нещата запалителни. Азотът има свойство да прави нещата разумно да мислят. Човек, който няма азотни вещества в мозъка, не може да бъде разумен. Човек, който няма кислород, подвижност в ума, неговата мисъл, не може да мисли. Ако няма водород, неговите чувства не могат да бъдат меки. Ако няма въглерод в природата, костите и всичките твърди тела ще се разкапят. Когато човек изгубва своята стабилност, човек започва да се разлага. Когато водата започва да изгубва своята стабилност, започва да се разлага. Сърцето загазва. Ако човек загуби своите кислородни вещества, неговата мисъл се обърква. Закон има, който регулира тия вещества. Ще дойдеш да съзнаеш в себе си, че има разумно начало, ще идеш при Бога да учиш. Писанието казва: „Ще бъдат всички научени от Бога“. Под думата Бог, разбираме, ще идеш при Онова Същество, Коего познава хората най-добре. Познава всичките същества най-добре, и най-дребните същества ги познава. Че влиза в тяхното положение. Господ е в състояние да им услужи, да премахне всичките им нужди, всичките препятствия, които съществуват. Щом видиш туй същество, което е в състояние да те разбере и да премахне всички препятствия, които съществуват вътре в тялото, съществуват вътре в сърцето, съществуват в ума ти. Не да бъдеш

при Бога, който ще те съди. Ако е за съдба, тук на земята има съдии. Учителят може да те осъди. При Бога ще идеш като същество, от което ще почерпиш онзи живот на бодрост и веселие. Казвам: Под думата Христос разбираме туй същество, което се изявило в света. По някой път казвате: Аз не съм честен, не съм светия, аз не съм добър. Тези са думи неразбрани. Аз бих казал тъй: Аз съм едно същество, което съм намислил да ида при Господа да уча. Казвам: Аз съм едно същество, което съзнавам, че трябва да направя една промяна в чувствата. Ще ида при Господа да ме научи. Аз съм едно същество, което съм дошел до убеждението да направя една промяна в ума. Трябва да ида при Господа да се уча сега. Като ида при Господа да се уча, Той има много помощници. Той като ме види още - в Бога има една усмивка. Човек, който е отишъл при Бога, той никога няма да забрави онази хубавата усмивка. Само ще се усмихне, ще ти даде учител, всичко тъй ще се нареди, че живота ще тръгне по мед и масло. Страданията вече които имате, ще можете да ги носите.

Като дойде Христос при учениците, които бяха изплашени, усмихна се. Знаеш каква усмивка! Учениците казват: Като видели Господа, зарадвали се. Той казва: Не бойте се. Те се бяха изплашили, какво ще стане в света. Сега да ви приведа онзи анекдот: Като създал Господ света, за да не страдат хората, на всички дал да живеят само по 30 години. За 30 години могат да си свършат работата добре и да не страдат. Най-първо Господ повикал магарето - маг - ха- харец. Голям адепт било. Понеже писало много книги, започнали да го критикуват за книгите, че не разсъждавало добре. Повикал го Господ и му казва: Маг-ха-ха-рец доволен ли си от 30 години? Искаш ли да ти дам още? То казва: Господи, намали ги, много са. Каквото стане, все магарето виновно. Намали ги на 15 години. Като ги намалил, на кого да ги даде? Явил се човекът. Казал: Дайте ми. Човекът не бил започнал да страда и взе още 15 години. Повикал Господ кучето и казва: Доволен ли си от годините си? То казва: Много са тези години. При господаря, при който живея, зимно време постоянно зъзна. Живея в една малка каптурка. Ако не свърша някоя работа - бой.

Моля, съкрати наполовина. Човекът взел и тия 15 години. 45 и още 15 - станали 60 години. Викал Господ маймуната, казва: Ти довольна ли си? Тя казва: Господи, много са тия 30 години. Хванат ме, разиграват ме, карат ме да се качвам, да се обличам, да се събличам с дрехи - вземи половината. Човекът взел и тях и станал на 75. То е една арабска приказка, за да обясни живота. До там спира. Най-после повикал Господ и рибата. Рибата много добре облечена, като спретната мома. Казва: Направил си ме много красива, кой как ме срещне, прегръща ме, целува ме, пекат ме на пирустия, изваждат мазнината от мене, дотегна ми. За пръв път се оплаквала рибата, но съзнателно се оплакала на Господа. Казва: Господи, за туй не искам да се оплаквам. Затвори ми устата, че нищо да не казвам. Да ме туриш във водата, да мълча. Затова сега рибите, каквото и да става, все мълчат. Маймуните говорят, кучетата говорят, магаретата говорят. Най-после човекът и той се разговарял. Затуй Господ казва на рибата: Понеже ти пожела доброто, ще те поставя да мълчиш. Казва: Ще бъда благодарна за всичко, което си наредил на радо сърце. Когато се науча, тогава ми отвори устата, да виждам само доброто в света. Господ казал: Ти ще бъдеш емблема на новото учение. Като дойдат хората на любовта, трябва да бъдат като рибите, да не говорят, да мълчат. Като мълчат, да виждат само доброто. И за бъдаще, като насъберат всичкото хубаво, онова възвишеното, благородното, да замязат на цветя, които цъфтят, да излиза хубавото ухание. После, като цъфнат, да завържат най-хубавите сладки плодове. Като вкусиш един плод, да ти падне мед на сърцето.

Желая на всинца ви да бъдете като рибите, да цъфнете като цветята и Господ да ви благослови всички. Когато Господ ни говори чрез светлината - да се учим от нея. Когато Господ ни говори чрез вятъра - да се учим от вятъра. Когато ни говори чрез въздуха - да се учим чрез въздуха. Да се учим от растенията, които произвеждат своите цветове. Да се учим от реките, които текат. Да се учим от ония книги, които са писани - от всичко да се учим. Чрез всичко Господ ни говори и тогава трябва да мълчим.

Като се научим, тогава ще ни се отворят устата, ще говорим тъй както Господ ни е научил.

Добрата молитва.

*20 беседа, държана от Учителя
на 02.03.1941 год., 10 ч.с. Неделя
Изгрев, София*

Речник

1. Дам - Обор, Яхър
2. Награбаха - Накацаха, започнаха да ядят
3. Жена, когато ражда на скръб е, а когато роди, забравя своята скръб, понеже човек се е родил. - Евангелие от Йоан 16:21
4. Аянин - валийски помощник у турците
5. В оригинала е въглеродните (бел. р.)
6. Дам - обор, яхър
7. Хоругва - знаме
8. Посторонен - чужд, страничен, вънкашен
9. Парса - печалба, награда
10. Манафин - турчин от някой части на Мала Азия; полово извратен, развратник
11. Шашкър - глупак, смахнат човек
12. Урсус - урсус - лош, проклет, долен човек
13. Иждиви - изразходва, похарчи
14. Антидод - противоотрова (медиц.)
15. Воаяж (фр.) - пътуване
16. Хахамин (евр.) - равин, поп
17. Буга - говедо, бик, бивол, самец
18. Харамия - хайдук, нехранимайко
19. Гагаузин - българи християни във варненско, на които родният език е турски
20. Кюлаф - фуниевидна шапка; изигравам, мамя
21. Гарафа - кана, стъклен съд за вода, шише
22. Аутодафе - масово изгаряне

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Новият човек	
29.09.1940 год.	5
2. Като роди дете	
06.10.1940 год.	22
3. Словото стана плът	
27.10.1940 год.	36
4. По образ и подобие	
03.11.1940 год.	51
5. Преброените косми	
10.11.1940 год.	64
6. Новият век	
24.11.1940 год.	78
7. Старото и новото	
01.12.1940 год.	92
8. Вечер и сутрин	
08.12.1940 год.	108
9. Едно ви недостига	
15.12.1940 год.	126
10. Приложение и работа	
22.12.1940 год.	144
1. И в Неговото Име народите ще се надеят	
29.12.1940 год.	160
12. Дева зачна	
05.01.1941 год.	178
13. Голямата радост	
12.01.1941 год.	196
14. Новото в живота	
19.01.1941 год.	214

15. Младият син	
26.01.1941 год.	234
16. Любов и безлюбие	
02.02.1941 год.	253
17. Благословен !	
09.02.1941 год.	271
18. Да не оскудее твоята вяра	
16.02.1941 год.	289
19. Двама синове	
23.02.1941 год.	306
20. Мир вам	
02.03.1941 год.....	327

I. Поредица НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ (по реда на издаването)

1. Сила и живот, I серия (1914), София 1915, 1924 г.
2. Сила и живот, II серия (1914-1917), София 1915, 1927, Пловдив 1933 г.
3. Сила и живот, III серия (1917-1919), София 1920 г., Русе 1929 г.
4. Сила и живот, IV серия (1921-1922), София 1922 г.
5. Сила и живот, V серия (1922), София 1922 г.
6. Двамата природни метода, VI серия (1923-1924), София 1924 г.
7. Настанало е Царството Божие, VII серия (1924-1925), Русе 1925 г.
8. Заведоха Исуса, VIII серия (1925-1926), Русе 1926-1927г.
9. Затова се родих, IX серия, I том (1926), София 1929 г.
10. Влизане, IX серия, II том (1927), София 1930 г.
11. Праведният, IX серия, III том (1927), София 1930 г.
12. Вехтото премина, IX серия, IV том (1927), София 1931г.
13. Мнозина казваха, X серия, I том (1927), София 1933 г.
14. Ни мъж, ни жена, X серия, II том (1927-1928), София 1933 г.
15. Синове на възкресението, X серия, III том (1928), София 1934г.
16. За съдба дойдох, IX серия, том I (1928), София 1929 г.
17. Учителю Благ, XII серия, том I (1929), София 1934 г.
18. Който има невестата, XII серия, том II (1929), София 1935 г.
19. Голямото благо, XII серия, том III (1929), София 1936 г.
20. Крадецът и пастирят, XIII серия, том I (1929), София 1938 г.
21. Да ви даде, XIII серия, том II (1929-1930), София 1938 г.
22. Делата Божии, XIII серия, том III (1930), София 1940 г.

23. Условия за растене, XIII серия, том IV (1930), София 1949 г.
24. Да възлюбиш Господа (1914-1920), София 1946 г.
25. Все що е писано (1917), София 1942 г.
26. Дали може (1917-1918), София 1942 г.
27. Великите условия на живота (1919), София 1944 г.
28. Новият човек (1921), София 1947 г.
29. Ще управлява всички народи (1920-1922), София 1948 г.
30. Живият Господ (1922), София 1948 г.
31. Поучаваше ги (1923), София 1949 г.
32. Петимата братя (1923-1938), София 1949 г.
33. Който дойде при мене (1924-1925), София 1950 г.
34. Условия за растене (1930), София 1949 г.
35. Новото човечество (1920-1943), София 1947 г.
36. Вечно подмладяване (1943), София 1949 г.

Забележка: По решение на Просветния съвет, след заминаването на Учителя Петър Дънов (27.12.1944 г.), се издава произнесеното от Него Слово през последната година □ 1943/1944 г. Така се издават окултните лекции на Младежкия и на Общия окултен клас, както и Неделните беседи от 1943 г. („Вечно подмладяване“), както и съборните беседи „Заветът на Любовта“ I, II, III том, произнесени в Мърчаево и в София през последните Му дни. Печатницата на Изгрева „Житно зърно“ е затворена през 1950 г. по нареждане на властите.

II. Поредица НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ по оригинала:

1. Неделни беседи 1930-1931 г. □ неиздадени.
2. Неделни беседи 1931-1932 г. □ неиздадени.
3. Неделни беседи 1932-1933 г. □ неиздадени.
4. Неделни беседи 1933-1934 г. □ неиздадени.
5. Неделни беседи 1934-1935 г. □ неиздадени.

6. Вас ви нарекох приятели (1935-1936 г.), Кърджали, 1998 г.
7. Неделни беседи 1936-1937 г. □ неиздадени.
8. По образ и подобие (1937-1938 г.) □ София 1998 г.
9. Неделни беседи 1938-1939 г. □ неиздадени.
10. Неделни беседи 1939-1940 г. □ неиздадени.
- 11. Като роди дете (1940-1941 г.), том I, Стара Загора, 1998 г.**
12. Благословен (1941-1942 г.), Кърджали 1998 г.
13. Проявление (1942-1943), том I, София 1998 г.
14. Оживяване (1942-1943), том II, София 1998 г.
- (15. Неделните беседи от втората половина на 1943 г., от 10.10.1943 г. до 28.11.1943 г., са издадени в томчето „Вечно подмладяване“, София 1949 г., редактирани и променени.)